

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi vakuutusyhdistyslain, merimieseläkelain ja maatalousyrittäjän eläkelain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi vakuutusyhdistyslakia, merimieseläkelakia ja maatalousyrittäjän eläkelakia. Vakuutusyhdistyslakiin tehtäisiin ne yleiset yhteisöoikeudelliset muutokset, jotka ovat tarpeen johdosta uudesta osakeyhtiölaista ja sen pohjalta toteutetusta uudesta vakuutusyhtiölaista. Vakuutusyhdistystoiminnan erityispiirteiden johdosta kaikkien osakeyhtiölain ja vakuutusyhtiölain muutoksia vastaavien muutosten ottaminen vakuutusyhdistyslakiin ei kuiten-

kaan ole perusteltua. Esityksen tarkoituksena on tehdä välttämättömät muutokset. Merimieseläkelakiin ja maatalousyrittäjän eläkelakiin tehtäisiin eräitä teknisluonteisia muutoksia, jotka johtuvat pääosin uudesta vakuutusyhtiölaista.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun ne on hyväksytty ja vahvistettu, kuitenkin viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2010.

SISÄLLYSLUETTELO

ESITYKSEN PÄÄASIAALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYSLUETTELO.....	2
YLEISPERUSTELUT	4
1. Nykytila	4
1.1. Lainsäädäntö ja käytäntö	4
1.2. Nykytilan arviointi	5
2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset	5
2.1. Tavoitteet ja keinot niiden saavuttamiseksi	5
2.2. Keskeiset ehdotukset	6
3. Esityksen vaikutukset.....	9
3.1. Taloudelliset vaikutukset.....	9
3.2. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset.....	9
4. Asian valmistelu.....	10
4.1. Valmisteluvaiheet ja -aineisto.....	10
4.2. Lausunnot	10
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	10
1. Lakiehdotusten perustelut.....	10
1.1. Vakuutusyhdistyslaki.....	10
1 luku. Yleisiä säännöksiä	10
2 luku. Vakuutusyhdistyksen perustaminen	12
3 luku. Takuupääoma.....	12
4 luku. Takuupääoman korottaminen	13
5 luku. Takuupääoman alentaminen ja takaisinmaksu	13
6 luku. Vakuutusyhdistyksen johto.....	14
7 luku. Yhdistyskokous	16
8 luku. Yhteisömuodon muuttaminen.....	18
9 luku. Tilintarkastus ja erityinen tarkastus.....	18
10 luku. Tilinpäätös, konsernitilinpäätös, toimintakertomus ja vastuuvelan kattaminen	19
10 a luku. Toimintapääoma	21
11 luku. Voitonjako ja yhdistyksen varojen muu käyttö	25
12 luku. Vakuutusyhdistysten valvonta	25
12 a luku. Vakuutusyritysryhmittymän lisävalvonta	26
13 luku. Selvitystila ja konkurssi.....	27
14 luku. Sulautuminen.....	28
14 a luku. Vakuutuskannan luovuttaminen	30
15 luku. Vahingonkorvausvelvollisuus	31
16 luku. Erinäisiä säännöksiä.....	32
1.2. Maatalousyrittäjän eläkelaki.....	35
11 luku. Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen hallintoa koskevat säännökset	35
1.3. Merimieseläkelaki	38

13 luku.	Eläkekassan johto	38
14 luku.	Eläkekassan tilintarkastus	38
15 luku.	Eläkekassan tilinpäätös ja toimintakertomus	39
16 luku.	Eläkekassan vastuovelka ja sen kattaminen	39
18 luku.	Eläkekassan vakavaraisuus.....	39
21 luku.	Täydentävät säännökset ja voimaantulo.....	40
2.	Voimaantulo.....	40
LAKIEHDOTUKSET.....		41
	vakuutusyhdistyslain muuttamisesta	41
	maatalousyrittäjän eläkelain muuttamisesta.....	77
	merimieseläkelain muuttamisesta.....	81
LIITE.....		85
RINNAKKAISTEKSTIT		85
	vakuutusyhdistyslain muuttamisesta	85
	maatalousyrittäjän eläkelain muuttamisesta.....	182
	merimieseläkelain muuttamisesta.....	190

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

1.1. Lainsäädäntö ja käytäntö

Vakuutusyhdistykset ovat osakkaiden keskinäiseen vastuuseen perustuvia, yleensä pienehköjä, vakuutuslaitoksia, joiden toiminta alue käsittää enintään 40 kuntaa yhtenäisellä alueella tai jotka harjoittavat ainoastaan kalastusvälineiden vakuutusta. Yhdistykset harjoittavat vahinkovakuutustoimintaa. Yhdistyksiltä on nimenomaisesti kielletty henkivakuutuksen, lakisääteisen vakuutuksen, vahinkovakuutusluokkiin 14 ja 15 kuuluvan vakuutuksen ja kymmentä vuotta pitemmäksi ajaksi otetun vakuutuksen harjoittaminen. Vakuutusyhdistykset on laissa jaettu pieniin vakuutusyhdistyksiin, joiden vakuutusmaksutulo on enintään viisi miljoonaa euroa vuodessa ja suuriin vakuutusyhdistyksiin, joiden vakuutusmaksutulo ylittää mainitun määrän. Vakuutusyhdistys määritellään suureksi vakuutusyhdistykseksi myös silloin, kun se harjoittaa vastuuvakuutusta muuten kuin liitännäisvakuutuksena tai jos vähintään puolet yhdistyksen maksutulosta tulee muilta kuin yhdistyksen jäseniltä Euroopan unionin vakuutustoimintaa sääteleviä direktiivejä sovelletaan pakottavina vain suuriin vakuutusyhdistyksiin.

Vakuutusyhdistyksen osakkaita ovat ensivakuutuksenottajat ja jälleenvakuutuksenottajat, jollei yhdistysjärjestyksessä toisin määrätä, sekä takuuosuudenomistajat, jos yhdistysjärjestyksessä niin määrätään. Vakuutusyhdistyksiä oli vuoden 2009 huhtikuussa 88, joista kuusi harjoitti ainoastaan kalastusvälineiden vakuuttamista. Vuoden 2007 tilinpäätöstietojen mukaan vakuutusyhdistysten yhteenlaskettu ensivakuutuksen kokonaisvakuutusmaksutulo oli noin 168 miljoonaa euroa ja yhteenlaskettu vakuutus tekninen vastuovelka noin 194 miljoonaa euroa. Vakuutusyhdistysten markkinaosuus on noin viisi prosenttia vahinkovakuutustoiminnasta.

Vakuutusyhdistyksiä ja vakuutusyhdistystoimintaa sääntelee vakuutusyhdistyslaki (1250/1987). Laki sisältää vastaavan tyyppi-

set yhteisöoikeudelliset säännökset vakuutusyhdistyksistä kuin vakuutusyhtiölaki (521/2008) vakuutusyhtiöistä. Laissa säädetään muun muassa vakuutusyhdistyksen perustamisesta, johdosta ja hallinnosta, osakkaista, tilintarkastuksesta, tilinpäätöksestä, vakuutusyhdistyksen vakavaraisuudesta, valvonnasta, selvitystilasta, purkamisesta ja sulautumisesta sekä vakuutuskannan luovuttamisesta. Vakuutusyhdistyslaki vastaa vakuutusyhtiölaissa omaksuttuja yleisiä yhteisöoikeudellisia periaatteita siinä määrin kuin se on mahdollista ottaen huomioon vakuutusyhdistystoiminnan erityispiirteet. Vakuutusyhdistyslakia on yleensä muutettu vastaamaan vakuutusyhtiölakia, kun viimeksi mainittua lakia on muutettu.

Merimieseläkekassa ja Maatalousyrittäjien eläkelaitos ovat lailla perustettuja eläkelaitoksia. Niitä koskevat merimieseläkelaki (1290/2006) ja maatalousyrittäjien eläkelaki (1280/2006). Laitosten keskeisenä tehtävänä on huolehtia merimiesten ja maatalousyrittäjien eläketurvasta, joka on pääosin samansisältöinen kuin palkansaajan eläketurva. Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen tehtäviin kuuluu paitsi maatalousyrittäjien eläketurvasta huolehtiminen, huolehtiminen maatalousyrittäjien ryhmähenkivakuutusturvasta, työtapa- turmavakuutuksesta, sukupolvenvaihdoseläkkeistä, luopumiseläkkeistä, luopumiskorvauksista, luopumistuista, lopettamistukiasioista, toimeentuloturvasta, lomituspalveluista ja työterveyshuoltoon liittyvistä tehtävistä. Apurahansaajien sosiaaliturvaa selkeytettiin maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta annetulla lailla (990/2008). Lainmuutoksilla apurahansaajat saatettiin apurahalla työskentelyn osalta maatalousyrittäjien eläkelain mukaisen lakisääteisen ansiosidonnaisen eläketurvan ja kuntoutusetuuksien piiriin. Turvan järjestäminen kuuluu Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen tehtäviin. Apurahansaajan oikeus vanhuuseläkkeeseen, osaaika-eläkkeeseen, kuntoutukseen ja työkyvyttömyyseläkkeeseen sekä apurahansaajan edunsaajan oikeus perhe-eläkkeeseen ja ryhmähenkivakuutukseen määräytyy samalla ta-

valla kuin maatalousyrittäjällä ja hänen edunsaajallaan.

1.2. Nykytilan arviointi

Vakuutusyhdistyslakiin on jouduttu sen voimassaoloaikana tekemään paljon muutoksia muun muassa osakeyhtiölaista, vakuutusyhtiölaista ja Euroopan unionin lainsäädännöstä johtuen. Uudesta osakeyhtiölaista (624/2006) ja sen pohjalta toteutetusta uudesta vakuutusyhtiölaista seuraa, että myös vakuutusyhdistyslakia on jälleen kerran tarkistettava. Vakuutusyhdistyslaki on itsenäinen säädös, eikä vakuutusyhtiölaki ole sen taustalaki, kuten osakeyhtiölaki on vakuutusyhtiölain taustalaki. Säädösteknisesti vakuutusyhdistyslain sääntelyn ei tarvitse seurata vakuutusyhtiölakia, vaan lait voivat olla sisällöllisesti ja rakenteellisesti erilaisia silloinkin, kun sääntelyn erilaisuus ei johdu vakuutusyhdistystoiminnan erityisluonteesta. Käytännössä vakuutustoiminnan harjoittaminen kuitenkin edellyttää mahdollisimman yhdenmukaista sääntelyä sekä yhtiöiden että yhdistysten osalta, koska vakuutusyhdistysten toiminta on verrattavissa vahinkovakuutustoimintaa harjoittaviin keskinäisiin vakuutusyhtiöihin, joskaan vakuutusyhdistykset eivät voi myöntää lakisäätteisiä vakuutuksia kuten liikennevakuutusta ja lakisäätteistä tapaturmavakuutusta. Ei ole syytä, miksi sääntelyn tulisi olla erilaista yhtiöiden ja yhdistysten osalta, ellei vakuutusyhdistystoiminnan erityisluonteesta muuta johdu. Yhtiöiden ja yhdistysten välillä vallitsee kilpailuasetelma. Yhteisömuotojen tasavertaisen kohtelun ja kilpailuneutraliteetin vuoksi sääntelyn ei tulisi poiketa olennaisella tavalla siitä riippuen, onko kyseessä vakuutusyhtiö vai vakuutusyhdistys.

Edellä mainituista syistä vakuutusyhdistyslakia on muutettava siten, että ainakin keskeisimmät vakuutusyhtiölain uudistukset toteutetaan myös vakuutusyhdistyslaissa.

Hallituksen esitystä valmisteltaessa on mietitty, onko nykyoloissa enää tarkoituksenmukaista, että vakuutusyhdistyksiä sääntelee oma laki, joka on sisällöltään lähes yhdenmukainen vakuutusyhtiölain kanssa. Myös muualla valtioneuvoston piirissä (oikeusministeriö) on esitetty kritiikkiä sen johdosta, että vakuutustoimialaa sääntelevät useat lä-

hes samansisältöiset säädökset. Sosiaali- ja terveysministeriössä aloitetaan lähitulevaisuudessa valmistella vakuutusyhtiöiden vakavaraisuussäännösten uudistamista koskevan Euroopan unionin niin sanotun Solvenssi II –direktiivin kansallista voimaan saattamista Suomessa. Direktiivi aiheuttaa laajoja muutoksia vakuutusyhtiöitä ja –yhdistyksiä koskevaan lainsäädäntöön. Samassa yhteydessä voidaan selvittää, onko perusteltua ja tarkoituksenmukaista, että itsenäistä vakuutusyhdistyslaista luovutaan ja vakuutusyhtiöt ja –yhdistykset yhdistetään saman lain alaisuuteen.

Merimieseläkelaki ja Maatalousyrittäjän eläkelaki ovat pääosin itsenäisiä lakeja. Laeissa säädetään myös Merimieseläkekassan ja Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen toiminnasta. Näiden laitosten sääntely vastaa pitkälle työeläkevakuutusyhtiöiden sääntelyä, minkä johdosta laitoksiin sovelletaan pääosin samoja muissa laeissa olevia säännöksiä kuin työeläkevakuutusyhtiöihin. Näitä ovat erityisesti vastuuvelan kattamista, sijoitustoiminnan järjestämistä, tilinpäätöstä, toimintakeromusta ja tilintarkastusta koskevat säännökset. Merimieseläkekassaan sovelletaan työeläkelaitoksia vastaavia vakavaraisuusvaatimuksia. Näiltä osin sääntelytilaan ei ehdoteta muutoksia, mutta uusi vakuutusyhtiölaki edellyttää eräitä teknisluonteisia ja vähäisiä sisällöllisiä korjauksia mainittujen lakien säännöksiin. Pääosin kyse on viittausteknisistä korjauksista.

2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

2.1. Tavoitteet ja keinot niiden saavuttamiseksi

Uusi vakuutusyhtiölaki tuli voimaan 1 päivänä lokakuuta 2008. Tämän esityksen tavoitteena on tehdä vakuutusyhdistyslakiin ne uudesta vakuutusyhtiölaista ja osakeyhtiölaista johtuvat yleiset yhteisöoikeudelliset muutokset, jotka vakuutusyhdistysten toiminnan erityispiirteet huomioon ottaen ovat tarpeen. Kuten edellisessä jaksossa on esitetty, Solvenssi II –direktiivin kansallisen voimaan saattamisen yhteydessä on tarkoitus selvittää, onko perusteltua ja tarkoituksen-

mukaista uudistaa vakuutusyhteisöjä koskevaa lainsäädäntöä rakenteellisesti siten, että vakuutusyhtiöt ja -yhdistykset yhdistetään saman lain alaisuuteen. Sen vuoksi tässä esityksessä on tarkoitus toteuttaa vain välttämättömimmät muutokset vakuutusyhdistyslakiin. Kilpailuneutraliteetin vuoksi esitykseen on kuitenkin otettu useita sellaisiakin vakuutusyhtiölaissa toteutettuja uudistuksia, jotka eivät ole aivan välttämättömiä vakuutusyhdistyslain toimivuuden kannalta. Merimieseläkelakiin ja maatalousyrittäjän eläkelakiin tehtäisiin muutokset, jotka johtuvat uudesta vakuutusyhtiölaista.

2.2. Keskeiset ehdotukset

Uusi vakuutusyhtiölaki säädettiin vastaamaan osakeyhtiölain rakennetta ja logiikkaa. Vastaavaa uudistusta ei ehdoteta tehtäväksi vakuutusyhdistyslakiin, vaan lain rakenne säilyisi nykyisellään. Finanssivalvonnan perustamisesta johtuvat tekniset korjaukset ehdotetaan tehtäviksi niihin säännöksiin, joihin ehdotetaan tehtäväksi muitakin muutoksia.

Vakuutusyhdistyslakiin ehdotetaan tehtäväksi ensinnäkin ne tekniset viittauskorjaukset, jotka johtuvat vakuutusyhtiölain uudesta systematiikasta ja pykäläjärjestyksestä sekä uudesta lainsäädännöstä, kuten vakuutusluokista annetusta laista (526/2008) ja työntekijän eläkelaista (395/2006). Nämä muutokset ovat välttämättömiä lain soveltamisen kannalta.

Vakuutusyhdistyksen perustamista koskeviin säännöksiin ei ehdoteta olennaista muutoksia.

Säännökset, jotka koskevat vakuutusyhdistyksen osakkaan vastuuta yhdistyksen velvoitteista, ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan vakuutusyhtiölakia. Vakuutusyhdistyksen lähipiiriä koskeva sääntely ehdotetaan poistettavaksi vakuutusyhtiölakia vastaavalla tavalla.

Vakuutusyhtiölaissa säädetään useista keskeisistä vakuutusyhtiöoikeudellisista periaatteista. Vakuutusyhdistyslakiin ei ehdoteta kirjoitettavaksi vastaavia periaatteita, koska se ei ole välttämättä tarpeen lain soveltamisen kannalta. Vakuutusyhdistyslaissa säädettäisiin kuitenkin vakuutusyhtiölakia vastaavalla tavalla vakuutusyhdistyksen johdon

tehtävästä. Tämä on katsottu tarpeelliseksi, koska sekä vakuutusyhtiön että vakuutusyhdistyksen johdon tehtävien ja vastuiden tulisi olla mahdollisimman yhdenmukaisia.

Takuupääoman lunastuslauseketta ja suostumuslauseketta koskeva sääntely muutettaisiin vastaamaan osakeyhtiölain ja vakuutusyhtiölain sääntelyä. Takuupääoman alentamisen ja takaisinmaksun osalta velkojainsuoja ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan osakeyhtiölakia.

Ehdotuksen vakuutusyhdistyksen toimielimiä koskeva sääntely perustuu pitkälti voimassa olevaan lakiin sekä osakeyhtiölain ja vakuutusyhtiölain linjauksiin. Suurimmat muutokset liittyvät säännösten esittämistapaan. Osakeyhtiölaki sisältää säännökset toimivallan jakamisesta yhtiökokouksen, hallituksen ja toimitusjohtajan välillä. Vastavaan sisältöiset säännökset sisältyvät myös vakuutusyhdistyslakiin.

Hallitusta koskeviin säännöksiin ehdotetaan vähäisiä muutoksia. Vakuutusyhdistyslaissa säilytettäisiin kielto, jonka mukaan hallituksen puheenjohtaja ei voi toimia yhdistyksen toimitusjohtajana. Tämä ei ehdotuksen mukaan olisi mahdollista silloinkaan, kun yhdistyksellä on hallintoneuvosto. Kiellon katsotaan olevan tarpeellinen, koska hallituksen keskeisiin tehtäviin kuuluu toimitusjohtajan valvominen.

Hallintoneuvoston toimivaltaa koskevia säännöksiä ehdotetaan muutettavaksi siten, että hallintoneuvosto ei enää voisi valita toimitusjohtajaa. Se tehtävä kuuluu hallitukselle. Hallintoneuvosto voisi valita hallituksenkin vain, mikäli yhdistysjärjestyksessä niin määrättäisiin.

Yhtiökokousta koskevia sääntöjä ei uudessa osakeyhtiölaissa eikä vakuutusyhtiölaissa ole muutettu merkittävästi. Myöskään vakuutusyhdistysten osalta ei ole tarvetta suurille sisällöllisille muutoksille. Ehdotetut muutokset ovat yhdenmukaiset osakeyhtiölain ja vakuutusyhtiölain muutosten kanssa. Myöskään yhteisömuodon muuttamista koskeviin säännöksiin ei ehdoteta olennaisia muutoksia.

Ehdotetut tilintarkastusta ja erityistä tarkastusta koskevat säännökset vastaavat pääosin voimassa olevan lain säännöksiä. Vakuutusyhtiöiden ja -yhdistysten tilintarkastussäännöksiin sisältyy nykyisin erityissäännöksiä,

jotka poikkeavat muilla toimialoilla toimivien yhtiöiden tilintarkastussäännöksistä. Uudessa vakuutusyhtiölaissa on luovuttu erityisestä valvontatilintarkastuksesta ja valvontatilintarkastajan erityistehtävät siirretty vakuutusyhtiöiden normaalin tilintarkastustoiminnan piiriin. Myös vakuutusyhdistyslainsäädännön tilintarkastajan tehtäviä ehdotetaan laajennettavaksi ja täsmennettäväksi siten, että ne kattaisivat vanhan vakuutusyhtiölain mukaisen valvontatilintarkastajan tehtävät.

Ehdotuksen suurimmat rakenteelliset muutokset koskevat vakuutusyhdistysten kirjanpitoa, tilinpäätöstä, toimintakertomusta ja konsernitilinpäätöstä, vastuovelkaa ja sen kattamista sekä ennakkoivaa valvontaa koskevia säännöksiä.

Vakuutusyhdistysten toimintakertomusta, tilinpäätöstä ja konsernitilinpäätöstä koskevat säännökset perustuvat lähtökohdiltaan neuvoston direktiiviin vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä (91/674/ETY) kuten vakuutusyhtiöilläkin. Käytännössä vakuutusyhtiöiden ja vakuutusyhdistysten tilinpäätös- ja konsernitilinpäätössäännökset ovat joitakin vähäisiä poikkeuksia lukuun ottamatta olleet samansisältöiset. Uudessa vakuutusyhtiölaissa eräät aikaisemmin asetustason säännökset on nostettu lain tasolle. Tämän johdosta vakuutusyhdistysten ja vakuutusyhtiöiden tietystä samansisältöisistä asioista ei tällä hetkellä säädetä saman tasoilla normeilla. Tilannetta ei näiltä osin voi pitää tyydyttävänä. Koska ei ole ilmennyt tarvetta, että toimintakertomusta, tilinpäätöstä ja konsernitilinpäätöstä koskevien säännösten osalta olisi tarvetta säännellä vahinkovakuutusyhtiöitä ja vakuutusyhdistyksiä olennaisesti eri tavoin ehdotetaan, että vakuutusyhtiölain säännöksiä sovellettaisiin suoraan myös vakuutusyhdistyksiin.

Käytännössä tämä merkitsee sitä, että vakuutusyhdistyksiin sovellettaisiin vakuutusyhtiölain 8 luvun säännöksiä vahinkovakuutusta koskevin osin. Ehdotettua sääntelyratkaisua puoltaa myös se, että ajantasaista ja toiminnan kannalta neutraalia tilinpäätöslainsäädäntöä voidaan ylläpitää helpommin, kun muutokset tulevat koskemaan vakuutusyhdistyksiä samanaikaisesti kuin vakuutusyhtiöitä ilman erillistä tarvetta päivittää vakuutusyhdistyslakia. Ehdotettu ratkaisu edellyttää vä-

häisiä tarkistuksia sosiaali- ja terveysministeriön asetukseen vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsernitilinpäätöksistä. Kyse on lähinnä eräiden vain vakuutusyhdistyksiin sovellettavien säännösten kumoamisesta sen johdosta, että vastaavat säännökset tulevat sovellettaviksi vakuutusyhtiölain kautta.

Vastuuvelan laskennasta säädetään vahinkovakuutusyritysten osalta ensimmäisessä vahinkovakuutusdirektiivissä (73/239/ETY) ja direktiivissä yhteisön rinnakkaisvakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (78/473/ETY). Tämä sääntely on sisällytetty vakuutusyhtiöiden osalta vakuutusyhtiölain 9 lukuun ja yhdistysten osalta 10 luvun 3 §:ään. Jatkossa näitä vakuutusyhtiölain 9 luvun pykälä ehdotetaan sovellettavaksi suoraan myös yhdistyksiin. Vastuuvelkaan sisältyvän korvausvastuun osalta sääntely on kansallista. Tältä osin ehdotetaan, että asiasta säädettäisiin erikseen vakuutusyhdistyslainsäädäntöä.

Kolmannen vahinkovakuutusdirektiivin 92/49/ETY vastuvelan kattamista koskevia säännöksiä sovelletaan myös vakuutusyhdistyksiin. Lähtökohtaisesti suuriin vakuutusyhdistyksiin on sovellettava samoja säännöksiä kuin vakuutusyhtiöihin. Koska ei ole ilmennyt tarvetta, että vastuvelan kattamista koskevien säännösten osalta olisi tarvetta säännellä vahinkovakuutusyhtiöitä ja vakuutusyhdistyksiä eri tavoin, ehdotetaan, että vakuutusyhtiölain säännöksiä sovellettaisiin suoraan myös vakuutusyhdistyksiin. Sovellettaviksi tulisivat silloin vakuutusyhtiölain 10 luvun säännökset eräin poikkeuksin.

Vahinkovakuutusyhtiöiden ennakkoivasta valvonnasta säädetään vakuutusyhtiöiden osalta vakuutusyhtiölain 12 luvussa ja sosiaali- ja terveysministeriön asetuksessa 622/2008. Ennen vakuutusyhtiölakiuudistusta asiasta säädettiin sosiaali- ja terveysministeriön määräyksessä 60/02/1999-1. Vakuutusyhdistysten osalta vastaava sääntely on esitetty sosiaali- ja terveysministeriön määräys- ja ohjekokoelman luvussa 3. Tämä sääntely ehdotetaan siirrettäväksi osin vakuutusyhdistyslakiin ja osin muutetun lain perusteella annettavaan asetukseen.

Vakuutusyhtiön ja -yhdistyksen varojen jakamista koskeva säännöstö poikkeaa monilta osin yleisestä osakeyhtiölainsäädännös-

tä vakuutustoiminnan erityisluonteen johdosta. Olennaisena erona on sääntely, joilla rajoitetaan vapaan oman pääoman jakamista. Vakuutusyhdistyslakiin ehdotetaan tehtäväksi uudesta vakuutusyhtiölaista johtuvat muutokset varojen jakosäännöksiin. Varojen jakaminen olisi kielletty, jos vakuutusyhdistys ei täytä laissa säädettyjä vakavaraisuusvaatimuksia. Varojen jako olisi myös kielletty, jos yhdistys ei täytä katetta koskevia vaatimuksia, vaikka yhdistys muutoin täyttäisi vakavaraisuusvaatimukset ja sillä olisi jakokelpoisia varoja. Varoja ei myöskään saisi jakaa, jos yhdistys on maksukyvytön tai jaon seurauksena yhdistys tulee maksukyvyttömäksi.

Vakuutusyhdistysten valvontaa koskevat säännökset on äskettäin uudistettu Finanssivalvonnasta annetulla lailla (878/2008) ja siihen liittyvällä vakuutusyhdistyslain muuttamisesta annetulla lailla (896/2008). Tämän esityksen suurin sisällöllinen muutos on se, että vakuutusyhdistysten kilpailun valvontaa koskeva sääntely poistetaan, koska vakuutusyhtiölakikaan ei enää sisällä kilpailun valvontaa koskevia säännöksiä.

Vakuutusyhdistyksiin sovelletaan myös vakuutusyhtyrühmittymään kuuluvan vakuutusyhdistyksen lisävalvontaa. Vakuutusyhtiölain uudistuksen yhteydessä vakuutusyhtyrühmän mukautetusta vakavaraisuuslaskelmasta annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen säännökset siirrettiin lakiin ja asetus kumottiin. Vakuutusyhdistysten osalta ehdotetaan samaa lainsäädäntötekniikkaa. Koska ei ole tarkoituksenmukaista, että asetuksen säännökset toistettaisiin samanlaisina sekä yhtiö- että yhdistyslaissa, ehdotetaan, että yhdistyslaissa vain viitattaisiin vakuutusyhtiölain sovellettaviin säännöksiin niiden sisältöä toistamalla.

Selvitystilaa ja konkurssia koskeviin säännöksiin ei ehdoteta olennaisia muutoksia. Suurin sisällöllinen muutos on se, että säännökset tuomioistuimen oikeudesta määrätä yhdistys selvitystilaan kumotaan vakuutusyhtiölakia vastaavalla tavalla. Vakuutusyhtiölaki sisältää säännökset ainoastaan vakuutusyhtiön pakkoselvitystilasta. Vakuutusyhdistyslaki sen sijaan tulisi jatkossakin sisältämään säännökset sekä vapaaehtoisesta selvitystilasta että pakkoselvitystilasta.

Vakuutusyhdistysten sulautumismenettelyä

ehdotetaan yksinkertaistettavaksi ja nopeutettavaksi nykyisen vakuutusyhtiölain sääntelyn mukaisesti. Menettelyn nopeuttaminen toteutetaan sulautumismenettelyyn liittyvien määräaikojen lyhentämisellä ja menettelyvaiheiden alkamisajankohtien aikaistamisella. Laissa säädettäisiin osakeyhtiölain mukaisesti sulautumiseen osallistuvien yhdistysten velkojille annettavasta kuulutuksesta, velkojan oikeudesta vastustaa sulautumista ja yhdistyksen velvollisuudesta lähettää tieto kuulutuksesta tunnetuille velkojilleen. Ne edellytykset, joiden vallitessa Finanssivalvonnan on annettava suostumuksensa sulautumiseen ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan vakuutusyhtiölain sääntelyä. Laissa säädettäisiin osakeyhtiölakia vastaavalla tavalla sulautuvan vakuutusyhdistyksen takuuosuuden omistajan oikeudesta vaatia takuuosuuksien lunastamista. Säännökset sulautumisen täytäntöönpanoon tarvittavasta rekisteriviranomaisen luvasta kumottaisiin osakeyhtiölakia ja vakuutusyhtiölakia vastaavalla tavalla korvattaisiin ne sulautumisen täytäntöönpanosta rekisteriviranomaiselle tehtävällä ilmoituksella.

Vakuutuskannan luovuttamista koskeviin säännöksiin ehdotetaan tehtäväksi sulautumista vastaavat muutokset. Koska vakuutuskannan luovuttaminen voi vastata merkitykseltään sulautumista, näitä järjestelyjä koskevat säännökset tulee olla mahdollisimman yhdenmukaiset.

Vahingonkorvaussäännökset ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan vakuutusyhtiölakia sillä poikkeuksella, että laissa ei säädettäisi osakeyhtiölain ja vakuutusyhtiölain mukaisesti johtoa koskevasta tuottamusolettamasta silloin, kun vahinko on aiheutettu vakuutusyhdistyslakia, sen nojalla sovellettavia vakuutusyhtiölain tai osakeyhtiölain säännöksiä tai yhdistysjärjestystä rikkomalla. Osakkaan vahingonkorvausvastuun perusteita ehdotetaan muutettaviksi siten, että vastuu ei nykyiseen tapaan edellyttäisi törkeää tuottamusta. Yksittäisen osakkaan oikeus saada korvausta niin sanotuista välillisistä vahingoistaan eli ensi sijassa yhtiölle aiheutetusta vahingosta poistettaisiin. Osakkaan olisi tämän sijaan ajettava omalla kustannuksellaan kannetta vahingon korvaamisesta yhtiölle. Osakeyhtiölain ja vakuutusyhtiölain mukai-

sesti ehdotetaan, että kaikkia vakuutusyhdistyslaissa tarkoitettuja vahingonkorvauskanteita koskee erityinen viiden vuoden kanna-aika.

Maatalousyrittäjän eläkelakiin ja Merimieseläkelakiin esitetään tehtäväksi eräitä teknisluonteisia tarkistuksia tilinpäätöstä, konsernitilinpäätöstä, toimintakertomusta ja tilintarkastusta koskeviin säännöksiin, jotka johtuvat uuden vakuutusyhtiölain soveltamisesta. Vastaavia teknisluonteisia viittaustarkistuksia tehtäisiin myös eräisiin muihin lukiin, joissa viitataan vakuutusyhtiölakiin.

Laitoksille mahdollistettaisiin vastaavasti kuin työeläkevakuutusyhtiöille konsernitilinpäätösten laatiminen kansainvälisiä IFRS -tilinpäätösstandardeja noudattaen. On epäodennäköistä, että laitokset tätä mahdollisuutta lähivuosina käyttäisivät. Ei kuitenkaan ole mitään olennaista perustetta kieltää IFRS -konsernitilinpäätösten laatiminen Maatalousyrittäjien eläkelaitokselta ja Merimieseläkekassalta, kun se on sallittu työeläkevakuutusyhtiöille. Kansainvälisten tilinpäätösstandardien rajoitettu soveltaminen voisi tulevaisuudessa tulla kyseeseen, siten että esimerkiksi tiettyihin sijoituksiin kuten rahoitusjohtamisten sääntelyyn sovellettaisiin työeläkelaitoksissa kansainvälisiä standardeja. Osin Finanssivalvonnan määräyksissä ja ohjeissa tukeudutaan kansainvälisiin tilinpäätösstandardeihin ja standardien tulkintoihin. Mikäli kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltaminen ei ole mahdollista kaikissa työeläkelaitoksissa, tämä saattaa asettaa eri laitokset eriarvoiseen asemaan ja mahdollisesti hankalottaa Finanssivalvonnan ohjeiden ja määräysten antamista kyseisten laitosten osalta. Työeläkevakuutuslaitosten tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi ja laitosten vertailtavuuden kannalta on suotavaa, että laitoksiin sovelletaan yhdenmukaista sääntelykehikkoa.

Norminantovaltuutussäännöksiä muutettaisiin siten, että ministeriön asetuksella annettaisiin tarvittaessa vakuustoitominnan erityisluonteesta johtuvia tarkempia säännöksiä. Niiltä osin kuin vakuutusyhtiöitä koskevat säännökset soveltuvat eläkelaitoksiin ei lisäsäännöksiä annettaisi.

Sääntelytekniikkaa esitetään muutettavaksi siten, että vain kirjanpitolain ja vakuutusyh-

tiölain 8 luvun lainkohdat, joita ei sovelleta, mainitaan Maatalousyrittäjän eläkelaiissa ja Merimieseläkelaiissa. Sääntely perustuu nykyisin siihen, että sovellettavat lainkohdat luetellaan. Sääntelytekniikan muutoksen tarkoitus on helpottaa lain soveltamista, koska useimpia vakuutusyhtiölain 8 luvun säännöksiä sovelletaan yhdenmukaisesti kyseisiin eläkelaitoksiin.

Tilintarkastusta koskevien säännösten osalta nykyistä sääntelytekniikkaa ei muutettaisi. Vakuutusyhtiölain tilintarkastusta koskevat säännökset sisällytettäisiin kuten nykyisin Maatalousyrittäjän eläkelakiin ja Merimieseläkelakiin siten, että viittaukset koskisivat ainoastaan tilintarkastuslakia.

3. Esityksen vaikutukset

3.1. Taloudelliset vaikutukset

Esityksellä ei ole välittömiä taloudellisia vaikutuksia julkistalouteen eikä kotitalouksille. Esitys ei aiheuta myöskään vakuutusyhdistyksille merkittäviä lisäkustannuksia. Esityksen tavoitteena on vakuutusyhdistyksiä koskevan lainsäädännön muuttaminen vastaamaan vakuutusyhtiölaissa toteutettuja uudistuksia. Uudistuksen lähtökohtien voidaan arvioida johtavan vakuutusyhdistysten toiminnan tehostumiseen. Tämän tyyppisiä vaikutuksia on vaikea arvioida etukäteen.

Esityksellä ei ole myöskään välittömiä taloudellisia vaikutuksia Merimieseläkekassalle tai Maatalousyrittäjien eläkelaitokselle.

3.2. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset

Esityksellä ei ole organisatorisia eikä henkilöstövaikutuksia. Vakuutusyhdistysten valvontaa hoitavan Finanssivalvonnan tehtävät muuttuisivat jonkin verran, mutta eivät olennaisella tavalla. Sosiaali- ja terveysministeriön ja Finanssivalvonnan välinen tehtävänjako muuttuu jonkin verran sen vuoksi, että Finanssivalvonnan norminantovalta muuttuu luonteeltaan teknisemmäksi. Myös se, että suuri osa nykyisin asetuksilla ja Finanssivalvonnan määräyksillä annettu normisto ehdotetaan säädettäväksi laissa, muuttaa ministeriön ja Finanssivalvonnan tehtäväkuvaa.

4. Asian valmistelu

4.1. Valmisteluvaiheet ja -aineisto

Asia on valmisteltu sosiaali- ja terveysministeriössä. Valmisteluun ovat osallistuneet myös Finanssivalvonta, Lähivakuutus osk ja Finanssialan Keskusliitto. Merimieseläkelain ja Maatalousyrittäjän eläkelain muutosten valmisteluun ovat osallistuneet Merimieseläkekassan ja Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen edustajat.

4.2. Lausunnot

Esityksestä on pyydetty lausunnot oikeusministeriöltä, Finanssivalvonnalta, Finanssialan Keskusliitolta, Lähivakuutus osk:lta, Maatalousyrittäjien eläkelaitokselta ja Merimieseläkekassalta.

Lausunnoissa esitetyt näkemykset on mahdollisuuksien mukaan otettu esityksessä huomioon.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Vakuutusyhtiölaiki

1 luku. Yleisiä säännöksiä

1 §. Pykälän 1 momentissa säädetään lain soveltamisalasta. Momenttiin ehdotetun muutoksen mukaan lakia sovelletaan Suomen lain mukaan rekisteröityyn vakuutusyhtiöyhteykseen. Muutos vastaa vakuutusyhtiölain 1 luvun 1 §:n 1 momenttia.

Pykälän 4 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi uudesta Finanssivalvonnasta johtuvat tekniset korjaukset. Lain muissakin säännöksissä olevat maininnat Vakuutusvalvontavirastosta muutetaan Finanssivalvonnaksi, jos säännöstä muutetaan jostakin muusta syystä. Koska muutokset ovat teknisiä, ei niitä enää jäljempänä uudestaan perustella. Momentti sisältää säännöksen, jonka mukaan Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä, milloin vakuutusyhtiöyhteyksen on viimeistään täytettävä suurelle yhdistykselle säädetyt vaatimukset sen jälkeen, kun yhdistys on muuttanut pienestä yhdistyksestä suureksi. Sääntelyä ehdotetaan muutettavaksi siten, että Finanssivalvonta voi antaa näitä määräyksiä muissa tilanteissa kuin sulautumisen tai vakuutuskannan luovuttamisen yhteydessä. Sulautuminen ja vakuutuskannan luovuttaminen ovat ennalta suunniteltuja toimenpiteitä, joiden yhteydessä vastaanottava vakuutusyhtiöyhteyks voi jo etukäteen varautua muut-

tumaan heti suureksi yhdistykseksi ilman Finanssivalvonnan määräysten mukaista siirtymäaikaa.

Pykälän 6 momentissa on valtuutussäännös muuttaa valtioneuvoston asetuksella eräitä pykälässä säädettyjä euromääriä. Asetuksenantovaltuus ehdotetaan siirrettäväksi valtioneuvostolta sosiaali- ja terveysministeriölle, koska kyseessä on lähinnä teknisluonteinen euromäärien tarkistus.

1 a §. Pykälä ehdotetaan kumottavaksi tarpeettomana. Ministeriön määrittelyä ei tarvita, koska sosiaali- ja terveysministeriö on mainittu kaikissa sitä koskevissa säännöksissä.

2 §. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi vakuutusyhtiölain 4 luvun 2 §:n 1 momenttia vastaavalla tavalla siten, että takuusuuden omistajat ovat vakuutusyhtiöyhteyksen osakkaita, jollei yhdistysjärjestyksessä toisin määrätä. Nykyisin kymmenellä yhdistyksellä on takuupääomaa. Näistä yhdeksän yhdistyksen yhdistysjärjestyksessä todetaan, että takuupääoman omistaminen ei tuota osakkuutta yhdistyksessä. Uudistus ei siis vaikuta näiden yhdistysten osakkaiden asemaan. Sen sijaan yhdessä yhdistyksessä takuusuuden omistajat saisivat osakkuusase- man uuden sääntelyn johdosta. Koska muutos voi vaikuttaa vakuutusnottajaosakkaiden asemaan yhdistyksessä, lain voimantulo- säännöksissä ehdotetaan siirtymäsäännöstä, jonka mukaan uusi sääntely koskee lain voimaantulon jälkeen merkittviä uusia takuusuuksia.

Pykälän 3 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi uudesta vakuutusyhtiölaista johtuva tekninen viittauskorjaus.

3 §. Pykälän nykyisen 1 momentin säännös, jonka mukaan vakuutusyhdistyksen osakkaat ovat vastuussa vakuutusyhdistyksen velvoitteista pykälässä säädetyllä tavalla, on sisällöltään epätarkka. Pykälässä itse asiassa säädetään osakkaiden lisämaksuvelvollisuudesta. Vakuutusyhtiölain 1 luvun 12 §:n 2 momentin mukaisesti 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että vakuutusyhdistyksen osakkaat eivät vastaa henkilökohtaisesti vakuutusyhtiön velvoitteista, mutta että vakuutusosakkailta on lisämaksuvelvollisuus yhdistystä kohtaan siten kuin pykälässä säädetään.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan täsmennettäväksi lisämaksun enimmäismäärä määräytymisperustetta sekä sitä, mihin vakuutusosakkaiden ryhmään lisämaksuvelvollisuus kohdistuu. Momentin mukaan lisämaksun on oltava määrältään vähintään niin suuri kuin edellä tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi tarvitaan, mutta kuitenkin enintään yhtä suuri kuin vakuutusosakkaan edellisenä kalenterivuonna maksunpantujen vakuutusmaksujen yhteismäärä. Vakuutusosakkaalla momenttia sovellettaessa tarkoitettaisiin sitä, joka oli yhdistyksen osakkaana sen kalenterivuoden alussa, jonka kuluessa lisämaksu määrättiin, jollei yhdistysjärjestyksessä toisin määrätä.

Pykälän 4 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi vanhentuneesta lakiviittauksesta johtuva tekninen korjaus.

4 §. Pykälän 2 momentissa määritellään vakuutusyhdistykselle sallitun vakuutus toiminnan luonne. Momenttiin ehdotetaan lisättäväksi viittaus vakuutusluokista annettuun lakiin, jonka vahinkovakuutusluokkiin kuuluvaa toimintaa yhdistyksellä on oikeus harjoittaa, ei kuitenkaan lakisääteistä vakuutusta, vahinkovakuutusluokkiin 14 ja 15 kuuluvaa vakuutusta eikä vakuutusta kymmentä vuotta pitemmäksi ajaksi. Lisäyksen johdosta pykälän 5 momentti tulee tarpeettomaksi ja ehdotetaan kumottavaksi.

5 b §. Pykälä ehdotetaan kumottavaksi, koska vastaavan sisältöistä sääntelyä ei sisälly myöskään vakuutusyhtiölakiin.

5 c §. Pykälä sisältää säännökset vakuutusyhdistyksen oikeudesta ottaa luottoa. Pykälä ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan vakuutusyhtiölain sääntelyä. Pykälän 1 momentin 2 kohtaan tehtäisiin uudesta työntekijän eläkelaista johtuva tekninen korjaus. Momentin uuden 4 kohdan mukaan vakuutusyhdistyksellä olisi oikeus ottaa liiketoimintaansa liittyviä tavanomaisia tililuottoja ja muita niihin rinnastettavia luottoja. Sosiaali- ja terveysministeriön oikeus antaa määräyksiä muista tilanteista, joissa yhdistyksellä on oikeus ottaa luottoa, kumottaisiin sekä Finanssivalvonnan lupaharkinta luoton ottamiseen siirrettäisiin 6 momenttiin.

Pykälän 2 momentti sisältää pääomalinan koskevat säännökset. Momentin 2 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi vakuutusyhtiölain tapaan siten, että pääomalinan pääoman ja koron maksuedellytyksiä arvioidaan maksuhetken vapaan oman pääoman ja pääomalinan sekä taseen mukaisen tappion erotuksena. Momentin 3 kohdassa säädettäisiin vakuutusyhtiölain tapaan, että pääomalinan tai koron maksamisesta vakuutusyhdistys tai sen tytäryhteisö ei saa antaa vakuutta.

Pykälän 4 muutettaisiin vastaamaan vakuutusyhtiölain 15 luvun 1 §:n 3 momentin sääntelyä siten, että luotonottoa koskevat rajoitukset koskisivat vakuutusyhdistyksen tytäryhteisönä olevaa palveluyritystä. Tytäryhteisö saisi kuitenkin ottaa luottoa emoyrityksensä olevalta vakuutusyhdistykseltä.

Pykälän 6 momentissa säädettäisiin Finanssivalvonnan oikeudesta antaa yksittäistapauksessa vakuutusyhdistykselle luvan poiketa 1 momentin pääomalinan koskevista säännöksistä. Samalla kumottaisiin sosiaali- ja terveysministeriön toimivalta antaa tarkempia määräyksiä pykälän soveltamisesta.

5 d §. Pykälän 1 momentista ehdotetaan poistettavaksi kielto vakuuden antamisesta pääomalinan pääoman, koron tai muun hyvityksen maksamisesta, koska vastaava sääntely sisältyy jo 5 c §:n 2 momentin 3 kohtaan.

Pykälän 2 momenttia täsmennetään vastaamaan vakuutusyhtiölakia vastaavalla tavalla siten, että lainvastaiseen pääoman palauttamiseen, koron ja muun hyvityksen maksuun sekä vakuuden antamiseen sovelletaan, mitä laittomasta varojen jaosta säädetään 11 luvun 5 §:ssä ja 16 luvun 8 §:n 6

kohdassa.

6 a §. Pykälässä oleva palveluyrityksen määritelmä ehdotetaan muutettavaksi vakuutusyhtiölain määritelmää vastaavaksi siten, että palveluyritykseen rinnastetaan vakuutusyhdistyksen tytäryhteisöinä olevat asunto- ja kiinteistöyhteisöt.

6 b §. Vakuutusomistusyhteisön määritelmästä ehdotetaan poistettavaksi viittaus ulkomaisiin jälleenvakuutusyrityksiin, koska jäljempänä 12 a luvun 1 §:n 1 momentin 7 kohdassa olevaa vakuutusyrityksen määritelmää ehdotetaan muutettavaksi siten, että se sisältää myös ulkomaiset jälleenvakuutusyritykset.

6 c §. Yhdenmukaisesti vakuutusyhtiölain kanssa pykälässä määriteltäisiin ETA-valtio. Käsitettä käytetään useissa säännöksissä eri puolella lakia. ETA-valtiolla tarkoitetaan laissa Euroopan talousalueeseen kuuluvaa valtiota.

6 d §. Vakuutusyhtiölakiin on kirjoitettu useita keskeisiä vakuutusyhtiöoikeudellisia periaatteita. Vakuutusyhdistyslakiin ei ehdoteta kirjoitettavaksi vastaavia periaatteita, koska se ei ole välttämättä tarpeen lain soveltamisen kannalta. Vakuutusyhdistyslaissa säädettäisiin kuitenkin vakuutusyhtiölakia vastaavalla tavalla vakuutusyhdistyksen johdon tehtävästä. Tämä on katsottu tarpeelliseksi, koska sekä vakuutusyhtiön että vakuutusyhdistyksen johdon tehtävien ja vastuiden tulisi olla mahdollisimman yhdenmukaisia. Uudessa 6 d §:ssä ehdotetaan vakuutusyhtiölakia vastaavalla tavalla säädettäväksi, että vakuutusyhdistyksen johdon tehtävänä on huolellisesti toimien edistettävä vakuutusyhdistyksen etua.

8 §. Pykälän 3 momentti ehdotetaan kumottavaksi, koska Finanssivalvonnalla on aina oikeus antaa ohjeita ilman nimenomaista valtuutustakin.

2 luku. **Vakuutusyhdistyksen perustaminen**

3 §. Pykälä sisältää säännökset, mitä seikkoja vakuutusyhdistyksen yhdistysjärjestyksessä on mainittava. Pykälä 1 momentin 7 kohta ehdotetaan muutettavaksi 1 luvun 3 §:ää vastaavalla tavalla siten, että yhdistysjärjestyksessä olisi mainittava vakuutuk-

senottajaosakkaan lisämaksuvelvollisuus vakuutusyhdistystä kohtaan.

Vakuutusyhdistyksen johtoa koskevan 6 luvun 1 §:n 1 momentissa säädetään vakuutusyhdistyksen hallituksen jäsenten vähimmäis- ja enimmäismäärästä. Yhdistysjärjestyksessä ei siten enää tarvitse mainita jäsenten lukumäärää. Pykälän 1 momentin 8 kohdassa ehdotetaan otettavaksi huomioon tämä muutos. Kohdasta ehdotetaan poistettavaksi tilintarkastajien ja varatilintarkastajia koskeva sääntely, koska asiasta ehdotetaan säädettäväksi 9 kohdassa.

Vakuutusyhdistyksen tilintarkastusta koskevan 9 luvun 1 §:n 2 momentissa säädetään vakuutusyhdistyksen tilintarkastajien lukumäärästä, jonka on oltava yksi. Yhdistysjärjestyksessä ei siten enää tarvitse mainita tilintarkastajien lukumäärää. Pykälän 1 momentin 9 kohdassa ehdotetaan otettavaksi huomioon tämä muutos. Kohdassa nykyisin oleva säännös siitä, että yhdistysjärjestyksessä on mainittava, kenellä on äänioikeus yhdistyskokouksessa ehdotetaan poistettavaksi, koska asiasta säädetään yhdistyskokousta koskevassa 7 luvussa. Samasta syystä myös kohdat 10 ja 11 kumottaisiin.

10 §. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi tekninen tarkennus, jonka mukaan vakuutusyhdistyksen rekisteröinnistä säädetään tarkemmin kaupparekisterilaissa.

Pykälän 2 momenttiin lisätään uusi 1 kohta, jonka mukaan rekisteri-ilmoitukseen on liitettävä osoitus siitä, että yhdistysjärjestys on vahvistettu. Uuden 1 kohdan johdosta nykyinen 1 ja 2 kohta muuttuvat 2 ja 3 kohdaksi.

3 luku. **Takuupääoma**

Vakuutusyhtiöihin sovelletaan suoraan osakeyhtiölain osakkeita koskevaa 3 lukua. Osakeyhtiölain 3 luku sisältää säännökset muun muassa oikeudesta lunastaa muulta omistajalta kuin yhtiöltä toiselle siirtyvä osake (lunastuslauseke) sekä yhtiön suostumuksesta osakkeen hankkimiseen luovutustoimin (suostumuslauseke). Myös vakuutusyhdistyslaki sisältää takuuosuuksien lunastusta ja yhdistyksen suostumusta takuuosuuksien hankkimiseen koskevia säännöksiä. Nämä säännökset ehdotetaan yhdenmukaistettaviksi

osakeyhtiölain lunastuslauseketta ja suostumuslauseketta koskevien säännösten kanssa, koska eri yhteisömuotojen tasavertaisen kohtelun ja kilpailuneutraaliteetin vuoksi sääntelyn tulisi olla samanlaista niin osakeyhtiöiden, vakuutusyhtiöiden kuin vakuutusyhdistystenkin osalta.

3 §. Luvun 3 § ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan sisällöltään osakeyhtiölain 3 luvun 7 §:ää. Pykälän 1 momentissa todettaisiin pääsääntö, jonka mukaan yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että takuusuudenomistajalla, yhdistyksellä tai muulla henkilöllä on oikeus lunastaa muulta omistajalta kuin yhdistykseltä toiselle siirtyvä takuuosuus. Lunastuslausekkeessa olisi määrättävä, keillä on lunastusoikeus ja miten useiden lunastukseen oikeutettujen keskinäinen etuoikeus määräytyy.

Pykälän 2 momentti sisältää lunastuksen sisältöä ja noudatettavaa menettelyä koskevan kuusikohtaisen luettelon. Momentti vastaa sisällöltään osakeyhtiölain 3 luvun 7 §:n 2 momenttia.

Pykälän 3 momentti sisältää kiellon pidentää yhdistysjärjestyksessä 2 momentin 4-6 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja.

Pykälän 4 momentin mukaan sillä, jolle takuuosuus on siirtynyt, ei ole yhdistyksessä muuta takuuosuuteen perustuvaa oikeutta kuin oikeus varoja jaettaessa ja etuoikeus takuuosuusannissa, ennen kuin on käynyt selvälle, käytetäänkö lunastusoikeutta. Takuuosuusannista johtuvat oikeudet ja velvollisuudet siirtyvät sille, joka käyttää lunastusoikeuttaan.

Nykyiset 2—4 momentit ehdotetaan kumottaviksi.

4 §. Pykälä sisältää säännökset yhdistyksen suostumuksesta takuuosuuden hankkimiseen luovutustoimin. Pykälä ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan sisällöltään osakeyhtiölain 3 luvun 8 §:ää.

Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi osakeyhtiölain 3 luvun 8 §:n 2 momentin mukainen säännös, jonka mukaan jos samalla saannolla on hankittu useita takuuosuuksia, kysymys suostumuksen antamisesta on ratkaistava niiden kaikkien osalta samalla tavoin, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisin.

Pykälän uusi 3 momentti sisältää osakeyhtiö-

tiölain 3 luvun 8 §:n 3 momentin kaltaisen säännöksen suostumusta koskevan ratkaisun ilmoittamisesta hakijalle. Pykälän uusi 4 momentti sisältää osakeyhtiölain 3 luvun 8 §:n 4 momentin kaltaisen säännöksen luovutuksen saajan takuuosuuteen perustuvista oikeuksista yhdistyksessä.

4 luku. **Takuupääoman korottaminen**

2 §. Vakuutusyhtiölain 14 luvun 6 §:n mukaan keskinäisessä vakuutusyhtiössä vain takuuosuudenomistajilla on etuoikeus uusiin takuuosuuksiin takuupääomaa korotettaessa. Vakuutusyhdistysten osalta ehdotetaan siirryttäväksi noudattamaan samaa järjestelyä.

Pykälän 1 momenttia muutettaisiin siten, että takuupääomaa korotettaessa vain vakuutusyhdistyksen takuuosuudenomistajalla on etuoikeus uusiin takuuosuuksiin. Yhdistysjärjestyksessä etuoikeudesta voitaisiin kuitenkin määrätä toisinkin.

3 §. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi viittaus vakuutusyhtiölain 8 luvun 11 §:n 2 momenttiin, jossa säädetään vakuutusyhtiön lähipiiristä ja jota jatkossa tullaan soveltamaan myös vakuutusyhdistyksiin jäljempänä 10 luvun yhteydessä esitetyin perustein.

3 b §. Koska vakuutuksenottajaosakkaalla ei ole takuuosuudenomistajan kanssa yhtäläistä etuoikeutta uusiin takuuosuuksiin, pykälässä ehdotetaan käytettäväksi termiä ”merkintäetuoikeuden haltija” osakkaan ja takuuosuudenomistajan sijasta.

4 §. Pykälän 1 momentin 3 ja 4 kohtaan ehdotetaan tehtäväksi 3 b §:n mukainen terminologinen muutos.

5 luku. **Takuupääoman alentaminen ja takaisinmaksu**

1 §. Pykälän 4 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi 4 luvun 3 §:n mukainen viittaus vakuutusyhtiölain 8 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuun lähipiiriin, jota tullaan soveltamaan myös vakuutusyhdistyksiin.

Keskinäiseen vakuutusyhtiöön sovelletaan suoraan osakeyhtiölain 14 luvun 2 §:n 2 momentin ja 3-7 §:n säännöksiä osakeyhtiön osakepääoman käyttämisestä sellaisen tappion välittömään kattamiseen, johon oma pää-

oma ei riitä. Näitä säännöksiä ehdotetaan sovellettavaksi suoraan myös vakuutusyhdistyksiin. Koska ei ole tarkoituksenmukaista, että osakeyhtiölain säännökset kirjoitetaan uudestaan vakuutusyhdistyslakiin, säännösten soveltaminen vakuutusyhdistyksiin toteutettaisiin viittaustekniikalla.

Pykälän 6 momentissa säädettäisiin, että vakuutusyhdistyksen takuupääoman alentamiseen ja takuupääoman takaisinmaksuun sovelletaan, mitä osakeyhtiölain 14 luvun 2 §:n 2 momentissa ja 3-7 §:ssä säädetään osakeyhtiön osakepääoman käyttämisestä sellaisen tappion välittömään kattamiseen, johon oma pääoma ei riitä. Nämä säännökset koskevat vapaan oman pääoman jakamista velkojien suojaamennettelyä noudattaen, rekisteri-ilmoitusta ja kuulutuksen hakemista, kuulutusta velkojille, rekisteröimisen edellytyksiä, muuta osakepääoman alentamisen rekisteröintiä ja velkojien suojaamennettelyä. Osakeyhtiölain säännöksissä velkojista säädettyä sovellettaisiin vakuutusyhdistyksessä vakuutusyhtiöiden tapaan muihin velkojiin kuin vakuutusvelkojiin.

Momentissa nykyisin oleva vaatimus täydestä katteesta alennetulle takuupääomalle, muulle sidotulle pääomalle ja muille jakokelvottomille erille ehdotetaan poistettavaksi, koska vastaavaa sääntelyä ei ole vakuutusyhtiölaissa.

2 §. Pykälä ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan sisällöltään vakuutusyhtiölain 17 luvun 3 §:n 2 ja 3 momenttia. Pykälä sisältää säännökset Finanssivalvonnan suostumuksen hakemisesta ja suostumuksen antamisen edellytyksistä silloin kun muilla velkojilla kuin vakuutusvelkojilla on oikeus vastustaa vakuutusyhdistyksen vapaan oman pääoman jakamista takuusuuden omistajille.

4 §. Pykälä ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan sisällöltään vakuutusyhtiölain 17 luvun 4 §:ää. Pykälä sisältää säännökset osakeyhtiölain 14 luvun 3 §:ssä tarkoitetun kauden määräajan laskemisesta, rekisteriviranomaiselle tehtävään hakemukseen liitettävistä selvityksistä ja ajankohdasta, jolloin vakuutusyhdistyksen vapaan oman pääoman jako voidaan toteuttaa.

6 luku. Vakuutusyhdistyksen johto

Vakuutusyhtiön johtoa koskevat säännökset ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan mahdollisimman yhdenmukaisiksi vakuutusyhtiölain säännösten kanssa. Johdon tehtävät ja vastuut tulisivat olla samanlaisia siitä riippumatta, mikä yhteisömuoto kulloinkin on kyseessä.

1 §. Pykälän 1 momentin mukaan vakuutusyhdistyksen hallituksessa on vakuutusyhtiölain tapaan oltava vähintään kolme jäsentä. Momentissa ehdotetaan lisäksi säädettäväksi, että jäseniä voisi olla enintään viisi. Vakuutusyhdistyksen yhdistysjärjestyksessä voitaisiin määrätä toisinkin hallituksen jäsenmäärästä, mutta ei kuitenkaan siten, että jäseniä olisi vähemmän kuin kolme.

Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan osakeyhtiölakia siten, että yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että hallintoneuvosto valitsee hallituksen yhdistyskokouksen sijasta. Momentista poistettaisiin vaatimus, että hallituksen jäseneltä on ennen valintaa saatava päiväty ja allekirjoitettu suostumus tehtävään, koska vastaavaa säännöstä ei ole osakeyhtiölaissa eikä vakuutusyhtiölaissa.

2 §. Pykälä ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan sisällöltään osakeyhtiölain 6 luvun 19 §:n 2 momenttia ja 20 §:ää. Suurin muutos voimassa olevaan sääntelyyn on se, että hallintoneuvosto ei enää voisi valita toimitusjohtajaa, vaan valinta kuuluisi aina hallitukselle. Pykälään lisätään säännökset vakuutusyhdistyksen toimitusjohtajan eroamisesta ja erottamisesta.

3 §. Hallituksen jäsenen ja toimitusjohtajan kelpoisuusvaatimukset ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan osakeyhtiölain 6 luvun 10 §:n säännöksiä. Pykälän 1 momentin mukaan hallituksen jäsenenä ja toimitusjohtajana ei siten voisi olla oikeushenkilö eikä alaikäinen tai se, jolle on määrätty edunvalvoja, jonka toimintakelpoisuutta on rajoitettu tai joka on konkurssissa. Osakeyhtiölain tapaan momentissa todettaisiin lisäksi, että liiketoimintakiellon vaikutuksesta kelpoisuuteen säädetään liiketoimintakiellosta annetussa laissa.

Pykälän 3 momentissa säädetään hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan ammatillisista pätevyysvaatimuksista. Pätevyysvaatimukset ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan vakuutusyhtiölain sääntelyä. Momenttiin lisä-

tään edellytys, jonka mukaan hallituksen ja toimitusjohtajan tulee johtaa vakuutusyhdistystä luotettavaa hallintoa koskevien periaatteiden mukaisesti. Hallituksen jäsenillä ja toimitusjohtajalla olisi oltava tehtävän hoitamisen vaatima ammatillinen pätevyys ja kokemus. Lisäksi toimitusjohtajalla ja hallituksella olisi oltava sellainen yleinen vakuutustoiminnan tuntemus kuin vakuutusyhdistyksen toiminnan laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen.

Pykälän nykyinen 3 momentti ehdotetaan kumottavaksi, koska momenttia vastaava sääntely sisältyy jo 1 momenttiin.

Pykälän uusi 4 momentti sisältää säännöksen hallintohenkilöiden muutosten ilmoittamisesta Finanssivalvonnalle. Momenttiin ehdotetaan lisättäväksi vakuutusyhtiölain 6 luvun 4 §:n 5 momenttia vastaavalla tavalla säännös, jonka mukaan Finanssivalvonnalle tehtävässä ilmoituksessa on esitettävä selvitys siitä, että hallituksen jäsenet ja toimitusjohtaja täyttävät pykälässä säädetyt pätevyys- ja ammattitaitovaatimukset.

Pykälän 5 momenttiin tehtäisiin pykälän uudesta muotoilusta johtuvat tekniset korjaukset.

Pykälän 6 momentti sisältää valtuutussäännöksen, jonka mukaan Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset 4 momentissa tarkoitetuista selvityksistä, joita sille on vakuutusyhdistysten ja vakuutusomistusyhteisöjen hallitusten jäsenten ja toimitusjohtajan osalta toimitettava.

3 a §. Pykälä sisältää säännöksen, jonka mukaan vakuutusyhdistyksen toimitusjohtaja ja hänen sijaisensa eivät saa olla vakuutusyhdistyksen kanssa samaan konserniin tai rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettuun ryhmittymään kuuluvan luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen toimitusjohtajana tai tämän sijaisena. Pykälä ehdotetaan kumottavaksi, koska vastaava säännös on kumottu myös vakuutusyhtiölaista.

4 §. Pykälän säännökset hallituksen jäsenen eroamisesta, erottamisesta ja varajäsenen osallistumisesta hallituksen työskentelyyn ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan osakeyhtiölain 6 luvun 12-14 §:n säännöksiä.

5 §. Pykälään lisättäisiin osakeyhtiölain mukaiset termit hallituksen yleistöimivalta ja

toimitusjohtajan yleistöimivalta. Lisäksi todettaisiin, että toimitusjohtajan on annettava hallitukselle ja sen jäsenelle tiedot, jotka ovat tarpeen hallituksen tehtävien hoitamiseksi.

6 §. Pykälän 2 momenttiin lisättäisiin osakeyhtiölain 6 luvun 5 §:n 1 momentin mukainen säännös hallituksen kokouksen kutsumisesta koolle siinä tapauksessa, että hallituksen puheenjohtaja ei sitä tee.

Pykälään lisättäisiin uusi osakeyhtiölain 6 luvun 5 §:n 2 momenttia vastaava 3 momentti, jossa säädetään muunkin kuin hallituksen jäsenen osallistumisesta hallituksen kokoukseen.

7 §. Hallituksen päätösvaltaisuutta ja päätöksentekoa koskeva 7 § ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan osakeyhtiölain 6 luvun 3 §:n säännöksiä.

8 a §. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi osakeyhtiölain 6 luvun 7 §:n mukainen säännös, jonka mukaan hallitus voi yksittäistapauksessa tai yhdistysjärjestyksessä olevan määräyksen nojalla tehdä päätöksen toimitusjohtajan yleistöimivaltaan kuuluvassa asiassa. Lisäksi hallitus voisi saattaa hallituksen tai toimitusjohtajan yleistöimivaltaan kuuluvan asian yhdistyskokouksen päätettäväksi.

8 b §. Lakiin lisättäisiin uusi osakeyhtiölain 6 luvun 15 §:n mukainen 8 b §, jonka mukaan hallituksen on viivytyksettä ilmoitettava tytäryhteisön hallitukselle tai vastaavalle toimielimelle, jos vakuutusyhdistyksestä on tullut emoyhdistys tai se on lakannut olemasta emoyhdistys. Tytäryhteisön hallituksen tai vastaavan toimielimen olisi annettava emoyhdistykselle hallitukselle konsernin aseman arvioimiseksi ja sen toiminnan tuloksen laskemiseksi tarvittavat tiedot.

9 §. Pykälä sisältää säännöksen, jonka mukaan hallituksen jäsenelle ja toimitusjohtajalle ei saa maksaa palkkiota tai antaa muuta etua vakuutusyhdistyksen antamien tai ottamien jälleenvakuutusten hankkimisesta tai välittämisestä. Pykälä ehdotetaan kumottavaksi, koska vakuutusyhtiölakikaan ei sisällä vastaavaa sääntelyä.

10 §. Pykälän 3 momentista ehdotetaan poistettavaksi vaatimus, jonka mukaan hallintoneuvoston jäseneltä on ennen valintaa saatava päivätty ja allekirjoitettu suostumus tehtävään.

Voimassa olevan lain mukaan hallintoneu-

voston on valittava hallitus ja määrättävä hallituksen jäsenten palkkio, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisin. Myös vakuutusyhdistysten osalta sääntelyä ehdotetaan muutettavaksi siten, että hallintoneuvostolla ei ole ensisijaista oikeutta hallituksen valitsemiseen, vaan valintaoikeus kuuluu yhdistyskokoukselle. Pykälän 4 momenttia muutettaisiin siten, että hallintoneuvostolla olisi toissijainen valintaoikeus, eli hallintoneuvosto valitsisi hallituksen ja määräisi sen palkkion, jos yhdistysjärjestyksessä niin määrätään.

Hallintoneuvoston tehtäviä ja toimivaltuuksia ehdotetaan tässä pykälässä ja 11 §:ssä rajoitettavaksi osakeyhtiölakia vastaavalla tavalla. Tämän pykälän 4 momentista poistettaisiin säännös, jonka mukaan yhdistysjärjestyksessä voitaisiin määrätä, että hallintoneuvosto ottaa toimitusjohtajan ja muut ylimpään johtoon kuuluvat henkilöt ja päättää heidän palkkaeduistaan.

11 §. Pykälä sisältää hallintoneuvoston tehtäviä koskevan yleissäännön. Pykälän mukaan hallintoneuvoston tulee valvoa hallituksen ja toimitusjohtajan vastuulla olevaa yhdistyksen hallintoa. Muuten hallintoneuvostolle voidaan yhdistysjärjestyksessä määrätä vain hallituksen yleistoimivaltaan kuuluvia tehtäviä ja tehtäviä, joita ei ole säädetty muulle toimielimelle. Hallintoneuvostolle ei voitaisi antaa oikeutta edustaa yhdistystä.

Pykälästä poistettaisiin säännös, jonka mukaan hallintoneuvosto antaa varsinaiselle yhdistyskokoukselle lausunnon tilinpäätöksen ja tilintarkastuskertomuksen johdosta. Lisäksi poistettaisiin säännös, jonka mukaan yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että hallintoneuvosto päättää asioista, jotka koskevat toiminnan huomattavaa supistamista tai laajentamista taikka muuta olennaista muuttamista. Hallintoneuvosto ei myöskään voisi jatkossa antaa hallitukselle ohjeita asioissa, jotka ovat laajakantoisia tai periaatteellisesti tärkeitä.

12 §. Pykälään ehdotetaan tehtäväksi osakeyhtiölain 6 luvun 25-27 §:stä johtuvat muutokset vakuutusyhdistyksen edustamista koskeviin säännöksiin.

14 §. Pykälään ehdotetaan tehtäväksi vakuutusyhtiölain 1 luvun 22 §:n 1 momentista ja osakeyhtiölain 6 luvun 2 §:n 2 momentista johtuvat muutokset yhdenvertaisuutta ja kiel-

toa noudattaa lain tai yhdistysjärjestyksen vastaista päätöstä koskeviin säännöksiin.

15 §. Pykälään ehdotetaan tehtäväksi osakeyhtiölain 28 §:stä johtuvat muutokset edustajan toimien sitovuutta koskeviin säännöksiin.

7 luku. Yhdistyskokous

1 §. Pykälän 3 momenttia ehdotetaan muutettavaksi osakeyhtiölain 5 luvun 7 §:n mukaisesti siten, että osakkaan osallistumiselle yhdistyskokoukseen asetettavaa ilmoittautumisaikaa pidennetään viidestä päivästä kymmeneen.

1 a §. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi osakeyhtiölain 5 luvun 2 §:n mukainen yleissäännös vakuutusyhdistyksen yhdistyskokouksen toimivallasta. Yhdistyskokous päättää 1 momentin mukaan sille tämän lain nojalla kuuluvista asioista. Yhdistysjärjestyksessä voitaisiin osakeyhtiölain tapaan määrätä, että yhdistyskokous päättää toimitusjohtajan ja hallituksen yleistoimivaltaan kuuluvasta asiasta.

Edellä 6 luvun 8 a §:n 2 momentissa säädetään yhdistyksen hallituksen ja toimitusjohtajan yleistoimivaltaan kuuluvan asian saattamisesta yhdistyskokouksen päätettäväksi. Pykälän 2 momentissa todettaisiin lisäksi, että osakkaat voivat yksimielisinä muutenkin tehdä yksittäistapauksessa päätöksen hallituksen tai toimitusjohtajan yleistoimivaltaan kuuluvassa asiassa.

3 a §. Uudessa 3 a §:ssä todettaisiin osakeyhtiölain 5 luvun 10 §:n mukaisesti, että hallituksen ja hallintoneuvoston jäsenellä sekä toimitusjohtajalla on oikeus olla läsnä yhdistyskokouksessa, jollei yhdistyskokous yksittäistapauksessa päättää toisin. Hallituksen, hallintoneuvoston ja toimitusjohtajan olisi huolehdittava siitä, että osakkaan 15 §:ssä tarkoitettu kyselyoikeus voi toteutua. Lisäksi pykälässä todettaisiin selventävästi, että tilintarkastajan läsnäolosta yhdistyskokouksessa säädetään tilintarkastuslaissa. Yhdistyskokous voisi sallia myös muiden henkilöiden läsnäolon yhdistyskokouksessa.

6 §. Pykälän mukaan yhdistyskokous on pidettävä vakuutusyhdistyksen kotipaikassa, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisesta paikkakunnasta yhdistyksen toiminta-

alueella. Osakeyhtiölain 5 luvun 16 §:n 1 momentin mukaisesti yhdistyskokous voitaisiin pitää erittäin painavista syistä muullakin paikkakunnalla. Vakuutusyhtiölain 5 luvun 12 §:n mukaan vakuutusyhtiön yhtiökokousta ei kuitenkaan voida pitää Euroopan talusalueen ulkopuolella. Vastaavan sisältöinen säännös ehdotetaan säädettäväksi koskemaan myös vakuutusyhdistyksiä.

7 §. Osakkaan esteellisyyttä koskeva 7 § ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan sisällöltään osakeyhtiölain 5 luvun 14 §:ää.

8 §. Varsinaista yhtiökokousta koskeva 8 § ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan osakeyhtiölain 5 luvun 3 §:n 1 ja 2 momenttia. Pykälän 3 momentissa nykyisin oleva säännös päätöksen siirtämisestä jatkokokoukseen siirrettäisiin uudeksi 12 b §:ksi.

9 §. Pykälässä säädetään ylimääräisen yhdistyskokouksen pitämisestä. Pykälä ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan sisällöllisesti vakuutusyhtiölain 5 luvun 4 §:ää.

10 §. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan osakeyhtiölain 5 luvun 5 §:ää siten, että osakkaalla on oikeus saada yhdistyskokoukselle tämän lain nojalla kuuluva asia yhdistyskokouksen käsiteltäväksi.

11 §. Pykälä ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan vakuutusyhtiölain 5 luvun 13 §:n yhtiökokouksen koolle kutsumista koskevia säännöksiä.

12 §. Pykälässä säädetään yhdistyskokouksen kutsumisesta koolle. Pykälä ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan sisällöllisesti vakuutusyhtiölain 5 luvun 14 §:n 1 momenttia, 15 §:n 1 momenttia ja 16 §:ää sekä osakeyhtiölain 5 luvun 11 §:n ensimmäistä virkettä.

12 a §. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 12 a §, jossa säädettäisiin vakuutusyhtiölain 5 luvun 17 §:n sisältöä vastaavalla tavalla yhdistyskokouksen kokousasiakirjoista, niiden nähtävänä pitämisestä ja lähettämisestä.

12 b §. Lakiin lisättäisiin uusi 12 b §, jossa säädettäisiin vakuutusyhtiölain 5 luvun 19 §:n sisältöä vastaavalla tavalla yhdistyskokouksen jatkokokouksesta.

13 §. Pykälän muotovaatimusten sivuuttamista koskeva säännös ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan osakeyhtiölain 5 luvun 15 §:ää.

14 §. Pykälässä säädetään yhdistyskokouk-

sen puheenjohtajasta, ääniluettelosta ja pöytäkirjasta. Pykälän yhdistyskokouksen avaamista, puheenjohtajan valintaa sekä pöytäkirjan pitämistä, nähtävillä oloa ja jäljennöksen toimittamista koskevia säännöksiä ehdotetaan muutettavaksi osakeyhtiölain 5 luvun 23 §:ää vastaavalla tavalla.

Pykälän 2 momentti sisältää osakeyhtiölain 5 luvun 23 §:n 2 momentin mukaisen säännöksen osakasluettelosta ja ääniluettelosta. Osakeyhtiölain mukaan osakasluettelo on oltava nähtävänä kokouksessa. Momentissa ehdotetaan osakeyhtiölaista poikkeavasti, että nähtävänä pito koskee vain takuuosuuden omistajia koskevaa osakasluetteloa. Vakuutusnottajaosakkaita koskeva luettelo ei vakuutussalaisuuden johdosta ole julkinen asiakirja.

15 §. Pykälän säännös hallituksen ja toimitusjohtajan velvollisuudesta antaa osakkaalle tarkempia tietoja seikoista, jotka voivat vaikuttaa kokouksessa käsiteltävän asian arviointiin, muutettaisiin vastaamaan osakeyhtiölain 5 luvun 25 §:ää.

17 §. Pykälään lisättäisiin vakuutusyhtiölain 5 luvun 23 §:n mukainen säännös, jonka mukaan jos yhdistysjärjestyksen muutos edellyttää sellaisia täytäntöönpanotoimia, joista tehdään merkintä rekisteriin, muutos tulee ilmoittaa rekisteröitäväksi ja rekisteröidä täytäntöönpanotoimien kanssa.

18 §. Pykälän 3 momentti ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan vakuutusyhtiölain 5 luvun 21 §:n 3 momentin säännöstä päätöksen pätevyuden edellytyksistä yhdistyksen sulautumista, vakuutuskannan luovuttamista, selvitystilaan asettamista ja selvitystilan lopettamista koskevien päätösten osalta silloin, kun yhdistyksessä on useita takuuosuuslajeja.

Pykälään lisättäisiin uusi 4 momentti, joka vastaa sisällöltään osakkaan suostumusta koskevaa vakuutusyhtiölain 5 luvun 22 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohtaa. Uuden säännöksen mukaan osakkaalta olisi saatava suostumus yhdistysjärjestyksen muuttamiseen, jos osakkaan maksuvelvollisuutta yhdistystä kohtaan lisätään tai yhdistyksen oikeutta vahingonkorvaukseen rajoitetaan 15 luvun 8 §:ssä tarkoitettulla tavalla.

20 §. Pykälä sisältää vakuutusyhtiölain 27 luvun 2 ja 4 §:n kaltaiset säännökset yhdistyskokouksen päätöksen moittimisesta ja mi-

tättömästä yhdistyskokouksen päätöksestä. Pykälän 4 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi vakuutusyhtiölain 27 luvun 3 §:n 1 momentin mukainen säännös, jonka mukaan moitekan-teen johdosta annettavassa tuomioissa päätös voidaan kantajan vaatimuksesta julistaa pätemättömäksi tai sitä voidaan muuttaa. Kantajan vaatimuksesta voitaisiin samalla kieltää yhdistystä panemasta pätemätöntä päätöstä täytäntöön.

21 §. Lukuun ehdotetaan lisättäväksi uusi 21 §, jossa säädettäisiin vakuutusyhtiölain 27 luvun 5 §:ää vastaavalla tavalla tilanteesta, jossa hallituksen yhdistyskokoukselle kuuluvassa asiassa valtuutuksen nojalla tekemä päätös on 19 §:n ja 20 §:n 3 momentin 1 ja 2 kohdan nojalla mitätön. Tällaiseen hallituksen päätökseen sovellettaisiin, mitä yhdistyskokouksen vastaavasta päätöksestä säädetään.

8 luku. **Yhteisömuodon muuttaminen**

1 §. Pykälässä säädetään vakuutusyhdistyksen muuttumisesta keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi. Pykälän 2 momenttia muutettaisiin siten, että uudelle keskinäiselle vakuutusyhtiölle olisi haettava toimilupa Finanssivalvonnalta, eikä sosiaali- ja terveystieteiden ministeriöltä.

2 §. Pykälän 2 ja 3 momentissa säädetään edellytyksistä, joiden vallitessa Finanssivalvonnan on vahvistettava uuden keskinäisen vakuutusyhtiön yhtiöjärjestys ja liittämään ehtoja yhtiöjärjestyksen vahvistamiseen. Momentissa käytetty termi ”vakuutusten käsittämät edut” ehdotetaan muutettavaksi termiksi ”vakuutetut edut”. Sama terminologinen muutos on tehty systemaattisesti myös vakuutusyhtiölain kaikkiin asianomaisiin säännöksiin. Nykyisin momenteissa oleva säännös osakeryhmien etujen turvaamisesta edellytyksenä yhtiöjärjestyksen vahvistamiselle ehdotetaan poistettavaksi tarpeettomana.

4 §. Pykälässä oleva maininta sosiaali- ja terveystieteiden ministeriöstä toimilupaviranomaisena muutettaisiin Finanssivalvonnaksi.

9 luku. **Tilintarkastus ja erityinen tarkastus**

1 §. Pykälän 1 ja 2 momentti ehdotetaan

muutettavaksi vastaamaan sisällöllisesti vakuutusyhtiölain 7 luvun 2 ja 5 §:ää. Vakuutusyhdistyksessä olisi siis oltava yksi tilintarkastaja, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä useammasta tilintarkastajasta. Jos vakuutusyhdistykselle on valittu vain yksi tilintarkastaja, eikä tämä ole tilintarkastuslain 2 §:n 2 tai 3 kohdassa tarkoitettu KHT- tai HTMyhteisö, olisi valittava ainakin yksi varatilintarkastaja.

2 §. Pykälä ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan vakuutusyhtiölain 7 luvun 15 §:ää siten, että tilintarkastajan tehtävän päättymisestä voitaisiin määrätä laista poikkeavasti yhdistysjärjestyksessä tai uutta tilintarkastajaa päätettäessä. Yhdenmukaisesti vakuutusyhtiölain sääntelyn kanssa yhdistysjärjestyksessä ei kuitenkaan voitaisi määrätä, että tilintarkastajan toimikausi jatkuu toistaiseksi.

2 a §. Lukuun ehdotetaan lisättäväksi uusi, vakuutusyhtiölain 7 luvun 6 §:ää vastaava 2 a §, joka sisältää vakuutusyhdistyksen tilintarkastusta koskevat erityiset säännökset. Vastaavan sisältöistä säännöstä ei sisälly yleiseen yhtiöoikeuteen.

Pykälän mukaan vakuutusyhdistyksen tilintarkastajan suorittaman tilinkauden aikaisen jatkuvan tarkastuksen on riittävänä pidettävässä laajuudessa ulotuttava vastuuelkaan, toimintapäätöksiin, sijoitustoimintaan, vakuuttamis- ja korvaustoimintaan sekä vakuutusyhdistyksen ja sen kanssa samaan konserniin tai vakuutusyhtiöryhmittymään kuuluvien yhteisöjen välisiin keskinäisiin liiketoimiin. Tilintarkastajan olisi lisäksi vähintään kerran vuodessa ja Finanssivalvonnan pyynnöstä myös muuna ajankohtana tarkastettava, täyttävätkö kateluettelo, josta säädetään vakuutusyhtiölain 10 luvun 6 §:ssä, ja kateluetteloon merkityt omaisuuserät laissa ja sen nojalla annetussa säännöksissä ja määräyksissä asetetut vaatimukset.

Tilintarkastajan suorittamasta jatkuvasta tarkastuksesta ja kateluettelon tarkastuksesta olisi annettava kertomus yhdistyksen hallitukselle. Yhtiön hallituksen ja hallintoneuvoston olisi vähintään kerran vuodessa kuuluttava kokouksessaan tilintarkastajaa yhdistyksen taloudellisesta asemasta ja sisäisestä valvonnasta sekä muista tilintarkastuksessa esiintulleista seikoista.

4 §. Pykälän 1 momentin 2 kohtaa ehdote-

taan täsmennettäväksi vakuutusyhtiölain 7 luvun 8 §:n 1 momentin 2 kohtaa vastaavalla tavalla siten, että Finanssivalvonnan on määrättävä vakuutusyhdistykselle kelpoisuusvaatimukset täyttävä tilintarkastaja, jos tilintarkastaja ei ole tilintarkastuslain 24 §:ssä tarkoitetulla tavalla riippumaton tai hän on tai hän on saman lain 25 §:ssä tarkoitetulla tavalla esteellinen.

6 §. Pykälässä säädetään osakkaan oikeudesta vaatia erityisen tarkastuksen toimittamista vakuutusyhdistyksen toiminnasta. Pykälään lisättäisiin uusi 2 momentti jossa vakuutusyhtiölain 7 luvun 10 §:ää vastaavalla tavalla säädettäisiin erityisen tarkastajan pätevyysvaatimuksista. Erityisen tarkastajan olisi oltava luonnollinen henkilö tai tilintarkastusyhteisö. Erityisellä tarkastajalla olisi oltava sellainen taloudellisten ja oikeudellisten asioiden tuntemus ja kokemus kuin tarkastustehtävän laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen tehtävän hoitamiseksi.

Pykälän 3 momenttiin lisättäisiin säännös, jonka mukaan Finanssivalvonnan erityisen tarkastajan asettamista koskeva määräys voidaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana.

7 §. Pykälän yleisluontoista valtuutussäännöstä Finanssivalvonnan oikeudesta antaa tarkempia määräyksiä vakuutusyhdistyksen tilintarkastuksesta täsmennettäisiin siten, että määräyksenantovaltuus koskisi hallitukselle annettavaa kertomusta, josta säädetään 2 a §:n 3 momentissa.

10 luku. **Tilinpäätös, konsernitilinpäätös, toimintakertomus ja vastuuvelan kattaminen**

Vakuutusyhdistyslain rakenne 10 luvun osalta ehdotetaan muutettavaksi siten, että laki ei enää sisällä itsenäisiä säännöksiä vakuutusyhdistyksen tilinpäätöksestä, konsernitilinpäätöksestä, toimintakertomuksesta poikkeusluvasta eikä kirjanpitolautakunnan lausunnosta, vaan yhdistykseen sovellettaisiin vakuutusyhtiölain vastaavia säännöksiä. Siten 10 luvun 1 a—1 c, 2, 5, 5 a—5 c, 6 a, 7—9, 9 a, 9 c—9 e, 11 ja 12 § kumottaisiin.

1 §. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin sovellettavista vakuutusyhtiölain 8 luvun säännöksistä. Luvun säännöksistä sovellettaisiin

siin 1 ja 3-26 §:ää. Vakuutusyhtiölain 8 luvun 2 §:ää (sidottu ja vapaa oma pääoma) ei sovellettaisi sen johdosta, että vakuutusyhdistyksen sidotusta ja vapaasta omasta pääomasta säädettäisiin kuten nykyisin vakuutusyhdistyslain 10 luvun 6 §:ssä. Vakuutusyhdistyksen oma pääoma vastaa keskinäisen vakuutusyhtiön omaa pääomaa.

3 §. Pykälässä säädetään vakuutusyhdistyksen vastuuvelan laskennasta. Voimassaolevassa lainsäädännössä vakuutusyhdistyksen vastuuvelan laskennasta säädetään lisäksi vakuutusyhdistyksen vastuuvelan laskentaperiaatteista annetussa asetuksessa (453/1995).

Myös vastuuvelan laskennan osalta ehdotetaan, että vakuutusyhdistykset siirtyvät soveltamaan suoraan vakuutusyhtiölain säännöksiä tasoitusmäärää koskevaa sääntelyä lukuunottamatta. Edellä mainittu asetus 453/1995 kumottaisiin.

Pykälän 1 momentin mukaan vakuutusyhdistyksen vastuuvelkaan sovelletaan mitä vakuutusyhtiölain 9 luvun 1-3 §:ssä, 6 §:ssä, 9—11 §:ssä ja 13 §:n ensimmäisessä kohdassa säädetään. Mainitut vakuutusyhtiölain kohdat käsittelevät vahinkovakuutusyhtiöiden vastuuvelan laskentaa.

Vakuutusyhdistykseen sovellettavalta osalta vakuutusyhtiölain 9 luvun 1 §:n 1 momentti vastaa nykyisen vakuutusyhdistyslain 10 luvun 3 §:n 1 momenttia, vakuutusyhtiölain 1 §:n 2 momentti vakuutusyhdistyslain 10 luvun 3 §:n 5 momentin ensimmäistä lausetta ja asetuksen 453/1995 1 §:n 1 momentin ensimmäistä kohtaa, vakuutusyhtiölain 2 § vakuutusyhdistyslain 10 luvun 3 §:n 2 momenttia, vakuutusyhtiölain 3 § vakuutusyhdistyslain 10 luvun 3 §:n 3 momenttia, vakuutusyhtiölain 6 §:n 1 momentti ja 13 §:n ensimmäinen kohta vakuutusyhdistyslain 10 luvun 3 §:n 4 momenttia, vakuutusyhtiölain 9 § asetuksen 453/1995 1 §:n 1 momentin toista ja kolmatta kohtaa, vakuutusyhtiölain 10 § asetuksen 453/1995 1 §:n 1 momentin neljättä kohtaa ja 1 §:n 2 momenttia. Edellä luetellut vakuutusyhtiölain säännökset soveltuvat sellaisinaan myös vakuutusyhdistysten vastuuvelan laskentaan.

Nykyisen vakuutusyhdistyslain 10 luvun 3 §:n 5 momentin toisen lauseen mukaan Vakuutusvalvontavirasto voi vaatia ennakkovahvistuksen vahinkovakuutuksen vastuu-

velan määräämisessä noudatettaville tilastollisille ja korkoutusta koskeville menetelmille. Vakuutusyhtiölain 1 §:n 3 momentti vastaa vakuutusyhdistyksen 3 §:n 5 momentin toista lausetta sillä erotuksella, että vakuutusyhtiölaissa on esitetty ne edellytykset, joiden vallitessa ennakkovahvistusta voidaan vaatia. Täsmennettyä säädöstä ehdotetaan sovellettavaksi myös vakuutusyhdistyksiin.

Pykälän 2 momentissa määritellään vakuutusyhdistyksen tasoitusmäärä ja säädetään, että sillä on ala- ja yläraja. Esitetyssä muodossa tasoitusmäärän määritelmä sisältyy nykyisin 3 §:n 3 momenttiin. Vakuutusyhdistyksen tasoitusmäärän ala- ja ylärajasta säädetään sosiaali- ja terveysministeriön määräys- ja ohjekokoelman 7/021/96 luvussa 3.

Tasoitusmäärän tarkoituksena on tasata korvausmenon heilahtelua eri vuosien välillä. Tasoitusmäärää kartutetaan sellaisina vuosina, jolloin yhdistyksen vakuutustoiminnan tulos on keskimääräistä parempi ja vastavasti puretaan keskimääräistä huonompina vuosina. Tasoitusmäärän avulla vakuutustoiminnan vuosittainen tulos pysyy lähellä pidemmän aikavälin keskimääräistä tasoa. Tämä vähentää jälleenvakuutustarvetta ja antaa paremman kuvan vakuutustoiminnan tuloksesta, jonka aikajänne on pidempi kuin yksi vuosi.

Ehdotuksen mukaan tasoitusmäärän alarajalla tarkoitetaan 10 a luvun 12 §:n mukaisen oikaistulle vakavaraisuuspääomalle lasketun vähimmäismäärän ja 10 a luvun 7 §:ssä luetelluilla erillä oikaistun toimintapääoman erotusta. Tasoitusmäärän alaraja ei voi kuitenkaan olla negatiivinen. Tasoitusmäärän alarajan määritelmää muutetaan ja täsmennetään nykyisestä sillä tavalla, että se pysyy yhdenmukaisena vakavaraisuusvaatimuslaskelmissa käytettävien määritelmien kanssa. Oikaistun vakavaraisuuspääoman määritelmä on lisätty 10 a lukuun.

Ehdotuksen mukaan tasoitusmäärän ylärajalla tarkoitetaan määrää, jonka katsotaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksessa riskiteoreettisten laskelmien perusteella jälleenvakuutus ja muut vastaavat riskinsiirtomenetelmät huomioon ottaen olevan kohtuullista vakuutustoiminnan jatkumisen kannalta. Nykyisin tasoitusmäärän ylärajan laskenta on esitetty edellä mainitussa sosiaali- ja terve-

ysministeriön määräys- ja ohjekokoelman 7/021/96 luvussa 3. Koska tämä laskenta on luonteeltaan teknistä ja siinä käytettäviin kaavoihin tai parametreihin voi olla tarvetta tehdä ajoittain muutoksia, ei tämän laskennan siirtämistä kokonaan lakiin pidetä tarkoituksenmukaisena. Asiasta on käytännöllisempää säätää asetuksella, mihin ehdotuksen 3 §:n 4 momentissa annetaan sosiaali- ja terveysministeriölle valtuutus.

Ehdotetun pykälän 4 momentin mukaan vakuutusyhdistyksellä tulee olla laskuperusteet tasoitusmäärälle ja tasoitusmäärän ala- ja ylärajalle. Vahinkovakuutusyhdistyksen on haettava tasoitusmäärän laskuperusteille Finanssivalvonnan vahvistus. Ehdotetun pykälän neljännen momentin mukaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädettäisiin miten vakuutusyhdistyksen tasoitusmäärä, tasoitusmäärän yläraja ja tasoitusmäärän muutos lasketaan sekä miten tasoitusmäärän laskuperusteet laaditaan.

Asetuksen 453/1995 1 §:n 3 momentin mukaan sosiaali- ja terveysministeriö määrittelee ne yleiset periaatteet, joita noudatetaan vakuutusyhdistyksen tasoitusmäärää laskettaessa ja yhdistyksen on haettava etukäteen ministeriön vahvistus tavalle, jolla se soveltaa ministeriön määrittelemiä tasoitusmäärän yleisiä laskentaperiaatteita. Vaikka ehdotetun 4 momentin mukaan yhdistyksellä tulisi jatkossa olla laskuperusteet tasoitusmäärälaskentaa varten, ei käytännössä ole tarkoitus kiristää yhdistysten tasoitusmäärälaskentatäytäntelyä, vaan ehdotetun 5 momentin perusteella annettavassa asetuksessa on tarkoitus esittää tasoitusmäärän laskennassa käytettävä menettely ja luetellaan tilanteet, joissa yhdistyksen on haettava laskuperusteelle vahvistus.

Voimassa olevan pykälän 6 momentti kumottaisiin tarpeettomana, koska Finanssivalvonta antaa jatkossa tarkemmat säännökset 10 luvun 2 §:n 2 momentin 5 kohdan nojalla vakuutusteknisen vastuuvelan ilmoittamisesta vakuutusyhtiölain 8 luvun 24 §:ssä tarkoitettussa erillistilinpäätöksessä tai toimintakerptomuksessa.

3 a §. Pykälässä säädettäisiin vastuuvelan bruttomäärästä vähennettävistä eristä vastuuvakaa katettaessa. Säännös vastaa jäljempänä luetelluin poikkeuksin vakuutusyhtiölain

10 luvun 3 §:ää. Pykälän 1 kohdan mukaan vakuutusyhdistys voi vähentää annetun jälleenvakuutustoiminnan osalta jälleenvakuutuksenantajien vastuulla olevan osuuden, joka voi olla yhteensä enintään 70 prosenttia vastuuvelan kokonaisuudesta. Vastaava vähennys on vakuutusyhtiöille 20 prosenttia. Vakuutusyhdistyksen vähennyksen ehtona ei myöskään olisi annetun jälleenvakuutustoiminnan hajauttaminen usean jälleenvakuuttajan välillä niin kuin vakuutusyhtiöiden osalta on säädetty. Säännös vastaa nykytilaa ja johdetaan siitä, että vakuutusyhdistysten on vakuutusliikkeen pienuuden vuoksi vaikeaa hajauttaa menevää jälleenvakuutustaan usealle jälleenvakuutuksenantajalle. Pykälän 2-5 kohta vastaavat voimassa olevaa lakia.

Pykälän 6 kohta ehdotetaan kumottavaksi, koska myöskään vakuutusyhtiölaki ei sisällä sosiaali- ja terveysministeriölle annettua valtuutusta määrittellä eriä, jotka laissa määriteltyjen erien lisäksi voidaan vähentää katetusta vastuuvelasta. Samasta syystä myös voimassa olevan pykälän 4 momentti ehdotetaan kumottavaksi.

Voimassa olevan pykälän 5-10 momentti kumottaisiin, koska tarkoituksena on, että vakuutusyhdistykset siirtyvät soveltamaan suoraan vakuutusyhtiölain vastuuvelan kattamista koskevia säännöksiä. Tästä säädettäisiin luvun 3 b §:ssä.

3 b §. Pykälässä luetellaan ne vakuutusyhtiölain 10 luvun säännökset, joita sovelletaan vakuutusyhdistyksiin. Pykälän 1 momentti sisältää vahinkovakuutusyhtiöitä koskevat säännökset, joita sovelletaan yhdistyksiin. Ehdotettu muutos tarkoittaa sitä, että vakuutusyhdistykset käytännössä soveltavat samoja vastuuvelan kattamista koskevia säännöksiä kuin vakuutusyhtiötkin.

Pykälän 2 momentissa tarkennettaisiin, että viittauksia vakuutusyhtiölain 10 luvun 3 §:ään on pidettävä viittauksina tämän luvun 3 a §:ään sovellettaessa 1 momentissa lueteltuja säännöksiä.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin siitä, että pieni vakuutusyhdistys saa vakuutusyhtiölain 10 luvun 17 §:n 1-3 momentissa mainittujen enimmäisrajojen estämättä sijoittaa enintään 30 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä vastaavan määrän ETA-alueella toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai vakuu-

tusyhtiön velkasitoumuksiin. Säännös vastaa nykyistä asiantilaa sillä erolla, että voimassa oleva säännös koskee talletuspankkia ja ehdotettu säännös luottolaitosta. Ehdotettu muutos vastaa vakuutusyhtiöitä koskevaa sääntelyä. Sijoitukset talletuspankkien velkasitoumuksiin eivät riskiltään poikkea olennaisesti sijoituksiin muiden luottolaitosten velkasitoumuksiin.

3 c ja 3 d §. Pykälissä säädettäisiin vakuutusyhtiölain 10 luvun 23-25 §:n mukaisesti ja näitä pykäläiä vastaavasti sosiaali- ja terveysministeriön asetuksenantovaltuutuksista sekä Finanssivalvonnan määräysvaltuutuksista ja oikeudesta myöntää poikkeuksia.

4 §. Pykälän 2 momentti ehdotetaan kumottavaksi, koska Finanssivalvonnalle annettava valtuus antaa tarkempia määräyksiä katteen luetteloinnista sisältyy 3 d §:n 1 kohtaan.

5—5c §. Pykälät ehdotetaan kumottaviksi, koska vakuutusyhdistyksiin on tarkoitus soveltaa jatkossa vakuutusyhtiölain vastaavia säännöksiä.

6 §. Pykälän sisältää säännökset vakuutusyhdistyksen sidotusta ja vapaasta omasta pääomasta. Sääntely vastaa keskinäisiä vakuutusyhtiöitä koskevaa sääntelyä sillä erotuksella, että vakuutusyhdistyksillä on olemassa myös vararahasto, joka on sidottua omaa pääomaa. Sidottua omaa pääomaa olisivat vakuutusyhdistyksessä siis takuupääoma, pohjarahasto, vararahasto, kirjanpitolain mukainen arvonkorotusrahasto, käyvän arvon rahasto ja uudelleenarvostusrahasto. Muut rahastot sekä tilikauden ja edellisten tilikausien voitto ja tappio olisivat vapaata omaa pääomaa.

6 a—12 §. Pykälät ehdotetaan kumottaviksi, koska vakuutusyhdistyksiin on tarkoitus soveltaa jatkossa vakuutusyhtiölain vastaavia säännöksiä.

10 a luku. Toimintapääoma

1 §. Pykälässä momentissa määritellään vakuutusyhdistyksen toimintapääoma. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi vakuutusyhtiölakia vastaavalla tavalla uusi 2 momentti, jonka mukaan Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä vakuutusyhdistyksen toimintapääomaan vakuutusyhtiölain 11 lu-

vun 2—5 §:n mukaan luettavista ja siitä vähennettävistä eristä.

Pykälään lisättäväksi ehdotettavan 3 momentin mukaan vakuutusyhdistyksen on täytettävä jatkuvasti tämän luvun mukaiset toimintapääomavaatimukset. Vaikka esitetyn vaatimuksen on katsottava seuraavan jo muista lain säännöksistä, on vaatimus haluttu kirjoittaa lakiin, sillä se on tärkeä osa toiminnan vakauden valvontaa vakuutettujen etujen turvaamiseksi. Vaatimus perustuu vahinkovakuutusdirektiivin 16 artiklaan ja jälleenvakuutusdirektiivin 35 artiklaan.

2 §. Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin tekninen viittauskorjaus uuden vakuutusyhtiölain säännöksiin.

2 a §. Pykälässä säädetään pienen vakuutusyhdistyksen toimintapääoman vähimmäismäärästä. Suurten vakuutusyhdistysten toimintapääomien euromäärien tarkistamisesta säädetään ensimmäisessä vahinkovakuutusdirektiivissä, mutta pieniin yhdistyksiin ei direktiivin vaatimuksia tarvitse soveltaa. Siitä huolimatta on tarkoituksenmukaista, että myös pienten yhdistysten toimintapääomaa korotetaan samassa suhteessa kuin suurten yhdistysten. Toimintapääoman vähimmäismäärää korotettaisiin jäljempänä olevan 3 §:n perustelujen yhteydessä esitetyn mukaisesti. Samalla ehdotetaan, että myös laskennassa käytettävää prosenttilukua korotetaan, jotta pienen ja suuren yhdistyksen toimintapääomien suhteellinen ero ei kasvaisi. Täten pienen yhdistyksen toimintapääoman vähimmäismäärä on jatkossa 97 000 euroa lisättynä 27 prosentilla yhdistyksen tilinpäätöksen mukaisesta kolmen viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusmaksutulojen keskiarvosta.

3 §. Pykälässä säädetään suuren vakuutusyhdistyksen takuumäärän vähimmäismäärästä.

Ensimmäisen vahinkovakuutusdirektiivin 17 a artiklassa säädetään mainittujen euromäärien tarkistamisesta. Euromääriä korotetaan Eurostatin julkaiseman Euroopan kuluttajahintaindeksin perusteella, jos prosentuaalinen muutos viimeisimmän tarkistuksen jälkeen on vähintään 5 prosenttia. Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean (EIOPC) kokouksessa 3.4.2009 esitetyn selvityksen (MARKT/75948/08) perus-

teella Euroopan kuluttajahintaindeksi on noussut edellisen tarkistuksen jälkeen yli 5 %, joten vahinkovakuutusdirektiivin euromääriä on tarkistettava. Direktiivin alkupe räisiin euromääriin verrattuna korotus on 14.9%. EIOPC:n kokouksessa 3.4.2009 tehdyn päätöksen mukaisesti korotetut euromäärät on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä ennen 1.1.2010. Yhdistysten osalta ehdotetaan, että korotetut euromäärät otetaan suoraan lakiin. Suurten yhdistysten osalta vaatimus olisi 1 725 000 ja 2 625 000 euroa.

5 §. Pykälän 1 momentin mukaan vakuutusyhdistyksen toimintapääoma, jälleenvakuutus ja muut yhdistyksen vakavaraisuuteen vaikuttavat seikat on järjestettävä vakuutetut edut turvaavalla tavalla, ottaen huomioon tuottojen ja kulujen todennäköinen vaihtelu sekä arvioitavissa olevat muut epävarmuustekijät. Pykälän 2 momentin mukaan sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarkemmat määräykset 1 momentin soveltamisesta.

Pykälän 2 momentin perusteella sosiaali- ja terveysministeriö on antanut tarkemmat määräykset pykälän 1 momentin soveltamisesta sosiaali- ja terveysministeriön määräys- ja ohjekokoelman 7/021/96 luvussa 3. Kyseisen määräys- ja ohjekokoelman luvun 3 sisältö on siirretty tietyiltä tasoitusmäärää koskevilta osilta 10 luvun 3 §:ään. Lisävakavaraisuusvaatimusten osalta asiasta ehdotetaan säädetäväksi 10 a luvussa. Teknisten kysymysten, kaavojen ja parametrien osalta, asiasta ehdotetaan säädetäväksi sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella 10 luvun 3 §:n ja tämän luvun 13 §:n valtuutussääntöjen perusteella. Momentin määräyksenantovaltuus ehdotetaan kumottavaksi tarpeettomana.

Lukuun ehdotetaan lisättäväksi uusi 7—14 §, joissa säädettäisiin vakuutusyhtiölakia vastaavalla tavalla vakuutusyhdistyksen ennakkoivasta valvonnasta.

7 §. Pykälässä säädetään vakuutusyhdistyksen ennakoivaan valvontaan liittyvästä vakavaraisuuspääomasta ja oikaistusta vakavaraisuuspääomasta.

Pykälän 1 momentin mukaan vakuutusyhdistyksen vakavaraisuuspääoman muodostaa tasoitusmäärän ja toimintapääoman yhteismäärä. Vakavaraisuuspääoman käsitettä ei nykyisin ole eksplisiittisesti määritelty.

Pykälän 2 momentin mukaan vakuutusyh-

distyksen oikaistulla vakavaraisuuspääomalla tarkoitetaan vakavaraisuuspääomaa, johon on lisätty vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 7 kohdassa tarkoitettu pääomalaina siltä osin kuin sitä ei voida lukea toimintapääomaan ja josta on vähennetty lisämaksuvelvollisuuden perusteella veloitettava määrä sekä yhdistyksen omistaman luotto- tai rahoituslaitoksen ja toisen vakuutusyrityksen osakkeet, osuudet, vastuudebentuurien, pääomalainojen ja muiden omaan pääomaan rinnastettavat erät, mikäli yhdistyksen omistukset täyttävät 12 a luvussa tarkoitettujen omistusyhteyden määritelmän ja mikäli näitä omistuksia ei ole vähennetty yhdistyksen toimintapääomasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 5 §:n 10 kohdan perusteella.

Lain 10 a luvun 1 §:n mukaan vakuutusyhdistyksen toimintapääoma lasketaan noudattaen soveltuvin osin mitä vakuutusyhtiölain 11 luvun 2-5 §:ssä säädetään. Vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:n 1 kohdan mukaan pääomalainoja saa laskea mukaan toimintapääomaan vain 50 prosenttia toimintapääoman vähimmäismäärästä. Tämä vaatimus perustuu vahinko- ja jälleenvakuutusyhtiöiden osalta vahinko- ja jälleenvakuutusdirektiiveihin. Edelleen vakuutusyhtiölain 11 luvun 3 § sisältää ehdot, jotka pääomalainojen on täytettävä, ennen kuin ne voidaan laskea mukaan toimintapääomaan. Näistä ehdoista johtuen pääomalainoja voidaan pitää kokonaisuutenaan sellaisena eränä, että se voidaan täysimääräisesti ottaa huomioon osaksi oikaistun vakavaraisuuspääoman riittävyyttä laskettaessa.

Voimassa olevan lain mukaan vakuutusyhdistyksen mahdollisuutta määrätä lisämaksuja voidaan käyttää 1 luvun 3 §:n mukaan vain, jos takuumäärän tai oman pääoman vaatimukset eivät täyty tai jos yhtiö on selvitystilassa tai konkurssissa. Täten lisämaksuvelvollisuuden määräämistä ei voi käyttää pelkästään sen vuoksi, että yhdistys ei täytä määräys- ja ohjekokoelman 7/021/96 luvussa 3 esitettyjä vaatimuksia. Tässä esityksessä lisämaksuvelvollisuuden määräämisen käytömahdollisuutta ei ole tarkoitus laajentaa. Tämän takia määrättävissä oleva lisämaksu ehdotetaan vähennettäväksi vakavaraisuuspääomasta oikaistua toimintapääomaa laskettaessa.

Vakuutusyhdistyksiin sovellettavan vakuutusyhtiölain 11 luvun 5 §:n mukaan vakuutusyhdistyksen toimintapääomasta vähennetään yhdistyksen omistaman luotto- tai rahoituslaitoksen ja toisen vakuutusyhtiön tai yhdistyksen osakkeet, osuudet, vastuudebentuurien, pääomalainojen ja muiden omaan pääomaan rinnastettavat erät, mikäli yhdistyksen omistukset täyttävät 12 a luvussa tarkoitettujen omistusyhteyden määritelmän. Ehdotetun pykälän mukaan mainitut omistukset vähennetään oikaistua vakavaraisuuspääomaa laskettaessa vain, jos niitä ei vähennetä vakuutusyhdistyksen toimintapääomasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 5 §:n mukaisesti.

Pykälässä ehdotetut käsitteet 'vakavaraisuuspääoma' ja 'oikaistu vakavaraisuuspääoma' vastaavat vakuutusyhtiölaissa käytettyjä käsitteitä.

8 §. Pykälän mukaan vakuutusyhdistyksen riskiasemaa testataan vertailemalla oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärään. Oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärää laskettaessa otetaan huomioon vakuutusyhdistyksen vakuutustekniset riskit sekä suurin realistisesti ajateltavissa oleva yhdistyksen omalle vastuulle jäävä korvausmäärä yksittäisestä vahinkotapahtumasta. Oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärän laskennasta on tarkoitus säätää tarkemmin 12 §:ssä olevan valtuutuksen perusteella annettavalla asetuksella.

9 §. Pykälän mukaan vakuutusyhdistyksellä on oltava laskuperusteet oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärän laskemista varten. Näille laskuperusteille yhdistyksen on haettava Finanssivalvonnan vahvistus. Ehdotetun 10 luvun 3 §:n mukaan vakuutusyhdistyksellä täytyy olla laskuperusteet tasoitusmäärälle. Nykyisin tasoitusmäärän laskuperusteista säädetään määräyksen 7/021/96 luvussa 3 ja käytännössä tällä laskuperusteella on säädetty myös vakavaraisuuspääoman rajojen laskennasta. Koska ehdotetussa laisassa tasoitusmäärästä säädetään 10 luvussa, pidetään tarkoituksenmukaisena, että vaatimus siitä, että vakuutusyhdistyksellä on oltava laskuperusteet oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärän ja tavoiterajan laskemista varten esitetään erikseen tässä luvussa. Käytännössä yhdistyksillä voi olla edelleen yksi laskuperuste sekä tasoitusmäärään

että vakavaraisuuspääomaan liittyvien suureiden laskemista varten. Nykyisen määräyksen 7/021/96 luvussa 3 esitetään tasoitusmäärän sekä tasoitusmäärän ja toimintapääoman yhteismäärän normaaliperuste, yhdistykseltä vaaditaan oma vahvistettava laskuperuste vain, jos normaaliperusteesta poiketaan. Tämä asiantila on tarkoitus säilyttää, mutta asiasta on tarkoitus säätää 13 §:n perusteella annettavassa asetuksessa.

Yhdistyksen vakuustoitominnassa tai jälleenvakuutusuojassa voi tapahtua sellaisia muutoksia, että yhdistyksen vahvistettuja laskuperusteita käyttämällä ei yhdistyksen vakavaraisuusasemasta saada oikeaa kuvaa. Tämän takia pykälässä säädetään, että Finanssivalvonta voi vaatia laskuperusteita muutettaviksi tällaisessa tilanteessa.

10 §. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, että vakuutusyhdistyksen on jatkuvasti täytettävä oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärävaatimus. Vastaavalla tavalla 10 a luvun 1 §:ssä edellytetään, että toimintapääomavaatimukset on aina täytettävä. Koska yhdistyksen on jatkuvasti täytettävä oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärävaatimus, seuraa tästä myös se, että yhdistyksen on pystyttävä toimittamaan nämä laskelmat Finanssivalvonnan niitä pyytessä.

Ehdotetun pykälän 2 momentin mukaan yhdistyksen on toimitettava vuosittain Finanssivalvonnalle valvontarajalaskelmat, joista ilmenee yhdistyksen oikaistun vakavaraisuuspääoman määrä suhteessa oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärään. Tämä vaatimus sisältyy nykyisin määräys- ja ohjekokoelman 7/021/96 lukuun 3.

Ehdotetun pykälän 3 momentin mukaan Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä edellisessä momentissa tarkoitetuista tiedoista, niiden esittämistavasta ja toimittamisesta Finanssivalvonnalle. Kyse on teknisestä määräyksenannosta, eikä sääntelyn asiallinen merkitys edellytä, että asiasta säädettäisiin lailla tai asetuksella.

11 §. Pykälän mukaan yhdistyksen on välittömästi lisättävä toimintapääomaansa tai jälleenvakuutustaan tai muutoin saatettava oikaistu vakavaraisuuspääoma sen vähimmäismäärän yläpuolelle, jos yhtiön oikaistun vakavaraisuuspääoman määrä on pienempi

kuin vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärä. Pykälässä esitetty vaatimus vastaa nykyisin määräys- ja ohjekokoelman 7/021/96 luvussa 3 esitettyä vaatimusta.

12 §. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi sosiaali- ja terveysministeriön asetuksenantovaltuuksista. Ehdotuksen mukaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään 8 §:ssä tarkoitetun oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärän laskennasta ja laskennassa käytettävistä kaavoista ja parametreista sekä oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärän laskuperusteiden laadinnasta ja ennakoivasta valvonnasta johdettujen tilinpäätökseen liitettävistä asiakirjoista.

Nykyisin edellä luetelluista asioista säädetään sosiaali- ja terveysministeriön määräys- ja ohjekokoelman 7/021/96 luvussa 3. Koska asetuksella säädettäväksi ehdotetut asiat ovat luonteeltaan lähinnä teknisiä, ei niistä ole tarpeen säätää laissa. Lisäksi sääntely on tarkoituksenmukaista säilyttää lakia alemmalla sääöstasolla, koska kaavoihin tai parametreihin voi liittyä ajoittaista muutostarvetta. Samoin tilinpäätökseen liitettävät asiakirjat voivat riippua asetuksen sisällöstä, joten myös niistä on perusteltua säätää asetustasolla.

13 §. Ehdotetun pykälän mukaan Finanssivalvonta voi yksittäisessä tapauksessa vakuutusyhdistyksen hakemuksesta suostua siihen, että yhdistys poikkeaa 12 §:ssä tarkoitetussa asetuksessa säädetyistä, oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärän laskennassa käytettävistä parametreista ja kaavoista, jos edellä mainituissa lainkohdissa tarkoitettu vakuutusteknisen riskin laskennassa käytettävä kaava ja vakuutusteknisen riskin laskennassa käytettävät parametrit eivät anna oikeaa ja riittävää kuvaa yhdistyksen riskiasemasta.

Säännöksen tarkoitus on mahdollistaa yhdistyskohtaisten tekijöiden huomioiminen yhdistyksen riskiasemaa testattaessa. Täten esimerkiksi yhdistys, jonka vakuutuskanta on riskiprofiililtaan poikkeava määräykseen verrattuna, voisi hakea vahvistuksen määräyksestä poikkeaville parametreille, jos se on pystyy osoittamaan, että sen omasta aineistosta johdetut parametrit kuvaavat sen riskiasemaa paremmin. Tällöin nimenomaisesti tarkastellaan yhdistyskohtaisia tekijöitä.

Poikkeavan menettelyn hyväksymisen edellytyksenä on, että se kuvaa yhdistyksen riskiasemaa paremmin kuin määräyksessä esitetty standardimenettely.

11 luku. Voitonjako ja yhdistyksen varojen muu käyttö

1 §. Pykälään ehdotetaan tehtäväksi ne lisäykset ja täsmennykset, jotka johtuvat vakuutusyhtiölain 16 luvun 2 §:n varojenjakoja koskevista säännöksistä.

Pykälän 1 momentin 1 kohtaan tehdyn lisäyksen mukaan varoja saadaan jakaa osakkaille sen mukaan kuin tässä laissa säädetään varojen jakamisesta vapaan oman pääoman rahastosta. Momentin 2 kohdasta ehdotetaan poistettavaksi maininta ylikurssirahaston alentamisesta tai takaisinmaksusta, koska ylikurssirahasto -käsitettä ei enää ole laissa. Momentin 3 kohdassa omien takuuosuuksien hankkimiseen rinnastetaan myös omien takuuosuuksien lunastaminen.

Pykälän 2 momentista poistettaisiin viittaus 7 §:ssä säädettyyn rahalainan antamiseen eräille vakuutusyhdistyksen lähipiiriin kuuluville henkilöille, koska kyseinen sääntely 7 §:stä ehdotetaan poistettavaksi. Vakuutusyhtiölain mukaisesti pykälän 3 momentin mukaan säännöksiä voitonjaosta noudatettaisiin maksettaessa korkoa kaikille takuuosuuksille, eikä vain sellaisille, jotka tuottavat osakkuuden yhdistyksessä.

Pykälään lisättäisiin uusi 4 momentti, jossa todettaisiin vakuutusyhtiölain 16 luvun 2 §:n 3 momentin mukaisesti, että muu liiketapahutuma, joka vähentää yhdistyksen varoja tai lisää sen velkoja ilman liiketaloudellista perustetta, on laitonta varojenjako.

2 §. Pykälä sisältää voitonjakona jaettavaa määrää koskevat säännökset.

Pykälän 1 momentin 2 kohtaan tehtäisiin 10 luvun uudesta sääntelystä johtuva tekninen viittauskorjaus vakuutusyhtiölain 8 luvun säännöksiin. Lisäksi jakokelvottomiin eriin, jotka on vähennettävä jaettavasta voitosta, lisättäisiin vakuutusyhtiölakia vastaavalla tavalla määrä, jolla käyvän arvon rahasto on yhteismäärältään negatiivinen.

Pykälän 3 momentin konsernin voitonjakoa koskevat säännökset ehdotetaan kumottaviksi, koska vakuutusyhtiölakikaan ei sisällä

vastaavaa sääntelyä.

Pykälän 4 momenttiin lisättäisiin vakuutusyhtiölain 16 luvun 5 §:n 3 momenttia vastaavalla tavalla säännökset kielletystä voitonjaosta eräissä uusissa tilanteissa. Uusien säännösten mukaan voitonjako on kielletty, jos yhdistys ei täytä vastuuvelan kattamista koskevia vaatimuksia taikka jos tiedetään tai pitäisi tietää, että yhdistys on maksukyvytön. Voitonjako olisi myös kielletty, jos tiedetään tai pitäisi tietää, että voitonjako aiheuttaa oman pääoman vähenemisen sen vähimmäismäärää pienemmäksi, yhdistyksen maksukyvyttömyyden tai sen, että vastuuvelan kate ei täytä laissa säädettyjä vaatimuksia.

3 a §. Pykälä ehdotetaan kumottavaksi, koska laki ei enää sisällä arvonkorotusrahastoa koskevaa sääntelyä.

7 §. Pykälän 1 momentti ehdotetaan kumottavaksi, koska myöskään vakuutusyhtiölaki ei enää sisällä kieltä antaa rahalainaa eräille yhtiön lähipiiriin kuuluville henkilöille.

Pykälän 2 momenttiin tehtäisiin tekninen korjaus ja 3 momentti kumottaisiin 1 momentin kumoamisen johdosta.

12 luku. Vakuutusyhdistysten valvonta

3 §. Pykälä ehdotetaan kumottavaksi, koska vakuutusyhtiölakikaan ei enää sisällä kilpailun valvontaa koskevia säännöksiä.

5 §. Pykälän nykyiset säännökset vakuutusyhdistyksen ja vakuusomistusyhteisön velvollisuudesta toimittaa tietoja toiminnastaan Finanssivalvonnalle ehdotetaan kumottaviksi, koska tietojen toimittamisvelvollisuutta koskevat säännökset sisältyvät nykyisin Finanssivalvonnasta annettuun lakiin (879/2008). Pykälään jäisi edelleenkin säännös tietojen toimittamisesta sosiaali- ja terveysministeriölle.

6 c §. Pykälän 4 ja 5 momenttiin tehtäisiin tekniset viittauskorjaukset uuden vakuutusyhtiölain säännöksiin.

Pykälään lisättäisiin uusi 6 momentti sisältää vakuutusyhtiölain 25 luvun 22 §:n sisältöinen säännös oikeudesta valittaa omaisuuden luovutus- ja panttauskieltoa koskevasta päätöksestä. Valitusosoikeuteen sovellettaisiin, mitä Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään. Valitus olisi tehtävä 30 päivän ku-

luessa siitä, kun Finanssivalvonnan päätös on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

12 a luku. **Vakuutusyrittäjäryhmittämisen lisävalvonta**

Luku sisältää vakuutusyhtiölain 26 lukua vastaavat säännökset vakuutusyrittäjäryhmittämisen lisävalvonnasta.

Luvun säännöksissä käytettävä käsite ”vakuutusyrittäjäryhmä” ehdotetaan vakuutusyhtiölakia vastaavalla tavalla muutettavaksi ”vakuutusyrittäjäryhmittämä”. Myös luvun otsikko muuttuisi vastaavalla tavalla.

1 §. Pykälä sisältää eräitä käytettävien käsitteiden määritelmiä vakuutusyhtiölain 26 luvun 1 §:ää vastaavalla tavalla. Määritelmät ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan vakuutusyhtiölakia.

Pykälän 1 momentin 2 kohdassa ”osakasyritys” ehdotetaan muutettavaksi ”omistajayritykseksi”.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus vakuutusyrittäjäryhmän mukautetusta vakavaraisuuslaskelmasta (1106/2000) siirrettiin vakuutusyhtiölain kokonaisuudistuksessa vakuutusyhtiölakiin.

Vakuutusyhdistyslain osalta ehdotetaan samaa rakenneuudistusta. Sen vuoksi vakuutusyhdistyslaissa tulee määritellä vakuutusyhtiölakia vastaavalla tavalla ”vakuutussidosyritys”, jonka määritelmä on nykyisin edellä mainitussa asetuksessa. Vakuutussidosyrityksellä tarkoitettaisiin momentin uudessa 6 kohdassa sidosyrityksenä olevaa vakuutusyritystä, vakuutusomistusyhteisöä, kolmannen maan vakuutusyritystä, luotto- ja rahoituslaitosta sekä sijoituspalveluyritystä.

Momentin 7 kohdasta ehdotetaan poistettavaksi maininta vakuutuksenantajasta, joka harjoittaa ensivakuutusta, koska jatkossa vakuutusyrityksellä tarkoitettaisiin sekä ensi- että jälleenvakuutusta harjoittavaa vakuutusyritystä.

Momentin 8 kohdassa oleva kolmannen maan vakuutusyrityksen määritelmä poikkeaa voimassa olevasta laista siinä, että se koskee sekä ensi- että jälleenvakuutusta harjoittavaa vakuutusyritystä.

Momentin entisessä 8 kohdassa oleva ulkomaisen jälleenvakuutusyrityksen määri-

telmä ehdotetaan poistettavaksi, koska ulkomainen jälleenvakuutusyritys jo sisältyy vakuutusyrityksen ja kolmannen vakuutusyrityksen määritelmään.

Momentin entisen 8 kohdan perustelujen mukaisesti kohdasta 9 ehdotetaan poistettavaksi maininta ulkomaisesta jälleenvakuutusyrityksestä.

Momentin uudessa 10 kohdassa määritellään vakuutusyrittäjäryhmittämä vakuutusyhtiölain 26 luvun 1 §:n 1 momentin 10 kohtaa vastaavalla tavalla. Kohdassa todettaisiin, että 2 §:n 2—4 momentissa tarkoitettujen vakuutusyritysten, niiden sidos- ja omistajayritysten sekä omistajayritysten sidosyritysten muodostavat lisävalvonnan piiriin kuuluvan vakuutusyrittäjäryhmittämisen.

Pykälän 2 momentissa määritellään välillinen omistus, jota käytetään osana 1 momentin 3 kohdan mukaisen omistusyhteyden määrittämisessä. Määritelmä vastaa vakuutusyhtiölain 26 luvun 1 §:n 2 momentissa olevaa välillisen omistuksen määritelmää.

2 §. Pykälän nykyisiin 1-3 momenttiin tehtäisiin 1 §:n määritelmien muutoksista, luvun muuttuneesta pykäläjärjestyksestä sekä uudesta Finanssivalvonnasta johtuvat tekniset korjaukset.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksessa vakuutusyrittäjäryhmän mukautetusta vakavaraisuuslaskelmasta ja sen laskemisesta oleva sääntely siirrettiin vakuutusyhtiölain kokonaisuudistuksessa vakuutusyhtiölakiin. Myös vakuutusyhdistysten osalta on tarpeen toteuttaa sama rakenneuudistus. Ei kuitenkaan ole tarkoituksenmukaista, että asetuksen säännökset uudelleen kirjoitettaisiin vakuutusyhdistyslakiin. Esityksessä ehdotetaan, että vakuutusyhtiölain mukautettua vakavaraisuuslaskelmaa koskevia säännöksiä sovellettaisiin suoraan vakuutusyhdistyksiin.

Pykälän 4 momentissa todettaisiin, että 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun vakuutusyhdistyksen sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain 26 luvun 6-10 §:ssä säädetään mukautetussa vakavaraisuuslaskelmassa käytettävästä toimintapääomasta ja sen laskemisesta, mukautetun toimintapääoman laskemisesta, vakuutussidosyrityksen toimintapääoman rajoittamisesta, mukautetun toimintapääoman vähimmäismäärästä ja poikkeuksista sidosyrityksen toimintapääoman huomioon ottami-

sessä. Momentissa nykyisin oleva säännös vakuutusyhtymäryhmän määritelmästä on tarpeeton, koska 1 §:n 1 momentin 10 kohta jo sisältää vakuutusyhtymäryhmittymän määritelmän.

3 §. Pykälän 2 momentti ehdotetaan vakuutusyhtiölain tapaan poistettavaksi, koska sosiaali- ja terveysministeriölle ei ole enää nähty tarvetta antaa valtuutta säätää asetuksella niistä yleisistä periaatteista, joiden mukaisesti 1 momentissa olevaa sääntelyä sovelletaan.

5 §. Pykälän 1 momentin mukaan mukautettuun vakavaraisuuslaskelmaan olisi otettava mukaan vakuutusyhtymän sidosyritykset. Koska sidosyhtymä ehdotetaan määriteltäväksi luvun 1 §:ssä, tässä momentissa ei enää lueta, mitä yrityksiä sidosyhtymällä tarkoitetaan. Laskelma olisi toimitettava Finanssivalvonnalle tilinpäätöstietojen yhteydessä.

Pykälän 2 momentti ehdotetaan kumottavaksi, koska mukautetun vakavaraisuuslaskelman laatimisesta ei enää säädettäisi sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella, vaan tarvittavat säännökset ehdotetaan kirjoitettavaksi tähän lukuun.

Pykälän 3 momentissa määritelmä ”vakuutusyhtymäryhmä” muutettaisiin ”vakuutusyhtymäryhmittymäksi”.

6 §. Pykälän 1 momentin mukaan mukautettuun vakavaraisuuslaskelmaan olisi otettava mukaan emoyhtymän vakuutussidosyritykset. Koska vakuutussidosyhtymä ehdotetaan määriteltäväksi luvun 1 §:ssä, tässä momentissa ei enää ole tarpeen lueta, mitä yrityksiä sidosyhtymällä tarkoitetaan.

Pykälän 2 momentti ehdotetaan kumottavaksi, koska mukautetun vakavaraisuuslaskelman laatimisesta ei enää säädettäisi sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella, vaan tarvittavat säännökset ehdotetaan kirjoitettavaksi tähän lukuun.

6 a §. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi vakuutusyhtiölain 26 11 §:ää vastaavalla tavalla konsernitilinpäätöksen nojalla laadittavasta mukautetusta vakavaraisuuslaskelmasta. Vakuutusyhtymän, vakuutusomistusyhteisön tai kolmannen maan vakuutusyhtymän olisi haettava siihen lupa Finanssivalvonnalta. Muutoin mukautetun vakavaraisuuden määrittämisessä olisi noudatettava tässä luvussa ja vakuutusyhtiölaissa säädetyt periaatteita.

8 §. Pykälässä käytetty termi ”osakasyhtymä” muutettaisiin 1 §:ssä olevan määritelmän mukaisesti ”omistajayhtymäksi”.

13 luku. Selvitystila ja konkurssi

Luku sisältää vakuutusyhdistyksen selvitystilaan ja konkurssia koskevat säännökset. Selvitystilaa koskevaa sääntelyä ehdotetaan yksinkertaistettavaksi vakuutusyhtiölain tapaan. Luvusta ehdotetaan poistettavaksi säännökset, joiden mukaan ratkaisun selvitystilaan asettamisesta tekee tuomioistuin.

6 §. Pykälän 3 momentti ehdotetaan kumottavaksi, koska tuomioistuin ei enää voisi määrätä vakuutusyhdistystä selvitystilaan.

7—10 §. Pykälät sisältävät säännökset tuomioistuimen oikeudesta määrätä vakuutusyhdistys selvitystilaan. Säännökset ehdotetaan kumottaviksi, koska vastaavaa sääntelyä ei enää sisälly vakuutusyhtiölakiin.

11 §. Pykälän 1 momentista ehdotetaan poistettavaksi maininta tuomioistuimen tekemästä selvitysmiesten valinnasta, koska tuomioistuin ei enää voisi määrätä vakuutusyhdistystä selvitystilaan.

16 §. Julkisesta haasteesta annetussa laissa (729/2003) ei käytetä enää käsitettä julkisen haasteen paikalletulopäivä. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi edellä mainitun lain mukaiseksi siten, että selvitysmiehen on maksettava tiedossa oleva velka julkisessa haasteessa mainitun määräpäivän jälkeen.

23 §. Pykälästä poistettaisiin maininta tuomioistuimen oikeudesta päättää vakuutusyhdistyksen selvitystilasta.

24 §. Pykälä sisältää säännökset vakuutusosaajien etuoikeudesta vakuutusyhdistyksen selvitystilassa ja konkurssissa. Pykälä ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan vakuutusyhtiölain 23 luvun 33 §:n 1 momenttia siten, että etuoikeus määräytyisi velkojien maksusaantijärjestyksestä annetun lain mukaisella irtaimen pantin haltijan etuoikeudella pantattuun omaisuuteen.

29 §. Pykälään ehdotetaan tehtäväksi uuden vakuutusyhtiölain muuttuneesta pykäläjärjestyksestä johtuvat tekniset viittauskorjaukset.

30 §. Pykälään tehtäisiin tekninen viittauskorjaus uuden vakuutusyhtiölain 24 lukuun.

14 luku. Sulautuminen

3 §. Pykälä sisältää säännökset sulautumissuunnitelmasta ja sen sisällöstä. Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi uudet 11-14 kohdat, joissa säädetään vakuutusyhtiölain 19 luvun 3 §:n 1 momentin mukaisesti uusista lisätiedoista, jotka sulautumissuunnitelman tulee sisältää. Momentin 11 kohdan mukaan sulautumissuunnitelmassa on oltava selvitys siirtyvästä tasoitusmäärästä ja 12 kohdan mukaan selvitys siitä, että vastaanottava vakuutusyhdistys täyttää sulautumisen jälkeen 10 luvun vastuuvelan katetta koskevat vaatimukset sekä 10 a luvussa säädetyt vakavaraisuusvaatimukset. Momentin 13 kohdan mukaan sulautumissuunnitelmassa on oltava selvitys sulautuvan yhdistyksen varoista, veloista ja omasta pääomasta ja niiden arvostamiseen vaikuttavista seikoista, sulautumisen suunnitellusta vaikutuksesta vastaanottavan yhdistyksen taseeseen sekä sulautumiseen sovellettavista kirjanpidollisista menetelmistä. Momentin 14 kohdan mukaisesti edellytetään selvitystä sulautumiseen osallistuvien yhdistysten omaisuuteen kohdistuvista yritysikiinnityslaisissa (634/1984) tarkoitetuista yritysikiinnityksistä.

4 §. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi osakeyhtiölain 16 luvun 5 §:n mukaisesti siten, että sulautumissuunnitelman rekisteröimistä koskevaan ilmoitukseen on liitettävä 5 §:ssä tarkoitettu tilintarkastajan lausunto sekä 6 §:ssä tarkoitettu tilinpäätös ja toimintakertomus tai välitilinpäätös ja toimintakertomus, hallituksen selostus viimeisen tilinpäätöksen tai välitilinpäätöksen jälkeisistä yhdistyksen asemaan olennaisesti vaikuttavista tapahtumista, tilintarkastajien ja hallintoneuvoston lausunto välitilinpäätöksestä, toimintakertomuksesta ja hallituksen selostuksesta sekä 3 §:n 4 momentissa ja 5 §:n 4 momentissa tarkoitettujen Finanssivalvonnan suostumukset.

Pykälän uudessa 2 momentissa säädettäisiin osakeyhtiölain 16 luvun 5 §:n 2 momentin mukaisesti, että rekisteri-ilmoituksen tekivät sulautumiseen osallistuvat yhdistykset yhdessä.

4 a §. Uudessa 4 a §:ssä ehdotetaan säädettäväksi osakeyhtiölain 16 luvun 6 §:n mukai-

sesti sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden velkojille annettavasta kuulutuksesta.

Pykälän 1 momentissa säädetään velkojan oikeudesta vastustaa sulautumista. Säännös vastaa osakeyhtiölain 16 luvun 6 §:n 1 momenttia.

Pykälän 2 momentin mukaan rekisteriviranomaisen on annettava kuulutus kaikkien sulautuvien yhtiöiden velkojille, joiden saatava on syntynyt ennen sulautumissuunnitelman rekisteröintiä. Kuulutuksessa on mainittava velkojan oikeudesta vastustaa sulautumista ilmoittamalla siitä kirjallisesti rekisteriviranomaiselle viimeistään kuulutuksessa mainittuna määräpäivänä. Säännös vastaa osakeyhtiölain 16 luvun 6 §:n 2 momenttia.

Kuulutus on pykälän 3 momentin mukaan annettava myös vastaanottavan yhdistyksen velkojille, jos sulautuminen voi 5 §:ssä tarkoitettuna riippumattoman asiantuntijan lausunnon mukaan vaarantaa vastaanottavan yhdistyksen velkojen maksun. Muussa tapauksessa vastaanottavan yhdistyksen velkojilla ei ole oikeutta vastustaa sulautumista ja vaatia saataviensa maksua tai vakuutta sulautumisen perusteella. Säännös vastaa osakeyhtiölain 16 luvun 6 §:n 3 momenttia.

4 b §. Uudessa 4 b §:ssä ehdotetaan säädettäväksi osakeyhtiölain 16 luvun 7 §:n mukaisesti vakuutusyhdistyksen velvollisuudesta lähettää viimeistään kuukausi ennen määräpäivää kuulutuksesta kirjallinen ilmoitus selaisille 4 a §:n 1 momentissa tarkoitetuille tunnetuille velkojilleen, joiden saatava on syntynyt ennen sulautumissuunnitelman rekisteröintiä.

6 §. Pykälässä säädetään asiakirjoista, jotka sulautumissuunnitelmaan on kunkin sulautumiseen osallistuvan yhdistyksen osalta liitettävä. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 7 kohta, jonka mukaan sulautumissuunnitelmaan on liitettävä kunkin sulautumiseen osallistuvan yhdistyksen viimeisen tilikauden jälkeen mahdollisesti tekemät varojen jakamista koskevat päätökset. Säännös vastaa osakeyhtiölain 16 luvun 11 §:n 1 momentin 4 kohtaa.

11 §. Pykälässä säädetään vakuutusyhtiölain 19 luvun 5, 6 ja 10 §:n mukaisesti Finanssivalvonnan suostumuksen hakemisesta sulautumissuunnitelmaan, vahvistuksesta sulautumisen vaatimalle yhdistysjärjestyksen

muutokselle, kuuluttamisesta ja Finanssivalvonnan suostumuksen antamisen edellytyksistä.

Pykälän 1 momentissa säädetään sulautumissuunnitelman allekirjoittamisesta lasketavasta kuukauden määräajasta, jonka kuluessa sulautumiseen osallistuvien vakuutusyhdistysten on haettava Finanssivalvonnan suostumus sulautumissuunnitelmaan sekä vahvistus sulautumisen vaatimalle yhdistysjärjestyksen muutokselle. Säännös vastaa vakuutusyhtiölain 19 luvun 5 §:n 1 momenttia.

Pykälän uudessa 2 momentissa säädetään vakuutusyhtiölain 19 luvun 5 §:n 2 momentin mukaisesti vastaanottavan yhdistyksen velvollisuudesta hakea 1 momentissa tarkoitettua hakemuksen yhteydessä Finanssivalvonnan vahvistus sulautumisesta johtuvalle tasoitusmäärän siirtoa koskeville perusteille.

Ne edellytykset, joiden vallitessa Finanssivalvonnan on annettava suostumuksensa sulautumiseen ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan vakuutusyhtiölain sääntelyä. Pykälän 3 momentin mukaan Finanssivalvonnan on annettava suostumuksensa, jos sulautuminen ei vaaranna vakuutettuja etuja eikä sulautumisen katsota vaarantavan terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden noudattamista vakuutusyhdistyksen toiminnassa. Säännös vastaa vakuutusyhtiölain 19 luvun 10 §:n 1 momentin periaatteita. Vakuutusyhtiölain mukaisesti Finanssivalvonnalla olisi oikeus liittää suostumukseen ehdot, joita se pitää tarpeellisina vakuutettujen etujen ja terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden noudattamisen turvaamiseksi vakuutusyhdistyksen toiminnassa.

12 §. Pykälä sisältää nykyisin säännökset sulautumisen täytäntöönpanoon tarvittavasta rekisteriviranomaisen luvasta. Osakeyhtiölaissa ja vakuutusyhtiölaissa tästä lupamenettelystä on luovuttu ja korvattu se sulautumisen täytäntöönpanosta rekisteriviranomaiselle tehtävällä ilmoituksella. Vakuutusyhdistyslakia ehdotetaan muutettavaksi vastaavalla tavalla.

Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä jatkossa säädettäisiin sulautuvan vakuutusyhdistyksen takuusoisuuden omistajan oikeudesta vaatia takuusouksiensa lunastamista. Pykälä vastaa sisällöltään osakeyhtiölain 16 luvun 13 §:ää.

Pykälän 1 momentin mukaan sulautuvan vakuutusyhdistyksen takuusoisuuden omistaja voi yhdistyskokouksessa vaatia takuusouksiensa lunastamista. Takuusoosuksien lunastusvaatimukset on esitettävä ennen yhdistyskokouksen sulautumista koskevan päätöksen tekemistä. Lunastusta vaatineen takuusoisuuden omistajan on äänestettävä sulautumispäätöstä vastaan. Oikeus vaatia lunastusta koskee vain sellaisia sulautumista vastustavan takuusoisuuden omistajan takuusouksia, jotka on ilmoitettu merkittäviksi takuusoosluetteloon ennen sulautumisesta päättävää yhdistyskokousta koskevaa viimeistä ilmoittautumispäivää.

Ellei osakkeiden ja edellä mainittujen oikeuksien lunastuksesta sovita, lunastaminen on 2 momentin mukaan toteutettava välimiesmenettelyssä noudattaen, mitä 16 luvun 4 §:ssä säädetään. Lunastusmenettelyn vireillepanon jälkeen lunastusta vaatineella takuusoisuuden omistajalla on oikeus vain lunastushintaan. Jos kuitenkin todetaan, ettei oikeutta lunastukseen ole, hänellä on oikeus vastikkeeseen sulautumissuunnitelman mukaisesti. Jos sulautuminen raukeaa ennen sen täytäntöönpanon rekisteröintiä, myös osakkeiden ja muiden oikeuksien lunastaminen raukeaa.

Lunastushinta on pykälän 3 momentin mukaan takuusoisuuden sulautumispäätöstä edeltänyt käypä arvo. Jos sulautumismenettely on alentanut takuusoisuuden käypää arvoa, tällaista alentavaa vaikutusta ei oteta huomioon lunastushintaa määritettäessä. Lunastushinnalle maksettava korko alkaa kertyä heti sulautumispäätöksen jälkeen.

Lunastushinta erääntyy 4 momentin mukaan maksettavaksi kuukauden kuluttua tuomion lainvoimaiseksi tulosta. Vastaanottavan yhdistyksen ei kuitenkaan tarvitse maksaa vastiketta ennen sulautumisen täytäntöönpanon rekisteröintiä.

Ehdotetun 5 momentin mukaan lunastushinnan maksamisesta vastaa vastaanottava vakuutusyhdistys, minkä vuoksi sulautuvan yhdistyksen on ilmoitettava tälle viipymättä lunastusvaatimuksesta.

13 ja 14 §. Koska sulautumisen täytäntöönpanoon tarvittavasta rekisteriviranomaisen luvasta luovuttaisiin, 13 ja 14 § ehdotetaan kumottaviksi.

15 §. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan

muutettavaksi siten, että sulautumista koskeva ilmoitus rekisteriviranomaiselle on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa sitä koskevan Finanssivalvonnan suostumuksen myöntämisestä.

Pykälän 3 momenttiin lisättäisiin osakeyhtiölain 16 luvun 14 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti velvollisuus liittää ilmoitukseen kunkin sulautumiseen osallistuvan yhdistyksen hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan vakuutus siitä, että sulautumisessa on noudatettu vakuutusyhdistyslain säännöksiä, sulautumiseen osallistuvien yhdistysten sulautumista koskevat päätökset. Vakuutusyhtiölain 19 luvun 12 §:n 2 momentin mukaisesti ilmoitukseen olisi liitettävä myös osoitus Finanssivalvonnan suostumuksesta.

Uudessa 4 momentissa ehdotetaan säädettäväksi sulautumista koskevan täytäntöönpanoilmoituksen rekisteröinnin edellytyksistä, jotka rekisteriviranomainen tarkastaa ennen rekisteröintiä. Momentin mukaan rekisteröinnin edellytykseksi riittäisi tuomioistuimen tuomio, jonka mukaan velkoja on saanut maksun tai turvaavan vakuuden saatavasta.

Velkojan vastustaessa sulautumista rekisteriviranomaisen on uuden 5 momentin mukaan ilmoitettava vastustuksista yhdistykselle viipymättä. Yhdistys voi velkojan vastustaessa panna kuukauden kuluessa määräpäivästä vireille kanteen velkaa tai vakuutta koskevan asian ratkaisemiseksi. Yhdistys ja velkoja yhdessä voivat myös pyytää rekisteriviranomaiselta lykkäystä asian sopimiseksi.

Uuden 8 momentin mukaan pykälässä säädetty velkojainsuojamenettely ei koske vakuutusvelkojaa. Vakuutusvelkojien suojaksi on tarkoitettu Finanssivalvonnan lupamenettely.

14 a luku. **Vakuutuskannan luovuttaminen**

1 §. Pykälän 1 momentin mukaan vakuutusyhdistys voi luovuttaa vakuutuskantansa toiselle vakuutusyhdistykselle tai vakuutusyhtiölle. Momenttiin ehdotetaan selventävää lisäystä, jonka mukaan luovutettaessa vakuutuskantaa vakuutusyhtiölle vastaanottavaan yhtiöön sovelletaan, mitä tässä luvussa säädetään vastaanottavasta yhdistyksestä.

Pykälän 3 momenttiin tehtäisiin vakuutus-

yhtiölain uudesta rakenteesta johtuva tekninen viittauskorjaus.

Pykälän uudessa 4 momentissa säädettäisiin vakuutusyhtiölain 21 luvun 1 §:n 3 momentin mukaisesti, että vastaanottavalle yhdistykselle tai yhtiölle on myös siirrettävä luovutettavaa vakuutuskantaa vastaava osa luovuttavan yhdistyksen tasoitusmäärästä.

3 §. Pykälä sisältää säännökset kirjallisesta vakuutuskannan luovuttamista koskevasta suunnitelmasta. Pykälän 2 momenttiin, joka sisältää säännökset suunnitelman sisällöstä, ehdotetaan lisättäväksi uudet 9 ja 10 kohta, joissa säädettäisiin vakuutusyhtiölain 21 luvun 2 §:n 2 momentin mukaisesti, että suunnitelmassa on oltava selvitys siirtyvästä tasoitusmäärästä sekä selvitys siitä, että luovutettava vakuutusyhdistys, joka ei ole selvitystilassa, ja vastaanottava vakuutusyhdistys, täyttävät luovutuksen jälkeen 10 luvun vastuvelan katetta koskevat vaatimukset sekä 10 a luvussa säädetyt vakavaraisuusvaatimukset.

9 §. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan vakuutusyhtiölain 21 luvun 4 §:n 1 momenttia siten, että vakuutuskannan luovuttamista koskevaan suunnitelmaan on haettava Finanssivalvonnan suostumusta kuukauden kuluessa suunnitelman allekirjoittamisesta.

Pykälän uuden 2 momentin mukaan vastaanottavan yhdistyksen ja luovuttavan yhdistyksen on haettava 1 momentissa tarkoitetun hakemuksen yhteydessä Finanssivalvonnan vahvistustasoitusmäärän siirtoa koskeville perusteille. Momentti vastaa vakuutusyhtiölain 21 luvun 4 §:n 2 momenttia.

Ne edellytykset, joiden vallitessa Finanssivalvonnan on annettava suostumuksensa vakuutuskannan luovuttamiseen ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan vakuutusyhtiölain sääntelyä. Pykälän 4 momentin mukaan Finanssivalvonnan on annettava suostumuksensa, jos vakuutuskannan luovuttaminen ei vaaranna vakuutettuja etuja eikä kannanluovutuksen katsota vaarantavan terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden noudattamista vakuutusyhdistyksen toiminnassa. Säännös vastaa vakuutusyhtiölain 21 luvun 12 §:n 1 momentin periaatteita. Vakuutusyhtiölain mukaisesti Finanssivalvonnalla olisi oikeus liittää suostumukseen ehdot, joita se pitää

tarpeellisina vakuutettujen etujen ja terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden noudattamisen turvaamiseksi vakuutusyhdistyksen toiminnassa.

15 luku. Vahingonkorvausvelvollisuus

1 §. Pykälän uudessa 1 momentissa säädettäisiin vakuutusyhtiölain 28 luvun 1 §:n 1 momenttia vastaavasti, että hallituksen jäsenen, hallintoneuvoston jäsenen ja toimitusjohtajan on korvattava vahinko, jonka hän on toimissaan 1 luvun 6 d §:n vastaisesti tahallisesti tai tuottamuksesta aiheuttanut yhdistykselle. Ehdotuksen 1 luvun 6 d §:n mukaan johtohenkilöllä on yleinen huolellisuusvelvollisuus yhdistystä kohtaan, eli hänen on huolellisesti toimien edistettävä yhtiön etua. Jos johtoon kuuluva henkilö rikkoo huolellisuusvelvollisuuttaan, hän on pykälän mukaan velvollinen korvaamaan yhdistykselle aiheuttamansa vahingon.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että johtohenkilö on velvollinen korvaamaan 1 momentissa tarkoitetun lisäksi myös vahingon, jonka hän on tehtävässään muuten vakuutusyhdistyslakia tai yhdistysjärjestyksen määräyksiä rikkomalla tahallisesti tai tuottamuksellisesti aiheuttanut yhdistykselle, osakkaalle tai muulle henkilölle. Johdon korvausvastuu edellyttää siis, että vahinko on aiheutettu rikkomalla muita tämän lain tai yhdistysjärjestyksen määräyksiä kuin pelkästään 1 luvun 6 d §:ssä tarkoitettua yleistä huolellisuusvelvoitetta. Momentti vastaa vakuutusyhtiölain 28 luvun 2 §:n 2 momenttia.

Pykälän uudessa 3 momentissa säädettäisiin tuottamusolettamasta vakuutusyhtiölain 28 luvun 1 §:n 3 momenttia vastaavasti. Johtohenkilön, joka on vakuutusyhdistyslakia tai yhdistysjärjestyksen määräyksiä rikkomalla aiheuttanut vahinkoa, on korvausvastuun välttääkseen osoitettava menettelleensä huolellisesti. Ehdotettu säännös ei kuitenkaan koske tilanteita, joissa on rikottu pelkästään 1 luvun 6 d §:ssä säädettyä periaatetta. Tuottamusolettaman soveltaminen viimeksi mainitulla perusteella johtaisi säännöksen yleisluontoisuuden huomioon ottaen yhdistyksen johdon vastuuta ajatellen liian ankaraan tulokseen.

Silloin kun yhdistykselle, osakkaalle tai

muulle henkilölle on aiheutettu korvattavaa vahinkoa yhdistyksen lähipiiriin kuuluvan eduksi tehdyllä oikeustoimella tai muulla siihen rinnastettavalla järjestelyllä, voidaan yleensä olettaa, että kysymyksessä on vähintäänkin tuottamuksellinen menettely. Säännöksen soveltaminen ei edellytä näyttöä siitä, että tarkoitus oli tuottaa lähipiiriin kuuluvalle etua, vaan riittävää on, että toimi objektiivisesti arvioiden on tapahtunut lähipiiriin kuuluvan eduksi. Lähipiirin määritelmään sovelletaan 10 luvun 1 §:n 1 momentin nojalla vakuutusyhtiölain 8 luvun 11 §:n 2 momenttia.

3 §. Myös osakkaan vahingonkorvausvelvollisuutta koskeva 3 § muutettaisiin vastaamaan vakuutusyhtiölakia. Pykälän 1 momentin mukaan osakkaan olisi korvattava vahinko, jonka hän on myötävaikuttamalla vakuutusyhdistyslain tai yhdistysjärjestyksen määräysten rikkomiseen tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttanut yhdistykselle, toiselle osakkaalle tai muulle henkilölle.

Pykälän uudessa 2 momentissa on vakuutusyhtiölain 28 luvun 3 §:n 2 momenttia vastaava säännös tuottamusolettamasta silloin, kun osakas on aiheuttanut vahingon toimella, joka on tehty yhdistyksen lähipiiriin kuuluvan hyväksi. Johtohenkilön vastuusta poiketen pelkästään se, että menettely on ollut vakuutusyhdistyslain tai yhdistysjärjestyksen vastaista, ei synnyttäisi oletettavaa osakkaan tuottamuksesta.

3 a §. Uusi 3 a § koskee yhdistyskokouksen puheenjohtajan vahingonkorvausvastuuta. Säännös vastaa vakuutusyhtiölain 28 luvun 4 §:ää. Ehdotuksen mukaan yhdistyskokouksen puheenjohtajan on korvattava vahinko, jonka hän on tehtävässään vakuutusyhdistyslakia tai sen nojalla sovellettavia vakuutusyhtiölain tai osakeyhtiölain säännöksiä tai yhdistysjärjestyksen määräyksiä rikkomalla tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttanut yhdistykselle, osakkaalle tai muulle henkilölle.

5 §. Pykälän 1 momenttiin tehdyn lisäyksen mukaan yhdistyskokous päättäisi vahingonkorvauskanteen nostamisesta myös uuden 3 a §:n nojalla.

6 §. Pykälän säännös osakkaiden oikeudesta ajaa kannetta yhdistyksen hyväksi muutettaisiin vastaamaan vakuutusyhtiölain 28 luvun 8 §:n periaatteita.

Siitä huolimatta, että oikeus kanteen nostamiseen 5 §:n mukaan kuuluu yhdistyskokoukselle, osakkailla on pykälän 1 momentin mukaan oikeus ajaa omissa nimissään kanteen vahingonkorvauskannetta, jos kanteen vireille pantaessa on todennäköistä, ettei yhdistys huolehdi vahingonkorvausvaatimuksen toteuttamisesta. Lisäksi edellytyksenä on, että kantajilla tuolloin on vähintään yksi kymmenesosa kaikista äänistä. Momentti vastaa vakuutusyhtiölain 28 luvun 8 §:n 1 momenttia.

Kun osakkaat nostavat vahingonkorvauskanteen, yhdistykselle olisi pykälän 2 momentin mukaan varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta. Kanteen ajavat osakkaat vastaavat itse oikeudenkäyntikuluista, mutta heillä olisi oikeus saada korvaus kuluista yhdistykseltä, jos yhdistykselle oikeudenkäynnillä saatavat varat siihen riittävät. Kun kanteen ajava osakas vastaa hävitessään itse oikeudenkäyntikuluista, ei ehdotus yllytä osakkaita tarpeettomien kanteiden ajamiseen. Momentti vastaa vakuutusyhtiölain 28 luvun 8 §:n 2 momenttia.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin kaneajasta silloin, kun yhdistyskokous on myöntänyt vastuuvapauden korvausvelvolliselle, sekä silloin, kun samassa kokouksessa on vaadittu ja kannatettu erityisen tarkastuksen toimittamista. Kanne on nostettava kolmen kuukauden kuluessa yhdistyskokouksen päätöksestä tai, jos erityistä tarkastusta on vaadittu ja kannatettu, tarkastuksesta annetun lausunnon esittämisestä yhtiökokoukselle tai tarkastajan määräämiseksi tehdyn hakemuksen hylkäämisestä. Momentti vastaa vakuutusyhtiölain 28 luvun 8 §:n 3 momenttia.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin, että osakkaalla ei ole oikeutta saada korvausta yhdistykselle aiheutetusta vahingosta. Momentti vastaa vakuutusyhtiölain 28 luvun 8 §:n 4 momenttia.

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin, että vakuutusyhdistys on osakkaiden pyynnöstä velvollinen selvittämään ja antamaan todistuksen siitä, että kantajilla on 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa vähintään yksi kymmenesosa kaikista äänimäärästä. Äänimäärä lasketaan yhtiöjärjestyksen asiaa koskevien määräysten mukaisesti.

7 §. Pykälän 1 momentin johtolauseeseen lisättäisiin viittaus luvun uuteen 3 a §:ään, jonka nojalla kanteen myös voidaan ajaa. Momentin 1-4 kohdassa olevat kolmen ja kahden vuoden määräajat kanteen nostamiselle pidennettäisiin viiteen vuoteen vakuutusyhtiölain 28 luvun 9 §:n mukaisesti. Lisäksi 4 kohtaan lisättäisiin määräaika yhdistyskokouksen puheenjohtajaa vastaan nostettavan kanteen vanhenemiselle.

8 §. Uudessa 8 §:ssä ehdotetaan säädettäväksi vahingonkorvaussäännösten pakottavuudesta. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, ettei yhtiön tässä luvussa tai tilintarkastuslain 51 §:ssä säädettyä oikeutta vahingonkorvaukseen eräissä tapauksissa voida yhdistysjärjestyksessä rajoittaa. Pykälä vastaa vakuutusyhtiöyhtiölain 28 luvun 10 §:ää.

Pykälän 1 momentin 1 kohdan mukaan oikeutta vahingonkorvaukseen ei voida rajoittaa, kun vahinko on aiheutettu rikkomalla vakuutusyhdistyslain tai sen nojalla sovellettavia vakuutusyhtiölain tai osakeyhtiölain säännöksiä, joista ei voida poiketa yhdistysjärjestyksen määräyksellä.

Momentin 2 kohdan mukaan yhtiön oikeutta vahingonkorvaukseen ei voida yhdistysjärjestyksessä rajoittaa, jos vahinko on aiheutettu muuten tahallisesti tai törkeästi tuottamuksesta.

Pykälän 2 momentin mukaan vahingonkorvausvastuun rajoittaminen muuten yhdistysjärjestyksestä muuttamalla edellyttäisi kaikkien osakkaiden suostumusta.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin vakuutusyhtiölain 28 luvun 10 §:n 3 momenttia vastaavasti, ettei yhdistysjärjestyksessä voida rajoittaa osakkaan tai muun henkilön, velkojan, tämän luvun tai tilintarkastuslain mukaista oikeutta vahingonkorvaukseen taikka kanteen ajamiseen.

Yhdistysjärjestyksen määräykset ovat tehotomia siltä osin kuin oikeutta vahingonkorvaukseen tai kanteen ajamiseen on niissä rajoitettu enemmän kuin käsillä olevassa pykälässä on sallittu.

16 luku. Erinäisiä säännöksiä

3 §. Pykälän 2 momentti sisältää säännökset tuomioistuimen velvollisuudesta antaa yhdistyskokouksen päätöksen moittimista

koskevaa kannetta koskevasta ratkaisusta tieto Finanssivalvonnalle sekä rekisteriviranomaiselle. Momenttiin tehdyn lisäyksen mukaan tuomioistuimen olisi ilmoitettava rekisteriin merkittäväksi myös tieto ratkaisunsa lainvoimaisuudesta.

4 §. Pykälän 1 momentin mukaan yhdistysjärjestyksessä voitaisiin nykyiseen tapaan määrätä riita-asioiden käsittelemisestä välimiesmenettelyssä yhdistystä, takuusouden omistajia, yhdistyksen toimielimiä ja niiden jäseniä sekä tilintarkastajaa sitovasti. Sen sijaan yhdistysjärjestykseen otettu välityslauseke ei sido yhtiön ulkopuolisia tahoja, kuten yhdistyksen velkojia. Edelleen momentin mukaan määräys lunastuslausekkeesta johtuvan riidan käsittelemisestä välimiesoikeudessa sitoisi riidan osapuolia. Momentti vastaa osakeyhtiölain 24 luvun 3 §:n 1 momenttia.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan nimenomaisesti säädettäväksi, että välityslausekkeen ottamisella yhdistysjärjestykseen ei ole takautuvaa vaikutusta.

6 §. Pykälään tehtäisiin tekninen viittauskorjaus osakeyhtiölain 8 luvun 10 §:ään, jota jatkossa tullaan soveltamaan vakuutusyhdistyksiin.

7 §. Pykälä sisältää rangaistussäännöksen vakuutusliikkeen luvattomasta harjoittamisesta. Pykälään lisättäisiin uusi 2 momentti, jossa virallinen syyttäjä velvoitetaan varaan Finanssivalvonnalle tilaisuus antaa lausuntonsa asiassa. Lisäksi tuomioistuimen olisi rikosasiaa käsitellessään varattava Finanssivalvonnalle tilaisuus tulla kuulluksi.

8 §. Pykälä sisältää vakuutusyhdistysrikosta koskevan rangaistussäännöksen. Pykälän 5 kohdassa rangaistavaksi säädetty pääomallain palauttamista, koron tai muun hyvityksen maksamista tai vakuuden asettamista koskevien säännösten rikkominen ehdotetaan kumottavaksi, koska vastaavaa tekoa ei ole säädetty rangaistavaksi vakuutusyhtiölaissaan.

Pykälän 6 kohdassa rangaistavaksi säädetty rahallain antaminen vastoin 11 luvun 7 §:n säännösten vastaisesti myös ehdotetaan kumottavaksi, koska mainitussa lainkohdassa oleva säännös rahallain antamisesta yhdistyksen lähipiiriin kuuluville henkilöille ehdotetaan kumottavaksi.

9 §. Pykälän 1 momentin 3 kohdassa oleva

rangaistussäännös yhdistyksen kirjeissä ja lomakkeissa mainittavien tietojen laiminlyönnistä ehdotetaan kumottavaksi, koska vastaavaa rangaistussäännöstä ei ole vakuutusyhtiölaissaan.

Momentin 4 kohtaan tehtäisiin vakuutusyhtiölain uudesta rakenteesta johtuvat tekniset viittauskorjaukset.

Momentin 5 kohtaan tehtäisiin tekninen viittauskorjaus osakeyhtiölain 8 luvun 10 §:ään. Lisäksi kohdasta poistettaisiin maininta sosiaali- ja terveysministeriölle annettavista tiedoista, koska laissa ei ole jatkossa enää säännöksiä yhdistyksen velvollisuudesta toimittaa ministeriölle tietoja.

Pykälän 1 momentin 8 kohdassa oleva rangaistussäännös yhdistyksen takuusojuuksien tarjoamiseen liittyvän ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönnistä ehdotetaan kumottavaksi, koska vastaavaa rangaistussäännöstä ei ole vakuutusyhtiölaissaan.

Pykälän 2 momenttiin tehtäisiin 1 momentin muutoksista johtuva tekninen viittauskorjaus.

10 §. Pykälässä säädetään tietojen salassapitovelvollisuudesta ja sosiaali- ja terveysministeriön oikeudesta luovuttaa vakuutussalaisuuden piiriin kuuluvia tietoja. Pykälän 1 momentissa oleva termi ”vaitiolovelvollisuus” ehdotetaan muutettavaksi ”salassapitovelvollisuudeksi” vakuutusyhtiölakia vastaavalla tavalla. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jossa säädettäisiin vakuutusyhtiölain 30 luvun 2 §:n 2 momenttia vastaavalla tavalla, että sosiaali- ja terveysministeriöllä on oikeus luovuttaa vain sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen kunkin 2 momentissa mainitun viranomaisen tehtävien suorittamiseksi.

Pykälän 4 momentin johtolauseessa käytetty termi ”vaitiolovelvollisuus” ehdotetaan muutettavaksi ”salassapitovelvollisuudeksi” vakuutusyhtiölakia vastaavalla tavalla. Momentin 4 kohtaa ehdotetaan täsmennettäväksi vakuutusyhtiölain 30 luvun 3 §:n 1 momentin 3 kohtaa vastaavalla tavalla siten, että siinä viitataan henkilötietolain 11 §:ssä tarkoitettuihin arkaluonteisiin tietoihin. Momentin 6 kohtaa täsmennettäisiin vakuutusyhtiölain 30 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohtaa vastaavalla tavalla viittaamalla tietosuojalautakunnan lupaan eikä määräykseen. Momentin 9 kohtaa

täsmennettäisiin vastaamaan vakuutusyhtiölain 30 luvun 3 §:n 1 momentin mukaisesti siten, että luottotietotoimintaa harjoittavalle rekisterinpitäjälle voidaan luovuttaa vain tietoja, joita luottotietotoiminnan harjoittaja saa tallettaa luottotietorekisteriin tai muutoin käsitellä luottotietoina käytettäviksi.

Pykälän 6 momentin säännös liikennevakuutuskeskuksen, potilasvakuutuskeskuksen ja ympäristövakuutuskeskuksen oikeudesta luovuttaa salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja ei ole tarpeen, koska kyseiset keskuksat hoitavat julkisen vallan alaisia tehtäviä ja koska tässä tarkoitettujen keskuksien noudattavat hallintolakia ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain säännöksiä. Näin ollen vakuutusyhdistyslaissa ei ole tarpeen erikseen säätää tässä tarkoitettujen keskuksien oikeudesta luovuttaa salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja.

Pykälän 8 momentti ehdotetaan kumottavaksi, koska sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella ei ole tarkoitus antaa tarkempia säännöksiä pykälän täytäntöönpanosta.

11 a §. Pykälä ehdotetaan kumottavaksi, koska asiamiesten ja näiden puolesta toimivien henkilöiden rekisteröinnistä säädetään nykyisin vakuutusedustuksesta annetussa laissa (570/2005).

12 §. Pykälän 2 momentin säännös sosiaali- ja terveysministeriön määräyksenantovaltuuksista ehdotetaan kumottavaksi. Jälleenvakuutuksen osalta ei ole tarvetta antaa määräyksiä, koska jälleenvakuutusdirektiivi saatettu kansallisesti voimaan vakuutusyhtiölaissa. Matka-avusta säädetään vakuutusluokista annetussa laissa (526/2008). Muiltakaan osin ei ole tarvetta säätää laissa valtuutuksesta antaa Euroopan talousalueesta tehdystä sopimuksesta johtuvia tarkempia määräyksiä taikka myöntää poikkeuksia lain säännöksistä.

13 §. Myös säännös vakuutusyhdistyksen kirjeissä ja lomakkeissa mainittavista tiedoista ehdotetaan kumottavaksi, koska vastaavaa säännöstä ei sisälly vakuutusyhtiölakiin eikä osakeyhtiölakiin.

Voimaantulo. Voimaantulosäännöksessä säädetään uusien säännösten voimaantulosta sekä siirtymäjärjestelyistä, jotka koskevat ennen lain säännösten voimaantuloa perustettuja vakuutusyhdistyksiä. Tarkoituksena on,

että uudet säännökset tulevat voimaan mahdollisimman pian kun ne on hyväksytty ja vahvistettu. Todennäköinen voimaantuloajankohta on loppusyksy 2009, kuitenkin viimeistään 1 päivä tammikuuta 2010.

Pykälän 1 momentti sisältää tavanomaisen voimaantulosäännöksen.

Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan säännöksiä uuden lain pakottavan säännöksen kanssa ristiriidassa olevan yhdistysjärjestysmääräyksen syrjäytymisestä sekä yhdistysjärjestyksen muuttamisesta uuden lain mukaiseksi. Säännökset vastaavat sisällöllisesti vakuutusyhtiölain voimaantulon annettun lain 4 §:n 1 momenttia. Vakuutusyhdistyksen olisi mainitussa ajassa haettava Finanssivalvonnan vahvistus yhdistysjärjestyksen muutoksille ja ilmoitettava muutokset rekisteröitäväksi kolmen kuukauden kuluessa Finanssivalvonnan antamasta päätöksestä.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin vakuutusyhdistyksen yhdistysjärjestyksen määräyksistä, jotka ovat ristiriidassa uuden lain 1 luvun 2 §:n 1 momentin kanssa. Voimassa olevan vakuutusyhdistyslain mukaan takuupääoman omistajien osakkuudesta määrätään erikseen yhdistysjärjestyksessä. Uuden lain mukaan lähtökohtana on, että takuusuuden omistajat ovat aina yhdistyksen osakkaita, ellei yhdistysjärjestyksessä toisin määrätä. Koska muutos voi vaikuttaa vakuutusnottajaosakkaiden asemaan yhdistyksessä, pykälän 5 momenttiin ehdotetaan siirtymäsäännöstä, jonka mukaan uusi sääntely koskee lain voimaantulon jälkeen merkittyjä uusia takuusuuksia.

Lain 1 luvun 3 §:n 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että osakkaina olevien takuusuuden omistajien lakisääteisestä lisämaksuvelvollisuudesta luovutaan. Koska muutos voi vaikuttaa vakuutusyhdistyksen taloudelliseen asemaan, pykälän 6 momenttiin ehdotetaan siirtymäsäännöstä, jonka mukaan vakuutusyhdistyksen takuusuudenomistajaosakkaat ovat edelleenkin vastuussa sellaisista vakuutusyhdistyksen velvoitteista, jotka ovat syntyneet ennen uuden lain voimaantuloa.

Pykälän 4 momenttiin ehdotetaan säännöstä, jonka mukaan yhdistyskokouksen päätöksenteon hetki yleensä ratkaisisi sen, sovelletaanko päätettyyn asiaan ja siihen liittyviin

rekisteröinteihin sekä muihin menettelyihin nykyisin voimassa olevaa lakia vai uutta lakia. Jos yhdistyskokouksen päätös tehdään nykyisen lain aikana, sovellettaisiin momentin mukaan päätökseen liittyvien niin aineellisten kuin menettelyllistenkin sääntöjen suhteen yleensä kaikilta osin nykyistä lakia. Silloin, kun yhdistyskokous pidetään uuden lain tultua voimaan, myös kokouskutsuun, kokousasiakirjoihin sekä kokoukseen ilmoittautumiseen ja osallistumiseen sovelletaan uutta lakia, vaikka esimerkiksi kokouskutsu toimitettaisiin tai ilmoittautuminen tapahtuisi jo ennen lain voimaantuloa.

Nykyisen lain mukaan vakuutusyhdistyksen hallintoneuvosto valitsee hallituksen, jos yhdistyksellä on hallintoneuvosto ja jollei yhtiöjärjestyksessä määrätä toisin. Uuden lain mukaan hallintoneuvostolla on tämä oikeus vain, jos yhdistysjärjestyksessä niin määrätään. Pykälän 7 momenttiin ehdotettavan säännöksen mukaan hallintoneuvostolla, jota koskeva yhdistysjärjestyksen määräys on ilmoitettu rekisteröitäväksi ennen uuden lain voimaantuloa, säilyisi oikeus hallituksen valintaan kolmen vuoden ajan uuden lain voimaantulosta, vaikkei valintaoikeudesta olisi-kaan yhdistysjärjestyksessä mainittu. Tämän siirtymäajan jälkeen oikeutta ei enää olisi. Pykälä vastaa sisällöltään vakuutusyhtiölain voimaannpanosta annetun lain 11 §:ää.

Pykälän 8 momentin mukaan vakuutusyhdistysten taseissa olevat ylikurssirahastot, jollaisia ei enää uuden lain ja sen nojalla voi kertyä, olisivat jatkossa sidottua omaa pääomaa. Vakuutusyhtiölaista poiketen vararahastoa koskeva sääntely säilyisi vakuutusyhdistyslaissa edelleenkin.

Pykälän 9 momentin mukaan uuden lain 10 luvun omaa pääomaa, kirjanpitoa, tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevia säännöksiä olisi sovellettava viimeistään laadittaessa tilinpäätöstä ja toimintakertomusta siltä tilikaudelta, joka alkaa lain voimaantulon jälkeen. Laadittaessa tilinpäätöstä ja toimintakertomusta tilikaudelta, joka on kesken uuden lain tullessa voimaan, olisi siten sallittua noudattaa joko vanhoja tai uusia säännöksiä.

Pykälän 10 momenttiin ehdotetaan selkeyden ja ennustettavuuden vuoksi erityissäännöstä, jonka mukaan sulautumisessa lainvalinnan kannalta ratkaiseva olisi sulautumista

koskevan suunnitelman rekisteröitäväksi ilmoittamisen ajankohta. Vakuutuskannan luovuttamisen osalta vastaava ajankohta olisi Finanssivalvonnalle tehtävä hakemus suostumuksen saamiseksi vakuutuskannan luovuttamista koskevaan suunnitelmaan, koska vakuutuskannan luovuttamista koskevaa suunnitelmaa ei ilmoiteta rekisteröitäväksi. Nämä ajankohdat ratkaisisivat kysymyksen kaikkien sulautumiseen, jakautumiseen ja vakuutuskannan luovuttamiseen liittyvien säännösten osalta noudatettavasta menettelystä.

Pykälän 11 momentin mukaan ennen uuden lain voimaantuloa tehdyn päätöksen pätemättömyyttä koskevan moitekanteen tai muun vaatimuksen käsittelemiseen ja ratkaisemiseen sovellettaisiin uuden lain voimaan tullessa voimassa ollutta lakia.

Pykälän 12 momentin mukaan vahingonkorvaukseen, joka perustuu ennen lain voimaantuloa tapahtuneeseen tekoon tai laiminlyöntiin, sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta lakia.

1.2. Maatalousyrittäjän eläkelaki

11 luku. Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen hallintoa koskevat säännökset

117 §. *Valtuuskunnan tehtävät ja päätöksenteko.* Eläkelaitoksen valtuuskunnan tehtävistä säädetään tässä pykälässä ja 128 §:ssä. Lisäksi valtuuskunnan tehtävistä säädetään Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännöstä annetussa valtioneuvoston asetuksessa (1404/2006). Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi mainitun asetuksen 3 §:n mukaisista valtuuskunnan tehtävistä. Kun kyse on perimmiltään valtuuskunnan velvollisuuksista, on perustuslain periaatteiden mukaista säätää niistä laissa. Momentin 1 kohdan kieliasua tarkennettaisiin vastaamaan vallitsevaa asiantilaa, josta säädetään 118 §:ssä siten, että valtuuskunta valitsee hallituksen muut kuin ministeriöitä edustavat jäsenet ja heille henkilökohtaiset varajäsenet. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan valitsee Eläketurvakeskus. Tilintarkastajien valinnasta on nykyisin säädetty sekä lain 128 §:ssä että asetuksessa, jota voidaan pitää tar-

peettomana. Momentin 3 kohdan mukaan valtuuskunnan olisi valittava tilintarkastaja ja mahdollinen tilintarkastaja. Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännöstä annetun asetuksen 4 §:ssä säädetään tarkemmin hallitusten jäsenten sekä tilintarkastajien ja mahdollisten varatilintarkastajien palkkioista päättämisestä ja heidän matkakustannusten korvaamisesta. Näin ollen laissa ei ole tarvetta säätää näistä seikoista.

118 §. Hallitus. Eläkelaitoksen hallituksen jäseneltä ja toimitusjohtajalta edellytetään voimassa olevan lain mukaan päivätty ja allekirjoitettu suostumus tehtävään, ennen tehtävään nimittämistä. Vastaavaa kirjallista suostumusta ei edellytetä vakuutusyhtiön tai työeläkevakuutusyhtiön hallituksen jäseneltä tai toimitusjohtajalta. Hallituksen jäsenen ja toimitusjohtajan nimittämistä koskevia säännöksiä ehdotetaan näiltä osin yhdenmukaistettavaksi, jonka johdosta 118 §:n 4 momentti ehdotetaan kumottavaksi. Tehtävään ei luonnollisesti voida nimittää henkilöä, jonka suostumusta ei ole saatu.

120 §. Toimitusjohtaja. Pykälän 2 momentin viimeinen virke ehdotetaan kumottavaksi 118 §:n yhteydessä esitetyin perustein.

126 §. Kirjanpito, tilinpäätös ja toimintakertomus. Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin tekninen viittauskorjaus Finanssivalvontaan.

Pykälän 2 momentissa otettaisiin huomioon muuttunut sääntelytapa, jonka mukaan vain kirjanpitolain ja vakuutusyhtiölain 8 luvun soveltamisalan poikkeukset lueteltaisiin laissa. Vakuutusyhtiölain 8 luvun säännökset soveltuvat luvun 1-3 §:ää, 10 §:n 1 momenttia ja 2 momentin 1 kohtaa, 12 §:n 3-6 kohtaa, 13 §:ää ja 14 §:n 1 momentin 2 kohtaa, 19, 23 ja 27 §:ää lukuun ottamatta Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen noudatettaviksi samalla tavalla kuin työeläkevakuutusyhtiöidenkin osalta. Vakuutusyhtiölain 8 luvun 1-3 § 12 §:n 3-6 kohta ja 13 § eivät sovellu noudatettaviksi, koska laitoksella ei ole omaa pääomaa, joskin konserniin voi muodostua omaa pääomaa tytäryritysten yhdistelemisen seurauksena.

Vakuutusyhtiölain 8 luvun 14 §:n 1 momentin 2 kohdassa on viittaus vakuutusyhtiön tai työeläkevakuutusyhtiön vakuutustekniseen vastuuvetä. Vastuuvetästä on kuitenkin omat säännökset Maatalousyrittäjän

eläkelaiissa, jonka johdosta kohtaa ei voi suoraan soveltaa. Vastuuvetän määräytymisperusteet poikkeavat osin muiden työeläkelaitosten vastuuvetän määräytymisperusteista. Myöskään vakuutusyhtiölain 8 luvun 10 § ei tule sovellettavaksi, koska eläkelaitoksella ei ole vapaata omaa pääomaa. Kun valtio vastaa eläkelaitoksen toiminnan rahoittamisesta, ei laitoksella käytännössä ole tarvetta nostaa pääomalainaa. Kun laitoksella ei ole tarvetta nostaa pääomalainaa, pääomalainoja koskevat säännökset edellä mainitun 10 §:n 2 momentin perusteella eivät käytännössä tule sovellettaviksi. Kyseisen momentin 2 kohdan soveltaminen saattaisi tulla kyseeseen tilanteessa, jossa laitoksen konserniin kuuluu yritys, jolla on pääomalainaa. Tällöin konsernia koskevassa toimintakertomuksessa olisi vastaavalla tavalla kuin vakuutusyhtiön osalta ilmoitettava pääomalainoista pääasialliset lainaehdot, eikä kohdan soveltamista siksi suljettaisi pois.

Eläkelaitoksella ei ole toimilupaa myöntää sijoitussidonnaisia vakuutuksia, jolloin 8 luvun 19 § jää käytännössä soveltamatta. Käytännössä 22 §:n 1 momentti ei tule sovellettavaksi sen vuoksi, että eläkelaitoksella ei ole emoyritystä, vaan valtio rahoittaa eläkelaitoksen. On myös epätodennäköistä, että eläkelaitoksen konserniin kuuluisi luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, jolloin myös pykälän 2 momentti jää käytännössä soveltamatta. Jos eläkelaitoksen tytär- tai osakkuusyrityksenä olisi lakisääteistä työeläkevakuutusta harjoittava yritys, se yhdisteltäisiin yleisiä periaatteita noudattaen eläkelaitoksen konsernitilinpäätökseen. Näin ollen 8 luvun 23 §:ää, jossa kielletään työeläkevakuutusyhtiön tilinpäätöstietojen yhdisteleminen ei myöskään noudatettaisi. Lain 27 § koskee julkista vakuutusyhtiötä eikä se siksi käytännössä tule sovellettavaksi eläkelaitokseen. Vakuutusyhtiölain 8 luvun 28—31 § eivät tule sovellettaviksi, koska vastaavat säännökset on sisällytetty tähän lukuun.

Kirjanpitolakia sovelletaan lähes yhdenmukaisesti työeläkevakuutusyhtiöön ja Maatalousyrittäjän eläkelaitokseen. Poikkeuksena on tilinpäätöksen, konsernitilinpäätöksen ja toimintakertomuksen rekisteröinti, josta säädetään kirjanpitolain 3 luvun 9 §:ssä ja jäljennösten antaminen tilinpäätöksestä ja toi-

mintakertomuksesta, josta säädetään kirjanpitolain 3 luvun 11 §:ssä. Kirjanpitolain 3 luvun 9 § ei suoraan sovellu eläkelaitoksen sovellettavaksi, koska eläkelaitoksen tilinpäätöstä ei ilmoiteta rekisteröitäväksi patentti- ja rekisterihallitukseen. Mainitun 11 §:n säännökset tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen jäljennösten antamisesta eivät sovellu laitokselle, koska niissä viitataan 9 §:ään. Käytännössä eläkelaitoksen tilinpäätöksestä ja toimintakertomuksesta annetaan pyydettyä jäljennös ja laitos julkaisee tilinpäätöksen internet-sivustoillaan. Pykälän 3 momentissa suljettaisiin pois kyseisten lakikohtien soveltaminen. Sisällöllinen muutos on se, että eläkelaitos saisi kuten työeläkevakuutusyhtiö laatia konsernitilinpäätöksen kansainvälisiä IFRS -tilinpäätösstandardeja noudattaen.

Vakuutusyhtiölain 8 luvun perusteella sovellettavat kirjanpitolain konsernitilinpäätöksen laatimista koskevat säännökset soveltuvat Maatalousyrittäjän eläkelaitoksen noudatettaviksi, minkä vuoksi voimassa olevan pykälän 4 momentti voidaan tarpeettomana kumota.

Pykälän 5 momentti jää tarpeettomaksi, koska vastaavat säännökset tulevat sovellettaviksi vakuutusyhtiölain 8 luvun 4 §:n 3 momentin perusteella. Momentti ehdotetaan siksi kumottavaksi.

127 §. Kirjanpitoa ja tilinpäätöstä koskevat tarkemmat määräykset. Pykälän 1 momentin asetuksenantovaltuutta muutettaisiin vastaamaan pääosin vakuutusyhtiölain 8 luvun 28 §:ää. Lisäksi momenttia muutettaisiin siten, että asetus annettaisiin tarvittaessa vain niiltä osin kun Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen osalta on erityistä sääntelytarvetta, kuten käytännössä on menetelty. Tavoitteena on, että ministeriö ei jatkossa antaisi työeläkevakuutusyhtiöihin nähden päällekkäistä sääntelyä.

Pykälän 2 momentin viittaus Vakuutusvalvontavirastoon muutettaisiin viittaukseksi Finanssivalvontaan. Määräyksenanto-oikeudet määriteltäisiin vakuutusyhtiölain 8 luvun 29 §:ää vastaavasti. Koska eläkelaitoksella ei ole sijoitussidonnaisia vakuutuksia, määräyksenantovaltuudet eivät koskisi näitä vakuutuksia.

Pykälän 3 momentti kumottaisiin tarpeettomana, koska ohjeiden ja lausuntojen anta-

miseen ei tarvita erillistä valtuutussäännöstä.

Myös pykälän 4 momentti kumottaisiin tarpeettomana, koska asiallisesti sama sääntely seuraa kirjanpitolain 3 luvun 2 §:n ja kirjanpitoasetuksen 1 luvun 9 §:n soveltamisesta. Molempia sovelletaan eläkelaitokseen.

Pykälän 5 momenttiin tehtäisiin sisällöllinen muutos siten, että ministeriön tai Finanssivalvonnan ei ennen ohjeen tai lausunnon antamista tarvitse pyytää kirjanpitolautakunnan lausuntoa. Lausuntoa edellytettäisiin pyydettyä jatkossa kirjanpitolautakunnalta ainoastaan, kun kyse on sitovan sääntelyn tai luvan antamisesta. Käytännössä ministeriön ja valvojan on voitava antaa lausuntoja itsenäisesti kuulematta ensin kirjanpitolautakuntaa.

Pykälän 6 momentin poikkeuslupasääntely ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan sisällöllisesti vakuutusyhtiölain 8 luvun 30 §:ää.

128 §. Tilintarkastus. Pykälän 3 momentti muutettaisiin sisällöllisesti vastaamaan vakuutusyhtiölain 7 luvun 2 §:ää siten, että momentissa säädettäisiin tilintarkastajan valinnasta vastaavasti kuin vakuutusyhtiön ja työeläkevakuutusyhtiön osalta. Eläkelaitoksella tulisi olla vähintään yksi KHT-tilintarkastaja. Tilintarkastajan valitsee eläkelaitoksen valtuuskunta, toisin kun vakuutusyhtiössä, jossa tilintarkastajan valitsee yhtiökokous. Voimassa olevia tilintarkastajan valintaa koskevia säännöksiä muutettaisiin siten, että tilintarkastaja voidaan valita useammaksi vuodeksi, vastaavalla tavalla kuin vakuutusyhtiössä. Tilintarkastajaa ei eläkelaitoksessa kuitenkaan voitaisi valita toistaiseksi, kuten ei myöskään vakuutusyhtiössä. Tästä säädettäisiin pykälän 4 momentissa, joka vastaa vakuutusyhtiölain 7 luvun 5 §:ää sillä erolla, että valtuuskunta päättää 117 §:n 2 momentin mukaisesti tilintarkastajan valinnasta. Jos tilintarkastajaksi ei valita KHT-yhteisöä, on tilintarkastajalle 5 momentin mukaan valittava varatilintarkastaja. Koska tilintarkastajien valintaa koskevat säännökset on sisällytetty lakiin, Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännöstä annetun valtioneuvoston asetuksen (1280/2006) 3 §:n 3 kohdan sisältö, jossa säädetään tilintarkastajien ja varatilintarkastajien valinnasta jää tarpeettomaksi.

Pykälän 5 momentista ehdotetaan poistet-

tavaksi Finanssivalvonnan ohjeiden anto-oikeus tarpeettomana.

128 a §. *Eläkelaitoksen tilintarkastusta koskevat erityiset säännökset.* Uuden 128 a §:n 1 momentti vastaa asiasisällöltään vakuutusyhtiölain 7 luvun 6 §:n 1 momenttia, huomioon ottaen se, että eläkelaitoksella ei ole toimintapäätösvoimaa. Momentissa viitattaisiin lain 114 §:ään sen varmistamiseksi, että tilintarkastus ulotettaisiin tarpeellisessa laajuudessa kaikkeen eläkelaitoksen toimintaan. Pykälän 2 momentti vastaa työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 13 a §:ää kateluettelon tarkistamisesta. Selvyyden vuoksi momentissa viitattaisiin tämän lain 200 §:ssä tarkoitettuun vastuuvélkaan. Pykälän 3 momentti vastaa vakuutusyhtiölain 7 luvun 6 §:n 3 momenttia ja pykälän 4 momentti asiasisällöltään 6 §:n 4 momenttia.

128 b §. *Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet.* Finanssivalvonnan ehdotetaan annettavaksi eläkelaitosta koskevat vakuutusyhtiölain 7 luvun 13 §:ää vastaavat valtuudet antaa tarkempia määräyksiä laitoksen harjoittaman vakuutustoiminnan ja muun toiminnan erityisluonteesta johtuvista tilintarkastusta koskevista erityisistä säännöksistä. Lain rakenteen johdonmukaisuuden vuoksi määräyksenantovaltuudet sijoitettaisiin erilliseen uuteen 128 b §:ään.

129 §. *Tilintarkastajan määrääminen.* Pykälän 1 momentin kirjoitusasua mukautettaisiin vastaamaan vakuutusyhtiölain 7 luvun 8 §:n 1 momentin 2 kohtaa. Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin viittaustekninen tarkennus tilintarkastuslain 3 §:ään sekä Finanssivalvonnan johtuva tekninen korjaus Sama tekninen korjaus tehtäisiin myös pykälän 3 ja 4 momenttiin.

134 §. *Vastuullinen vakuutusmatemaatikko.* Pykälän otsikko ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan pykälän sisältöä. Pykälässä käytettäisiin johdonmukaisesti käsitettä vastuullinen vakuutusmatemaatikko vakuutusyhtiölain 31 luvun 4 §:n 1 momenttia vastaavalla tavalla. Pykälän 1 momentissa viitattaisiin mainitun luvun 6 §:n 3 momenttiin, jossa säädetään vakuutusmatemaatikon kelpoisuusehtojen vahvistamisesta. Pykälän 2 momentin viittaussäännökset muutettaisiin vastaamaan uuden vakuutusyhtiölain säännöksiä. Pykälän 3 momenttiin tehtäisiin Finans-

sivalvonnan johtuva tekninen korjaus.

Voimaantulo. Lakiehdotus sisältää tavanomaisen voimaantulosäännöksen. Lailla kumottaisiin 28 päivänä joulukuuta 2006 Maa-talousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännöstä annetun valtioneuvoston asetuksen (1404/2006) 3 §.

1.3. Merimieseläkelaki

13 luku. Eläkekassan johto

174 §. *Valtuuskunnan varsinainen kokous.* Voimassa olevan pykälän 2 kohdan mukaan valtuuskunnan kokouksessa on esiteltävä kysymys edellisen vuoden tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen vahvistamisesta. Pykälän 2 kohdan kirjoitusasua muutettaisiin siten, että valtuuskunnan kokouksessa olisi päätettävä edellisen vuoden tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen vahvistamisesta. Tämä koskisi myös konsernitilinpäätöksen vahvistamista, jos konsernitilinpäätös on laadittu. Momentin voimassa olevien 4 ja 5 kohtien säännösten esittämisjärjestystä esitetään muutettaviksi johdonmukaisemmaksi. Momentin 4 kohdassa säädettäisiin tilintarkastajien valinnasta ja sen jälkeen 5 kohdassa tilintarkastajien palkkioista. Pykälän 5 kohtaan tehtäisiin teknisluoteiset korjaukset, jotka johtuva siitä, että tilintarkastajia olisi valittava vain yksi, jos tilintarkastajaksi valitaan KHT-yhteisö. Jos tilintarkastajaksi valitaan KHT-yhteisö, ei varatilintarkastajan valinta ole välttämätöntä. Valtuuskunnan kokouksessa olisi näin ollen 5 kohdan mukaan määrättävä hallituksen jäsenten ja varajäsenten sekä tilintarkastajien ja mahdollisten tilintarkastajien palkkioista ja 4 kohdan mukaan valittava tilintarkastaja ja mahdolliset varatilintarkastajat.

14 luku. Eläkekassan tilintarkastus

191 §. *Sovellettava laki.* Pykälän 3 momentti ehdotetaan kumottavaksi, koska ohjeiden antamiseen ei tarvita valtuutusäännöstä.

192 §. *Tilintarkastajan valinta ja kelpoisuus.* Pykälän otsikko ehdotetaan muutettavaksi yksikkömuotoon, koska kahta tilintarkastajaa ei ehdotuksen mukaan olisi tarpeen

valita, jos vastuulliseksi tilintarkastajaksi valitaan KHT-yhteisö. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin tilintarkastajan valinnasta työeläkevakuutusyhtiötä vastaavalla tavalla. Eläkekassalla tulisi olla vähintään yksi KHT-tilintarkastaja. Tilintarkastajan valitsee eläkekassan valtuuskunta. Jos tilintarkastajaksi ei valita KHT-yhteisöä, on tilintarkastajalle pykälän 2 momentin mukaan valittava ainakin yksi varatilintarkastaja. Lisäksi pykälän 2 momentista poistettaisiin valvontatilintarkastajaa koskeva sääntely vakuutusyhtiölakia vastaavalla tavalla.

193 §. Tilintarkastajan toimikausi. Pykälä ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan sisällöltään maatalousyrittäjän eläkelain 128 §:n 4 momenttia.

193 a §. Eläkekassan tilintarkastusta koskevat erityiset säännökset. Uuden 193 a §:n 1 momentti vastaa sisällöltään vakuutusyhtiölain 7 luvun 6 §:n 1 momenttia. Pykälän 2 momentti vastaisi työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 13 a §:ää kateluettelon tarkistamisesta. Selvyyden vuoksi momentissa viitattaisiin tämän lain 201 §:ssä tarkoitettuun vastuuelkaan. Pykälän 3 momentti vastaa vakuutusyhtiölain 7 luvun 6 §:n 3 momenttia ja pykälän 4 momentti sisällöltään 6 §:n 4 momenttia.

194 §. Oikeus vaatia tilintarkastajan määräämistä. Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin Finanssivalvonnasta johtuva tekninen korjaus. Vastaava tarkistus tehtäisiin myös pykälän 3 ja 4 momenttiin. Pykälän 1 momentin 2 kohta muutettaisiin vastaamaan vakuutusyhtiölain 7 luvun 8 §:n 1 momentin 2 kohtaa.

195 a §. Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet. Finanssivalvonnalle annettaisiin eläkekassaa koskevat vakuutusyhtiölain 7 luvun 13 §:ää vastaavat valtuudet antaa tarkempia määräyksiä vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvista tilintarkastusta koskevista erityisistä säännöksistä. Lain rakenteen johdonmukaisuuden vuoksi määräyksenantovaltuudet sijoitettaisiin luvun loppuun uuteen 195 a §:ään.

15 luku. **Eläkekassan tilinpäätös ja toimintakertomus**

196 §. Sovellettavat lait. Pykälä vastaa asiasisällöltään maatalousyrittäjän eläkelain

126 §:ää, lukuun ottamatta 1 momentissa olevaa viittausta 197 §:ssä tarkoitettuun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksenantovaltuuteen. Perustelujen osalta viitataan maatalousyrittäjän eläkelain perusteluissa esitettyyn.

197 §. Sovellettavat asetukset ja määräykset. Pykälän 1, 2 ja 5 momentit vastaavat asiasisällöltään maatalousyrittäjän eläkelain 197 §:n 1, 2 ja 5 momentteja. Pykälän voimassaolevat 3 ja 4 momentit ehdotetaan kumottavaksi samoin perusteiden kuin maatalousyrittäjän eläkelain 197 §:n 3 ja 4 momentit.

198 §. Finanssivalvonnan oikeus myöntää eläkekassalle poikkeuksia. Pykälän poikkeuslupasääntely ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan sisällöllisesti vakuutusyhtiölain 8 luvun 30 §:ää ja maatalousyrittäjän eläkelain 127 §:n 6 momenttia.

16 luku. **Eläkekassan vastuuelka ja sen kattaminen**

201 §. Vastuuelan kattaminen. Pykälästä poistettaisiin viittaukset kumotun vakuutusyhtiölain 10 luvun 3 §:n 3 momentin 3 ja 7 kohtaan. Uudeksi 2 momentiksi ehdotetaan säännöstä, jonka perusteella vastuuelasta voidaan vähentää takautumisoikeuteen perustuvat saamiset. Samasta asiasta säädetään uuden vakuutusyhtiölain 10 luvun 3 §:n 3 kohdassa. Kumotun vakuutusyhtiölain 10 luvun 3 §:n 3 momentin 7 kohdan vastaavaa säännöstä ei enää sisälly uuteen vakuutusyhtiölakiin.

18 luku. **Eläkekassan vakavaraisuus**

208 §. Vakavaraisuusrajan ja toimintapääoman laskeminen. Pykälän 2 momenttiin tehtäisiin tarvittavat viittaustekniset korjaukset ja täsmennykset sovellettaviin vakuutusyhtiölain 11 luvun säännöksiin. Eläkekassan toimintapääomaan luettaisiin poistoero ja vapaaehtoiset varaukset, taseen omaisuuden käypien arvojen ja kirjanpitoarvojen positiivinen erotus sekä mahdollinen pääomalaina, joista säädetään vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 5—7 kohdissa. Toimintapääomaan voitaisiin lukea myös hakemuksesta muita 2 §:ssä esitettyihin eriin rinnastettavia eriä Finanssivalvonnan suostumuksella.

Kun toimintapääomaan voitaisiin lukea pääomalaina, sovellettavaksi tulee vakuutusyhtiölain 11 luvun 3 §:n säännökset pääomalainaa koskevista erityisistä ehdoista sekä 4 §:n 1 momentin 1 kohta ja 4 momentti.

Toimintapääomasta vähennettäisiin vakuutusyhtiölain 11 luvun 5 §:n 2 kohdan mukaisesti taseen omaisuuden kirjanpitoarvojen ja käyppien arvojen positiivien erotus, 5 kohdan mukaan aineettomien hyödykkeiden hankinnasta tuloslaskelmaan merkitsemättä jätetty osuus, 7 kohdan mukaan kaikki sellaiset taseeseen merkitsemättömät velkoihin rinnastettavat erät, joiden suoritusvelvollisuutta on pidettävä todennäköisenä ja 8 kohdan mukaan kaikki vieraasta sitoumuksesta annetut pantit ja kiinnitykset. Toisin kuin työeläkevakuutusyhtiöiden osalta eläkekassaan ei sovellettaisi 10 kohdan mukaista vähennystä. Lisäksi Finanssivalvonnalla olisi eläkekassaan sovellettavien lainkohtien osalta vastaavat 11 luvun 6 §:ssä määritellyt toimivaltuudet kuin vakuutusyhtiöiden osalta.

Pykälän uusi 3 momentti sisältäisi nimenomaisen vakuutusyhtiölain 11 luvun 23 §:ää vastaavan säännöksen toimintapääomalaskelman toimittamisesta Finanssivalvonnalle.

210 §. *Vakavaraisuutta ja toimintapääomaa koskevat määräykset.* Voimassa olevaan 210 § sisältyy ohjeiden antamista koskeva valtuutussäännös joka on tarpeeton. Voimassa olevat ohjeidenantosäännökset muutettaisiin määräyksenantovaltuuksiksi, jotka ovat velvoittavia. On perusteltua, että Finanssivalvonta voisi tarvittaessa antaa sitovia määräyksiä vastaavasti kuin vakuutusyhtiöille. Pykälän otsikko muutettaisiin vastaa-

maan pykälän sisältöä. Määräyksenantovaltuutus laajennettaisiin käsittämään paitsi 206 §:ssä tarkoitettua esitystä maksujen muuttamiseksi ja 209 §:ssä tarkoitettuja vakavaraisuuden vahvistamista koskevia suunnitelmia, myös 208 §:n 3 momentissa tarkoitettua toimintapääomalaskelman laatimista ja sen toimittamisen ajankohtaa. Määräyksenantovaltuutta täsmennettäisiin lisäksi siten, että määräykset voisivat koskea 209 §:ssä tarkoitettua suunnitelmassa annettavia tietoja vastaavasti kuin on säädetty vakuutusyhtiölain 11 luvun 28 §:n 3 kohdassa.

21 luku. Täydentävät säännökset ja voimaantulo

227 §. *Vastuullinen vakuutusmatemaatikko.* Pykälä vastaa asiasisällöltään maatalousyrittäjän eläkelain 134 §:ää.

Voimaantulo. Lakiehdotukseen on otettu tavanomainen voimaantulosäännös.

2. Voimaantulo

Ehdotetut lait ehdotetaan tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun ne on hyväksytty ja vahvistettu, kuitenkin viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2010.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**vakuutusyhdistyslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 31 päivänä joulukuuta 1987 annetun vakuutusyhdistyslain (1250/1987) 1 luvun 1 a ja 5 b §, 6 luvun 3 a ja 9 §, 10 luvun 1 a—1 c, 2, 5, 5 a—5 c, 6 a, 7—9, 9 a, 9 c—9 e, 11 ja 12 §, 11 luvun 3 a §, 12 luvun 3 §, 13 luvun 7—10 §, 14 luvun 13 ja 14 § sekä 16 luvun 11 a §, 12 §:n 2 momentti ja 13 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 1 a § laissa 952/2000, 1 luvun 5 b §, 10 luvun 1 a—1 c, 2, 5 c, 9, 9 c, 9 e, 11 ja 12 § laissa 1320/2004, 6 luvun 3 a § laissa 709/2004, 10 luvun 5, 7 ja 9 d § laissa 340/2000 ja mainitussa laissa 1320/2004, 10 luvun 5a, 5 b, 6 a, 8 ja 9 a §, 11 luvun 3 a §, 14 luvun 13 ja 14 § ja 16 luvun 11 a ja 13 § mainitussa laissa 340/2000, 12 luvun 3 § ja 16 luvun 12 §:n 2 momentti laissa 451/1995 sekä 13 luvun 7—10 § laissa 333/2004,

muutetaan 1 luvun 1—4, 5 c, 5 d, 6 a, 6 b ja 8 §, 2 luvun 3 ja 10 §, 3 luvun 3 ja 4 §, 4 luvun 2, 3, 3 b ja 4 §, 5 luvun 1, 2 ja 4 §, 6 luvun 1—3, 4—7, 10—12, 14 ja 15 §, 7 luvun 1, 6—12, 13—15, 17, 18, ja 20 §, 8 luvun 1, 2 ja 4 §, 9 luvun 1, 2, 4, 6 ja 7 §, 10 luvun 1, 3, 3 a, 3 b, 4 ja 6 §, 10 a luvun 1, 2, 2 a, 3 ja 5 §, 11 luvun 1, 2 ja 7 §, 12 luvun 5 ja 6 c §, 12 a luvun otsikko ja 1—3, 5, 6 ja 8 §, 13 luvun 6, 11, 16, 23, 24, 29 ja 30 §, 14 luvun 3, 4, 6, 11, 12 ja 15 §, 14 a luvun 1, 3 ja 9 §, 15 luvun 1, 3 ja 5—7 § sekä 16 luvun 3, 4 ja 6—10 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 1 § osaksi laissa 483/1993, mainitussa laissa 451/1995 ja laeissa 1207/1998 ja 417/2004, 2 § osaksi mainitussa laissa 451/1995, 3 § mainituissa laeissa 340/2000 ja 417/2004, 4 § laissa 265/2001, 1 luvun 5 c ja 5 d §, 2 luvun 10 §, 4 luvun 2, 3 ja 3 b §, 5 luvun 1, 2 ja 4 §, 6 luvun 2, 4, 10 ja 15 §, 7 luvun 17 ja 18 §, 8 luvun 1 §, 9 luvun 2 ja 7 §, 11 luvun 1 ja 7 §, 14 luvun 4, 12 ja 15 §, 14 a luvun 1 §, 15 luvun 1, 3 ja 6 § ja 16 luvun 3 § mainitussa laissa 340/2000, 1 luvun 6 a ja 6 b § ja 6 luvun 3 § mainitussa laissa 709/2004, 1 luvun 8 § laissa 487/2003, 2 luvun 3 § osaksi mainituissa laeissa 1207/1998, 340/2000 ja 365/2001, 3 luvun 3 §, 4 luvun 4 §, 6 luvun 1 ja 11 §, 7 luvun 1, 9 ja 11 § ja 8 luvun 4 § osaksi mainitussa laissa 340/2000, 7 luvun 8 § osaksi edellä mainitussa laissa ja mainitussa laissa 1320/2004, 8 luvun 2 §, 14 luvun 11 § ja 14 a luvun 9 § mainitussa laissa 340/2000 ja laissa 896/2008, 9 luvun 1 ja 6 §, 10 luvun 6 §, 14 luvun 3 § ja 14 a luvun 3 § mainitussa laissa 340/2000 ja laissa 470/2007, 10 luvun 1 §, 12 luvun 5 § ja 14 luvun 6 § mainitussa laissa 1320/2004, 10 luvun 3 § osaksi mainituissa laeissa 451/1995, 340/2000 ja 1320/2004, 10 luvun 3 a § mainitussa laissa 451/1995, laissa 81/1999, mainitussa laissa 340/2000 ja laissa 381/2005, 10 luvun 3 b § edellä mainitussa laissa, 10 luvun 4 § mainitussa laissa 81/1999, 10 a luvun 1 § mainitussa laissa 417/2004, 10 a luvun 5 § mainitussa laissa 483/1993, 12 luvun 6 c § ja 16 luvun 7 § mainituissa laeissa 333/2004 ja 896/2008, 12 a luvun otsikko ja 2 ja 3 § mainitussa laissa 952/2004, 12 a luvun 5, 6 ja 8 § edellä mainitussa laissa ja mainitussa laissa 709/2004, 13 luvun 6, 11, 16, 23, 24, 29 ja 30 § mainitussa laissa 333/2004, 15 luvun 5 ja 7 § osaksi mainitussa laissa 470/2007, 16 luvun 8 § laissa 1525/2001 ja mainitussa laissa 470/2007, 16 luvun 9 §

mainituissa laeissa 340/2000, 333/2004 ja 1320/2004 sekä 16 luvun 10 § laeissa 638/2000 ja 52/2002 ja mainitussa laissa 896/2008 sekä

lisätään 1 lukuun uusi 6 c ja 6 d §, 6 lukuun uusi 8 a ja 8 b §, 7 lukuun uusi 1 a, 3 a, 12 a, 12 b ja 21 §, 9 lukuun uusi 2 a §, 10 lukuun uusi 3 c ja 3 d §, 10 a lukuun uusi 7—13 §, 12 a lukuun uusi 6 a §, 14 lukuun uusi 4 a ja 4 b § ja 15 lukuun uusi 3 a ja 8 § seuraavasti:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

1 §

Tätä lakia sovelletaan Suomen lain mukaan rekisteröityyn vakuutusyhdistykseen.

Vakuutusyhdistys on osakkaiden keskinäiseen vastuuseen perustuva vakuutuslaitos, jonka toiminta-alue käsittää enintään 40 kuntaa yhtenäisellä alueella tai joka harjoittaa ainoastaan kalastusvälineiden vakuutusta.

Jos suuri vakuutusyhdistys aikoo ryhtyä harjoittamaan vakuutusliikettä 2 momentissa säädettyä toiminta-alueella suuremmalla alueella tai Suomen valtion alueen ulkopuolella, sen yhdistyskokouksen on tehtävä päätös yhdistyksen muuttamisesta keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi siten kuin 8 luvussa säädetään.

Tässä laissa tarkoitetut suuret vakuutusyhdistykset ovat yhdistyksiä, joiden vakuutusmaksutulo ylittää 5 000 000 euroa vuodessa tai jotka harjoittavat vastuuvakuutusta muuten kuin liitännäisvakuutuksena tai vähintään puolet yhdistyksen maksutulosta tulee muilta kuin yhdistyksen jäseniltä. Muut vakuutusyhdistykset ovat tässä laissa tarkoitettuja pieniä vakuutusyhdistyksiä. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä siitä, milloin yhdistys muuttuu suuresta vakuutusyhdistyksestä pieneksi vakuutusyhdistykseksi tai päinvastoin. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä myös siitä, milloin yhdistyksen on muissa tilanteissa kuin sulautumisen tai vakuutuskannan luovuttamisen yhteydessä viimeistään täytettävä suurelle yhdistykselle säädetty vaatimukset sen jälkeen, kun yhdistys on muuttanut pienestä yhdistyksestä suureksi yhdistykseksi.

Vakuutusyhdistyksiin, jotka harjoittavat kalastusvälineiden vakuutusta, sovelletaan lisäksi, mitä niistä kalastusvakuutusyhdistyksistä annetussa laissa (331/1958) säädetään.

Edellä 4 momentissa säädettyä euromäärää

voidaan muuttaa sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaavaksi.

2 §

Vakuutusyhdistyksen osakkaita ovat vakuutuksenottajat. Takuuosuudenomistajat ovat myös vakuutusyhdistyksen osakkaita, jollei yhdistysjärjestyksessä toisin määrätä.

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, ettei jälleenvakuutuksen ottaminen tuota osakkuutta.

Vakuutusyhdistyksen takuuosuuden hankintaan sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain (521/2008) 4 luvussa säädetään keskinäisen vakuutusyhtiön takuuosuuden hankinnasta.

3 §

Vakuutusyhdistyksen osakkaat eivät vastaa henkilökohtaisesti yhdistyksen velvoitteista. Vakuutusyhdistyksen vakuutuksenottajaosakkaat ovat kuitenkin lisämaksuvelvollisia vakuutusyhdistystä kohtaan siten kuin tässä pykälässä säädetään.

Jos vakuutusyhdistyksen oma pääoma syntyneen tappion tai muun synn takia ei enää täytä 10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa tai 10 a luvun 4 §:ssä säädettyjä vaatimuksia tai suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 3 §:n mukainen takuumäärä taikka jos selvitystilassa tai konkurssissa olevan yhdistyksen omaisuus ei riitä velkojen maksamiseen, vakuutusyhdistyksen vakuutuksenottajaosakkaille on viipymättä määrättävä lisämaksu. Lisämaksun on oltava määrältään vähintään niin suuri kuin edellä tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi tarvitaan, mutta kuitenkin enintään yhtä suuri kuin vakuutuksenottajaosakkaan edellisenä kalenterivuonna maksuunpantujen vakuutusmaksujen yhteismäärä. Vakuutuksenottajaosakkaalla tätä momenttia sovellettaessa tarkoitetaan sitä, joka oli yhdistyksen osakkaana sen kalenterivuoden alussa, jonka

kuluessa lisämaksu määrättiin, jollei yhdistysjärjestyksessä toisin määrätä.

Jollei osakas määräaikana suorita hänelle määrättyä lisämaksua, se on viipymättä pantava ulosottoin perittäväksi. Jollei lisämaksua saada osakkaalta perityksi, on puuttuva määrä, sikäli kuin sen periminen vielä on tarpeen, jaettava toisten osakkaiden suoritettavaksi enintään heidän lisämaksuvelvollisuutensa määrään.

Lisämaksu viivästyskorkoineen saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään.

4 §

Vakuutusyhdistys ei saa harjoittaa muuta liikettä kuin yhdistysjärjestyksessä mainittua vakuutusliikettä sekä 5 §:ssä määriteltyä vakuutusliikkeeseen liittyvää toimintaa (*liitännäistoiminta*).

Vakuutusyhdistyksen vakuutusliike saa käsittää vain vakuutusluokista annetun lain (526/2008) vahinkovakuutusluokkiin kuuluvaa toimintaa, ei kuitenkaan lakisääteistä vakuutusta, vahinkovakuutusluokkiin 14 ja 15 kuuluvaa vakuutusta eikä vakuutusta kymmentä vuotta pitemmäksi ajaksi.

Vakuutusyhdistyksen jälleenvakuutusliike saa käsittää vain yhdistysjärjestyksessä mainittujen vahinkovakuutusluokkien ja luokkaryhmien mukaisen ensivakuutuksen jälleenvakuutusta, ei kuitenkaan toisen vakuutusyhdistyksen muuta jälleenvakuutusta kuin tämän vakuutusliikkeen edelleenvakuutusta.

Suuri vakuutusyhdistys saa kuitenkin jälleenvakuuttaa kotimaasta tulevaa, yhdistysjärjestyksen mukaista ensivakuutusta ja, jos Finanssivalvonta katsoo, että yhdistyksellä on siihen edellytykset, myös vastaavaa ulkomaista ensivakuutusta.

5 c §

Vakuutusyhdistys saa ottaa luottoa ainoastaan:

1) välttämättömän maksuvalmiutensa hoitamiseksi;

2) työntekijän eläkelaisissa (395/2006) tarkoitettujen perusteiden mukaisena takaisinlainauksena;

3) 2 momentissa tarkoitettuna pääomalinana; tai

4) liiketoimintaansa liittyvinä tavanomaisina tililuottoina ja muina niihin rinnastettavina luottoina.

Vakuutusyhdistys voi ottaa lainan (*pääomalinana*), jonka:

1) pääoma, korko ja muu hyvitys saadaan maksaa yhdistyksen purkautuessa ja konkurssissa vain kaikkia muita velkoja huonommalla etuoikeudella;

2) pääoma saadaan muutoin palauttaa ja korkoa maksaa vain siltä osin kuin yhdistyksen ja, jos yhdistys on emoyhdistys, sen konsernin vapaan oman pääoman ja kaikkien pääomallainojen määrä maksuhetkellä ylittää yhdistyksen viimeksi päättyneeltä tilikaudelta vahvistettavan tai sitä uudempaan tilinpäätökseen sisältyvän taseen mukaisen tappion määrän; sekä

3) pääoman tai koron maksamisesta yhdistys tai sen tytäryhteisö ei saa antaa vakuutta.

Vakuutusyhdistyksen on ilmoitettava 1 momentin 1, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen lainan ottamisesta Finanssivalvonnalle siten kuin Finanssivalvonta tarkemmin määrää.

Mitä 1—3 momentissa säädetään vakuutusyhdistyksen oikeudesta ottaa luottoa, sovelletaan myös vakuutusyhdistyksen tytäryhteisönä olevaan palveluyritykseen. Tytäryhteisö saa kuitenkin ottaa luottoa emoyrityksenä olevalta vakuutusyhdistykseltä.

Finanssivalvonta voi 12 luvun 6 c §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa kieltää vakuutusyhdistykseltä luotonoton.

Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa vakuutusyhdistyksen hakemuksesta antaa luvan poiketa 1 momentin säännöksistä.

5 d §

Pääomalinalle maksettava korko tai muu hyvitys vähentää viimeksi päättyneeltä tilikaudelta määrää, joka voidaan käyttää voittonjakoon.

Sopimus pääomalinasta on tehtävä kirjallisesti. Edellä 5 c §:n 2 momentin 1, 2 tai 3 kohdan vastainen lainaehtojen muutos ja 1 momentissa tarkoitettu vakuus on pätemätön. Pääomallainan 5 c §:n 2 momentin vastaiseen pääoman palauttamiseen, koron ja muun hyvityksen maksuun sekä 1 momentissa tarkoitettujen vakuuden antamiseen sovelle-

taan, mitä laittomasta varojen jaosta säädetään 11 luvun 5 §:ssä ja 16 luvun 8 §:n 5 kohdassa.

Pääomailainoilla on keskenään yhtäläinen oikeus yhdistyksen varoihin, jollei muuta ole yhdistyksen ja pääomailainojen velkojien kesken sovittu.

Yhdistyksen takuupääoman alentamisen ja takaisinmaksun sekä yhdistyksen sulautumisen yhteydessä pääomailainan velkojalle tulevan määrän saa maksaa vasta, kun sanottu toimenpide on rekisteröity.

6 a §

Tässä laissa tarkoitetaan *palvelu yrityksellä* yhteisöä, joka tuottaa vakuutusyhdistykselle sen pääasialliseen toimintaan liittyviä palveluita. Lisäksi palvelu yrityksellä tarkoitetaan yhteisöä, joka pääasiallisena toimintanaan tuottaa palveluja yhdelle tai useammalle vakuutusyhdistykselle omistamalla, hallitsemalla tai hoitamalla kiinteistöjä. Palvelu yritykseen rinnastetaan vakuutusyhdistyksen tytäryhteisöinä olevat asunto- ja kiinteistöyhteisöt.

6 b §

Tässä laissa tarkoitetaan *vakuutusomistusyhteisöllä* emoyritystä, jonka pääasiallisena toimintana on hankkia ja omistaa osuuksia tytäryrityksistä, jotka ovat vakuutusyrityksiä tai kolmannen maan vakuutusyrityksiä ja joista vähintään yksi on tässä laissa tarkoitettu vakuutusyhdistys. Vakuutusomistusyhteisönä ei kuitenkaan pidetä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain (699/2004) soveltamisalan piiriin kuuluvaa ryhmittymän omistusyhteisöä. Edellä tässä pykälässä mainituilla yrityksillä tarkoitetaan tämän lain 12 a luvun 1 §:ssä määriteltyä emoyritystä, tytäryritystä, vakuutusyritystä, ulkomaista jälleenvakuutusyritystä ja kolmannen maan vakuutusyritystä.

6 c §

ETA-valtiolla tarkoitetaan tässä laissa Euroopan talousalueeseen kuuluvaa valtiota.

6 d §

Vakuutusyhdistyksen johdon on huolellisesti toimien edistettävä vakuutusyhdistyksen

etua.

8 §

Vakuutusyhdistyksen tulee varmistaa tehtäviensä mahdollisimman häiriötön hoitaminen myös poikkeusoloissa osallistumalla vakuutusalan valmiussuunnitteluun ja valmistelemalla etukäteen poikkeusoloissa tapahtuvaa toimintaa sekä muin toimenpitein. Finanssi-valvonta voi myöntää poikkeuksia edellä tässä pykälässä säädetystä velvollisuudesta, jos se on perusteltua vakuutusyhdistyksen koon, toiminnan laadun tai laajuuden taikka muun erityisen syyn vuoksi.

Jos 1 momentista aiheutuvat tehtävät edellyttävät sellaisia toimenpiteitä, jotka selvästi poikkeavat tavanomaisena pidettävästä vakuutusyhdistyksen toiminnasta ja joista aiheutuu olennaisia lisäkustannuksia, tällaiset kustannukset voidaan korvata huoltovarmuuden turvaamisesta annetussa laissa (1390/1992) tarkoitettua huoltovarmuusrahastosta.

2 luku

Vakuutusyhdistyksen perustaminen

3 §

Vakuutusyhdistyksen yhdistysjärjestyksessä on mainittava:

1) yhdistyksen toiminimi, johon tulee sisältyä sana "vakuutusyhdistys";

2) yhdistyksen kotipaikkana oleva Suomen kunta;

3) yhdistyksen toiminta-alue ja ne vakuutusluokat ja luokkaryhmät, jotka toiminta on tarkoitettu käsittämään sekä yhdistyksen harjoittama 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettu liitännäistoiminta;

4) yhdistyksen takuupääoman ja pohjarahaston määrä taikka, jos takuupääomaa voidaan yhdistysjärjestystä muuttamatta alentaa tai korottaa, vähimmäispääoma ja enimmäispääoma, jolloin vähimmäispääoman on oltava vähintään yksi neljäsosa enimmäispääomasta, taikka, jos pohjarahastoa voidaan yhdistysjärjestystä muuttamatta korottaa, rahaston määrä ja enimmäismäärä;

5) takuusuuksien nimellisarvo tai, jollei takuusuuksilla ole nimellisarvoa, takuu-

osuuksien lukumäärä tai vähimmäis- ja enimmäismäärä;

6) mitä on määrätty takuupääoman korosta ja sen takaisinmaksamisesta;

7) vakuutuksenottajaosakkaan lisämaksuvelvollisuus vakuutusyhdistystä kohtaan;

8) hallituksen jäsenten ja mahdollisten varajäsenten toimikausi;

9) tilintarkastajan ja varatilintarkastajan toimikausi; sekä

10) miten jäljelle jäävä omaisuus on yhdistyksen purkautuessa jaettava.

Jos vakuutusyhdistys aikoo käyttää toiminimeään myös toisella kotimaisella kielellä, on kumpikin toiminimen ilmaisu mainittava yhdistysjärjestyksessä.

Jos takuupääoma on jaettu takuuosuuksiin, tulee takuuosuuksien olla samanmääräisiä.

Jos 1 momentin säännöksistä ei muuta johdu, yhdistysjärjestykseen ei saa ottaa vakuutussuhdetta koskevia määräyksiä.

10 §

Vakuutusyhdistys on kolmen kuukauden kuluessa perustamispäätöksen tekemisestä ilmoitettava rekisteröitäväksi. Rekisteröinnistä säädetään kaupparekisterilaissa (129/1979). Takuupääomana rekisteröidään merkittyjen ja merkitsijöille annettujen takuuosuuksien yhteenlaskettu nimellisarvo vähennettynä 9 a §:n mukaan mitätöityjen takuuosuuksien yhteenlasketulla nimellisarvolla. Jos takuuosuuksilla ei ole nimellisarvoa, rekisteröitävää takuupääomaa laskettaessa käytetään nimellisarvon sijasta 2 §:n 2 momentin 3 kohdan mukaan takuupääomaan merkittävää määrää. Lisäksi rekisteröidään pohjarahaston määrä.

Rekisteri-ilmoitukseen on liitettävä:

1) selvitys siitä, että yhdistysjärjestys on vahvistettu;

2) vakuutusyhdistyksen hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan vakuutus siitä, että yhdistyksen perustamisessa on noudatettu tämän lain säännöksiä sekä että takuuosuuksista maksettu määrä ja pohjarahasto on yhdistyksen omistuksessa ja hallinnassa;

3) tilintarkastajien todistus siitä, että tämän lain säännöksiä takuupääoman ja pohjarahaston maksamisesta on noudatettu.

3 luku

Takuupääoma

3 §

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että takuuosuudenomistajalla, yhdistyksellä tai muulla henkilöllä on oikeus lunastaa muulta omistajalta kuin yhdistykseltä toiselle siirtyvä takuuosuus. Lunastuslausekkeessa on määrättävä, keillä on lunastusoikeus ja miten useiden lunastukseen oikeutettujen keskinäinen etuoikeus määräytyy.

Jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisin:

1) lunastusoikeus koskee kaikenlaisia saantoja;

2) saman saannon kohteena olevat takuuosuudet on kaikki lunastettava;

3) lunastushinta on takuuosuuden käypä hinta, jona vastikkeellisessa saannossa muun selvityksen puuttuessa pidetään sovittua hintaa;

4) hallituksen on ilmoitettava takuuosuuden siirtymisestä sille, jolla on oikeus lunastaa takuuosuus, kirjallisesti tai siten kuin kutsu yhdistyskokoukseen toimitetaan kuukauden kuluessa siitä, kun takuuosuuden siirtymisestä on ilmoitettu hallitukselle;

5) lunastusvaatimus on esitettävä yhdistykselle tai yhdistyksen käyttäessä lunastusoikeuttaan takuuosuuden saajalle kahden kuukauden kuluessa siitä, kun takuuosuuden siirtymisestä on ilmoitettu hallitukselle; sekä

6) lunastushinta on suoritettava kuukauden kuluessa 5 kohdassa mainitun määräajan päättymisestä tai, jos lunastushintaa ei ole kiinteästi määrätty, lunastushinnan vahvistamisesta.

Edellä 2 momentin 4—6 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja ei voida yhdistysjärjestyksessä pidentää.

Ennen kuin on käynyt selville, käytetäänkö lunastusoikeutta, ei sillä, jolle takuuosuus on siirtynyt, ole yhdistyksessä muuta takuuosuuteen perustuvaa oikeutta kuin oikeus varoja jaettaessa ja etuoikeus takuuosuusannissa. Takuuosuusannista johtuvat oikeudet ja velvollisuudet siirtyvät sille, joka käyttää lunastusoikeuttaan.

Yhdistys voi lunastaa takuuosuuden vain varoilla, jotka voidaan käyttää voitonjakoon. Lunastuspäätös tehdään yhdistyskokouksessa

yksinkertaisella äänten enemmistöllä. Päätösehdotuksessa ja päätöksessä on mainittava lunastettavien takuuosuuksien lunastushinta ja maksuaika. Muilta osin lunastuspäätökseen sovelletaan, mitä 5 luvun 1 §:n 3—5 momentissa säädetään takuupääoman alentamista koskevasta päätöksestä. Lunastettu takuuosuus on mitätöitävä tai luovutettava edelleen. Takuuosuuden mitätöimiseen sovelletaan 5 luvun 3 ja 6 §:n säännöksiä. Takuuosuuden edelleen luovuttamisesta säädetään 5 a luvun 4 §:ssä.

4 §

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että takuuosuuden hankkimiseen luovutustoimin vaaditaan yhdistyksen suostumus. Sellainen määräys ei kuitenkaan koske takuuosuutta, joka on hankittu pakkohuutokaupassa tai konkurssipesästä.

Suostumuksen antamisesta päättää hallitus, jollei yhdistysjärjestyksestä muuta johdu. Yhdistysjärjestykseen voidaan ottaa määräyksiä suostumuksen antamisen edellytyksistä. Jos samalla saannolla on hankittu useita takuuosuuksia, kysymys suostumuksen antamisesta on ratkaistava niiden kaikkien osalta samalla tavoin, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisin.

Jos suostumusta koskevasta ratkaisusta ei ole kirjallisesti ilmoitettu hakijalle kahden kuukauden kuluessa hakemuksen saapumisesta yhdistykselle tai yhdistysjärjestyksessä määrättyssä lyhyemmässä ajassa, suostumus katsotaan annetuksi.

Ennen suostumuksen antamista luovutuksensaajalla ei ole yhdistyksessä muuta takuuosuuteen perustuvaa oikeutta kuin oikeus varoja jaettaessa ja etuoikeus takuuosuusannissa. Etuoikeuden nojalla saatu takuuosuus ei ilman yhdistyksen suostumusta tuota tätä pampaa oikeutta.

4 luku

Takuupääoman korottaminen

2 §

Takuupääomaa korotettaessa vain vakuutusyhdistyksen takuuosuudenomistajalla on etuoikeus uusiin takuuosuuksiin (*merkintäetuoikeus*), jollei yhdistysjärjestyksessä toisin

määrätä.

Uusmerkinnässä yhdistyskokous voi päättää poiketa merkintäetuoikeudesta, jos poikkeamiseen on yhdistyksen kannalta painava taloudellinen syy. Päätös on pätevä vain, jos sitä ovat kannattaneet osakkaat, joilla on vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä.

Merkintäetuoikeuden käyttämiselle varatun määräajan on oltava vähintään kaksi viikkoa merkintäajan alkamisesta.

3 §

Hallituksen ehdotuksessa uusmerkintää koskevaksi päätökseksi on oltava 4 §:n 1 momentissa mainittujen tietojen lisäksi ne perusteet, joiden mukaan merkintähinta määritetään. Jos ehdotetaan poikkeamista merkintäetuoikeudesta, on lisäksi esitettävä selvitys sen syistä. Jos poikkeamista ehdotetaan vakuutusyhtiölain 8 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitetun yhdistyksen lähipiiriin kuuluvan hyväksi, ehdotuksessa on myös selostettava, kuinka suuren osan hän omistaa yhdistyksen takuupääomasta ja kuinka suuri osa hänellä on yhdistyksen kaikkien takuuosuuksien tuottamasta äänimäärästä ennen uusmerkintää ja sen jälkeen, jos hän merkitsee kaikki hänelle tarjotut takuuosuudet ja uusmerkintä muutoinkin merkitään kokonaan.

3 b §

Kokouskutsussa on esitettävä 3 §:ssä tarkoitetun ehdotuksen pääasiallinen sisältö ja mainittava, miten merkintäetuoikeuden haltijan on meneteltävä käyttäkseen oikeuttaan.

Ehdotus liitteineen on pidettävä osakkaiden ja takuuosuudenomistajien nähtävänä yhdistyksen päätoimipaikassa vähintään viikon ajan ennen yhdistyskokousta ja viivytyksettä lähetettävä osakkaalle tai takuuosuudenomistajalle, joka sitä pyytää, sekä asetettava nähtäväksi yhdistyskokouksessa.

4 §

Takuupääoman korottamista koskevassa päätöksessä on mainittava:

1) määrä, jolla takuupääomaa korotetaan (*korottamismäärä*);

2) minkä lajisia uudet takuuosuudet ovat, jos vakuutusyhdistyksessä on tai voi olla erilajisia takuuosuuksia;

3) merkintäetuoikeuden haltijalle tuleva etuoikeus takuusuusien merkitsemiseen taikka kenellä muutoin on oikeus merkitä takuusuuksia;

4) takuusuusmerkinnän aika sekä se lyhyempi aika, vähintään kuukausi merkintäajan alkamisesta, jonka kuluessa merkintäetuoikeuden haltija voi käyttää etuoikeuttaan;

5) takuusuuden nimellisarvo ja takuusuudesta maksettava määrä;

6) aika, jonka kuluessa takuusuudet on maksettava; sekä

7) peruste, jonka mukaan tarjotaan merkittäviksi ne takuusuudet, joiden osalta etuoikeutta ei ole määräajassa käytetty sekä peruste, jonka mukaan ylimerkinnän tapahtuessa annetaan ne takuusuudet, joita ei ole merkitty etuoikeuksin, jollei hallitukselle anneta oikeutta päättää näistä seikoista.

Jos 3 luvun 1 §:n 2 momentin, 3 tai 4 §:n taikka 5 luvun 5 §:n 2 momentin mukainen määräys koskee uusia takuusuuksia taikka uusille takuusuudenomistajille voidaan yhdistysjärjestyksen mukaan asettaa velvollisuus suorittaa erityisiä maksuja yhdistykselle, korottamispäätöksessä on mainittava siitä.

Jos korottamispäätös sisällöltään poikkeaa siitä, mitä kokouskutsussa on mainittu, merkintäetuoikeuden haltijalle on viivytyksettä ilmoitettava päätöksestä siten kuin kutsu yhdistyskokoukseen toimitetaan. Samalla on ilmoitettava, kuinka merkintäetuoikeuden haltijan on meneteltävä, jos hän haluaa käyttää etuoikeuttaan. Merkintäaika ei ala kulua ennen ilmoitusta.

5 luku

Takuupääoman alentaminen ja takaisinmaksu

1 §

Vakuutusyhdistyksen takuupääomaa saadaan alentaa ainoastaan:

1) sellaisen vahvistetun taseen mukaisen tappion välittömäksi peittämiseksi, johon vapaa oma pääoma ja vararahasto eivät riitä;

2) vakuutusyhdistyksellä tai sen tytäryhteisöllä olevien yhdistyksen takuusuusien mitätöimiseksi.

Takuupääoman alentamisesta päättää yh-

distyskokous. Päätöstä ei saa tehdä ennen vakuutusyhdistyksen rekisteröimistä. Päätös on pätevä vain, jos sitä ovat kannattaneet osakkaat, joilla on vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä. Jos takuupääomaa ehdotetaan alennettavaksi muulla tavoin kuin takuusuusien omistajien omistusten suhteessa, vaaditaan lisäksi niiden takuusuudenomistajien suostumus, joita päätös koskee.

Takuupääoman alentamista koskevassa päätöksessä on mainittava:

1) takuupääoman alentamisen tarkoitus;

2) takuusuuslajeittain takuupääoman alentamismäärä;

3) alentamisen vaikutus yhdistyksen omaan pääomaan;

4) missä järjestyksessä takuusuuksia mitätöidään.

Päätösehdotuksessa on oltava 3 momentin mukaan mainittavat tiedot. Jos takuupääomaa ehdotetaan alennettavaksi muulla tavoin kuin takuusuusien omistajien omistusten suhteessa, päätösehdotuksessa on esitettävä syyt siihen, annettava selvitys alentamisen vaikutuksesta takuusuusien omistuksen ja äänivallan jakautumiseen yhdistyksessä sekä selostettava, kuinka suuren osan vakuutusyhtiölain 8 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuun lähipiiriin kuuluva omistaa yhdistyksen takuupääomasta ja kuinka suuri osa hänellä on takuusuusien tuottamasta äänimäärästä ennen takuupääoman alentamista ja sen jälkeen. Jos takuupääomaa alennetaan muutoin kuin takuusuudenomistajien omistusten suhteessa, päätösehdotukseen on liitettävä tilintarkastajien lausunto ehdotuksessa mainituista alentamisen syistä. Päätösehdotuksen liitteisiin sovelletaan muutoin 4 luvun 3 a §:n 1 ja 2 momenttia.

Kokouskutsuun, päätösehdotuksen nähtävänäpitoon ja takuusuudenomistajalle tehtävään ilmoitukseen sovelletaan 4 luvun 3 b §:ää ja 4 §:n 3 momenttia.

Sen lisäksi, mitä tässä luvussa säädetään, vakuutusyhdistyksen takuupääoman alentamiseen ja takuupääoman takaisinmaksuun sovelletaan, mitä osakeyhtiölain (624/2006) 14 luvun 2 §:n 2 momentissa ja 3—7 §:ssä säädetään osakeyhtiön osakepääoman käytämisestä sellaisen tappion välittömään kattamiseen, johon oma pääoma ei riitä. Mitä

mainituissa osakeyhtiölain säännöksissä säädetään velkojista, sovelletaan vakuutusyhdistyksessä muihin velkojiin kuin vakuutusvelkojiin.

2 §

Jos muilla velkojilla kuin vakuutusvelkojilla on osakeyhtiölain 14 luvun 2 §:n 2 momentin tarkoittamassa tilanteessa oikeus vastustaa vakuutusyhdistyksen vapaan oman pääoman jakamista takuusoisuuden omistajille, yhdistyksen on haettava ennen jakopäätöksen tekemistä Finanssivalvonnan suostumus vapaan oman pääoman jakamiseen.

Finanssivalvonnan on annettava suostumuksensa 1 momentissa tarkoitettuun hakemukseen, jollei vapaan pääoman jakaminen takuusoisuuden omistajille vaaranna vakuutettuja etuja. Finanssivalvonnan suostumuksen antamiseen sovelletaan lisäksi 14 luvun 11 §:n 2 momenttia ja 15 §:n 1 momenttia. Finanssivalvonnalla on oikeus liittää suostumuksen antamiseen vakuutettujen etujen turvaamiseksi tarvittavat ehdot.

4 §

Osakeyhtiölain 14 luvun 3 §:ssä tarkoitettu kuukauden määräaika lasketaan siitä, kun Finanssivalvonta on antanut 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua suostumuksensa vakuutusyhdistyksen vapaan oman pääoman jakamiseen ja kun Finanssivalvonta on vahvistanut 3 §:ssä tarkoitettua yhtiöjärjestyksen muuttamisen. Osakeyhtiölain 14 luvun 3 §:ssä tarkoitettuun rekisteriviranomaiselle tehtävään hakemukseen on liitettävä selvitys Finanssivalvonnan antamasta suostumuksesta ja yhtiöjärjestyksen vahvistamisesta.

Vakuutusyhdistyksen on viimeistään osakeyhtiölain 14 luvun 4 §:ssä tarkoitettuna määräpäivänä esitettävä rekisteriviranomaiselle selvitys siitä, että Finanssivalvonnan antama suostumus on saanut lainvoiman. Jos Finanssivalvonnan suostumus ei ole saanut lainvoimaa viimeistään edellä tarkoitettuna määräpäivänä, rekisteriviranomaisen on lykättävä käsittelyä, kunnes suostumus on lainvoimainen.

Vakuutusyhdistyksen vapaan oman pääoman jako voidaan toteuttaa, kun alentaminen tai vapaan oman pääoman jakaminen on rekisteröity osakeyhtiölain 14 luvun 5 §:n

edellyttämällä tavalla.

6 luku

Vakuutusyhdistyksen johto

1 §

Vakuutusyhdistyksellä tulee olla hallitus, johon kuuluu vähintään kolme ja enintään viisi jäsentä. Yhdistysjärjestyksessä voidaan kuitenkin määrätä, että jäseniä on enemmän kuin viisi. Hallituksessa voi lisäksi olla enintään yhtä monta varajäsentä kuin on jäseniä.

Hallituksen valitsee yhdistyskokous. Hallintoneuvoston oikeudesta valita hallitus säädetään 10 §:n 4 momentissa.

Hallituksen jäsenen toimikausi on määrätävä yhdistysjärjestyksessä. Toimikauden tulee päättyä viimeistään neljäntenä valinnan jälkeisenä tilikautena, joko uuden valinnan toimittavan yhdistyskokouksen tai tilikauden päättyessä.

Mitä tässä laissa säädetään hallituksen jäsenestä, sovelletaan myös varajäseneseen.

2 §

Vakuutusyhdistyksellä on oltava toimitusjohtaja. Toimitusjohtajan valitsee hallitus.

Toimitusjohtajalla on oikeus erota tehtävästään. Eroaminen tulee voimaan aikaisintaan, kun siitä on ilmoitettu hallitukselle.

Hallitus voi erottaa toimitusjohtajan tehtävästään. Erottaminen tulee voimaan välittömästi, jollei hallitus päätä myöhemmästä ajankohdasta.

Mitä tässä laissa säädetään toimitusjohtajasta, sovelletaan myös hänen sijaiseensa.

3 §

Hallituksen jäsenenä tai toimitusjohtajana ei voi olla oikeushenkilö eikä alaikäinen tai se, jolle on määrätty edunvalvoja, jonka toimintakelpoisuutta on rajoitettu tai joka on konkurssissa. Liiketoimintakiellon vaikutuksesta kelpoisuuteen säädetään liiketoimintakiellosta annetussa laissa (1059/1985).

Vähintään yhdellä hallituksen jäsenistä ja toimitusjohtajalla on oltava asuinpaikka Euroopan talousalueella, jollei Finanssivalvonta myönnä tästä poikkeusta. Poikkeus voidaan

myöntää, jos se ei vaaranna vakuutusyhdistyksen tehokasta valvontaa eikä vakuutusyhdistyksen hoitamista terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti.

Vakuutusyhdistyksen hallituksen ja toimitusjohtajan tulee johtaa vakuutusyhdistystä ammattitaitoisesti, terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden sekä luotettavaa hallintoa koskevien periaatteiden mukaisesti. Hallituksen jäsenen ja toimitusjohtajan on oltava hyvämaineisia ja heillä on oltava tehtävän hoitamisen vaatima ammatillinen pätevyys ja kokemus. Lisäksi toimitusjohtajalla ja hallituksella on oltava sellainen yleinen vakuutus toiminnan tuntemus, joka vakuutusyhdistyksen toiminnan laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen.

Vakuutusyhdistyksen on ilmoitettava yhdistyksen johdossa tapahtuneista muutoksista viipymättä Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on esitettävä selvitys siitä, että hallituksen jäsenet ja toimitusjohtaja täyttävät 1—3 momentin mukaiset vaatimukset.

Mitä 1, 3 ja 4 momentissa säädetään vakuutusyhdistyksen hallituksen jäsenestä, sovelletaan vastaavasti vakuutusomistusyhteisöön.

Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset 4 momentissa tarkoitetuista selvityksistä.

4 §

Hallituksen jäsen voi erota tehtävästään ennen toimikauden päättymistä. Eroamisesta on ilmoitettava hallitukselle ja, jos eroavan jäsenen on valinnut hallintoneuvosto, myös tälle. Eroilmoitus on päivättävä ja allekirjoitettava. Hallituksen jäsenen voi ennen toimikauden päättymistä erottaa tehtävästään se, joka on hänet valinnut. Jos hallituksen jäsen on valinnut hallintoneuvosto ja yhdistysjärjestystä muutetaan siten, että vakuutusyhdistyksellä ei ole enää hallintoneuvostoa, jäsenen erottaa yhdistyskokous.

Eroavan jäsenen eroaminen tulee voimaan aikaisintaan, kun siitä on ilmoitettu hallitukselle. Erotetun jäsenen toimikausi päättyy erottamisesta päättävän yhdistyskokouksen päättyessä, jollei yhdistyskokous päättä muusta ajankohdasta. Hallintoneuvoston erottaman jäsenen toimikausi päättyy välittömästi, jollei erottamisen yhteydestä käy muuta ilmi.

Jos hallituksen jäsenen tehtävä tulee kesken toimikautta avoimeksi tai jos hallituksen jäsenen menettää 3 §:ssä tarkoitetun kelpoisuutensa tehtävään, jäsenen tilalle tulee varajäsenen sen mukaan kuin yhdistysjärjestyksessä määrätään tai varajäsentä valittaessa on päätetty. Jos varajäsentä ei ole, hallituksen muiden jäsenten on huolehdittava siitä, että uusi jäsen valitaan jäljellä olevaksi toimikaudeksi. Jos valinta kuuluu yhdistyskokoukselle ja hallitus jäljellä olevine jäsenineen ja varajäsenineen on päätösvaltainen, valinta voi tahtua seuraavassa yhdistyskokouksessa.

Jos hallituksen jäsenellä on erotessaan syytä olettaa, että yhdistyksellä ei enää ole muita hallituksen jäseniä, hän on velvollinen tekemään Finanssivalvonnalle hakemuksen yhdistyskokouksen kutsumiseksi koolle valitsemaan uutta hallitusta.

Jollei vakuutusyhdistyksellä ole kaupparekisteriin merkittyä toimikelpoista hallitusta, Finanssivalvonnan tulee kutsua yhdistyskokous tai, jos hallitus on hallintoneuvoston valittava, tämä valitsemaan hallitusta. Jollei yhdistyksellä ole kaupparekisteriin merkittyä toimitusjohtajaa, Finanssivalvonnan tulee kutsua hallitus valitsemaan toimitusjohtaja. Jollei hallitusta tai toimitusjohtajaa valita taikka tätä ei viipymättä ilmoiteta kaupparekisteriin, Finanssivalvonnan tulee määrätä yksi tai useampi toimitsija hoitamaan yhdistyksen asioita, kunnes hallitus tai toimitusjohtaja on valittu ja merkitty rekisteriin.

Hakemuksen 4 tai 5 momentissa tarkoitetussa tapauksessa saa, jollei Finanssivalvonta jo ole ryhtynyt tarvittaviin toimiin, tehdä hallituksen jäsen, toimitusjohtaja, osakas, velkoja tai muu, jonka oikeus saattaa riippua siitä, että yhdistyksellä on toimikelpoinen hallitus ja toimitusjohtaja.

5 §

Hallitus huolehtii vakuutusyhdistyksen hallinnosta ja toiminnan asianmukaisesta järjestämisestä (*yleistoimivalta*). Yhdistyksen toimitusjohtaja hoitaa yhdistyksen juoksevaa hallintoa hallituksen antamien ohjeiden ja määräysten mukaisesti (*toimitusjohtajan yleistoimivalta*). Toimiin, jotka yhdistyksen toiminnan laajuus ja laatu huomioon ottaen ovat epätavallisia tai laajakantoisia, toimitus-

johtaja saa ryhtyä vain, jos hallitus on hänet siihen valtuuttanut tai hallituksen päätöstä ei voida odottaa aiheuttamatta yhdistyksen toiminnalle olennaista haittaa. Viimeksi mainitussa tapauksessa hallitukselle on niin pian kuin mahdollista annettava toimenpiteestä tieto. Toimitusjohtajan on annettava hallitukselle ja sen jäsenelle tiedot, jotka ovat tarpeen hallituksen tehtävien hoitamiseksi.

Hallitus vastaa siitä, että kirjanpidon ja varainhoidon valvonta on asianmukaisesti järjestetty. Toimitusjohtaja vastaa siitä, että yhdistyksen kirjanpito on lain mukainen ja varainhoito luotettavalla tavalla järjestetty.

6 §

Hallituksessa tulee olla puheenjohtaja. Puheenjohtajan valitsee hallitus, jollei yhdistysjärjestyksessä ole toisin määrätty tai hallitusta valittaessa ole toisin päätetty. Äänten mennessä hallituksessa tasan puheenjohtajan vaalin ratkaisee arpa. Toimitusjohtaja ei saa olla hallituksen puheenjohtajana.

Puheenjohtajan tulee huolehtia siitä, että hallitus kokoontuu tarvittaessa. Puheenjohtajan on kutsuttava hallitus koolle, jos hallituksen jäsen tai toimitusjohtaja sitä vaatii. Toimitusjohtajalla on, vaikka hän ei olisikaan hallituksen jäsen, oikeus olla läsnä hallituksen kokouksissa ja käyttää niissä puhevaltaa, jollei hallitus määrättyssä tapauksessa toisin päättä. Jollei hallituksen puheenjohtaja vaatimuksesta huolimatta kutsu kokousta koolle, kutsun voi toimittaa toimitusjohtaja taikka hallituksen jäsen, jos vähintään puolet hallituksen jäsenistä hyväksyy koolle kutsumisen.

Hallitus voi päättää, että muukin kuin hallituksen jäsen saa olla läsnä kokouksessa. Läsnäolosta voidaan määrätä myös yhdistysjärjestyksessä.

Hallituksen kokouksesta on laadittava pöytäkirja, jonka allekirjoittavat kokouksen puheenjohtaja ja vähintään yksi hallituksen siihen valitsema jäsen. Hallituksen jäsenellä ja toimitusjohtajalla on oikeus saada eriävä mielipiteensä merkityksi pöytäkirjaan. Pöytäkirjat on numeroitava juoksevasti ja säilytettävä luotettavalla tavalla.

7 §

Hallitus on päätösvaltainen, kun saapuvilla on enemmän kuin puolet sen jäsenistä, jos

yhdistysjärjestyksessä ei vaadita suurempaa määrää. Määrä lasketaan valituista hallituksen jäsenistä. Määrää laskettaessa esteellisten jäsenten ei katsota olevan paikalla. Päätöstä ei saa tehdä, ellei kaikille hallituksen jäsenille ole mahdollisuuksien mukaan varattu tilaisuutta osallistua asian käsittelyyn. Jos hallituksen jäsen on estyneenä, on hänen tilalleen tulevalle varajäsenelle varattava tilaisuus osallistua asian käsittelyyn. Jos päätös tehdään pitämättä kokousta, päätös on allekirjoitettava, numeroitava ja säilytettävä kuten hallituksen kokouksen pöytäkirjasta 6 §:n 4 momentissa säädetään.

Hallituksen päätökseksi tulee, jollei yhdistysjärjestyksen mukaan vaadita määräänemmistöä, enemmistön mielipide. Jos äänet menevät tasan, päätökseksi tulee puheenjohtajan kannattama mielipide. Jos äänet menevät puheenjohtajan vaalissa tasan, eikä hallitusta valittaessa tai yhdistysjärjestyksessä ole määrätty muuta, vaali ratkaistaan arvalla.

8 a §

Hallitus voi yksittäistapauksessa tai yhdistysjärjestyksessä olevan määräyksen nojalla tehdä päätöksen toimitusjohtajan yleistoimivaltaan kuuluvassa asiassa.

Hallitus voi saattaa hallituksen tai toimitusjohtajan yleistoimivaltaan kuuluvan asian yhdistyskokouksen päätettäväksi.

8 b §

Jos vakuutusyhdistyksestä on tullut emoyhdistys tai se on lakannut olemasta emoyhdistys, hallituksen on viivytyksettä ilmoitettava siitä tytäryhteisön hallitukselle tai vastaavalle toimielimelle. Tytäryhteisön hallituksen tai vastaavan toimielimen on annettava emoyhdistyksen hallitukselle konsernin aseman arvioimiseksi ja sen toiminnan tuloksen laskemiseksi tarvittavat tiedot.

10 §

Jos vakuutusyhdistyksen peruspääoma on vähintään 84 000 euroa, yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että yhdistyksellä on oltava hallintoneuvosto.

Hallintoneuvostossa on oltava vähintään viisi jäsentä. Toimitusjohtaja tai hallituksen jäsen ei saa olla hallintoneuvoston jäsen.

Hallintoneuvoston jäsenten ja mahdollisten varajäsenten lukumäärä tai vähimmäis- ja enimmäismäärä sekä toimikausi on mainittava yhdistysjärjestyksessä.

Yhdistyskokous valitsee hallintoneuvoston. Mitä 1 §:n 3 ja 4 momentissa, 3 §:n 1 momentissa, 4 §:ssä ja 6—8 §:ssä sekä 16 luvun 4 §:ssä säädetään hallituksen jäsenistä, varajäsenistä ja puheenjohtajasta, sovelletaan vastaavasti hallintoneuvoston jäseniin, varajäseniin ja puheenjohtajaan.

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että hallintoneuvosto valitsee hallituksen ja määrää sen jäsenten palkkion. Hallintoneuvoston oikeudesta vaatia ylimääräisen yhdistyskokouksen koollekutsumista säädetään 7 luvun 9 §:ssä. Hallintoneuvostolle ei saa antaa muita kuin tässä laissa mainittuja tehtäviä.

11 §

Hallintoneuvoston tulee valvoa hallituksen ja toimitusjohtajan vastuulla olevaa yhdistyksen hallintoa. Muuten hallintoneuvostolle voidaan yhdistysjärjestyksessä määrätä vain hallituksen yleistoimivaltaan kuuluvia tehtäviä ja tehtäviä, joita ei ole säädetty muulle toimielimelle. Hallintoneuvostolle ei voida antaa oikeutta edustaa yhdistystä. Hallituksen ja toimitusjohtajan on annettava hallintoneuvostolle ja sen jäsenille tiedot, joita nämä pitävät tarpeellisina tehtävänsä hoitamiseksi.

12 §

Hallitus edustaa vakuutusyhdistystä.

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että hallituksen jäsenellä tai toimitusjohtajalla on oikeus edustaa yhdistystä tai että hallitus voi antaa tällaisen oikeuden jäsenelleen, toimitusjohtajalle tai muulle henkilölle. Mitä 3 ja 8 §:ssä säädetään toimitusjohtajasta, sovelletaan toiminimenkirjoittajaan, joka ei ole hallituksen jäsen tai toimitusjohtaja.

Oikeutta edustaa yhdistystä voidaan rajoittaa niin, että kahdella tai useammalla henkilöllä on vain yhdessä tämä oikeus. Muuta rajoitusta ei saa merkitä kaupparekisteriin. Yhdistysjärjestyksen toimialamääräys rajoittaa edustajan toimivaltaa.

Hallitus voi milloin tahansa peruuttaa antamansa oikeuden edustaa yhdistystä.

14 §

Yhdistyskokous, hallitus, toimitusjohtaja tai hallintoneuvosto ei saa tehdä päätöstä tai ryhtyä muuhun toimenpiteeseen, joka on omiaan tuottamaan osakkaalle tai muulle epäoikeutettua etua vakuutusyhdistyksen tai toisen osakkaan kustannuksella.

Hallitus, hallintoneuvosto, hallituksen tai hallintoneuvoston jäsen taikka toimitusjohtaja ei saa noudattaa yhdistyskokouksen, hallintoneuvoston tai hallituksen tekemää päätöstä, joka on tämän lain tai yhdistysjärjestyksen vastaisena pätemätön.

15 §

Vakuutusyhdistyksen tässä laissa tarkoitetun edustajan yhdistyksen puolesta tekemä oikeustoimi ei sido yhdistystä, jos edustaja:

1) on toiminut vastoin tässä laissa säädettyä kelpoisuuden rajoitusta;

2) on toiminut vastoin 12 §:n 3 momenttiin perustuvaa rajoitusta; taikka

3) on ylittänyt toimivaltansa ja se johon oikeustoimi kohdistui, tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää toimivallan ylityksestä.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua tapauksessa riittävänä osoituksena siitä, että oikeustoimen kohteena ollut henkilö tiesi tai että hänen olisi pitänyt tietää toimivallan ylityksestä, ei voida pitää pelkästään sitä, että toimivaltaa koskevat rajoitukset on rekisteröity.

7 luku

Yhdistyskokous

1 §

Osakkaat käyttävät vakuutusyhdistyksen yhdistyskokouksessa päätösvaltaansa.

Jokaisella osakkaalla on oikeus osallistua yhdistyskokoukseen ja siellä käyttää puhevaltaa. Osakkaana olevalla takuusoisuudenomistajalla on tällainen oikeus kuitenkin vain, jos hänet on merkitty takuusoisuusluetteloon tai hän on yhdistykselle ilmoittanut saantonsa ja esittänyt siitä selvityksen.

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että osakkaan on saadakseen osallistua yhdistyskokoukseen ilmoitauduttava yhdistykselle

viimeistään kokouskutsussa mainittuna päivänä, joka voi olla aikaisintaan kymmenen päivää ennen kokousta.

1 a §

Yhdistyskokous päättää sille tämän lain nojalla kuuluvista asioista. Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että yhdistyskokous päättää toimitusjohtajan ja hallituksen yleistoimivaltaan kuuluvasta asiasta.

Edellä 6 luvun 8 a §:n 2 momentissa säädetään yhdistyksen hallituksen ja toimitusjohtajan yleistoimivaltaan kuuluvan asian saattamisesta yhdistyskokouksen päätettäväksi. Osakkaat voivat yksimielisinä muutenkin tehdä yksittäistapauksessa päätöksen hallituksen tai toimitusjohtajan yleistoimivaltaan kuuluvassa asiassa.

3 a §

Hallituksen ja hallintoneuvoston jäsenellä sekä toimitusjohtajalla on oikeus olla läsnä yhdistyskokouksessa, jollei yhdistyskokous yksittäistapauksessa päättä toisin. Hallituksen, hallintoneuvoston ja toimitusjohtajan on huolehdittava siitä, että osakkaan 15 §:ssä tarkoitettu kyselyoikeus voi toteutua. Tilintarkastajan läsnäolosta yhdistyskokouksessa säädetään tilintarkastuslaissa (459/2007). Yhdistyskokous voi sallia myös muiden henkilöiden läsnäolon yhdistyskokouksessa.

6 §

Yhdistyskokous on pidettävä vakuutusyhdistyksen kotipaikassa, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisesta paikkakunnasta yhdistyksen toiminta-alueella. Erittäin painavista syistä yhdistyskokous voidaan pitää muullakin paikkakunnalla, ei kuitenkaan Euroopan talousalueen ulkopuolella.

7 §

Osakas ei saa itse tai asiamiehen välityksellä äänestää yhdistyskokouksessa asiasta, joka koskee kannetta osakasta itseään vastaan tai hänen vapauttamistaan vahingonkorvausvelvollisuudesta tai muusta velvoitteesta yhdistystä kohtaan. Osakas tai hänen asiamiehensä ei myöskään saa äänestää asiasta, joka koskee kannetta muuta henkilöä vastaan tai tämän vapauttamista velvoitteesta, jos osakkaalla on asiassa odotettavana olennaista

etua, joka saattaa olla ristiriidassa yhdistyksen edun kanssa.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos yhdistyksen kaikki osakkaat ovat esteellisiä.

8 §

Varsinainen yhdistyskokous on pidettävä kuuden kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä.

Varsinaisessa yhdistyskokouksessa on pidettävä:

1) tilinpäätöksen vahvistamisesta, mikä emoyhdistyksessä käsittää myös konsernitilinpäätöksen vahvistamisen;

2) taseen osoittaman voiton käyttämisestä;

3) vastuuvapaudesta hallituksen jäsenille, hallintoneuvoston jäsenille ja toimitusjohtajalle;

4) hallituksen ja hallintoneuvoston jäsenten ja tilintarkastajan valinnasta, jollei tässä laissa säädetä tai yhdistysjärjestyksessä määrätä toisin näiden toimikaudesta tai valinnasta; sekä

5) muista yhdistysjärjestyksen mukaan varsinaisessa yhdistyskokouksessa käsiteltävistä asioista.

9 §

Ylimääräinen yhdistyskokous on pidettävä, jos:

1) yhdistysjärjestyksessä niin määrätään;

2) hallitus katsoo siihen olevan aihetta;

3) osakas tai tilintarkastaja vaatii sitä 2 momentin mukaisesti;

4) hallintoneuvosto katsoo siihen olevan aihetta ja sillä on yhdistysjärjestyksen mukaan oikeus päättää ylimääräisen yhdistyskokouksen pitämisestä; taikka

5) Finanssivalvonta sitä kirjallisesti vaatii ilmoittamansa tietyn asian käsittelyä varten.

Ylimääräinen yhdistyskokous on pidettävä, jos tilintarkastaja tai vakuutusyhdistyksen osakkaat, joilla on vähintään yksi kymmenesosa tai yhdistysjärjestyksessä määrätty pienempi osa osakkaiden yhteenlasketusta äänimäärästä, kirjallisesti sitä vaativat ilmoittamansa asian käsittelyä varten.

Kokouskutsu on toimitettava kahden viikon kuluessa vaatimuksen saapumisesta.

10 §

Osakkaalla on oikeus saada yhdistyskokoukselle tämän lain nojalla kuuluva asia yhdistyskokouksen käsiteltäväksi, jos hän kirjallisesti sitä vaatii hallitukselta niin hyvissä ajoin, että asia voidaan sisällyttää kokoukseen.

11 §

Hallitus kutsuu yhdistyskokouksen koolle. Jos vakuutusyhdistyksellä on hallintoneuvosto, voidaan yhdistysjärjestyksessä kuitenkin määrätä, että hallintoneuvosto kutsuu yhdistyskokouksen koolle.

Jollei yhdistyskokousta kutsuta koolle, vaikka kutsu tulisi lain, yhdistysjärjestyksen tai yhdistyskokouksen päätöksen mukaan toimittaa, tai jos kokouskutsusta voimassa olevia säännöksiä tai määräyksiä on olennaisesti rikottu, Finanssivalvonnan tulee hallituksen jäsenen, hallintoneuvoston jäsenen, toimitusjohtajan, tilintarkastajan tai osakkaan hakemuksesta kutsua kokous koolle yhdistyksen kustannuksella. Finanssivalvonta voi kutsua yhdistyskokouksen koolle, vaikkei tässä sanottua hakemusta tehdäkään. Finanssivalvonnan päätös voidaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana.

12 §

Kutsu yhdistyskokoukseen on toimitettava aikaisintaan kahta kuukautta ja viimeistään viikkoa ennen kokousta tai 1 §:n 3 momentin mukaista viimeistä ilmoittautumispäivää. Jos yhdistysjärjestyksen mukaan päätöksen pätevyuden edellytyksenä on, että päätös tehdään kahdessa yhdistyskokouksessa, kutsua jälkimmäiseen kokoukseen ei saa toimittaa, ennen kuin edellinen kokous on pidetty. Kutsussa on mainittava edellisessä kokouksessa tehty päätös.

Jokaiselle osakkaalle, jonka osoite on vakuutusyhdistyksen tiedossa, on lähetettävä kirjallinen kokouskutsu, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisin.

Sen lisäksi, mitä yhdistysjärjestyksessä määrätään, jokaiselle osakkaalle, jonka osoite on yhdistyksen tiedossa, on lähetettävä kirjallinen kutsu, jos kokouksessa käsitellään yhdistysjärjestyksen muuttamista 18 §:ssä tarkoitettulla tavalla.

Kokouskutsussa on mainittava yhdistyksen

nimi, kokousaika ja -paikka sekä kokouksessa käsiteltävät asiat. Jos kokouksessa käsitellään yhdistysjärjestyksen muuttamista, kutsussa on mainittava muutoksen pääasiallinen sisältö.

Yhdistyskokouksessa saadaan päättää vain asiasta, joka on mainittu kokouskutsussa tai joka yhdistysjärjestyksen mukaan on käsiteltävä kokouksessa.

12 a §

Hallituksen päätösehdotukset sekä, jos kokouksessa käsitellään tilinpäätöstä, tilinpäätös, toimintakertomus ja tilintarkastuskertomus on vähintään viikon ajan ennen kokousta pidettävä osakkaiden nähtävänä yhdistyksen pääkonttorissa tai internetsivuilla, viivytyksettä lähetettävä osakkaalle, joka pyytää sitä, sekä asetettava nähtäväksi yhdistyskokouksessa.

Jos päätös koskee takuusuusantia, optio-oikeuksien tai muiden takuusuuksiin oikeuttavien erityisten oikeuksien antamista, voitonjakoa tai muun taloudellisen edun antamista, vapaan oman pääoman rahaston jakamista, takuupääoman alentamista, omien takuusuusien hankkimista tai lunastamista taikka yhdistyksen asettamista selvitystilaan, eikä kokouksessa käsitellä tilinpäätöstä, 1 momentissa säädetty koskee myös:

1) viimeistä tilinpäätöstä, toimintakertomusta ja tilintarkastuskertomusta;

2) viimeisen tilikauden päättymisen jälkeen mahdollisesti tehtyä varojen jakoa koskevaa päätöstä;

3) viimeisen tilikauden päättymisen jälkeen laadittuja osavuosikatsauksia; sekä

4) hallituksen selostusta tilinpäätöksen tai osavuosikatsauksen laatimisen jälkeisistä yhdistyksen asemaan olennaisesti vaikuttavista tapahtumista.

12 b §

Yhdistyskokous voi päättää, että asian käsittely siirretään jatkokokoukseen.

Varsinaisen yhdistyskokouksen tilinpäätöksen hyväksymistä ja voiton käyttämistä koskeva asia on siirrettävä jatkokokoukseen, jos sitä vaativat osakkaat, joilla on vähintään yksi kolmasosa tai yhdistysjärjestyksessä määrätty pienempi osa kokouksessa edustet-

tuina olevien osakkaiden yhteenlasketusta äänimäärästä. Tässä tarkoitettu jatkokokous on pidettävä aikaisintaan kuukauden ja viimeistään kolmen kuukauden kuluttua varsinaisesta yhdistyskokouksesta. Päätöstä ei tarvitse vähemmistön vaatimuksesta siirtää toistamiseen.

Jatkokokoukseen on toimitettava eri kutsu, jos se pidetään yli neljän viikon kuluttua yhdistyskokouksesta. Kutsu jatkokokoukseen voidaan aina toimittaa viimeistään neljä viikkoa ennen kokousta.

13 §

Asiasta, jossa ei ole noudatettu menettelyä koskevia tämän lain säännöksiä tai yhdistysjärjestyksen määräyksiä, saa tehdä päätöksen vain, jos ne osakkaat, joita laiminlyönti koskee, antavat siihen suostumuksensa.

14 §

Yhdistyskokouksen avaa kokouksen koolle kutsujan nimeämä henkilö. Yhdistyskokouksen puheenjohtajan valitsee yhdistyskokous, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisin. Jos yhdistysjärjestyksessä määrätään yhdistyskokouksen puheenjohtajasta, tämä myös avaa kokouksen.

Kokouksen puheenjohtajan on huolehdittava siitä, että läsnä olevista osakkaista, osakkaiden valtuuttamista asiamiehistä sekä heidän käyttämistään avustajista laaditaan luettelo, johon merkitään kunkin vakuutusnotajaosakkaan äänimäärä sekä takuusuudenomistajan takuusuuksien lukumäärä ja äänimäärä (*ääniluettelo*). Takuusuuden omistajia koskevan osakasluettelon on oltava nähtävänä kokouksessa.

Puheenjohtajan on myös huolehdittava siitä, että kokouksessa pidetään pöytäkirjaa. Ääniluettelo on otettava pöytäkirjaan tai liitettävä siihen. Pöytäkirjaan on merkittävä kokouksessa tehdyt päätökset sekä, jos päätöksestä on äänestetty, äänestyksen tulos. Pöytäkirja on puheenjohtajan ja vähintään yhden kokouksessa valitun pöytäkirjantarkastajan allekirjoitettava. Pöytäkirja on viimeistään kahden viikon kuluttua kokouksesta pidettävä yhdistyksen päätoimipaikassa tai internetsivuilla osakkaiden nähtävänä ja siitä on toimitettava jäljennös sitä pyytävälle osakkaalle. Pöytäkirjat on säilytettävä luotet-

tavalla tavalla. Osakkaalla on korvattuaan vakuutusyhdistyksen kulut oikeus saada jäljennös yhdistyskokouksen pöytäkirjan liitteistä.

15 §

Hallituksen ja toimitusjohtajan on yhdistyskokouksessa osakkaan pyynnöstä annettava tarkempia tietoja seikoista, jotka voivat vaikuttaa kokouksessa käsiteltävän asian arviointiin. Jos kokouksessa käsitellään tilinpäätöstä, velvollisuus koskee myös yhdistyksen taloudellista asemaa yleisemmin, mukaan lukien yhdistyksen suhde samaan konserniin kuuluvaan toiseen yhteisöön tai säätioon. Tietoja ei kuitenkaan saa antaa, jos niiden antaminen tuottaisi yhdistykselle olennaista haittaa.

Jos osakkaan kysymykseen voidaan vastata vain sellaisten tietojen perusteella, jotka eivät ole kokouksessa käytettävissä, on siihen annettava kirjallinen vastaus kahden viikon kuluessa. Vastaus on toimitettava kysymyksen esittäneelle osakkaalle ja muulle osakkaalle, joka sitä pyytää.

17 §

Yhdistysjärjestyksen muuttamisesta päättää yhdistyskokous. Päätös on pätevä vain, jos sitä ovat kannattaneet osakkaat, joilla on vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä.

Yhdistysjärjestyksen muuttamista koskeva päätös on Finanssivalvonnan vahvistettua muutoksen viivytyksettä ilmoitettava rekisteröitäväksi, eikä päätöstä saa panna täytäntöön ennen kuin päätös on rekisteröity. Jos yhdistysjärjestyksen muutoksen edellytyksenä on sellaisia täytäntöönpanotoimia, joista tehdään merkintä rekisteriin, muutos tulee ilmoittaa rekisteröitäväksi ja rekisteröidä täytäntöönpanotoimien kanssa. Jos takuupääomaa tai takuusuuksien nimellisarvoa koskevaan yhdistysjärjestyksen muutokseen edellytyksenä on rekisteröidyn takuupääoman korottaminen tai alentaminen, yhdistysjärjestyksen muutosta koskeva päätös tulee Finanssivalvonnan vahvistettua muutoksen kuitenkin ilmoittaa rekisteröitäväksi ja rekisteröidä vasta samanaikaisesti korottamisen tai alentamisen yhteydessä.

Mitä 2 momentissa säädetään, sovelletaan myös takuupääomaa, sen vähimmäis- tai

enimmäismäärää tai takuusuuksien nimellisarvoa koskevaa yhdistysjärjestyksen muutosta tarkoittavaa päätöstä rekisteröitäessä.

18 §

Päätös yhdistysjärjestyksen muuttamisesta siten, että jo annettujen takuusuuksien osalta takuusuudenomistajien maksuvelvoitteita yhdistystä kohtaan lisätään, oikeutta yhdistyksen takuusuuksien hankkimiseen rajoitetaan 3 luvun 3 tai 4 §:ssä säädettyllä tavalla taikka samanlajisten takuusuuksien tuottamien oikeuksien keskinäistä suhdetta muutetaan, vaatii kaikkien osakkaiden suostumuksen taikka 17 §:n 1 momentin mukaisen päätöksen lisäksi niiden takuusuudenomistajien suostumuksen, joita tai joiden takuusuuksia muutos koskee.

Päätös yhdistysjärjestyksen muuttamisesta siten, että enemmän kuin yksi kymmenesosa tilikauden voitosta, sitten kun siitä on vähennetty edellisiltä tilikausilta olevan tappion peittämiseen tarvittava määrä, on siirrettävä vararahastoon tai pohjarahastoon taikka muutoin jätettävä jakamatta, on pätevä vain, jos osakkaat, joilla on enemmän kuin yhdeksän kymmenesosaa kokouksessa edustetuista takuusuuksista, ovat sitä kannattaneet.

Jos vakuutusyhdistyksessä on useita takuusuuslajeja, on sulautuvan yhdistyksen sulautumista, vakuutuskannan luovuttamista, selvitystilaan asettamista ja selvitystilan lopettamista koskevien päätösten pätevyyden edellytyksenä 17 §:n 1 momentin mukaisen päätöksen lisäksi se, että päätöstä kannattaa vähintään kaksi kolmasosaa kunkin takuusuuslajin kokouksessa edustetuista takuusuuksista.

Osakkaalta on saatava suostumus yhdistysjärjestyksen muuttamiseen, jos osakkaan maksuvelvollisuutta yhdistystä kohtaan lisätään tai yhdistyksen oikeutta vahingonkorvaukseen rajoitetaan 15 luvun 8 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

20 §

Jos yhdistyskokouksen päätös ei ole syntynyt asianmukaisessa järjestyksessä tai jos se muutoin on tämän lain tai yhdistysjärjestyksen vastainen, voi osakas, vakuutusyhdistyksen hallitus, hallituksen jäsen tai toimitusjohtaja nostaa kanteen yhdistystä vastaan pää-

töksen julistamiseksi pätemättömäksi tai sen muuttamiseksi.

Kanne on pantava vireille kolmen kuukauden kuluessa päätöksen tekemisestä. Jos osakkaalla on ollut hyväksyttävä syy viivästytykseen ja päätöksen päteväksi jääminen olisi hänelle ilmeisen kohtuutonta, kanne saadaan panna vireille viimeistään vuoden kuluessa päätöksen tekemisestä. Jollei kantetta nosteta määräajassa, on päätöstä pidettävä päteväenä.

Mitä 2 momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta:

1) jos päätös on sellainen, ettei sitä lain mukaan voida tehdä edes kaikkien osakkaiden suostumuksella;

2) jos päätökseen vaaditaan tämän lain tai yhdistysjärjestyksen mukaan kaikkien tai tiettyjen takuusuudenomistajien suostumus eikä sellaista suostumusta ole annettu; tai

3) jos kokoukseen ole toimitettu kutsua tai jos kokouskutsusta voimassa olevia säännöksiä tai määräyksiä on olennaisesti rikottu.

Tuomioistuimen ratkaisu, jolla yhdistyskokouksen päätös on julistettu pätemättömäksi tai muutettu, on voimassa myös niihin osakkaisiin nähden, jotka eivät ole yhtyneet kanteeseen. Moitekanteen johdosta annettavassa tuomiossa päätös voidaan kantajan vaatimuksesta julistaa pätemättömäksi tai sitä voidaan muuttaa. Kantajan vaatimuksesta voidaan samalla kieltää yhtiötä panemasta pätemättömää päätöstä täytäntöön.

21 §

Jos hallituksen yhdistyskokoukselle kuuluvassa asiassa valtuutuksen nojalla tekemä päätös on selvästi sellainen kuin 19 §:ssä säädetään ja 20 §:n 3 momentin 1 tai 2 kohdan vastainen, siihen sovelletaan, mitä yhdistyskokouksen vastaavasta päätöksestä säädetään.

8 luku

Yhteisömuodon muuttaminen

1 §

Vakuutusyhdistyksen yhdistyskokous voi tehdä päätöksen yhdistyksen muuttamisesta keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi. Päätös yhteis-

sömuodon muuttamisesta on pätevä, jos se on tehty 7 luvun 17 §:n 1 momentin mukaisesti.

Yhdistyksen on kolmen kuukauden kuluessa yhdistyskokouksen päätöksestä haettava vakuutusyhtiölle Finanssivalvonnalta toimilupa noudattaen, mitä vakuutusyhtiölain 2 luvussa säädetään, sekä samalla haettava yhteisömuodon muuttamisesta johtuvalle yhtiöjärjestykselle Finanssivalvonnan vahvistus.

2 §

Yhtiöjärjestyksen vahvistamista koskevasta 1 §:ssä tarkoitetusta hakemuksesta Finanssivalvonnan on kuulutettava yhdistyksen kustannuksella virallisessa lehdessä, jollei se katso, että hakemus on enemmittä selvityksittä hylättävä. Kuulutuksessa on kehoitettava niitä yhdistyksen osakkaita ja vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään muistutuksensa Finanssivalvonnalle sen asettamassa määräajassa, joka saa olla enintään kaksi kuukautta. Finanssivalvonnan on velvoitettava yhdistys viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä yhdistyksen kotipaikan sanomalehdessä sekä tarvittaessa lisäksi siten kuin Finanssivalvonta määrää.

Finanssivalvonnan on vahvistettava yhtiöjärjestys, jos se täyttää vakuutusyhtiölain 2 luvun 5 §:ssä säädetty edellytykset ja jollei yhdistyksen muuttaminen keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi loukkaa vakuutettuja etuja.

Finanssivalvonnalla on oikeus liittää yhtiöjärjestyksen vahvistamiseen vakuutettujen etujen turvaamiseksi tarpeelliset ehdot.

Yhdistys sekä muistutuksentekijä saavat valittaa päätöksestä noudattaen, mitä Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään. Valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

4 §

Jollei 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua toimilupaa tai yhtiöjärjestyksen vahvistamista haeta määräajassa tai jos Finanssivalvonta hylkää toimilupahakemuksen tai yhtiöjärjestyksen vahvistamista koskevan hakemuksen ja päätös saa lainvoiman taikka jollei yhteisömuodon muutosta ole 3 §:ssä mainitussa määräajassa ilmoiteta rekisteröitäväksi tai jos rekisteröiminen evätään, yhteisömuodon muuttaminen raukeaa.

Hallituksen jäsenet vastaavat yhteisvastuullisesti merkityistä takuusuuksista maksetun määrän palauttamisesta.

9 luku

Tilintarkastus ja erityinen tarkastus

1 §

Vakuutusyhdistyksen tilintarkastuksesta säädetään tässä luvussa ja tilintarkastuslaissa.

Vakuutusyhdistyksessä on oltava yksi tilintarkastaja, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä useammasta tilintarkastajasta. Tilintarkastajat valitsee yhdistyskokous. Jos tilintarkastajia on valittava useampi kuin kaksi, yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että joku tai jotkut heistä, ei kuitenkaan kaikkia, asetetaan muussa järjestyksessä.

Jos vakuutusyhdistykselle on valittu vain yksi tilintarkastaja, eikä tämä ole tilintarkastuslain 2 §:ssä tarkoitettu KHT- tai HTM-yhteisö, on valittava ainakin yksi varatilintarkastaja. Mitä tässä laissa ja tilintarkastuslaissa säädetään tilintarkastajasta, sovelletaan vastaavasti varatilintarkastajaan.

Osakas voi vaatia yhden tilintarkastajan asettamista osallistumaan tilintarkastukseen muiden tilintarkastajien ohella. Tätä koskeva ehdotus on tehtävä siinä yhdistyskokouksessa, jossa tilintarkastajat on valittava tai jossa asia kokouskutsun mukaisesti on käsiteltävä. Jos ehdotusta ovat yhdistyskokouksessa kannattaneet äänioikeutetut, joilla on vähintään yksi kolmasosa kokouksessa annetuista äänistä, osakas voi kuukauden kuluessa kokouksesta hakea Finanssivalvonnalta hyväksytyyn tilintarkastajan määräämistä. Finanssivalvonnan tulee yhdistyksen hallitusta kuuluttuaan määrätä tilintarkastaja ajaksi, joka kestää seuraavana tilikautena pidettävän varsinaisen yhdistyskokouksen loppuun.

2 §

Tilintarkastajan toimikaudesta on määrättävä yhdistysjärjestyksessä. Tilintarkastajan tehtävä päättyy sen varsinaisen yhdistyskokouksen lopussa, joka pidetään hänen toimikauteensa sisältyvän viimeisen tilikauden päätyttyä, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä tai uutta tilintarkastajaa valittaessa päätetä toisin. Yhdistysjärjestyksessä ei kuiten-

kaan voida määrätä, että tilintarkastajan toimikausi jatkuu toistaiseksi.

2 a §

Vakuutusyhdistyksen tilintarkastajan suorittaman tilinkauden aikaisen jatkuvan tarkastuksen on riittävänä pidettävässä laajuudessa ulotuttava vastuuvetkään, toimintapääomaan, sijoitustoimintaan, vakuuttamis- ja korvaustoimintaan sekä vakuutusyhdistyksen ja sen kanssa samaan konserniin tai vakuutusyhtiöryhmittymään kuuluvien yhteisöjen välisiin keskinäisiin liiketoimiin.

Vakuutusyhdistyksen tilintarkastajan on vähintään kerran vuodessa ja Finanssivalvonnan pyynnöstä myös muuna ajankohtana tarkastettava, täyttävätkö vakuutusyhtiölain 10 luvun 6 §:ssä tarkoitettu kateluettelo ja siihen merkityt omaisuuserät laissa asetetut vaatimukset.

Tilintarkastajan 1 ja 2 momentissa tarkoitettua tarkastuksesta on annettava kertomus yhdistyksen hallitukselle.

Yhdistyksen hallituksen ja hallintoneuvoston on vähintään kerran vuodessa kuultava kokouksessaan tilintarkastajaa yhdistyksen taloudellisesta asemasta ja sisäisestä valvonnasta sekä muista tilintarkastuksessa esiin tulleista seikoista.

4 §

Finanssivalvonnan on ilmoituksesta määrättävä vakuutusyhdistykselle kelpoisuusvaatimukset täyttävä tilintarkastaja, jos:

1) tilintarkastajaa ei ole valittu tämän lain tai tilintarkastuslain mukaisesti;

2) tilintarkastajalla ei ole tässä laissa tai tilintarkastuslain 3 §:ssä tarkoitettua kelpoisuutta taikka hän ei ole tilintarkastuslain 24 §:ssä tarkoitettulla tavalla riippumaton tai hän on saman lain 25 §:ssä tarkoitettulla tavalla esteellinen; taikka

3) yhdistysjärjestykseen otettua tilintarkastajien lukumäärää tai kelpoisuutta koskevaa määräystä on rikottu.

Ilmoituksen saa edellä tarkoitetuissa tapauksissa tehdä kuka tahansa. Hallitus on velvollinen tekemään ilmoituksen, jolle se, jolle tilintarkastajan valitseminen kuuluu, viivytyksettä valitse kelpoisuusvaatimukset täyttävää tilintarkastajaa.

Finanssivalvonnan on pyydettävä Keskuskaupparein tilintarkastuslautakunnalta

lausunto 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua riippumattomuutta koskevassa asiassa ennen sen ratkaisemista.

Ennen kuin tässä pykälässä mainittu määräys annetaan, yhdistyksen hallitusta on kuultava. Määräys on voimassa, kunnes yhdistykselle on valittu tilintarkastaja Finanssivalvonnan määräämän tilintarkastajan tilalle.

6 §

Osakas voi vaatia erityisen tarkastuksen toimittamista vakuutusyhdistyksen hallinnosta ja kirjanpidosta tietyltä päättyneeltä ajankaksolta taikka tietyistä toimenpiteistä tai seikoista. Tätä koskeva ehdotus on tehtävä varsinaisessa yhdistyskokouksessa tai siinä yhdistyskokouksessa, jossa asia kokouskutsun mukaisesti on käsiteltävä. Jos äänioikeutetut, joilla on vähintään yksi kolmasosa kokouksessa annetuista äänistä, ovat kannattaneet ehdotusta, osakas voi kuukauden kuluessa yhdistyskokouksesta hakea Finanssivalvonnalta tarkastajan määräämistä.

Eryyisen tarkastajan on oltava luonnollinen henkilö tai tilintarkastusyhteisö. Eryyisellä tarkastajalla on oltava sellainen taloudellisten ja oikeudellisten asioiden tuntemus ja kokemus kuin tarkastustehtävän laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen tehtävän hoitamiseksi.

Finanssivalvonnan on kuultava yhdistyksen hallitusta ja, jos tarkastus hakemuksen mukaan koskee tietyn henkilön toimenpiteitä, tätä henkilöä. Hakemukseen on suostuttava, jos tarkastuksen toimittamiseen katsotaan olevan painavia syitä. Finanssivalvonta voi määrätä yhden tai useamman tarkastajan. Määräys voidaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana. Tarkastajalla on oikeus saada yhdistykseltä palkkio.

Mitä tilintarkastajasta säädetään 15 luvun 5—7 §:ssä, 16 luvun 4 §:ssä ja tilintarkastuslain 3, 8, 18, 19, 24—26 ja 51 §:ssä, sovelletaan vastaavasti tässä pykälässä tarkoitettuun tarkastajaan.

Tarkastuksesta on annettava lausunto yhdistyskokoukselle. Lausunto on vähintään viikon ajan ennen yhdistyskokousta pidettävä yhdistyksen päätoimipaikassa osakkaiden nähtävänä ja viivytyksettä lähetettävä osakkaalle, joka sitä pyytää, sekä asetettava nähtäväksi yhdistyskokouksessa.

7 §

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määryksiä 2 a §:n 3 momentissa tarkoitettusta kertomuksesta.

10 luku

Tilinpäätös, konsernitilinpäätös, toimintakertomus ja vastuuvelan kattaminen

1 §

Vakuutusyhdistyksen toimintakertomukseen, tilinpäätökseen, konsernitilinpäätökseen poikkeuslupaan ja kirjanpitolautakunnan lausuntoon sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain 8 luvun 1 ja 3—26, 30 ja 31 §:ssä taikka mainitun luvun 28 tai 29 §:n nojalla säädetään vahinkovakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön toimintakertomuksesta, tilinpäätöksestä, konsernitilinpäätöksestä, poikkeusluvasta ja kirjanpitolautakunnan lausunnosta, jollei tämän luvun säännöksistä muuta johdu.

3 §

Vakuutusyhdistyksen vastuuvelkaan sovelletaan mitä vakuutusyhtiölain 9 luvun 1—3 §:ssä, 6 §:ssä, 9—11 §:ssä sekä 13 §:n 1 kohdassa säädetään.

Vakuutusyhdistyksen tasoituserällä tarkoitetaan runsasvahinkoisten vuosien varalta riskiteoreettisesti laskettavaa määrää. Tasoituserällä on ala- ja yläraja.

Tasoituserän alarajalla tarkoitetaan 10 a luvun 12 §:n mukaisen, oikaistulle vakavaraisuuspääomalle lasketun vähimmäismäärän ja 10 a luvun 7 §:ssä luetelluilla erillä oikaistun toimintapääoman erotusta. Tasoituserän alaraja ei voi kuitenkaan olla negatiivinen. Tasoituserän ylärajalla tarkoitetaan määrää, jonka katsotaan riskiteoreettisten laskelmien perusteella jälleenvakuutus ja muut vastaavat riskinsiirtomenetelmät huomioon ottaen olevan kohtuullinen vakuutustoiminnan jatkumisen kannalta.

Vakuutusyhdistyksellä tulee olla laskuperusteet tasoituserälle ja tasoituserän ala- ja ylärajalle. Yhdistyksen on haettava tasoituserän laskuperusteille Finanssivallvonnasta vahvistus.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään miten vakuutusyhdistyksen tasoituserä, tasoituserän yläraja ja tasoituserän määrän muutos lasketaan sekä miten tasoituserän määrän laskuperusteet laaditaan.

3 a §

Vakuutusyhdistyksen on katettava 3 §:ssä tarkoitettu vastuuvelka, josta on vähennetty seuraavat erät:

1) annetun jälleenvakuutustoiminnan osalta jälleenvakuutuksenantajien vastuulla oleva osuus, kuitenkin enintään 70 prosenttia vastuuvelan kokonaismäärästä; jälleenvakuuttajan vastuulla olevaa osuutta ei kuitenkaan voida vähentää, jos jälleenvakuuttaja on selvitystilassa, konkurssissa taikka muutoin on ilmeistä, että jälleenvakuuttaja ei pysty vastaamaan sitoumuksistaan;

2) saatua jälleenvakuutusliikettä vastaava osuus sitä vastaavien jälleenvakuutustalleteaamisten määrään saakka;

3) takautumisoikeuteen perustuvat saamiset;

4) niiden vakuutuksen kohteena olevien vahingoittuneiden esineiden arvo, joiden omistusoikeus siirtyy tai on siirtynyt vakuutusyhdistykselle;

5) vakuutusten hankinnasta aiheutuneet menot, jotka on aktivoitu taseen vastaaviin.

3 b §

Vakuutusyhdistyksen vastuuvelan kattamiseen sovelletaan mitä vahinkovakuutusyhtiön vastuuvelan kattamisesta säädetään vakuutusyhtiölain 10 luvun 1, 2, 4—18 §:ssä, 19 §:n 1, 2, 5 ja 6 momentissa sekä 20 ja 21 §:ssä, jollei tässä laissa erikseen muuta säädetä.

Tämän lain 1 luvun 1 §:n 3 momentissa tarkoitettu pieni vakuutusyhdistys saa vakuutusyhtiölain 10 luvun 17 §:n 1—3 momentissa mainittujen enimmäisrajojen estämättä sijoittaa enintään 30 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä vastaavan määrän ETA-alueella toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai vakuutusyhtiön velkasitoumuksiin.

3 c §

Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetuksella voidaan säätää:

- 1) että tietyt katteeseen hyväksyttävät varat arvostetaan niiden käyvästä arvosta poikkeavasti, jos se on omaisuuslajin luonteeseen liittyvän käyvän arvon suuren vaihtelun vuoksi tai muusta syystä välttämätöntä; sekä
- 2) vakuutusyhtiölain 10 luvun 11 §:n 2 momentin 9 kohdassa tarkoitettujen varojen osalta vastuuvelan katteeksi hyväksyttävistä varoista, jos se on näiden varojen erityisen riskillisyyden vuoksi välttämätöntä.

3 d §

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä:

- 1) kateluettelon muodosta ja sen säilyttämisestä, omaisuuserien merkitsemisestä kateluettelon, kateluettelon laatimisajankohdista ja ajankohdista jolloin omaisuuserät merkitään kateluettelon;
- 2) toisen yhteisön rinnastamisesta luottolaitokseen tai vakuutusyhtiöön, jos rinnastettavan yhteisön vastuunkantokykyä voidaan pitää vastaavana; sekä
- 3) johdannaissovimusten käyttämisestä vastuuvelan katteena.

Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa vakuutusyhdistyksen hakemuksesta erityisesti syistä enintään kahden vuoden määräajaksi:

- 1) antaa luvan siihen, että 3 a §:n 1 kohdassa tarkoitettu jälleenvakuutuksenantajien vastuulla oleva osuus annetun jälleenvakuutus toiminnan osalta saa olla yhteensä enintään 100 prosenttia vastuuvelan kokonaismäärästä;
- 2) antaa luvan vähentää 3 a §:n 1 kohdan kiellosta huolimatta selvitystilassa tai konkurssissa olevan taikka muutoin todennäköisesti sitoumuksistaan vastaamaan kykenevämmän jälleenvakuutuksenantajien osuus vastuuvelan kokonaismäärästä Finanssivalvonnan vahvistamaan määrään saakka, joka ei voi olla enempää kuin 20 prosenttia vastuuvelan kokonaismäärästä;
- 3) antaa luvan vähentää muita kuin 3 a §:ssä tarkoitettuja omaisuuseriä vastuuvelan kokonaismäärästä, jos vähennettävät omaisuuserät ovat tosiasiallisesti jonkun muun

kuin vakuutusyhdistyksen vastuulla, vastavalla tavalla kuin 3 a §:ssä luetellut omaisuuserät;

- 4) hyväksyä vastuuvelan katteeksi yksittäisiä omaisuuseriä, jotka eivät kuulu vakuutusyhtiölain 10 luvun 4 §:ssä lueteltuihin omaisuuslajeihin, mutta ovat riskiltään samankaltaisia; sekä

- 5) korottaa vakuutusyhtiölain 10 luvun 14 §:n mukaisia enimmäismääriä vakuudettomien velkasitoumusten osalta enintään 8 prosenttiin ja yhden vakuudettoman velkasitoumuksen tai useiden saman velallisen antamien vakuudettomien velkasitoumusten osalta enintään 2 prosenttiin vastuuvelan kokonaismäärästä.

4 §

Vakuutusyhdistyksen hallituksen on laadittava yhdistyksen varojen sijoittamista koskeva suunnitelma (*sijoitussuunnitelma*). Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset sijoitussuunnitelmasta.

6 §

Vakuutusyhdistyksen oma pääoma jakautuu sidottuun omaan pääomaan ja vapaaseen omaan pääomaan. Sidottua omaa pääomaa ovat vakuutusyhdistyksessä takuupääoma, pohjarahasto, vararahasto, kirjanpitolain mukainen arvonkorotusrahasto, käyvän arvon rahasto ja uudelleenarvostusrahasto. Muut rahastot sekä tilikauden ja edellisten tilikauden voitto ja tappio ovat vapaata omaa pääomaa.

10 a luku

Toimintapääoma

1 §

Vakuutusyhdistyksen toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla yhdistyksen varojen on katsottava ylittävän yhdistyksen velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset, noudattaen, mitä vakuutusyhtiölain 11 luvun 2—5 §:ssä säädetään vahinkovakuutusyhtiön toimintapääomasta.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä vakuutusyhdistyksen toimintapääomaan vakuutusyhtiölain 11 luvun 2—5 §:n

mukaan luettavista ja siitä vähennettävistä eristä.

Vakuutusyhdistyksen on täytettävä jatkuvasti tämän luvun mukaiset toimintapääoma-vaatimukset.

Suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääomasta on 3 §:n mukaista takuumäärää vastaavan määrän muodostuttava vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 1 ja 3—7 kohdassa tarkoitetuista eristä, joista on vähennetty vakuutusyhtiölain 11 luvun 5 §:ssä tarkoitetut erät.

2 §

Suureen vakuutusyhdistykseen sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain 11 luvun 7—11 §:ssä ja 27 §:ssä säädetään vahinkovakuutusyhtiöstä.

Suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääoman on aina oltava vähintään 3 §:n 2 momentin mukaisen takuumäärän vähimmäismäärän suuruinen.

2 a §

Pienen vakuutusyhdistyksen toimintapääoman on oltava vähintään 97 000 euroa lisätynä 27 prosentilla yhdistyksen tilinpäätöksen mukaisesta kolmen viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusmaksutulojen keskiarvosta.

Pienen vakuutusyhdistyksen oman pääoman on oltava vähintään puolet toimintapääoman vähimmäismäärästä.

3 §

Suuren vakuutusyhdistyksen takuumäärä on yksi kolmasosa 2 §:n mukaisesta toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Takuumäärän vähimmäismäärä on:

1) 2 625 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkiin 10—15 tai tulevan jälleenvakuutuksen osuus on yli kymmenen prosenttia yhdistyksen kokonaisvakuutusmaksutulosta tai vastuvelan kokonaismäärästä;

2) 1 725 000 euroa muissa tapauksissa.

5 §

Vakuutusyhdistyksen toimintapääoma, jälleenvakuutus ja muut yhdistyksen vakavaraisuuteen vaikuttavat seikat on järjestettävä vakuutetut edut turvaavalla tavalla, ottaen huomioon tuottojen ja kulujen todennäköinen

vaihtelu sekä arvioitavissa olevat muut epävarmuustekijät.

7 §

Vakuutusyhdistyksen vakavaraisuuspääoma on tasoitusmäärän ja toimintapääoman yhteismäärä.

Vakuutusyhdistyksen oikaistu vakavaraisuuspääoma saadaan oikaisemalla vakavaraisuuspääoma:

1) lisäämällä siihen vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 7 kohdassa tarkoitettu pääomalaina siltä osin kuin sitä ei vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:n rajoitusten takia voida lukea toimintapääomaan;

2) vähentämällä siitä tämän lain 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettu lisämaksuvelvollisuuden perusteella veloitettava määrä siltä osin, kun se on vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 8 kohdan ja vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:n 3 momentin mukaisesti luettu osaksi toimintapääomaa; sekä

3) vähentämällä siitä yhdistyksen omistaman luotto- tai rahoituslaitoksen ja toisen vakuutusyhtiön tai yhdistyksen osakkeet ja osuudet sekä vastuudebentuurien, pääomalainojen ja muiden omaan pääomaan rinnastettavien erien käypä arvo, jos yhdistyksen omistukset täyttävät 12 a luvussa tarkoitettun omistusyhteyden määritelmän eikä näitä omistuksia ole vähennetty yhdistyksen toimintapääomasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 5 §:n 10 kohdan perusteella.

8 §

Vakuutusyhdistyksen riskiasemaa testataan vertaamalla oikaistua vakavaraisuuspääomaa oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärään. Oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärää laskettaessa otetaan huomioon vakuutusyhdistyksen vakuutustekniset riskit ja suurin mahdollinen yhdistyksen omalle vastuulle jäävä korvausmäärä yksittäisestä vahinkotapahtumasta.

9 §

Vakuutusyhdistyksellä on oltava laskuprusteet oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärän laskemista varten. Laskuprusteille yhdistyksen on haettava Finanssivalvonnan vahvistus.

Finanssivalvonta voi vaatia, että laskupe-

rusteita on muutettava, jos niitä ei olosuhteissa tapahtuneiden muutosten takia voida enää soveltaa.

10 §

Vakuutusyhdistyksen oikaistun vakavaraisuuspääoman on jatkuvasti oltava vähintään sen vähimmäismäärän suuruinen.

Vakuutusyhdistyksen on toimitettava vuosittain Finanssivalvonnalle valvontarajalaskelmat, joista ilmenee yhdistyksen oikaistun vakavaraisuuspääoman määrä suhteessa oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärään.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 2 momentissa tarkoitetuista tiedoista, niiden esittämistavasta ja toimittamisesta Finanssivalvonnalle.

11 §

Jos vakuutusyhdistyksen oikaistu vakavaraisuuspääoma on pienempi kuin oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärä, yhdistyksen on viipymättä lisättävä toimintapääomaansa tai jälleenvakuutustaan taikka muutoin saatettava oikaistu vakavaraisuuspääoma sen vähimmäismäärän yläpuolelle.

12 §

Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetuksella säädetään:

1) 8 §:ssä tarkoitetun oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärän laskennasta sekä laskennassa käytettävistä kaavoista ja parametreista;

2) oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärän laskuperusteiden laadinnasta; sekä

3) ennakoivan valvonnan takia tilinpäätökseen liitettävistä asiakirjoista.

13 §

Finanssivalvonta voi yksittäisessä tapauksessa vakuutusyhdistyksen hakemuksesta suostua siihen, että yhdistys poikkeaa vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärän laskennassa käytettävistä parametreista tai kaavoista, jos ne eivät anna oikeaa ja riittävää kuvaa yhdistyksen riskiasemasta.

11 luku

Voitonjako ja yhdistyksen varojen muu käyttö

1 §

Vakuutusyhdistyksen varoja saadaan jakaa osakkaille vain sen mukaisesti kuin tässä laissa säädetään:

1) voitonjaosta ja varojen jakamisesta vapaan oman pääoman rahastosta;

2) varojen jaosta vararahaston alentamisen tai takuupääoman alentamisen tai takaisinmaksun yhteydessä;

3) omien takuusuoksien hankkimisesta, lunastamisesta ja pantiksi ottamisesta;

4) varojen jaosta yhdistyksen purkautuessa tai sulautuessa.

Varoja ei saa jakaa ennen yhdistyksen rekisteröintiä.

Mitä tässä luvussa säädetään voitonjaosta sovelletaan myös maksettaessa korkoa takuusuuksille.

Muu liiketapahtuma, joka vähentää yhdistyksen varoja tai lisää sen velkoja ilman liiketaloudellista perustetta, on laitonta varojenjakoa.

2 §

Voitonjako ei saa ylittää viimeksi päättyneeltä tilikaudelta vahvistetun taseen mukaisen voiton ja yhdistyksen muun vapaan oman pääoman yhteismäärää vähennettynä taseen osoittamalla tappiolla sekä muilla jakokelvottomilla erillä, jotka ovat:

1) määrä, joka yhdistysjärjestyksen mukaan on siirrettävä vararahastoon tai muutoin jätettävä jakamatta; sekä

2) määrä, joka vakuutusyhdistyksen taseen pääryhmään ”sijoitukset” sisältyvien sijoitusten realisoitumattomista arvonnousuista on vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 §:n 1 ja 2 momentin perusteella merkitty vapaaseen omaan pääomaan ja määrä, jolla käyvän arvon rahasto on yhteismäärältään negatiivinen.

Takuupääoman alentamisesta aiheutuvaan voitonjaon rajoitukseen sovelletaan, mitä 5 luvun 2 §:ssä säädetään. Pääomalainalle maksettavasta korosta tai muusta hyvityksestä johtuvasta voitonjaon rajoituksesta sääde-

tään 1 luvun 5 c §:n 2 momentissa ja 5 d §:n 1 momentissa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu voitonjako on kielletty, jos suuren vakuutusyhdistyksen oma pääoma on pienempi kuin 10 a luvun 4 §:ssä säädetty tai pienen vakuutusyhdistyksen pienempi kuin 2 luvun 5 §:n 3 momentissa säädetty vähimmäismäärä. Omaan pääomaan ei kuitenkaan tällöin rinnasteta vakuutusyhdistyksen ottamaa pääomalainaa. Voitonjako on myös kielletty, jos yhdistys ei täytä vastuuvelan kattamista koskevia vaatimuksia taikka jos tiedetään tai pitäisi tietää, että yhdistys on maksukyvytön. Voitonjako on myös kielletty, jos tiedetään tai pitäisi tietää, että voitonjako aiheuttaa oman pääoman vähenemisen sen vähimmäismäärää pienemmäksi, yhdistyksen maksukyvyttömyyden tai sen, että vastuuvelan kate ei täytä laissa säädettyjä vaatimuksia.

7 §

Vakuutusyhdistys ei saa antaa rahalainaa tai muita yhdistyksen varoja käytettäväksi siihen, että varojen saaja hankkisi varoilla yhdistyksen takuuosuuksia tai samaan konserniin kuuluvan toisen yhteisön osakkeita, jäsenosuuksia, takuuosuuksia tai muita yhtiöosuuksia.

12 luku

Vakuutusyhdistysten valvonta

5 §

Vakuutusyhdistyksen ja suomalaisen vakuutusomistusyhteisön on salassapitosäännösten estämättä annettava sosiaali- ja terveysministeriölle sen määräämässä ajassa toiminnastaan tietoja, jotka ovat tarpeen ministeriölle säädettyjen tehtävien suorittamiseksi.

6 c §

Finanssivalvonta voi vakuutettujen etujen turvaamiseksi kieltää vakuutusyhdistystä luovuttamasta tai panttaamasta omaisuuttaan, jos:

1) yhdistys ei täytä 10 luvun 3 a §:ssä säädettyjä vastuuvelan katetta koskevia vaatimuksia;

2) yhdistys ei täytä 6 b §:n 2 momentissa säädettyjä yhdistyksen toimintapääomalle ja omalle pääomalle säädettyjä vaatimuksia;

3) yhdistys ei enää täytä 6 b §:n 1 momentissa säädettyjä yhdistyksen toimintapääomalle asetettuja vaatimuksia ja Finanssivalvonnalla on aihetta olettaa yhdistyksen tilan edelleen heikkenevän; taikka

4) Finanssivalvonta katsoo yhdistyksen olevan vaarassa joutua 3 kohdassa tarkoitettuun tilaan.

Finanssivalvonnan on lisäksi asetettava vakuutusyhdistykseen Finanssivalvonnasta annetun lain 29 §:ssä tarkoitettu asiamies. Asiamiehen tehtävänä on valvoa, että yhdistys noudattaa omaisuuden luovutus- ja panttauskieltoa. Asiamiehellä on mainitussa pykälässä säädettyjen valtuuksien lisäksi oikeus päättää suostumuksen antamisesta vakuutusyhtiölain 25 luvun 13 §:ssä tarkoitettuihin oikeustoimiin.

Vakuutusyhdistyksen omaisuuden luovutus- ja panttauskieltoa koskeva määräys saa olla voimassa enintään kolme kuukautta. Finanssivalvonta voi erityisestä syystä tehdä päätöksen kiellon jatkamisesta enintään kolmeksi kuukaudeksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuusta Finanssivalvonnan päätöksestä on käytävä ilmi päätöksen antamisen aika, mihin omaisuuden luovutus- ja panttauskielto kohdistuu, kiellon voimassaoloaika, asiamies sekä muutoksenhaun vaikutus päätöksen täytäntöönpanokelpoisuuteen.

Vakuutusyhdistyksen omaisuuden luovutus- ja panttauskieltoon sovelletaan lisäksi, mitä vakuutusyhtiölain 24 luvussa ja 25 luvun 12—21 §:ssä säädetään vakuutusyhtiöön kohdistuvasta omaisuuden luovutus- ja panttauskiellosta.

Finanssivalvonnan omaisuuden luovutus- ja panttauskieltoa koskevasta päätöksestä voidaan valittaa noudattaen, mitä Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään. Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa siitä, kun Finanssivalvonnan päätös on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

12 a luku

Vakuutusyrittäjäryhmittymän lisävalvonta

1 §

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *emoyrityksellä* kirjanpitolaissa tarkoitettua emoyritystä sekä sellaista muuta oikeushenkilöä, jonka Finanssivalvonta katsoo tosiasiassa käyttävän määräysvaltaa toisessa yrityksessä;

2) *tytäryrityksellä* kirjanpitolaissa tarkoitettua tytäryritystä sekä sellaista muuta oikeushenkilöä, jossa Finanssivalvonta katsoo emoyrityksen tosiasiassa käyttävän määräysvaltaa sekä tällaisen oikeushenkilön tytäryritystä;

3) *omistusyhteydellä* sitä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välille syntyy 1 luvun 6 §:ssä tarkoitettu merkittävä sidonnaisuus; myös sellainen muu omistussuhde, joka luo luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välille pysyvän yhteyden ja on tarkoitettu edistämään luonnollisen henkilön taikka oikeushenkilön tai sen kanssa samaan konserniin kuuluvan yrityksen toimintaa, muodostaa omistusyhteyden;

4) *omistajayrityksellä* emoyritystä tai sellaista oikeushenkilöä, jolla on omistusyhteys toisessa yrityksessä;

5) *sidosyrityksellä* tytäryritystä tai sellaista yritystä, jossa oikeushenkilöllä on omistusyhteys;

6) *vakuutussidosyrityksellä* sidosyrityksenä olevaa vakuutusyritystä, vakuutusomistusyhteisöä, kolmannen maan vakuutusyritystä, luotto- ja rahoituslaitosta sekä sijoituspalveluyritystä;

7) *vakuutusyrityksellä* vakuutusyhdistystä ja vakuutusyhtiölaissa tarkoitettua vakuutusyhtiötä sekä niihin rinnastettavaa sellaista ulkomaista vakuutusenantajaa, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen;

8) *kolmannen maan vakuutusyrityksellä* ulkomaista vakuutusyritystä, joka harjoittaa ensi- tai jälleenvakuutusta ja jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen;

9) *monialaomistusyhteisöllä* emoyritystä, joka ei ole vakuutusyritys, kolmannen maan vakuutusyritys, vakuutusomistusyhteisö eikä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvon-

nasta annetussa laissa tarkoitettu ryhmittymän omistusyhteisö ja jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on tässä laissa tarkoitettu vakuutusyhdistys;

10) *vakuutusyrittäjäryhmittymällä* jäljempänä 2 §:n 2—4 momentissa tarkoitettuja vakuutusyrityksiä, niiden sidos- ja omistajayrityksiä sekä omistajayrityksen sidosyrityksiä.

Määriteltäessä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua omistusyhteyttä, välillisenä omistuksena pidetään tätä lukua sovellettaessa myös omistusta, joka saadaan laskukaavasta, jonka mukaan yritysten, jotka eivät kuulu samaan konserniin, peräkkäiset omistukset kerrotaan keskenään. Samaan konserniin kuuluvien yritysten osalta niiden omistuksia konsernin ulkopuolisessa yhtiössä pidetään tätä lukua sovellettaessa välittömänä omistuksena.

2 §

Vakuutusyhdistykseen, joka on omistajayrityksenä vähintään yhdessä vakuutusyrityksessä tai kolmannen maan vakuutusyrityksessä, sovelletaan tämän luvun 4 ja 5 §:n, 7 §:n 1, 3 ja 4 momentin ja 8, 11 ja 12 §:n sekä Finanssivalvonnasta annetun lain 24 §:n ja 26 §:n 1 momentin 2 kohdan säännöksiä.

Tämän luvun 6 §:n, 7 §:n 2—4 momentin ja 8, 11 ja 12 §:n sekä Finanssivalvonnasta annetun lain 24 §:n ja 26 §:n 1 momentin 2 kohdan säännöksiä sovelletaan vakuutusyhdistykseen, jonka emoyritys on vakuutusomistusyhteisö tai kolmannen maan vakuutusyritys.

Vakuutusyhdistykseen, jonka emoyritys on monialaomistusyhteisö, sovelletaan tämän luvun 8, 11 ja 12 §:n sekä Finanssivalvonnasta annetun lain 24 §:n säännöksiä.

Lisäksi 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun vakuutusyhdistykseen sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain 26 luvun 6—10 §:ssä säädetään mukautetussa vakavaraisuuslaskelmassa käytävästä toimintapääomasta ja sen laskemisesta, mukautetun toimintapääoman laskemisesta, vakuutussidosyrityksen toimintapääoman rajoittamisesta, mukautetun toimintapääoman vähimmäismäärästä ja poikkeuksista sidosyrityksen toimintapääoman huomioon ottamisessa.

3 §

Finanssivalvonta voi päättää, että tämän luvun säännöksiä ei sovelleta lisävalvonnan piiriin kuuluvaan yritykseen, jos yrityksellä on vain vähäinen merkitys vakuutusyhdistyksen tämän luvun mukaisen lisävalvonnan tavoitteiden kannalta tai jos yrityksen taloudellisen tilanteen sisällyttäminen lisävalvonnan piiriin ei ole vakuutusyhdistyksen lisävalvonnan tavoitteiden kannalta tarkoituksenmukaista tai se on harhaanjohtavaa.

Jos emoyrityksenä olevalla vakuutusomistusyhteisöllä, ulkomaisella jälleenvakuutusyrityksellä, kolmannen maan vakuutusyrityksellä tai monialaomistusyhteisöllä on tytäryrityksinä Suomessa ja vähintään yhdessä muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimiluvan saaneita vakuutusyrityksiä, Finanssivalvonta voi päättää, että tämän luvun säännöksiä ei sovelleta lisävalvonnan piiriin kuuluvaan suomalaiseen vakuutusyhdistykseen edellyttäen, että kyseisen vakuutusyritysryhmän lisävalvonta on toisen Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion vakuutustoimintaa valvovan viranomaisen toimesta järjestetty vakuutusyritysryhmään kuuluvien vakuutusyritysten lisävalvonnasta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/78/EY ilmenevien periaatteiden mukaisesti ja että Finanssivalvonta saa kyseisen valtion vakuutustoimintaa valvovalta viranomaiselta kaikki vakuutusyritysryhmän lisävalvontaa varten tarpeelliset tiedot.

5 §

Tämän luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoitettua vakuutusyhdistyksen lisävalvontaa varten yhdistyksen on laadittava mukautettu vakavaraisuuslaskelma, johon on otettava mukaan vakuutussidosyritykset. Laskelma on toimitettava Finanssivalvonnalle tilinpäätöstietojen yhteydessä.

Finanssivalvonta voi myöntää vakuutusyhdistykselle poikkeuksen mukautetun vakavaraisuuslaskelman laatimisvelvollisuudesta, jos se on toisen suomalaisen vakuutusyrityksen tai suomalaisen vakuutusomistusyhteisön sidosyritys, joka on otettu huomioon osakkaana olevan vakuutusyrityksen tai vakuutusomistusyhteisön mukautetussa vakavaraisuuslaskelmassa. Poikkeus voidaan myöntää

vain, jos mukautetussa vakavaraisuuslaskelmassa mukana olevien vakuutusyritysten toimintapääomaan luettavat erät on asianmukaisesti ja Finanssivalvonnan hyväksymällä tavalla jaettu edellä mainittujen yritysten kesken.

6 §

Tämän luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua vakuutusyhdistyksen emoyrityksenä olevan suomalaisen vakuutusomistusyhteisön on laadittava lisävalvontaa varten mukautettu vakavaraisuuslaskelma, johon on otettava mukaan emoyrityksen vakuutussidosyritykset. Jos vakuutusyhdistyksen emoyrityksenä on ulkomainen vakuutusomistusyhteisö tai kolmannen maan vakuutusyritys, ryhmään kuuluvan vakuutusyhdistyksen on laadittava laskelma. Laskelma on toimitettava Finanssivalvonnalle tilinpäätöstietojen yhteydessä.

Finanssivalvonta voi päättää, että tässä pykälässä tarkoitettu mukautettu vakavaraisuuslaskelma on laadittava ainoastaan, jos emoyritys on lisävalvonnan piiriin kuuluvan vakuutusyritysryhmittymän ylin emoyritys.

6 a §

Vakuutusyhdistyksen hakemuksesta ja Finanssivalvonnan suostumuksella mukautettu vakavaraisuus voidaan määrätä konsernitilinpäätöksen perusteella. Mukautetun vakavaraisuuden määrittämisen konsernitilinpäätöksen perusteella sovelletaan tämän luvun ja vakuutusyhtiölain 26 luvun 6—10 §:n säännöksiä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa mukautettu toimintapääoma on konsernitilinpäätöksen perusteella määrätty tämän lain 10 a luvun mukainen toimintapääoma. Mukautettuun toimintapääomaan luettavien erien osalta on otettava huomioon vakuutusyhtiölain 26 luvun 7, 8 ja 10 §:n säännökset sekä 9 §:n säännökset toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Konsernitilinpäätöksen perusteella määrätävä mukautetun toimintapääoman vähimmäismäärä on:

1) vakuutusyhtiölain 26 luvun 9 §:n mukainen mukautetun toimintapääoman vähimmäismäärä, jolloin mainitun säännöksen 2 kohdan suhteelliset osuudet ovat konserni-

tilinpäätöksen laatimisessa käytettyjä osuuksia; tai

2) konsernitilinpäätöksen tietojen perusteella laskettu toimintapääoman vähimmäismäärä, joka määräytyy tämän lain ja sen nojalla sovellettavien vakuutusyhtiölain toimintapääoman vähimmäismäärää koskevien säännösten mukaisesti.

8 §

Finanssivalvonnan on valvottava liiketoimia vakuutusyhdistyksen ja sen sidosyrityksen, omistajayrityksen ja omistajayrityksen sidosyrityksen välillä.

Lisäksi Finanssivalvonnan on valvottava liiketoimia vakuutusyhdistyksen ja sellaisen luonnollisen henkilön välillä, jolla on omistusyhteys yhdistyksessä tai sen sidosyrityksessä, yhdistyksen omistajayrityksessä taikka yhdistyksen omistajayrityksen sidosyrityksessä.

Valvonnassa on erityisesti kiinnitettävä huomiota liiketoimiin, jotka koskevat lainoja, takauksia ja taseen ulkopuolisia sitoumuksia, toimintapääomaan hyväksyttäviä eriä, sijoituksia, jälleenvakuutusliikettä ja kustannusten jakamissopimuksia.

Vakuutusyhdistyksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle vähintään kerran vuodessa 1—3 momentissa tarkoitetuista merkittävistä liiketoimista siten kuin Finanssivalvonta tarkemmin määrää. Jos näiden tietojen perusteella ilmenee, että yhdistyksen vakavaraisuus on tai saattaa olla vaarassa, yhdistyksen on toimitettava Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi Finanssivalvonnan määräämässä ajassa yhdistyksen taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma.

Tässä pykälässä tarkoitettuja liiketoimia ei saa tehdä ehdoin, jotka poikkeavat toisistaan riippumattomien osapuolten välillä samanlaisissa liiketoimissa yleisesti noudatetuista ehdoista. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta konserniyritysten tarvitsemien hallinnollisten palvelujen hankkimiseen konserniin kuuluvalla yrityksellä eikä emoyrityksen tytäryritykselle myöntämiin pääoma- ja debentuurilainoihin, jotka ovat tarpeen tytäryrityksen pääomarakenteen vahvistamiseksi.

13 luku

Selvitystila ja konkurssi

6 §

Jos vakuutusyhdistys ei 3 §:n 1 momentin mukaisen määräajan päättyessä täytä 5 §:n 1 momentin mukaisia toimintapääomalle tai omalle pääomalle säädettyjä vaatimuksia, yhdistyskokouksen on päätettävä yhdistyksen asettamisesta selvitystilaan ja sen purkamisesta. Jos yhdistyskokous ei tee päätöstä, Finanssivalvonnan on määrättävä yhdistys selvitystilaan ja purettavaksi.

Hallituksen päätösehdotukseen on liitettävä 5 §:ssä tarkoitettu tilinpäätös ja toimintakerromus ja niitä koskeva tilintarkastajien lausunto.

11 §

Kun yhdistyskokous tai Finanssivalvonta tekee päätöksen selvitystilasta, on samalla valittava yksi tai useampi selvitysmies hallituksen, toimitusjohtajan ja mahdollisen hallintoneuvoston tilalle. Lisäksi Finanssivalvonnalla on oikeus määrätä yksi selvitysmies. Mitä tässä laissa säädetään hallituksesta ja hallituksen jäsenistä, sovelletaan myös selvitysmiehiin, jos tämän luvun säännöksistä ei muuta johdu.

Jollei selvitystilassa olevalla vakuutusyhdistyksellä ole rekisteriin merkittyjä toimikelpoisia selvitysmiehiä, Finanssivalvonnan on määrättävä selvitysmiehet. Määräämistä voi hakea se, jonka oikeus voi riippua siitä, että yhdistyksellä on edustaja.

16 §

Vakuutusyhdistyksen velkojille annettussa julkisessa haasteessa mainitun määräpäivän jälkeen selvitysmiehen on maksettava kaikki tiedossa oleva velka. Jos velka on riittävä tai erääntymätön taikka sitä ei muusta syystä voida maksaa, tarpeelliset varat on pantava erilleen, jos yhdistyksen varat siihen riittävät. Tämän jälkeen takuupääoma korkoineen on maksettava takaisin. Jäljelle jäävä omaisuus jaetaan yhdistyksen osakkaille sen mukaan kuin yhdistysjärjestyksessä on määrätty. Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että jaettavan omaisuuden ollessa vähäinen sen

käytöstä voidaan päättää toisinkin.

Jos osakas tahtoo moittia jakoa, kanne yhdistystä vastaan on pantava vireille kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun lopputilitys esitettiin yhdistyskokouksessa.

Jollei osakas ole viiden vuoden kuluessa siitä, kun lopputilitys esitettiin yhdistyskokouksessa, ilmoittautunut nostamaan hänelle tulevaa jako-osuutta, hän on menettänyt oikeutensa siihen. Jos jako-osuus on vähäinen jaettuun omaisuuteen verrattuna, Finanssivalvonta voi selvitysmiesten ilmoituksesta määrätä sen tulevaksi valtiolle. Muussa tapauksessa sovelletaan 19 §:ää.

23 §

Suomalaisen vakuutusyhdistyksen selvitystilasta ovat toimivaltaisia päättämään vakuutusyhdistyksen yhdistyskokous tai Finanssivalvonta. Konkurssista on toimivaltainen päättämään suomalainen tuomioistuin. Päätös voidaan tehdä ilman sitä edeltäviä 12 luvun 6 c §:ssä tarkoitettuja toimenpiteitä tai sen jälkeen, kun näihin toimenpiteisiin on ryhdytty.

24 §

Vakuutussaatavilla on selvitystilassa tai konkurssissa yhtäläisesti samanlainen etuoikeus vakuutusyhdistyksen omaisuuteen kuin velkojien maksunsaantijärjestyksestä annetussa laissa (1578/1992) tarkoitettulla irtaimen pantin haltijalla pantattuun omaisuuteen (*vakuutussaatavien etuoikeus*).

29 §

Lisäksi vakuutusyhdistyksen selvitystilaan ja konkurssiin sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain 23 luvun 2 §:n 2 momentissa, 7 §:n 2 momentissa, 8 §:n 3 momentissa, 9 §:n 2 momentissa, 11 §:n 2 ja 4 momentissa ja 12 §:n 1 ja 3 momentissa säädetään vakuutusyhtiön selvitystilasta ja selvitysmiesten tehtävistä.

30 §

Vakuutusyhdistyksen 12 luvun 6 c §:ssä tarkoitettun omaisuuden luovutus- ja panttauskiellon sekä selvitystila- ja konkurssime-

nettelyn oikeusvaikutuksiin sovelletaan lisäksi, mitä vakuutusyhtiölain 24 luvussa säädetään vakuutusyhtiön omaisuuden luovutus- ja panttauskiellon sekä selvitystila- ja konkurssimenettelyn oikeusvaikutuksiin sovellettavasta laista.

14 luku

Sulautuminen

3 §

Sulautumiseen osallistuvien yhdistysten hallitusten on laadittava kirjallinen sulautumissuunnitelma, joka on päivittävä ja allekirjoitettava.

Sulautumissuunnitelmassa on oltava:

1) sulautumiseen osallistuvien yhdistysten toiminimet, rekisterinumerot, osoitteet ja kopipaikat;

2) absorptiosulautumisessa ehdotus vastaanottavan yhdistyksen yhdistysjärjestyksen muutokseksi sekä kombinaatiosulautumisessa ehdotus perustettavan yhdistyksen yhdistysjärjestykseksi ja ehdotus siitä, miten perustettavan yhdistyksen hallituksen ja hallintoneuvoston jäsenet ja tilintarkastajat valitaan;

3) ehdotus sulautuvan yhdistyksen muiden kuin 1 §:n 3 momentissa tarkoitettujen osakkaiden mahdollisesta osakkuudesta vastaanottavassa yhdistyksessä, ehdotus osakkaille muusta mahdollisesta sulautumisen vuoksi maksettavasta vastikkeesta sekä ehdotus vastikkeesta sulautuvan yhdistyksen muille takuuosuudenomistajille ja heihin rinnastettaville;

4) selvitys pääomalainoista, joiden velkojat voivat vastustaa 12 §:ssä tarkoitettun täytäntöönpanoluvan myöntämistä;

5) selvitys sulautuvan yhdistyksen omistamista vastaanottavan yhdistyksen takuuosuuksista, takuuosuuksien lukumäärä, yhteenlaskettu nimellisarvo ja taseeseen merkitty hankintameno takuuosuuslajeittain;

6) absorptiosulautumisessa ehdotus vastikkeen suorittamiseksi tarvittavasta uusmerkinnästä ja omien takuuosuuksien luovuttamisesta sekä kombinaatiosulautumisessa ehdotus vastaanottavan yhdistyksen takuupääomasta;

7) ehdotus vastikkeen jaon ajankohdasta ja muista ehdoista;

8) selvitys sulautumiseen osallistuvan yhdistyksen hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenelle, toimitusjohtajalle, tilintarkastajalle ja riippumattomana asiantuntijana toimivalle tilintarkastajalle annettavista erityisistä eduista ja oikeuksista;

9) selvitys sulautumisen syystä sekä perusteista, joiden mukaan vastike määritetään, ja niihin liittyvistä olennaisista arvostusongelmista;

10) ehdotus sulautumisen täytäntöönpanon suunnitellusta rekisteröintiajankohdasta;

11) selvitys siirtyvästä tasoitusmäärästä;

12) selvitys siitä, että vastaanottava vakuutusyhdistys täyttää sulautumisen jälkeen 10 luvun vastuuvelan katetta koskevat vaatimukset sekä 10 a luvussa säädetyt vakavaraisuusvaatimukset;

13) selvitys sulautuvan yhdistyksen varoista, veloista ja omasta pääomasta ja niiden arvostamiseen vaikuttavista seikoista, sulautumisen suunnitellusta vaikutuksesta vastaanotettavan yhdistyksen taseeseen sekä sulautumiseen sovellettavista kirjanpidollisista menetelmistä;

14) selvitys sulautumiseen osallistuvien yhdistysten omaisuuteen kohdistuvista yritysikiinnityslaisissa (634/1984) tarkoitetuista yritysikiinnityksistä.

Jollei tässä luvussa muuta säädetä, 2 momentin 6 kohdassa tarkoitettuihin ehdotuksiin sovelletaan, mitä 4 luvussa säädetään uusmerkinnästä sekä 5 a luvussa omien takuuosuuksien luovuttamisesta.

Sulautumissuunnitelmassa ei tarvita 2 momentin 9 kohdassa tarkoitettua selvitystä, jos kaikki sulautumiseen osallistuvien yhdistysten osakkaat ja Finanssivalvonta suostuvat siihen, että selvitystä ei laadita.

4 §

Sulautumiseen osallistuvien yhdistysten on ilmoitettava sulautumissuunnitelma rekisteröitäväksi kuukauden kuluessa suunnitelman allekirjoittamisesta. Sulautuminen raukeaa, jos ilmoitusta ei tehdä määräajassa tai rekisteröiminen evätään. Ilmoitukseen on liitettävä 5 §:ssä tarkoitettu lausunto ja 6 §:ssä tarkoitettut liitteet.

Ilmoituksen tekevät sulautumiseen osallis-

tuvat yhdistykset yhdessä.

4 a §

Niillä sulautuvan yhdistysten velkojilla, joiden saatava on syntynyt ennen sulautumissuunnitelman rekisteröimistä, on oikeus vastustaa sulautumista. Sama oikeus on myös velkojalla, jonka saatava voidaan periä ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa säädetään ja jonka saatava on syntynyt viimeistään 2 momentissa tarkoitettuna määräpäivänä.

Rekisteriviranomaisen on annettava sulautuvan yhdistyksen hakemuksesta 1 momentissa tarkoitetuille velkojille kuulutus, jossa mainitaan velkojan oikeudesta vastustaa sulautumista ilmoittamalla siitä kirjallisesti rekisteriviranomaiselle viimeistään kuulutuksessa mainittuna määräpäivänä. Kuulutuksen antamista on haettava neljän kuukauden kuluessa sulautumissuunnitelman rekisteröimisestä tai sulautuminen raukeaa. Rekisteriviranomaisen on julkaistava kuulutus virallisessa lehdessä viimeistään kolme kuukautta ennen määräpäivää ja rekisteröitävä kuulutus viran puolesta.

Kuulutus on annettava vastaanottavan yhdistyksen hakemuksesta myös vastaanottavan yhdistyksen velkojille, jos sulautuminen on 5 §:ssä tarkoitettun tilintarkastajan lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan vastaanottavan yhdistyksen velkojen maksun. Vastaanottavan yhdistyksen velkojiin sovelletaan tällöin, mitä tässä luvussa säädetään sulautuvan yhtiön velkojista.

4 b §

Vakuutusyhdistyksen on viimeistään kuukausi ennen määräpäivää lähetettävä kuulutuksesta kirjallinen ilmoitus sellaisille 4 a §:n 1 momentissa tarkoitetuille tunnetuille velkojilleen, joiden saatava on syntynyt ennen sulautumissuunnitelman rekisteröintiä. Jos sulautuvan yhdistyksen takuuosuuden omistaja on 12 §:n mukaisesti vaatinut lunastamista, velkojille on ilmoitettava lunastettaviksi vaadittujen osakkeiden ja oikeuksien määrät. Ilmoitus voidaan lähettää vasta sulautumisesta päättävän yhdistyskokouksen jälkeen. Jos kaikki yhdistyksen takuuosuuden omistajat ovat ilmoittaneet luovuvansa lunastusoikeu-

desta tai heillä ei muuten ole lunastusoikeutta, ilmoitus voidaan kuitenkin lähettää aikaisemmin.

6 §

Sulautumissuunnitelmaan on kunkin sulautumiseen osallistuvan yhdistyksen osalta liitettävä:

1) jäljennökset kolmea viimeistä tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevista asiakirjoista tai, jos sulautumisesta päättävässä yhdistyskokouksessa käsitellään tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen vahvistamista, jäljennös tätä tilinpäätöstä ja toimintakertomusta sekä kahden tätä edeltäneen tilikauden tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevista asiakirjoista;

2) jos viimeisen tilinpäätöksen tarkoittaman tilikauden päättymisestä on kulunut sulautumisesta päättävään yhdistyskokoukseen mennessä yli kuusi kuukautta eikä kokouksessa käsitellä tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen vahvistamista, jäljennös välitilinpäätöksestä ja toimintakertomuksesta, joka ei saa olla neljää kuukautta vanhempi ja joka on laadittu ja tarkastettu noudattaen tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevia säännöksiä ja määräyksiä;

3) hallituksen selostus viimeisen tilinpäätöksen tai välitilinpäätöksen jälkeisistä yhdistyksen asemaan olennaisesti vaikuttavista tapahtumista;

4) tilintarkastajien ja hallintoneuvoston lausunto välitilinpäätöksestä, toimintakertomuksesta ja hallituksen selostuksesta;

5) 5 §:ssä tarkoitettu lausunto sulautumissuunnitelmasta;

6) 3 §:n 4 momentissa ja 5 §:n 4 momentissa tarkoitettujen Finanssivalvonnan suostumukset;

7) kunkin sulautumiseen osallistuvan yhdistyksen viimeisen tilikauden jälkeen mahdollisesti tekemät varojen jakamista koskevat päätökset.

Finanssivalvonnan suostumus

11 §

Kuukauden kuluessa sulautumissuunnitelman allekirjoittamisesta sulautumiseen

osallistuvien vakuutusyhdistysten on haettava Finanssivalvonnan suostumus sulautumissuunnitelmaan sekä vahvistus sulautumisen vaatimalle yhdistysjärjestyksen muutokselle ja, jos kysymys on kombinaatiosulautumisesta, uuden yhdistyksen yhdistysjärjestykselle.

Vakuutusyhdistysten sulautuessa vastaanottavan yhdistyksen on haettava 1 momentissa tarkoitetun hakemuksen yhteydessä Finanssivalvonnan vahvistus sulautumisesta johtuvalle tasoitusmäärän siirtoa koskeville perusteille.

Sulautumista koskevasta hakemuksesta Finanssivalvonnan on kuulutettava vastaanottavan yhdistyksen kustannuksella virallisessa lehdessä, jollei se katso, että hakemus on enemmittä selvityksittä hylättävä. Kuulutuksessa on kehoitettava niitä sulautuvan yhdistyksen vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne Finanssivalvonnalle sen määräämässä ajassa, joka saa olla enintään kaksi kuukautta. Kuulutus on annettava myös vastaanottavan yhdistyksen vakuutusvelkojille, jos sulautuminen on 5 §:ssä tarkoitetun lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan yhdistyksen velkojen maksun. Finanssivalvonnan on veloitettava sulautuva yhdistys viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä sulautuvan yhdistyksen kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin Finanssivalvonta tarvittaessa määrää.

Finanssivalvonnan on annettava suostumuksensa, jos:

1) sulautuminen ei vaaranna vakuutettuja etuja; sekä

2) sulautumisen ei katsota vaarantavan terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden noudattamista vakuutusyhdistyksen toiminnassa.

Finanssivalvonnalla on oikeus liittää suostumukseensa tarpeelliset ehdot vakuutettujen etujen ja terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden noudattamisen turvaamiseksi vakuutusyhdistyksen toiminnassa.

Sulautuva ja vastaanottava yhdistys sekä muistutuksentekijä saavat valittaa päätöksestä noudattaen, mitä Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään. Valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

Jollei suostumusta haeta määräajassa tai jos se evätään ja epäämispäätös saa lainvoiman, sulautuminen raukeaa.

Takuuosuuksien lunastaminen

12 §

Sulautuvan vakuutusyhdistyksen takuuosuuden omistaja voi sulautumisesta päättävässä yhdistyskokouksessa vaatia takuuosuuksiensa lunastamista ja hänelle on varattava siihen tilaisuus ennen kuin sulautumisesta päätetään. Vain ne takuuosuudet voidaan lunastaa, jotka on ilmoitettu merkittäviksi takuuosuusluetteloon yhdistyskokoukseen tai viimeiseen ilmoittautumispäivään mennessä. Lisäksi edellytyksenä on, että lunastusta vaativa äänestää sulautumispäätöstä vastaan.

Jos takuuosuuksien lunastusoikeudesta tai lunastamisen ehdoista ei sovita vastaanottavan yhdistyksen kanssa, asia on annettava välimiesten ratkaistavaksi noudattaen, mitä 16 luvun 4 §:ssä säädetään riidan käsittelystä välimiesmenettelyssä. Takuuosuuden omistajan on pantava asia vireille viimeistään kuukauden kuluttua yhdistyskokouksesta. Vireillepanon jälkeen takuuosuuden omistajalla on oikeus vain lunastushintaan. Jos lunastusmenettelyssä myöhemmin vahvistetaan, ettei heillä ole oikeutta lunastukseen, heillä on oikeus sulautumisvastikkeeseen sulautumissuunnitelman mukaisesti. Jos sulautuminen raukeaa, myös lunastusmenettely raukeaa.

Lunastushinta on takuuosuuden sulautumispäätöstä edeltävän ajankohdan käypä hinta. Lunastushintaa määritettäessä ei oteta huomioon sulautumisen mahdollista sulautuvan yhdistyksen takuuosuuden arvoa alentavaa vaikutusta. Lunastushinnalle on maksettava vuotuista korkoa sulautumispäätöksen ja lunastushinnan maksamisen väliseltä ajalta korkolain 12 §:ssä tarkoitetun kulloinkin voimassa olevan viitekoron mukaisesti.

Lunastushinta on maksettava kuukauden kuluttua tuomion lainvoimaiseksi tulemisesta, ei kuitenkaan ennen sulautumisen täytäntöönpanon rekisteröimistä.

Lunastushinnan maksamisesta vastaa vastaanottava yhdistys. Sulautuvan yhdistyksen on viipymättä ilmoitettava tälle lunastusvaatimuksista.

Ilmoitus sulautumisen täytäntöönpanosta ja sulautumisen oikeusvaikutukset

15 §

Sulautumiseen osallistuvien yhdistysten on tehtävä rekisteriviranomaiselle ilmoitus sulautumisen täytäntöönpanosta kuuden kuukauden kuluessa sitä koskevan Finanssivalvonnan suostumuksen antamisesta. Jollei ilmoitusta tehdä määräajassa, sulautuminen raukeaa.

Ilmoitus sulautumisen täytäntöönpanosta korvaa absorptiosulautumisessa 4 luvun 7 §:ssä tarkoitetun rekisteri-ilmoituksen ja kombinaatiosulautumisessa 2 luvun 10 §:ssä tarkoitetun rekisteri-ilmoituksen. Muilta osin vastikkeen suorittamiseksi tarvittavan uusmerkinnän rekisteröintiin sovelletaan 4 luvun säännöksiä ja vastaanottavan yhdistyksen rekisteröintiin 2 luvun säännöksiä.

Ilmoitukseen on liitettävä kunkin sulautumiseen osallistuvan yhdistyksen hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan vakuutus sekä tilintarkastajien todistus siitä, että sulautumisen rekisteröinnillä vastaanottava yhdistys saa täyden maksun määrästä, joka merkitään yhdistyksen omaan pääomaan vastikkeeksi annettavista takuuosuuksista. Lisäksi ilmoitukseen on liitettävä kunkin sulautumiseen osallistuvan yhdistyksen hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan vakuutus siitä, että sulautumisessa on noudatettu tämän lain säännöksiä, sulautumiseen osallistuvien yhdistysten sulautumista koskevat päätökset sekä osoitus Finanssivalvonnan suostumuksesta.

Rekisteriviranomaisen on rekisteröitävä sulautuminen, jos velkoja ei ole vastustanut sulautumista taikka jos velkoja on tuomioistuimen tuomion mukaan saanut maksun tai turvaavan vakuuden saatavastaan.

Jos velkoja on vastustanut sulautumista, rekisteriviranomaisen on ilmoitettava tästä yhdistykselle viipymättä määräpäivän jälkeen. Velkojan vastustaessa sulautuminen raukeaa kuukauden kuluttua määräpäivästä. Rekisteriviranomaisen on kuitenkin lykättävä asian käsittelyä, jos yhdistys osoittaa kuukauden kuluessa määräpäivästä panneensa vireille kanteen sen vahvistamiseksi, että velkoja on saanut maksun tai turvaavan vakuuden saatavastaan, taikka jos yhdistys ja velkoja yhdessä pyytävät asian käsittelyn

lykkäämistä.

Jos sulautumiseen osallistuvista yhdistyksistä useamman kuin yhden omaisuuteen on voimassa yrityskiinnityslaissa tarkoitettu yritysikiinnitys, sulautumista ei saa rekisteröidä, ellei samalla rekisteröidä hakemuksen perusteella yhdistysten ja kiinnityksenhaltijoiden sopimusta kiinnitysten etuoikeuden järjestämisestä.

Rekisteröinnissä on otettava huomioon sulautumisen täytäntöönpanon suunniteltu rekisteröintiajankohta, jollei siihen ole estettä eikä ajankohta ole myöhemmin kuin neljän kuukauden kuluttua ilmoituksesta.

Mitä tässä pykälässä säädetään velkojasta, ei koske vakuutusvelkojaa.

14 a luku

Vakuutuskannan luovuttaminen

1 §

Vakuutusyhdistys (*luovuttava yhdistys*) voi luovuttaa vakuutuskantansa toiselle vakuutusyhdistykselle (*vastaanottava yhdistys*) tai vakuutusyhtiölle (*vastaanottava yhtiö*). Luovutettaessa vakuutuskantaa vakuutusyhtiölle vastaanottavaan yhtiöön sovelletaan, mitä tässä luvussa säädetään vastaanottavasta yhdistyksestä.

Luovutettaessa vakuutuskannan osa sovelletaan, mitä vakuutuskannan luovuttamisesta säädetään.

Jos vakuutuskanta luovutetaan vakuutusyhtiölle, sovelletaan lisäksi, mitä vakuutusyhtiölain 21 luvussa säädetään vakuutuskannan ja sen osan luovuttamisesta.

Vastaanottavalle yhdistykselle tai yhtiölle on myös siirrettävä luovutettavaa vakuutuskantaa vastaava osa luovuttavan yhdistyksen tasoituserästä.

3 §

Luovuttavan ja vastaanottavan yhdistyksen hallitusten on laadittava kirjallinen vakuutuskannan luovutusta koskeva suunnitelma, joka on päivättävä ja allekirjoitettava.

Vakuutuskannan luovuttamista koskevassa suunnitelmassa on oltava:

1) luovuttavan ja vastaanottavan yhdistyksen toiminimi, rekisterinumero, osoite ja kotipaikka;

2) ehdotus vastaanottavan yhdistyksen yhdistysjärjestyksen muutokseksi;

3) ehdotus luovutettaviin ensivakuutuksiin perustuvasta osakkuudesta ja luovutettaviin jälleenvakuutuksiin perustuvasta mahdollisesta osakkuudesta vastaanottavassa yhdistyksessä tai keskinäisessä vakuutusyhtiössä;

4) ehdotus vakuutuskannan luovuttamisesta mahdollisesti suoritettavasta vastikkeesta ja sen ehdoista;

5) selvitys luovuttavan ja vastaanottavan yhdistyksen hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenelle, toimitusjohtajalle, tilintarkastajalle ja riippumattomana asiantuntijana toimivalle tilintarkastajalle annettavista erityisistä eduista ja oikeuksista;

6) selvitys vakuutuskannan luovuttamisen syystä;

7) selvitys luovutettavasta vakuutuskannasta ja sen katteena siirrettäväksi sovitusta varallisuudesta;

8) ehdotus vakuutuskannan luovuttamisen suunnittelusta voimaantuloajankohdasta;

9) selvitys siirtyvästä tasoituserästä;

10) selvitys siitä, että luovuttava vakuutusyhdistys, joka ei ole selvitystilassa, ja vastaanottava vakuutusyhdistys, täyttävät luovutuksen jälkeen 10 luvun vastuuvelan katetta koskevat vaatimukset sekä 10 a luvussa säädetty vakavaraisuusvaatimukset.

9 §

Kuukauden kuluessa vakuutuskannan luovuttamista koskevan suunnitelman allekirjoittamisesta vakuutusyhdistysten on haettava Finanssivalvonnan suostumus suunnitelmaan ja vahvistus vakuutuskannan luovuttamisen vaatimalle yhdistysjärjestyksen muutokselle.

Vastaanottavan yhdistyksen ja luovuttavan yhdistyksen on haettava 1 momentissa tarkoitettun hakemuksen yhteydessä Finanssivalvonnan vahvistus tasoituserän siirtoa koskeville perusteille.

Vakuutuskannan luovuttamista koskevasta hakemuksesta Finanssivalvonnan on kuuluttava vastaanottavan yhdistyksen kustannuksella virallisessa lehdessä, jollei se katso, että hakemus on enemmittä selvityksittä hylättävä. Kuulutuksessa on kehoitettava niitä luovutettavaan vakuutuskantaan kuuluvien vakuutusten vakuutusvelkojia, jotka tahtovat

tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne Finanssivalvonnalle sen määräämässä ajassa, joka saa olla enintään kaksi kuukautta. Kuulutus on annettava myös muille luovuttavan yhdistyksen vakuutusvelkojille, jos vakuutuskannan luovuttaminen on 4 §:ssä tarkoitetun lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan luovuttavan yhdistyksen velkojen maksun. Kuulutus on annettava myös vastaanottavan yhdistyksen vakuutusvelkojille, jos vakuutuskannan luovuttaminen on lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan vastaanottavan yhdistyksen velkojen maksun. Finanssivalvonnan on velvoitettava luovuttava yhdistys viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä luovuttavan yhdistyksen kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin Finanssivalvonta tarvittaessa määrää.

Finanssivalvonnan on annettava suostumuksensa, jos:

1) vakuutuskannan luovuttaminen ei vaaranna vakuutettuja etuja; sekä

2) vakuutuskannan luovuttamisen ei katsota vaarantavan terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden noudattamista vakuutusyhdistyksen toiminnassa.

Finanssivalvonnalla on oikeus liittää suostumukseensa tarpeelliset ehdot vakuutettujen etujen sekä terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden noudattamisen turvaamiseksi vakuutusyhdistyksen toiminnassa.

Luovuttava ja vastaanottava yhdistys sekä muistutuksentekijä saavat valittaa päätöksestä noudattaen, mitä Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään. Valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

15 luku

Vahingonkorvausvelvollisuus

1 §

Hallituksen jäsenen, hallintoneuvoston jäsenen ja toimitusjohtajan on korvattava vahinko, jonka hän on tehtävässään 1 luvun 6 d §:ssä säädetyn huolellisuusvelvoitteen vastaisesti tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttanut yhdistykselle.

Perustaja, hallituksen jäsen, hallintoneuvoston jäsen ja toimitusjohtaja on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka hän on tehtä-

vässään muuten tätä lakia tai yhdistysjärjestyksen määräyksiä rikkomalla tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttanut yhdistykselle, osakkaalle tai muulle henkilölle.

Jos vahinko on aiheutettu rikkomalla tätä lakia muulla tavalla kuin pelkästään rikkomalla 1 luvun 6 d §:ssä tarkoitettua periaatetta tai jos vahinko on aiheutettu rikkomalla yhdistysjärjestyksen määräystä, vahinko katsotaan aiheutetuksi huolimattomuudesta, jollei menettelystä vastuussa oleva osoita menelleensä huolellisesti. Sama koskee vahinkoa, joka on aiheutettu vakuutusyhtiölain 8 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuun yhtiön lähipiiriin kuuluvan eduksi tehdyillä toimilla.

3 §

Osakkaan on korvattava vahinko, jonka hän on myötävaikuttamalla tämän lain tai yhdistysjärjestyksen määräysten rikkomiseen tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttanut yhdistykselle, toiselle osakkaalle tai muulle henkilölle.

Vahinko, joka on aiheutettu vakuutusyhtiölain 8 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuun yhdistyksen lähipiiriin kuuluvan eduksi tehdyillä toimilla, katsotaan aiheutetuksi huolimattomuudesta, jollei osakas osoita menelleensä huolellisesti.

3 a §

Yhdistyskokouksen puheenjohtajan on korvattava vahinko, jonka hän on tehtävässään tätä lakia tai yhdistysjärjestyksen määräyksiä rikkomalla tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttanut yhdistykselle, osakkaalle tai muulle henkilölle.

5 §

Vahingonkorvauskanteen nostamisesta yhdistyksen lukuun 1, 3 tai 3 a §:n taikka tilintarkastuslain 51 §:n nojalla päättää yhdistyskokous. Hallituksella on kuitenkin oikeus päättää rangaistavaan tekoon perustuvan korvauskanteen nostamisesta.

Yhdistyskokouksen päätös vastuuvapauden myöntämisestä tai kanteen nostamatta jättämisestä ei estä yhdistystä nostamasta kannetta, jos yhdistyskokoukselle ei tilinpäätöksessä tai tilintarkastuskertomuksessa taikka muutoin ole annettu olennaisesti oikeita ja

täydellisiä tietoja kanteen perusteena olevasta päätöksestä tai toimenpiteestä.

Jos yhdistys asetetaan konkurssiin hakemuksesta, joka on tehty kahden vuoden kuluessa siitä, kun yhdistyskokouksessa päätettiin myöntää vastuuvapaus tai olla nostamatta kannetta, konkurssipesä saa tämän päätöksen estämättä ajaa kannetta.

6 §

Yhdellä tai useammalla osakkaalla on oikeus ajaa omissa nimissään kannetta vahingonkorvauksen suorittamiseksi vakuutusyhdistykselle 5 §:n 1 ja 2 momentin estämättä, jos kannetta vireille pantaessa on todennäköistä, ettei yhdistys huolehdi vahingonkorvausvaatimuksen toteuttamisesta ja että kantajilla tuolloin on vähintään yksi kymmenesosa kaikista äänistä.

Yhdistykselle on varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta. Kannetta ajavat osakkaat vastaavat itse oikeudenkäyntikuluista, mutta heillä on oikeus saada niistä korvaus yhdistykseltä, jos yhdistykselle oikeudenkäynnillä saatavat varat siihen riittävät.

Jos korvausvelvollinen on saanut yhdistyskokouksen päätöksellä vastuuvapauden, kanne on nostettava kolmen kuukauden kuluessa yhdistyskokouksen päätöksestä. Jos samassa yhdistyskokouksessa on 9 luvun 6 §:ssä säädetty tavoin vaadittu ja kannatettu erityisen tarkastuksen toimittamista, kanne voidaan kuitenkin aina nostaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun tarkastuksesta annettu lausunto on esitetty yhdistyskokouksessa tai hakemus tarkastajan määräämiseksi hylätty.

Osakkaalla ei ole oikeutta saada korvausta yhdistykselle aiheutetusta vahingosta.

Vakuutusyhdistyksen osakkaiden pyynnöstä yhdistys on velvollinen selvittämään ja antamaan todistuksen siitä, että kantajilla on 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa vähintään yksi kymmenesosa kaikista äänistä.

7 §

Yhdistyksen lukuun 1, 3 tai 3 a §:n taikka tilintarkastuslain 51 §:n nojalla ajettavaa kannetta ei voida nostaa, ellei kanne perustu rangaistavaan tekoon:

1) perustajaa vastaan viiden vuoden kuluttua siitä, kun perustamiskokouksessa tehtiin päätös yhdistyksen perustamisesta;

2) hallituksen jäsentä, hallintoneuvoston jäsentä tai toimitusjohtajaa vastaan viiden vuoden kuluttua sen tilikauden päättymisestä, jona se päätös tehtiin tai siihen toimenpiteeseen ryhdyttiin, johon kanne perustuu;

3) tilintarkastajaa vastaan viiden vuoden kuluttua siitä, kun se tilintarkastuskertomus, lausunto tai todistus, johon kanne perustuu, esitettiin; eikä

4) osakasta tai yhdistyskokouksen puheenjohtajaa vastaan viiden vuoden kuluttua päätöksestä tai toimenpiteestä, johon kanne perustuu.

Jos yhdistyksen lukuun ajettavan kanteen nostamisen määräaika on kulunut loppuun, ei 5 §:n 3 momentissa tarkoitettua kannetta voida nostaa sen jälkeen, kun kuukausi on kulunut konkurssissa määrätystä valvontapäivästä.

8 §

Yhdistysjärjestyksessä ei voida rajoittaa yhdistyksen tämän luvun 1, 3 ja 3 a §:n tai tilintarkastuslain 51 §:n mukaista oikeutta vahingonkorvaukseen, jos vahinko on aiheutettu:

1) rikkomalla sellaisia tämän lain säännöksiä, joista ei voida poiketa yhdistysjärjestyksen määräyksellä; taikka

2) muuten tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta.

Yhdistyksen oikeutta vahingonkorvaukseen voidaan muuten yhdistysjärjestyksessä rajoittaa vain kaikkien osakkaiden suostumuksella.

Yhdistysjärjestyksessä ei voida rajoittaa osakkaan tai muun henkilön tämän luvun tai tilintarkastuslain 51 §:n mukaista oikeutta vahingonkorvaukseen tai kanteen ajamiseen.

16 luku

Erinäisiä säännöksiä

3 §

Kun yhdistyskokouksen päätöksen moittimista koskeva kanne on pantu vireille, tuomioistuin voi kantajan vaatimuksesta ennen asian ratkaisemista määrätä, ettei päätöstä saa

panna täytäntöön. Ratkaisusta ei saa erikseen valittaa.

Tuomioistuimen on viran puolesta viivytyksettä annettava ratkaisustaan tieto Finanssivalvonnalle sekä, jos yhdistyskokouksen päätös on sellainen, että siitä lain mukaan on tehtävä ilmoitus rekisteröimistä varten, myös rekisteriviranomaiselle. Tuomioistuimen on ilmoitettava rekisteriin merkittäväksi myös tieto ratkaisunsa lainvoimaisuudesta.

4 §

Yhdistysjärjestyksen määräys riidan käsittelemisestä välimiesmenettelyssä sitoo vakuutusyhdistystä, takuusuuden omistajaa, hallitusta, hallintoneuvostoa, hallituksen ja hallintoneuvoston jäsentä, toimitusjohtajaa sekä tilintarkastajaa välityssopimuksen tavoin niin kuin välimiesmenettelyssä annettussa laissa säädetään. Yhdistysjärjestyksen määräys 3 luvun 3 §:ssä tarkoitetusta lunastuslausekkeesta johtuvan lunastusoikeutta tai lunastushintaa koskevan riidan käsittelemisestä välimiesmenettelyssä sitoo vastaavasti sellaisen riidan osapuolia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua yhdistysjärjestyksen määräystä sovelletaan kuitenkin ainoastaan kanteeseen, jonka peruste on syntynyt määräyksen rekisteröimisen jälkeen.

Jos yhdistyksen ja hallituksen välinen riita siirretään välimiesten ratkaistavaksi, sovelletaan, mitä 2 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään asiamiehen asettamisesta ja määräajan laskemisesta.

6 §

Jos osakeyhtiölain 8 luvun 10 §:ssä säädetty velvollisuus toimittaa asiakirjoja rekisteriviranomaiselle laiminlyödään, rekisteriviranomainen voi velvoittaa toimitusjohtajan tai hallituksen jäsenen sakon uhalla toimittamaan ne sille määräämässään ajassa.

Päätökseen, jolla rekisteriviranomainen on asettanut uhkasakon, ei saa hakea muutosta valittamalla.

7 §

Joka tahallaan

1) harjoittaa vakuutusliikettä 1 luvun 4 §:n tai 5 §:n 1 momentin säännösten vastaisesti taikka

2) antaa 13 luvun 28 §:n säännösten tai Finanssivalvonnasta annetun lain 27 §:n nojalla määrätyn toiminnan rajoituksen vastaisesti uusia vakuutuksia,

on tuomittava, jollei teko ole vähäinen, *vakuutusliikkeen luvattomasta harjoittamisesta* sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

Virallisen syyttäjän on ennen 1 momentissa tarkoitettua rikosta koskevan syytteen nostamista varattava Finanssivalvonnalle tilaisuus antaa lausuntonsa asiassa. Tuomioistuimen on tätä rikosasiaa käsitellessään varattava Finanssivalvonnalle tilaisuus tulla kuulluksi.

8 §

Joka tahallaan

1) toimii toisen välikätenä äänioikeuden rajoittamista koskevan tämän lain säännöksen tai yhdistysjärjestyksen määräyksen kiertämiseksi,

2) rikkoo tämän lain säännöksiä tilintarkastuskertomuksen laatimisesta,

3) Finanssivalvonnan 12 luvun 6 c §:n nojalla määräämän kiellon vastaisesti luovuttaa tai panttaa yhdistyksen hallinnassa olevaa omaisuutta,

4) rikkoo säännöksiä riippumattomana asiantuntijana toimivan tilintarkastajan lausunnon laatimisesta,

5) jakaa yhdistyksen varoja tämän lain säännösten vastaisesti,

6) antaa vakuuden 11 luvun 10 §:n säännösten vastaisesti taikka

7) rikkoo 3 luvun 2 a §:n 1 momentin kielttoa vakuutusyhdistyksen arvopaperien ottamisesta arvopaperimarkkinalaissa tarkoitettua julkisen kaupankäynnin kohteeksi,

on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *vakuutusyhdistysrikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

9 §

Joka tahallaan

1) takuusuuskirjaa taikka väliaikaistodistusta annettaessa menettelee tämän lain säännösten vastaisesti,

2) rikkoo yhdistyskokouksen pöytäkirjan nähtävillä pitämistä koskevaa säännöstä,

3) laiminlyö takuuosuusluettelon taikka takuuosuudenomistajia koskevan luettelon pitämisen tai niiden nähtävänä pitämisen,

4) hankkii takuuosuuksia tekemättä vakuutusyhtiölain 4 luvun 5 §:ssä tarkoitettua ilmoitusta taikka Finanssivalvonnan tämän lain taikka vakuutusyhtiölain 4 luvun 9 §:n perusteella antaman kiellon vastaisesti hankkii takuuosuuksia,

5) rikkoo osakeyhtiölain 8 luvun 10 §:n säännöksiä tilinpäätöksen, konsernitilinpäätöksen tai toimintakertomuksen toimittamisesta rekisteriviranomaiselle taikka jättää toimittamatta tämän lain mukaan Finanssivalvonnalle annettavan ilmoituksen tai muun tiedon,

6) jättää noudattamatta, mitä 2 luvun 9 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa säädetään päätöksenteon edellytyksistä perustamiskokouksessa taikka

7) rikkoo tämän lain säännöksiä tilinpäätöksen, toimintakertomuksen, konsernitilinpäätöksen, välitilinpäätöksen tai 13 luvun 5 §:n 1 momentissa tarkoitettujen tilinpäätöksen laatimisesta taikka vakuutusyhdistyksen sulautumista tai selvitystilaa koskevan lopputilityksen antamisesta,

on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *vakuutusyhdistysrikkomuksesta* sakkoon.

Vakuutusyhdistysrikkomuksesta tuomitaan myös se, joka törkeästi huolimattomuudesta menettelee 1 momentin 7 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

10 §

Joka vakuutusyhdistyksen tai sen palveluyrityksen palveluksessa tai näiden toimielinten jäsenenä tai varajäsenenä tai vakuutusyhdistyksen toimeksiannosta tehtävää suorittaessaan taikka vakuutusalan lautakunnan tai vastaavan toimielimen palveluksessa tai jäsenenä tai asiantuntijana toimeksiannon perusteella taikka 2—5 momentin nojalla on saanut tietää vakuutusyhdistyksen, sen asiakkaan tai jonkun muun taloudellista asemaa tai terveydentilaa tai muita henkilökohtaisia oloja koskevan seikan taikka liike- tai ammatillisuuden, ei saa ilmaista tätä sivulliselle, jollei se, jonka hyväksi salassapitovelvollisuus on säädetty, anna suostumustaan tieto-

jen ilmaisemiseen tai jollei laissa ole muuta säädetty. Asiakasta koskevia salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja ei saa antaa myöskään yhdistyskokoukselle eikä kokoukseen osallistuvalla osakkaalla, lukuun ottamatta yhdistyskokouksen ääniluetteloa.

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään, sosiaali- ja terveysministeriöllä on oikeus luovuttaa vakuutuslainsäädännön piiriin kuuluvia tietoja:

1) syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle rikoksen estämiseksi ja selvittämiseksi;

2) Finanssivalvonnalle ja muulle rahoitusmarkkinoita valvovalle Suomen viranomaiselle;

3) muun ETA-valtion vakuutus- tai rahoitustoimintaa tai rahoitusmarkkinoita valvovalle viranomaiselle;

4) vakuutusyhdistyksen tilintarkastajalle;

5) Suomen tai muun ETA-valtion viranomaiselle, jonka tehtävänä on osallistua vakuutusyrityksen selvitystila- tai konkurssimenettelyyn taikka muuhun vastaavaan menettelyyn;

6) Suomen tai muun ETA-valtion viranomaiselle, joka on vastuussa vakuutusyrityksen selvitystila- tai konkurssimenettelyyn taikka muuhun vastaavaan menettelyyn osallisina olevien toimielinten valvonnasta;

7) Suomen tai muun ETA-valtion viranomaiselle, joka on vastuussa vakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten tai muiden rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien henkilöiden valvonnasta;

8) ETA-valtion riippumattomille vakuutusmatemaatikoille, jotka suorittavat vakuutusyritysten laillisuusvalvontaa, ja näiden vakuutusmatemaatikoiden valvonnasta vastuussa olevalle toimielimelle;

9) ETA-valtion viranomaiselle tai toimielimelle, joka on lain mukaan vastuussa yhtiöoikeuden noudattamisen seurannasta ja rikkomusten tutkimisesta;

10) Suomen tai muun ETA-valtion keskuspankille ja rahapoliittisena viranomaisena samanlaisen tehtävän omaavalle muulle toimielimelle sekä muulle maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa olevalle viranomaiselle;

11) muun valtion kuin ETA-valtion 3—8 kohdassa tarkoitettulle viranomaiselle tai toimielimelle valvontatehtävän suorittamiseksi, jos annettavat tiedot asianomaisessa valtiossa kuuluvat 1 momentissa tarkoitettun vaitiolovelvollisuuden piiriin.

Sosiaali- ja terveysministeriöllä on oikeus luovuttaa vain sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen kunkin 2 momentissa mainitun viranomaisen tehtävien suorittamiseksi.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, vakuutusyhdistyksellä on oikeus luovuttaa salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja:

1) toiselle vakuutuslaitokselle jälleenvakuutuksen järjestämistä varten;

2) vakuutusyhdistyksen palveluyritykselle tai sille, joka hoitaa vakuutusyhdistyksen antamaa tehtävää toimeksiannon perusteella;

3) vakuutusyhdistyksen kanssa samaan konserniin tai sen kanssa samaan taloudelliseen yhteenliittymään kuuluvalla vakuutuslaitokselle korvasasian hoitoa, vakuutussovimuksen tekemistä ja vakuutusliikkeen harjoittamisen kannalta tarpeellisten muiden tehtävien hoitamista varten; mitä edellä tässä kohdassa säädetään tietojen luovuttamisesta, ei sovelleta henkilötietolain (523/1999) 11 §:ssä tarkoitettujen arkaluonteisten tietojen luovuttamiseen;

4) vakuutusalan lautakunnan tai vastaavan toimielimen palveluksessa tai jäsenenä ollelle sinne käsiteltäväksi saatetun asian hoitamista varten;

5) toiselle vakuutuslaitokselle tai vahingonaiheuttajalle vakuutusyhdistyksen takautumisoikeuden toteuttamiseksi sekä toiselle vakuutuslaitokselle sen selvittämiseksi, mikä on eri vakuutuslaitosten vastuu samasta vakuutustapahtumasta;

6) vakuutusyhdistykseen kohdistuneista rikoksista sekä sille ilmoitetuista vahingoista toisille vakuutuslaitoksille vakuutuslaitoksiin kohdistuvan rikollisuuden ehkäisemiseen liittyvän tärkeän edun vuoksi, jos tietosuojalautakunta on antanut tähän henkilötietolain 43 §:n 3 momentissa tarkoitettun luvan;

7) sosiaali- ja terveysministeriön luvalla historiallista tai tieteellistä tutkimusta tai tilastointia varten, jos on ilmeistä, ettei tietojen antaminen loukkaa niitä etuja, joiden suojaksi vaitiolovelvollisuus on säädetty; lupa voi-

daan antaa määräajaksi ja siihen on liitettävä yleisen ja yksityisen edun suojaamiseksi tarpeelliset määräykset; lupa voidaan peruuttaa, milloin siihen harkitaan olevan syytä;

8) Suomen syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle rikoksen estämiseksi ja selvittämiseksi sekä 1 momentissa tarkoitetuille viranomaisille tai toimielimille; terveydentilaan liittyviä tietoja saa kuitenkin luovuttaa vain syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle vakuutus- tai eläkelaitokseen kohdistuvan petosrikoksen estämiseksi, selvittämiseksi ja syytteen esittämiseksi; sekä

9) luottotietotoimintaa harjoittavalle rekisterinpitäjälle; luovuttaa voidaan kuitenkin vain tietoja, joita luottotietotoiminnan harjoittaja saa tallettaa luottotietorekisteriin tai muutoin käsitellä luottotietoina käytettäviksi.

Sen lisäksi, mitä 4 momentissa säädetään, vakuutusyhdistys voi luovuttaa asiakasrekisterissään olevia markkinointia sekä asiakaspalvelua ja muuta asiakassuhteen hoitamista varten tarpeellisia tietoja sellaiselle yritykselle, joka kuuluu vakuutusyhdistyksen kanssa samaan taloudelliseen yhteenliittymään. Mitä edellä tässä momentissa säädetään tietojen luovuttamisesta, ei sovelleta henkilötietolain 11 §:ssä tarkoitettujen arkaluonteisten tietojen luovuttamiseen.

Mitä 4 momentin 4 kohdassa säädetään vakuutusyhdistyksen oikeudesta tietojen luovuttamiseen, sovelletaan myös 4 momentin 4 kohdassa tarkoitettun vakuutusalan lautakunnan tai toimielimen oikeuteen luovuttaa tietoja.

Vakuutusyhdistys voi 4 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa luovuttaa vain sellaisia tietoja, joita tarvitaan kyseessä olevien tehtävien suorittamiseksi.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Vakuutusyhdistyksen yhdistysjärjestykseen sisältyvän tämän lain vastaisen määräyksen sijasta noudatetaan tätä lakia. Jos yhdistysjärjestys ei vastaa lain vaatimuksia, vakuutusyhdistyksen hallituksen on tehtävä ehdotus yhdistysjärjestyksen muuttamiseksi lain mukaiseksi. Yhdistysjärjestyksen muutoksille on haettava Finanssivalvonnan vahvistus viimeistään kolmen vuoden kuluttua lain voi-

maantulosta. Finanssivalvonta voi asettaa yhdistykselle uhkasakon tämän veloitteen täyttämisen tehosteeksi. Yhdistysjärjestyksen muutokset on ilmoitettava rekisteröitäväksi kolmen kuukauden kuluessa Finanssivalvonnan antamasta päätöksestä.

Jos vakuutusyhdistyksen yhdistysjärjestykseen on ennen tämän lain voimaantuloa otettu takuusuuden omistajien osakkuutta koskevia määräyksiä, niihin sovelletaan, mitä 2 momentissa säädetään yhdistysjärjestyksestä.

Jos yhdistyskokouksen päätös on tehty ennen lain voimaantuloa, päätettyyn asiaan ja siihen liittyviin rekisteröinteihin sekä muihin menettelyihin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta lakia. Jos yhdistyskokouksen päätös tehdään lain tultua voimaan, kokouskutsuun, kokousasiakirjoihin sekä kokoukseen ilmoittautumiseen ja osallistumiseen sovelletaan lakia jo ennen sen voimaantuloa.

Sen estämättä, mitä 1 luvun 2 §:n 1 momentissa säädetään, vain lain voimaantulon jälkeen merkityt takuusuudet tuottavat takuusuuden omistajalle osakkuuden vakuutusyhdistyksessä.

Sen estämättä, mitä 1 luvun 3 §:n 1 momentissa säädetään, myös vakuutusyhdistyksen takuusuudenomistajaosakkaat ovat vastuussa sellaisista vakuutusyhdistyksen velvoitteista, jotka ovat syntyneet ennen lain voimaantuloa.

Jos yhdistysjärjestyksen määräys hallinto-

neuvostosta on ilmoitettu rekisteröitäväksi ennen lain voimaantuloa, hallintoneuvostolla on kolmen vuoden ajan lain voimaantulosta oikeus valita hallituksen jäsenet, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisin.

Ylikurssirahasto on 10 luvun 6 §:ssä tarkoitettua sidottua omaa pääomaa.

Edellä 10 luvun omaa pääomaa, kirjanpitoa, tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevia säännöksiä sovelletaan viimeistään siltä tilikaudelta, joka alkaa uuden lain tultua voimaan.

Sulautumiseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta lakia, jos sulautumissuunnitelma ilmoitetaan rekisteröitäväksi ennen lain voimaantuloa. Vakuutuskannan luovuttamiseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta lakia, jos vakuutuskannan luovuttamista koskevaan suunnitelmaan on haettu Finanssivalvonnan suostumusta ennen lain voimaantuloa. Muussa tapauksessa sulautumiseen ja vakuutuskannan luovuttamiseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta lakia.

Ennen lain voimaantuloa tehdyn päätöksen pätemättömyyttä koskevan moitekanteen tai muun vaatimuksen käsittelemiseen ja ratkaisemiseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta lakia.

Vahingonkorvaukseen, joka perustuu ennen lain voimaantuloa tapahtuneeseen tekoon tai laiminlyöntiin, sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta lakia.

2.

Laki**maatalousyrittäjän eläkelain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 22 päivänä joulukuuta 2006 annetun maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 117, 118, 120, 126—129 ja 134 §, sellaisena kuin niistä on 128 § laissa 1170/2007, sekä *lisätään* lakiin uusi 128 a ja 128 b § seuraavasti:

117 §

Valtuuskunnan tehtävät ja päätöksenteko

Valtuuskunnan tehtävänä on päättää eläkelaitoksen toiminnan yleisistä suuntaviivoista sekä valvoa eläkelaitoksen hallituksen toimintaa.

Valtuuskunnan on:

- 1) valittava muut kuin ministeriöitä edustavat hallituksen jäsenet ja heille henkilökohtaiset varajäsenet;
- 2) valittava tilintarkastaja ja mahdollinen varatilintarkastaja;
- 3) käsiteltävä tilinpäätös, toimintakertomus ja tilintarkastuskertomus sekä päätettävä toimenpiteistä, joihin ne antavat aiheita.

118 §

Hallitus

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen hallitukseen kuuluu Eläketurvakeskuksen valitsema puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja ja valtuuskunnan valitsevat jäsenet. Hallituksessa on puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan ohella yksi maa- ja metsätalousministeriön, yksi sosiaali- ja terveysministeriön ja yksi valtiovarainministeriön nimeämä jäsen sekä tämän lain piiriin kuuluvien henkilöiden taloudellisia etuja valvovien edustavimpien järjestöjen edustus. Puheenjohtajaa ja varapuheenjohtajaa lukuun ottamatta kullekin halli-

tuksen jäsenelle on nimettävä henkilökohtainen varajäsen.

Hallituksen puheenjohtajalla tai varapuheenjohtajalla tulee olla hyvä työeläkevakuutustoiminnan tuntemus. Hallituksen jäsenen on oltava hyvämaineinen.

Hallituksessa on oltava hyvä eläkelaitoksen 114 §:ssä tarkoitetun toiminnan tuntemus ja sijoitustoiminnan asiantuntemus.

120 §

Toimitusjohtaja

Hallitus valitsee Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen toimitusjohtajan.

Toimitusjohtajan on oltava hyvämaineinen ja hänellä on oltava hyvä työeläkevakuutus-toiminnan, eläkelaitoksen 114 §:ssä tarkoitetun muun toiminnan, sijoitustoiminnan ja liikkeenjohdon tuntemus.

Toimitusjohtajan tulee hoitaa eläkelaitoksen hallintoa hallituksen antamien ohjeiden ja määräysten mukaisesti. Toimitusjohtajan on huolehdittava siitä, että kirjanpito on lain mukainen ja varainhoito luotettavalla tavalla järjestetty.

126 §

Kirjanpito, tilinpäätös ja toimintakertomus

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen kirjanpitoon sekä tilinpäätöksen, toimintakertomuk-

sen ja konsernitilinpäätöksen laadintaan sovelletaan kirjanpitolakia, jollei tämän lain kirjanpitoa, tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevista säännöksistä muuta johdu, sekä kirjanpitoasetusta (1339/1997), jollei tämän lain kirjanpitoa, tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevista säännöksistä tai 127 §:n 1 momentissa tarkoitettua sosiaali- ja terveysministeriön asetuksesta tai Finanssivalvonnan määräyksistä muuta johdu.

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, eläkelaitoksen tilinpäätökseen ja toimintakertomukseen sovelletaan vakuutusyhtiölain 8 luvun säännöksiä, lukuun ottamatta 1—3 §:ää, 10 §:n 1 momenttia ja 2 momentin 1 kohtaa, 12 §:n 3—6 kohtaa, 13 §:ää, 14 §:n 1 momentin 2 kohtaa, 19, 23 ja 27—31 §:ää.

Kirjanpitolain 3 luvun 9 §:ää ei sovelleta eläkelaitoksen tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen rekisteröintiin eikä 11 §:ää jäljennösten antamisvelvollisuuteen.

Tilinpäätös ja toimintakertomus on viimeistään tilikautta seuraavan maaliskuun loppuun mennessä annettava tilintarkastajille, joiden tulee seuraavan huhtikuun 15 päivään mennessä antaa hallitukselle tilintarkastuskertomuksensa.

127 §

Kirjanpitoa ja tilinpäätöstä koskevat tarkemmat määräykset

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan antaa vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat säännökset:

1) vakuutusyhtiölain 8 luvun 8 §:ssä tarkoitettua tilinpäätöksen tase- ja tuloslaskelma-kaavoista, toimintakertomuksesta, rahoituslaskelmasta, tilinpäätöksen liitetiedoista, vakuutusyhtiölain 8 luvun 21 §:ssä tarkoitettua konsernitilinpäätöksen laatimiseen liittyvistä vastaavista kaavoista, asiakirjoista ja liitetiedoista sekä tase-erittelyistä ja liitetietojen erittelyistä;

2) vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 §:ssä tarkoitettujen rahoitusvälineiden, sijoituskiinteistöjen ja muiden sijoitusten käyvän arvon mukaisen arvostuksen edellytysten ja käyvän arvon määrittämisen pääperiaatteista, käyvän arvon muutosten merkitsemisestä tilinpäätöksen tuloslaskelmaan ja taseeseen sekä

konsernitilinpäätöksen konsernituloslaskelmaan ja konsernitaseeseen, näistä sijoituksista annettavista liitetiedoista ja näistä sijoituksista toimintakertomuksessa annettavista tiedoista;

3) vakuutusyhtiölain 8 luvun 24 §:n mukaan laadittavassa tilinpäätöksessä ja konsernitilinpäätöksessä tai toimintakertomuksessa annettavista lisätiedoista, joiden antamiseen kirjanpitolain 7 a luvun 1 §:ssä tarkoitettua kansainväliset tilinpäätösstandardit eivät velvoita; sekä

4) milloin ja miten saadaan poiketa vakuutusyhtiölain 8 luvun 8 §:ssä tarkoitettua tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen ja vakuutusyhtiölain 8 luvun 21 §:ssä tarkoitettua konsernitilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimista koskevista säännöksistä oikean ja riittävän kuvan antamiseksi.

Finanssivalvonta antaa vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat määräykset:

1) eläkelaitoksen ja sen konsernin tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimisesta;

2) vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 ja 18 §:ssä tarkoitettujen sijoitusten käyvän arvon mukaisen arvostuksen edellytyksistä, sijoitusten käyvän arvon ja hankintamenon määrittämisestä ja esittämisestä tase-eräkohtaisesti liitetiedoissa sekä sijoitus- ja käyttöomaisuuden välisistä siirroista;

3) vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 §:ssä tarkoitettujen rahoitusvälineiden luokittelusta ja suojauslaskennasta;

4) vakuutusyhtiölain 8 luvun 18 §:ssä tarkoitettujen johdannaissopimusten käsittelystä kirjanpidossa ja tilinpäätöksessä; sekä

5) eläkelaitoksen vakuutusteknisen vastuvelan ilmoittamisesta tilinpäätöksessä tai toimintakertomuksessa.

Jos tässä pykälässä tarkoitettu asetus, määräys tai lupa on kirjanpitolain tai kirjanpitoasetuksen yleisen soveltamisen kannalta merkittävä, ministeriön tai Finanssivalvonnan on ennen asetuksen, määräyksen tai luvan antamista pyydettävä siitä kirjanpitolautakunnan lausunto.

Finanssivalvonta voi erityisestä syystä määrääjäksi myöntää yksittäistapauksissa poikkeuksia 127 §:n 1 momentin 1—3 kohdasta ja 2 momentin 2 kohdasta, vakuutusyhtiölain 8 luvun 6 §:stä sekä kirjanpitolain

6 luvun 5 §:n 1 momentista. Lisäksi Finanssivalvonta voi myöntää poikkeuksia kirjanpitolain 2 luvun 9 §:n 1 momentista.

128 §

Tilintarkastus

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen tilintarkastuksesta säädetään tässä laissa ja tilintarkastuslaissa (459/2007).

Eläkelaitoksen tilintarkastukseen sovelletaan, mitä tilintarkastuslain 25 §:n 1 momentin 8 kohdassa, 5 luvussa ja 40 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädetään julkisen kaupankäynnin kohteena olevan yhteisön tilintarkastuksesta ja tilintarkastajasta.

Eläkelaitoksessa on oltava vähintään yksi tilintarkastaja. Vähintään yhden tilintarkastajan ja varatilintarkastajan on oltava tilintarkastuslain 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettu KHT-tilintarkastaja tai KHT-yhteisö.

Eläkelaitoksen tilintarkastajan toimikausi päättyy ja uuden tilintarkastajan toimikausi alkaa uuden tilintarkastajan valinnasta päätävän valtuuskunnan kokouksen päättyessä, jollei tilintarkastajaa valittaessa päätetä toisin. Valtuuskunnan kokouksessa ei voida päättää, että tilintarkastajan toimikausi jatkuu toistaiseksi.

Jos eläkelaitokselle on valittu vain yksi tilintarkastaja, eikä tämä ole tilintarkastuslain 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettu KHT-yhteisö, on valittava ainakin yksi varatilintarkastaja. Mitä tässä laissa ja tilintarkastuslaissa säädetään tilintarkastajasta sovelletaan myös varatilintarkastajaan.

128 a §

Eläkelaitoksen tilintarkastusta koskevat erityiset säännökset

Eläkelaitoksen tilintarkastajan suorittaman tilikauden aikaisen jatkuvan tarkastuksen on riittävänä pidettävässä laajuudessa ulotuttava 114 §:n mukaiseen toimintaan, vastuuelkaan, sijoitustoimintaan sekä eläkelaitoksen ja sen kanssa samaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välisiin liiketoimiin.

Eläkelaitoksen tilintarkastajan on vähintään kerran vuodessa ja Finanssivalvonnan pyynn-

nöstä myös muuna ajankohtana tarkistettava, täyttävätkö eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuelan kattamisesta annetun lain 19 §:ssä tarkoitettu kateluettelo ja siihen merkityt omaisuuserät mainitussa laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä ja määräyksissä asetetut vaatimukset tämän lain 200 §:n mukaisen vastuuelan kattamisesta.

Tilintarkastajan 1 ja 2 momentissa tarkoitusta tarkastuksesta on annettava kertomus eläkelaitoksen hallitukselle.

Eläkelaitoksen hallituksen on vähintään kerran vuodessa kuultava kokouksessaan tilintarkastajaa eläkelaitoksen taloudellisesta asemasta ja sisäisestä valvonnasta sekä muista tilintarkastuksessa esille tulleista seikoista.

128 b §

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 128 a §:n 3 momentissa tarkoitettusta kertomuksesta.

129 §

Tilintarkastajan määrääminen

Finanssivalvonnan on ilmoituksesta määrättävä Maatalousyrittäjien eläkelaitokselle kelpoisuusehdot täyttävä tilintarkastaja, jos tilintarkastajaa ei ole valittu tämän lain tai tilintarkastuslain mukaisesti tai tilintarkastajalla ei ole tilintarkastuslain 3 §:ssä tarkoitettua kelpoisuutta tai milloin tilintarkastaja ei ole tilintarkastuslain 24 §:ssä tarkoitettulla tavalla riippumaton tai hän on saman lain 25 §:ssä tarkoitettulla tavalla esteellinen.

Ilmoituksen saa 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa tehdä kuka tahansa. Eläkelaitoksen hallitus on velvollinen tekemään ilmoituksen, jollei valtuuskunta viivytyksettä valitse kelpoisuusehdot täyttävää tilintarkastajaa.

Finanssivalvonnan on pyydettävä Keskuskauppakamarin tilintarkastuslautakunnalta lausunto 1 momentissa tarkoitettua riippumattomuutta koskevassa asiassa ennen sen ratkaisemista.

Ennen kuin 1 momentissa tarkoitettu määräys annetaan, on eläkelaitoksen hallitusta kuultava. Määräys on voimassa siihen asti, kun eläkelaitokselle on säädetyssä järjestyksessä valittu tilintarkastaja Finanssivalvonnan määräämän tilintarkastajan tilalle.

134 §

Vastuullinen vakuutusmatemaatikko

Vakuutusteknisten laskelmien ja selvitysten laatimista varten Maatalousyrittäjien eläkelaitoksella on oltava vastuullinen vakuutusmatemaatikko. Vakuutusmatemaatikon kelpoisuuden vahvistamiseen sovelletaan va-

kuutusyhtiölain 31 luvun 6 §:n 3 momenttia.

Vakuutusmatemaatikon tehtäviin ja kelpoisuusehtoihin sovelletaan vakuutusyhtiölain 31 luvun 5—9 §:ää.

Vakuutusmatemaatikon ottamisesta ja eroamisesta on Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen tehtävä ilmoitus Finanssivalvonnalle.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 20 .

Tällä lailla kumotaan Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännöstä 28 päivänä joulukuuta 2006 annetun valtioneuvoston asetuksen (1404/2006) 3 §.

3.

Laki**merimieseläkelain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 22 päivänä joulukuuta 2006 annetun merimieseläkelain (1290/2006) 174 , 191—194, 196—198, 201, 208, 210 ja 227 §, sellaisina kuin niistä ovat 191 ja 194 § osaksi laissa 1168/2007 ja 192 § edellä mainitussa laissa, sekä *lisätään* lakiin uusi 193 a ja 195 a § seuraavasti:

174 §

Valtuuskunnan varsinainen kokous

Valtuuskunnan varsinaisessa kokouksessa on:

- 1) esitettävä tilinpäätös, toimintakertomus ja tilintarkastuskertomus;
- 2) päätettävä edellisen vuoden tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen vahvistamisesta;
- 3) päätettävä niistä toimenpiteistä, joihin edellisen vuoden hallinto ja tilinpäätös antavat aiheita;
- 4) valittava tilintarkastaja ja mahdolliset varatilintarkastajat;
- 5) määrättävä hallituksen jäsenten ja varajäsenten sekä tilintarkastajan ja mahdollisten varatilintarkastajien palkkiot; sekä
- 6) käsiteltävä muut kokouskutsussa mainitut asiat.

14 luku

Eläkekassan tilintarkastus

191 §

Sovellettava laki

Eläkekassan tilintarkastuksesta säädetään tässä luvussa ja tilintarkastuslaissa

(459/2007).

Eläkekassan tilintarkastukseen sovelletaan, mitä tilintarkastuslain 25 §:n 1 momentin 8 kohdassa, 5 luvussa ja 40 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädetään julkisen kaupankäynnin kohteena olevan yhteisön tilintarkastuksesta ja tilintarkastajasta.

192 §

Tilintarkastajan valinta ja kelpoisuus

Eläkekassassa on oltava vähintään yksi tilintarkastaja. Tilintarkastajan valitsee valtuuskunta. Vähintään yhden tilintarkastajan on oltava tilintarkastuslain 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettu KHT-tilintarkastaja tai KHT-yhteisö.

Jos eläkekassalle on valittu vain yksi tilintarkastaja, eikä tämä ole tilintarkastuslain 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettu KHT-yhteisö, on valittava ainakin yksi varatilintarkastaja. Mitä tässä laissa ja tilintarkastuslaissa säädetään tilintarkastajasta, sovelletaan myös varatilintarkastajaan.

193 §

Tilintarkastajan toimikausi

Eläkekassan tilintarkastajan toimikausi päättyy ja uuden tilintarkastajan toimikausi alkaa uuden tilintarkastajan valinnasta päätävän valtuuskunnan kokouksen päättyessä, jollei tilintarkastajaa valittaessa päätetä toisin. Valtuuskunnan kokouksessa ei voida päättää, että tilintarkastajan toimikausi jatkuu toistaiseksi.

193 a §

Eläkekassan tilintarkastusta koskevat erityiset säännökset

Eläkekassan tilintarkastajan suorittaman tilikauden aikaisen jatkuvan tarkastuksen on riittävänä pidettävässä laajuudessa ulotuttava vastuuvetkaan, toimintapääomaan, sijoitustoimintaan, vakuuttamis- ja korvaustoimintaan sekä eläkekassan ja sen kanssa samaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välisiin liiketoimiin.

Eläkekassan tilintarkastajan on vähintään kerran vuodessa ja Finanssivalvonnan pyynnöstä myös muuna ajankohtana tarkastettava, täyttävätkö eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuvelan kattamisesta annetun lain 19 §:ssä tarkoitettu kateluettelo ja siihen merkityt omaisuuserät mainitussa laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä ja määräyksissä asetetut vaatimukset tämän lain 201 §:n mukaisen vastuuvelan kattamisesta.

Tilintarkastajan 1 ja 2 momentissa tarkoitettua tarkastuksesta on annettava kertomus eläkekassan hallitukselle.

Eläkekassan hallituksen on vähintään kerran vuodessa kuultava kokouksessaan tilintarkastajaa eläkekassan taloudellisesta asemasta ja sisäisestä valvonnasta sekä muista tilintarkastuksessa esille tulleista seikoista.

194 §

Oikeus vaatia tilintarkastajan määräämistä

Finanssivalvonnan on ilmoituksesta määrättävä eläkekassalle kelpoisuusehdot täyttävä tilintarkastaja, jos:

1) tilintarkastajaa ei ole valittu tämän luvun tai tilintarkastuslain mukaisesti; tai

2) tilintarkastajalla ei ole tässä laissa tai tilintarkastuslain 3 §:ssä tarkoitettua kelpoisuutta tai jos tilintarkastaja ei ole tilintarkastuslain 24 §:ssä tarkoitettulla tavalla riippumaton tai hän on saman lain 25 §:ssä tarkoitettulla tavalla esteellinen.

Ilmoituksen 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa saa tehdä kuka tahansa. Eläkekassan hallitus on velvollinen tekemään ilmoituksen, jollei valtuuskunta viivytyksettä valitse kelpoisuusehdot täyttävää tilintarkastajaa.

Finanssivalvonnan on pyydettävä Keskuskauppakamarin tilintarkastuslautakunnalta lausunto 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettussa riippumattomuutta koskevassa asiassa ennen sen ratkaisemista.

Ennen kuin 1 momentissa tarkoitettu tilintarkastajan määräys annetaan, eläkekassan hallitusta on kuultava. Määräys on voimassa siihen asti, kunnes eläkekassalle on säädetysjärjestyksessä valittu tilintarkastaja Finanssivalvonnan määräämän tilintarkastajan tilalle.

195 a §

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 193 a §:n 3 momentissa tarkoitettua kertomuksesta.

196 §

Sovellettavat lait

Eläkekassan kirjanpitoon sekä tilinpäätöksen, toimintakertomuksen ja konsernitilinpäätöksen laadintaan sovelletaan kirjanpitolakia (1336/1997), jollei tämän luvun säännöksistä muuta johdu, sekä kirjanpitoasetusta (1339/1997), jollei tämän luvun säännöksistä taikka 197 §:ssä tarkoitettua sosiaali- ja terveysministeriön asetuksesta tai Finanssivalvonnan määräyksistä muuta johdu.

Sen lisäksi, mitä tässä luvussa säädetään, eläkekassan tilinpäätökseen ja toimintaker-

tomukseen sovelletaan vakuutusyhtiölain (521/2008) 8 luvun säännöksiä, lukuun ottamatta 1—3 §:ää, 10 §:n 1 momenttia ja 2 momentin 1 kohtaa, 12 §:n 3—6 kohtaa, 13 §:ää, 14 §:n 1 momentin 2 kohtaa, 19, 23 ja 27—31 §:ää.

Kirjanpitolain 3 luvun 9 §:ää ei sovelleta eläkekassan tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen rekisteröintiin eikä 11 §:ää jäljennösten antamisvelvollisuuteen.

197 §

Sovellettavat asetukset ja määräykset

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan antaa eläkekassan harjoittaman vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat säännökset:

1) vakuutusyhtiölain 8 luvun 8 §:ssä tarkoitettujen tilinpäätöksen tase- ja tuloslaskelma-kaavoista, toimintakertomuksesta, rahoituslaskelmasta, tilinpäätöksen liitetiedoista, vakuutusyhtiölain 8 luvun 21 §:ssä tarkoitettujen konsernitilinpäätöksen laatimiseen liittyvistä vastaavista kaavoista, asiakirjoista ja liitetiedoista sekä tase-erittelyistä ja liitetietojen erittelyistä;

2) vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 §:ssä tarkoitettujen rahoitusvälineiden, sijoituskiinteistöjen ja muiden sijoitusten käyvän arvon mukaisen arvostuksen edellytysten ja käyvän arvon määrittämisen pääperiaatteista, käyvän arvon muutosten merkitsemisestä tilinpäätöksen tuloslaskelmaan ja taseeseen, näistä sijoituksista annettavista liitetiedoista ja näistä sijoituksista toimintakertomuksessa annettavista tiedoista;

3) vakuutusyhtiölain 8 luvun 24 §:n mukaan laadittavassa tilinpäätöksessä tai toimintakertomuksessa annettavista lisätiedoista, joiden antamiseen kirjanpitolain 7 a luvun 1 §:ssä tarkoitettujen kansainväliset tilinpäätös-standardit eivät velvoita; sekä

4) milloin ja miten saadaan poiketa vakuutusyhtiölain 8 luvun 8 §:ssä tarkoitettujen tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen ja vakuutusyhtiölain 8 luvun 21 §:ssä tarkoitettujen konsernitilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimista koskevista säännöksistä oikean ja riittävän kuvan antamiseksi.

Finanssivalvonta antaa vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat määräykset:

1) eläkekassan ja sen konsernin tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimisesta;

2) vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 ja 18 §:ssä tarkoitettujen sijoitusten käyvän arvon mukaisen arvostuksen edellytyksistä, sijoitusten käyvän arvon ja hankintamenon määrittämisestä ja esittämisestä tase-eräkohtaisesti liitetiedoissa sekä sijoitus- ja käyttöomaisuuden välisistä siirroista;

3) vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 §:ssä tarkoitettujen rahoitusvälineiden luokittelusta ja suojauslaskennasta;

4) vakuutusyhtiölain 8 luvun 18 §:ssä tarkoitettujen johdannaissopimusten käsittelystä kirjanpidossa ja tilinpäätöksessä; sekä

5) eläkekassan vakuutusteknisen vastuuvelan ilmoittamisesta tilinpäätöksessä tai toimintakertomuksessa.

Jos tässä pykälässä tarkoitettu asetus, määräys tai lupa on kirjanpitolain tai kirjanpitoasetuksen yleisen soveltamisen kannalta merkittävä, ministeriön tai Finanssivalvonnan on ennen asetuksen, määräyksen, ohjeen, luvan tai lausunnon antamista pyydyttävä siitä kirjanpitolausunkunnan lausunto.

198 §

Finanssivalvonnan oikeus myöntää eläkekassalle poikkeuksia

Finanssivalvonta voi erityisestä syystä määrääjäksi myöntää yksittäistapauksissa poikkeuksia 197 §:n 1 momentin 1—3 kohdasta ja 2 momentin 2 kohdasta, vakuutusyhtiölain 8 luvun 6 §:stä sekä kirjanpitolain 6 luvun 5 §:n 1 momentista. Lisäksi Finanssivalvonta voi myöntää poikkeuksia kirjanpitolain 2 luvun 9 §:n 1 momentista.

201 §

Vastuuvelan kattaminen

Eläkekassan on katettava 200 §:ssä tarkoitettu vastuovelka, velka työntekijän eläkelain 183 §:ssä tarkoitettuun vastuunjakoon, velka yrittäjän eläkelain 142 §:ssä tarkoitettuun

vastuunjakoon, 152 §:stä johtuva velka valtiolle sekä vakuutusmaksuista johtuvat velat noudattaen eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuvelan kattamisesta annetun lain säännöksiä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vastuuvastausta saadaan vähentää takautumisoikeuteen perustuvat saamiset.

208 §

Vakavaraisuusrajan ja toimintapääoman laskeminen

Eläkekassan vakavaraisuusraja lasketaan eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuvelan kattamisesta annetun lain mukaisesti. Vastuuvastana käytetään tällöin 202 §:n mukaisen vakuutusteknisen vastuuvelan ja vakuutusriskien heilahteluihin varattavan laskennallisen osan yhteismäärää. Vakuutusriskien heilahteluihin varattava laskennallinen osa määritellään 202 §:n mukaisessa sosiaali- ja terveysministeriön antamassa asetuksessa.

Eläkekassan toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla eläkekassan varojen on katsottava ylittävän eläkekassan velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset noudattaen vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 5—7 ja 10 kohtaa, 3 §:ää, 4 §:n 1 momentin 1 kohtaa ja 4 momenttia, 5 §:n 2, 5, 7 ja 8 kohtaa sekä 6 §:ää. Velkoihin kuuluvana vastuuvastana käytetään 1 momentin mukaista vakuutusteknistä vastuuvastana.

Eläkekassan on toimitettava Finanssival-

vonnalle laskelma toimintapääomaa koskevien määräysten täyttymisestä.

210 §

Vakavaraisuutta ja toimintapääomaa koskevat määräykset

Finanssivalvonta antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä 206 §:ssä tarkoitettu esityksestä maksujen muuttamiseksi ja vakuutusteknisen tutkimuksen laatimisesta sekä 209 §:ssä tarkoitetuista suunnitelmista ja niissä annettavista tiedoista sekä 208 §:n 3 momentissa tarkoitettua laskelman laatimisesta ja sen toimittamisen ajankohdasta.

227 §

Vastuullinen vakuutusmatemaatikko

Vakuutusteknisten laskelmien ja selvitysten laatimista varten eläkekassalla on oltava vastuullinen vakuutusmatemaatikko. Vakuutusmatemaatikon kelpoisuuden vahvistamiseen sovelletaan vakuutusyhtiölain 31 luvun 6 §:n 3 momenttia.

Vakuutusmatemaatikon tehtäviin ja kelpoisuusehtoihin sovelletaan vakuutusyhtiölain 31 luvun 5—9 §:ää.

Vakuutusmatemaatikon ottamisesta ja eroamisesta on eläkekassan tehtävä ilmoitus Finanssivalvonnalle.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 20 _____.

Helsingissä 2 päivänä lokakuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Liisa Hyssälä*

Liite
Rinnakkaistekstit

1.

Laki

vakuutusyhdistyslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 31 päivänä joulukuuta 1987 annetun vakuutusyhdistyslain (1250/1987) 1 luvun 1 a ja 5 b §, 6 luvun 3 a ja 9 §, 10 luvun 1 a—1 c, 2, 5, 5 a—5 c, 6 a, 7—9, 9 a, 9 c—9 e, 11 ja 12 §, 11 luvun 3 a §, 12 luvun 3 §, 13 luvun 7—10 §, 14 luvun 13 ja 14 § sekä 16 luvun 11 a §, 12 §:n 2 momentti ja 13 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 1 a § laissa 952/2000, 1 luvun 5 b §, 10 luvun 1 a—1 c, 2, 5 c, 9, 9 c, 9 e, 11 ja 12 § laissa 1320/2004, 6 luvun 3 a § laissa 709/2004, 10 luvun 5, 7 ja 9 d § laissa 340/2000 ja mainitussa laissa 1320/2004, 10 luvun 5a, 5 b, 6 a, 8 ja 9 a §, 11 luvun 3 a §, 14 luvun 13 ja 14 § ja 16 luvun 11 a ja 13 § mainitussa laissa 340/2000, 12 luvun 3 § ja 16 luvun 12 §:n 2 momentti laissa 451/1995 sekä 13 luvun 7—10 § laissa 333/2004,

muutetaan 1 luvun 1—4, 5 c, 5 d, 6 a, 6 b ja 8 §, 2 luvun 3 ja 10 §, 3 luvun 3 ja 4 §, 4 luvun 2, 3, 3 b ja 4 §, 5 luvun 1, 2 ja 4 §, 6 luvun 1—3, 4—7, 10—12, 14 ja 15 §, 7 luvun 1, 6—12, 13—15, 17, 18, ja 20 §, 8 luvun 1, 2 ja 4 §, 9 luvun 1, 2, 4, 6 ja 7 §, 10 luvun 1, 3, 3 a, 3 b, 4 ja 6 §, 10 a luvun 1, 2, 2 a, 3 ja 5 §, 11 luvun 1, 2 ja 7 §, 12 luvun 5 ja 6 c §, 12 a luvun otsikko ja 1—3, 5, 6 ja 8 §, 13 luvun 6, 11, 16, 23, 24, 29 ja 30 §, 14 luvun 3, 4, 6, 11, 12 ja 15 §, 14 a luvun 1, 3 ja 9 §, 15 luvun 1, 3 ja 5—7 § sekä 16 luvun 3, 4 ja 6—10 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 1 § osaksi laissa 483/1993, mainitussa laissa 451/1995 ja laeissa 1207/1998 ja 417/2004, 2 § osaksi mainitussa laissa 451/1995, 3 § mainituissa laeissa 340/2000 ja 417/2004, 4 § laissa 265/2001, 1 luvun 5 c ja 5 d §, 2 luvun 10 §, 4 luvun 2, 3 ja 3 b §, 5 luvun 1, 2 ja 4 §, 6 luvun 2, 4, 10 ja 15 §, 7 luvun 17 ja 18 §, 8 luvun 1 §, 9 luvun 2 ja 7 §, 11 luvun 1 ja 7 §, 14 luvun 4, 12 ja 15 §, 14 a luvun 1 §, 15 luvun 1, 3 ja 6 § ja 16 luvun 3 § mainitussa laissa 340/2000, 1 luvun 6 a ja 6 b § ja 6 luvun 3 § mainitussa laissa 709/2004, 1 luvun 8 § laissa 487/2003, 2 luvun 3 § osaksi mainituissa laeissa 1207/1998, 340/2000 ja 365/2001, 3 luvun 3 §, 4 luvun 4 §, 6 luvun 1 ja 11 §, 7 luvun 1, 9 ja 11 § ja 8 luvun 4 § osaksi mainitussa laissa 340/2000, 7 luvun 8 § osaksi edellä mainitussa laissa ja mainitussa laissa 1320/2004, 8 luvun 2 §, 14 luvun 11 § ja 14 a luvun 9 § mainitussa laissa 340/2000 ja laissa 896/2008, 9 luvun 1 ja 6 §, 10 luvun 6 §, 14 luvun 3 § ja 14 a luvun 3 § mainitussa laissa 340/2000 ja laissa 470/2007, 10 luvun 1 §, 12 luvun 5 § ja 14 luvun 6 § mainitussa laissa 1320/2004, 10 luvun 3 § osaksi mainituissa laeissa 451/1995, 340/2000 ja 1320/2004, 10 luvun 3 a § mainitussa laissa 451/1995, laissa 81/1999, mainitussa laissa 340/2000 ja laissa 381/2005, 10 luvun 3 b § edellä mainitussa laissa, 10 luvun 4 § mainitussa laissa 81/1999, 10 a luvun 1 § mainitussa laissa 417/2004, 10 a luvun 5 § mainitussa laissa 483/1993, 12 luvun 6 c § ja 16 luvun 7 § mainituissa laeissa 333/2004 ja 896/2008, 12 a luvun otsikko ja 2 ja 3 § mainitussa laissa 952/2004, 12 a luvun 5, 6 ja 8 § edellä mainitussa laissa ja mainitussa laissa 709/2004, 13 luvun 6, 11, 16, 23, 24, 29 ja 30 § mainitussa laissa 333/2004, 15 luvun 5 ja 7 § osaksi mainitussa laissa 470/2007, 16 luvun 8 § laissa 1525/2001 ja mainitussa laissa 470/2007, 16 luvun 9 § mainituissa laeissa 340/2000, 333/2004 ja 1320/2004 sekä 16 luvun 10 § laeissa 638/2000 ja 52/2002 ja mainitussa laissa 896/2008 sekä

lisätään 1 lukuun uusi 6 c ja 6 d §, 6 lukuun uusi 8 a ja 8 b §, 7 lukuun uusi 1 a, 3 a, 12 a, 12 b ja 21 §, 9 lukuun uusi 2 a §, 10 lukuun uusi 3 c ja 3 d §, 10 a lukuun uusi 7—13 §, 12 a lukuun uusi 6 a §, 14 lukuun uusi 4 a ja 4 b § ja 15 lukuun uusi 3 a ja 8 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

1 luku

Yleisiä säännöksiä

1 §

Tätä lakia sovelletaan suomalaiseen vakuutusyhdistykseen.

Vakuutusyhdistys on osakkaiden keskinäiseen vastuuseen perustuva vakuutuslaitos, jonka toiminta-alue *saa* käsittää enintään 40 kuntaa yhtenäisellä alueella tai joka harjoittaa ainoastaan kalastusvälineiden vakuutusta.

Jos suuri vakuutusyhdistys aikoo ryhtyä harjoittamaan vakuutusliikettä 2 momentissa säädettyä toiminta-aluetta suuremmalla alueella tai Suomen valtion alueen ulkopuolella, on sen muututtava keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi siten kuin 8 luvussa säädetään.

Tässä laissa tarkoitetut suuret vakuutusyhdistykset ovat yhdistyksiä, joiden vakuutusmaksutulo ylittää 5 000 000 euroa vuodessa tai jotka harjoittavat vastuuvakuutusta muuten kuin liitännäisvakuutuksena tai vähintään puolet yhdistyksen maksutulosta tulee muilta kuin yhdistyksen jäseniltä. Muut vakuutusyhdistykset ovat tässä laissa tarkoitettuja pieniä vakuutusyhdistyksiä. Vakuutusvalvontavirasto voi antaa tarkempia määräyksiä siitä, milloin yhdistys muuttuu suuresta vakuutusyhdistyksestä pieneksi vakuutusyhdistykseksi tai päinvastoin. Vakuutusvalvontavirasto voi antaa tarkempia määräyksiä myös siitä, milloin yhdistyksen on täytettävä suurelle yhdistykselle säädetyt vaatimukset sen jälkeen, kun yhdistys on muuttunut pienestä yhdistyksestä suureksi yhdistykseksi.

Vakuutusyhdistyksistä, jotka harjoittavat kalastusvälineiden vakuutusta, on lisäksi voimassa, mitä niistä on kalastusvakuutusyhdistyksistä annetussa laissa (331/58) sää-

Ehdotus

1 luku

Yleisiä säännöksiä

1 §

Tätä lakia sovelletaan *Suomen lain mukaan rekisteröityyn* vakuutusyhdistykseen.

Vakuutusyhdistys on osakkaiden keskinäiseen vastuuseen perustuva vakuutuslaitos, jonka toiminta-alue käsittää enintään 40 kuntaa yhtenäisellä alueella tai joka harjoittaa ainoastaan kalastusvälineiden vakuutusta.

Jos suuri vakuutusyhdistys aikoo ryhtyä harjoittamaan vakuutusliikettä 2 momentissa säädettyä toiminta-aluetta suuremmalla alueella tai Suomen valtion alueen ulkopuolella, *sen yhdistyskokouksen on tehtävä päätös yhdistyksen muuttamisesta keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi* siten kuin 8 luvussa säädetään.

Tässä laissa tarkoitetut suuret vakuutusyhdistykset ovat yhdistyksiä, joiden vakuutusmaksutulo ylittää 5 000 000 euroa vuodessa tai jotka harjoittavat vastuuvakuutusta muuten kuin liitännäisvakuutuksena tai vähintään puolet yhdistyksen maksutulosta tulee muilta kuin yhdistyksen jäseniltä. Muut vakuutusyhdistykset ovat tässä laissa tarkoitettuja pieniä vakuutusyhdistyksiä. *Finanssivalvonta* voi antaa tarkempia määräyksiä siitä, milloin yhdistys muuttuu suuresta vakuutusyhdistyksestä pieneksi vakuutusyhdistykseksi tai päinvastoin. *Finanssivalvonta* voi antaa tarkempia määräyksiä myös siitä, milloin yhdistyksen on *muissa tilanteissa kuin sulautumisen tai vakuutuskannan luovuttamisen yhteydessä viimeistään* täytettävä suurelle yhdistykselle säädetyt vaatimukset sen jälkeen, kun yhdistys on muuttunut pienestä yhdistyksestä suureksi yhdistykseksi.

Vakuutusyhdistyksiin, jotka harjoittavat kalastusvälineiden vakuutusta, *sovelletaan*, mitä niistä kalastusvakuutusyhdistyksistä

Voimassa oleva laki

Ehdotus

detty.

Valtioneuvosto voi muuttaa tässä pykälässä säädettyä euromäärää yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaavaksi.

1 a §

Tässä laissa ministeriöllä tarkoitetaan sosiaali- ja terveysministeriötä.

2 §

Vakuutusyhdistyksen osakkaita ovat vakuutusnottajat ja, jos yhdistysjärjestyksessä niin määrätään, takuusuudenomistajat.

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, ettei jälleenvakuutuksen ottaminen tuota osakkuutta.

Vakuutusyhdistyksen takuusuuden hankinnasta on soveltuvin osin voimassa, mitä vakuutusyhtiölain (1062/79) 3 luvussa säädetään keskinäisen vakuutusyhtiön takuusuuden hankinnasta.

3 §

Vakuutusyhdistyksen osakkaat ovat vastuussa vakuutusyhdistyksen velvoitteista siten kuin tässä pykälässä säädetään.

Jos vakuutusyhdistyksen oma pääoma syntyneen tappion tai muun syyn takia ei enää täytä 10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa tai 10 a luvun 4 §:ssä säädettyjä vaatimuksia tai suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 3 §:n mukainen takuumäärä taikka jos selvitustilassa tai konkurssissa olevan yhdistyksen omaisuus ei riitä velkojen maksamiseen, vakuutusyhdistyksen osakkaille on viipymättä määrättävä lisämaksu. Lisämaksun on oltava määrältään vähintään niin suuri kuin edellä tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi tarvitaan. Vakuutusnottajaosakkaan vastuu yhdistyksen sitoumuksista on enintään yhden vuoden vakuutusmaksujen määrä.

annetussa laissa (331/58) säädetään.

Edellä 4 momentissa säädettyä euromäärää voidaan muuttaa sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaavaksi.

1 a §

(kumotaan)

2 §

Vakuutusyhdistyksen osakkaita ovat vakuutusnottajat. *Takuusuudenomistajat ovat myös vakuutusyhdistyksen osakkaita, jollei yhdistysjärjestyksessä toisin määrätä.*

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, ettei jälleenvakuutuksen ottaminen tuota osakkuutta.

Vakuutusyhdistyksen takuusuuden hankintaan sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain (521/2008) 4 luvussa säädetään keskinäisen vakuutusyhtiön takuusuuden hankinnasta.

3 §

Vakuutusyhdistyksen osakkaat eivät vastaa henkilökohtaisesti yhdistyksen velvoitteista. Vakuutusyhdistyksen vakuutusnottajaosakkaat ovat kuitenkin lisämaksuvelvollisia vakuutusyhdistystä kohtaan siten kuin tässä pykälässä säädetään.

Jos vakuutusyhdistyksen oma pääoma syntyneen tappion tai muun syyn takia ei enää täytä 10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa tai 10 a luvun 4 §:ssä säädettyjä vaatimuksia tai suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 3 §:n mukainen takuumäärä taikka jos selvitustilassa tai konkurssissa olevan yhdistyksen omaisuus ei riitä velkojen maksamiseen, vakuutusyhdistyksen vakuutusnottajaosakkaille on viipymättä määrättävä lisämaksu. Lisämaksun on oltava määrältään vähintään niin suuri kuin edellä tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi tarvitaan, mutta kuitenkin enintään yhtä suuri kuin vakuutusnottajaosakkaan edellisenä kalenterivuonna maksuunpantujen vakuutusmaksujen yhteismäärä. Vakuutusnottaja-

Jollei osakas määräaikana suorita hänelle määrättyä lisämaksua, se on viipymättä pantava ulosottoin perittäväksi. Jollei lisämaksua saada osakkaalta perityksi, on puuttuva määrä, sikäli kuin sen periminen vielä on tarpeen, jaettava toisten osakkaiden suoritettavaksi enintään heidän lisämaksuvelvollisuutensa määrään.

Lisämaksu viivästyskorkoineen saadaan periä ulosottoin ilman tuomiota ja päätöstä noudattaen, mitä verojen tai maksujen perimisestä ulosottoin annetussa laissa (367/1961) on säädetty.

4 §

Vakuutusyhdistys ei saa harjoittaa muuta liikettä kuin yhdistysjärjestyksessä mainittua vakuutusliikettä ja 5 §:ssä määriteltyä vakuutusliikkeeseen liittyvää toimintaa (*liittämissuoritus*).

Vakuutusyhdistyksen vakuutusliike ei saa käsittää henkivakuutusta, lakisääteistä vakuutusta, vahinkovakuutusluokkiin 14 ja 15 kuuluvaa vakuutusta eikä vakuutusta kymmentä vuotta pitemmäksi ajaksi.

Vakuutusyhdistyksen jälleenvakuutusliike saa käsittää vain yhdistysjärjestyksessä mainittujen vahinkovakuutusluokkien ja luokkaryhmien mukaisen ensivakuutuksen jälleenvakuutusta, ei kuitenkaan toisen vakuutusyhdistyksen muuta jälleenvakuutusta kuin tämän vakuutusliikkeen edelleenvakuutusta.

Suuri vakuutusyhdistys saa kuitenkin jälleenvakuuttaa kotimaasta tulevaa, yhdistysjärjestyksen mukaista ensivakuutusta ja, jos Vakuutusvalvontavirasto katsoo, että yhdistyksellä on siihen edellytykset, myös vastaavaa ulkomaista ensivakuutusta.

Vakuutusyhdistysten vahinkovakuutuksella tarkoitetaan muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten

osakkaalla tätä momenttia sovellettaessa tarkoitetaan sitä, joka oli yhdistyksen osakkaana sen kalenterivuoden alussa, jonka kuluessa lisämaksu määrättiin, jollei yhdistysjärjestyksessä toisin määrätä.

Jollei osakas määräaikana suorita hänelle määrättyä lisämaksua, se on viipymättä pantava ulosottoin perittäväksi. Jollei lisämaksua saada osakkaalta perityksi, on puuttuva määrä, sikäli kuin sen periminen vielä on tarpeen, jaettava toisten osakkaiden suoritettavaksi enintään heidän lisämaksuvelvollisuutensa määrään.

Lisämaksu viivästyskorkoineen saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä *siten kuin verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) ulosotosta säädetään.*

4 §

Vakuutusyhdistys ei saa harjoittaa muuta liikettä kuin yhdistysjärjestyksessä mainittua vakuutusliikettä *sekä* 5 §:ssä määriteltyä vakuutusliikkeeseen liittyvää toimintaa (*liittämissuoritus*).

Vakuutusyhdistyksen vakuutusliike saa käsittää *vain vakuutusluokista annetun lain (526/2008) vahinkovakuutusluokkiin kuuluvaa toimintaa, ei kuitenkaan* lakisääteistä vakuutusta, vahinkovakuutusluokkiin 14 ja 15 kuuluvaa vakuutusta eikä vakuutusta kymmentä vuotta pitemmäksi ajaksi.

Vakuutusyhdistyksen jälleenvakuutusliike saa käsittää vain yhdistysjärjestyksessä mainittujen vahinkovakuutusluokkien ja luokkaryhmien mukaisen ensivakuutuksen jälleenvakuutusta, ei kuitenkaan toisen vakuutusyhdistyksen muuta jälleenvakuutusta kuin tämän vakuutusliikkeen edelleenvakuutusta.

Suuri vakuutusyhdistys saa kuitenkin jälleenvakuuttaa kotimaasta tulevaa, yhdistysjärjestyksen mukaista ensivakuutusta ja, jos *Finanssivalvonta* katsoo, että yhdistyksellä on siihen edellytykset, myös vastaavaa ulkomaista ensivakuutusta.

(5 mom. kumotaan)

ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetussa ensimmäisessä neuvoston direktiivissä (73/239/ETY) tarkoitettuihin vakuutusluokkiin kuuluvaa toimintaa sekä jälleenvakuutusta. Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään tarkemmin vakuutusluokista.

5 b §

Vakuutusyhdistyksen lähipiiriin kuuluvat:

1) se, jolla on yhdistyksessä kirjanpitolain (1336/1997) 1 luvun 5 §:ssä tai osakeyhtiölain (734/1978) 1 luvun 3 §:n 2—4 momentissa tarkoitettu määräysvalta tai joka on yhdistyksessä määräysvaltaa käyttävän määräysvallassa taikka joka kuuluu yhdistyksen kanssa samaan konserniin;

2) se, jolla omistuksen nojalla on tai voi olla vähintään yksi prosentti yhdistyksen takuuosuuksista tai takuuosuuksien tuottamasta äänimäärästä taikka vastaava omistus tai äänivalta yhdistyksen konserniin kuuluvassa yhteisössä taikka yhdistyksessä määräysvaltaa käyttävässä yhteisössä tai säätiössä;

3) yhdistyksen toimitusjohtaja, hallituksen jäsen, hallintoneuvoston jäsen ja tilintarkastaja sekä 1 kohdassa tarkoitettussa yhteisössä tai säätiössä vastaavassa asemassa oleva henkilö;

4) 1—3 kohdassa tarkoitetun henkilön aviopuoliso tai häneen avioliitonomaisessa suhteessa oleva henkilö, sisarus, sisar- ja velipuoli, 1—3 kohdassa tarkoitetun henkilön ja hänen aviopuolisonsa tai häneen avioliitonomaisessa suhteessa olevan henkilön etenevässä tai takenevassa polvessa oleva sukulainen sekä mainittujen henkilöiden aviopuolisot tai heihin avioliitonomaisessa suhteessa olevat henkilöt;

5) yhteisö ja säätiö, jossa 2—4 kohdassa tarkoitettulla henkilöllä yksin tai toisen kanssa on kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tai osakeyhtiölain 1 luvun 3 §:n 2—4 momentissa tarkoitettu määräysvalta.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua omistusta ja äänivaltaa laskettaessa sovelletaan, mitä kirjanpitolain 1 luvun 5 §:n 2, 4 ja 5 momentissa ja osakeyhtiölain 1 lu-

5 b §

(kumotaan)

vun 3 §:n 3 momentissa säädetään, ja yhteisön osakkaalla ja jäsenellä olevaan osuuteen luetaan häneen 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettussa suhteessa olevan henkilön ja 5 kohdassa tarkoitettussa suhteessa olevan yhteisön ja säätiön omistus ja äänivalta.

5 c §

Vakuutusyhdistys saa ottaa luottoa ainoastaan:

- 1) välttämättömän maksuvalmiutensa hoitamiseksi;
- 2) työntekijäin eläkelaisissa (395/1961) tarkoitettujen perusteiden mukaisena takaisinlainauksena;
- 3) 2 momentissa tarkoitettuna pääomalinana;
- 4) ministeriön määräämissä tapauksissa; taikka
- 5) *Vakuutusvalvontaviraston yksittäistapauksessa antamalla luvalla.*

Vakuutusyhdistys voi ottaa lainan (*pääomalinana*), jonka:

- 1) pääoma, korko ja muu hyvitys saadaan maksaa yhdistyksen purkautuessa ja konkurssissa vain kaikkia muita velkoja huonommalla etuoikeudella;
- 2) pääoma saadaan muutoin palauttaa vain, jos yhdistyksen ja, jos yhdistys on emoyhdistys, sen konsernin viimeksi päättyneeltä tilikaudelta vahvistettavan taseen mukaiselle sidotulle omalle pääomalle ja muille jakokelvottomille erille jää täysi kate; sekä

- 3) korkoa ja muuta hyvitystä saadaan maksaa vain, jos maksettava määrä voidaan käyttää voitonjakoon yhdistyksen ja, jos yhdistys on emoyhdistys, sen konsernin viimeksi päättyneeltä tilikaudelta vahvistettavan taseen mukaan.

Vakuutusyhdistyksen on ilmoitettava 1 momentin 1, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun lainan ottamisesta Vakuutusvalvontavirastolle siten kuin virasto tarkemmin määrää.

Mitä 1—3 momentissa säädetään, sovelletaan myös vakuutusyhdistyksen sellaiseen tytäryhteisöön, joka ei ole luotto- tai rahoituslaitos taikka rahastoyhtiö.

5 c §

Vakuutusyhdistys saa ottaa luottoa ainoastaan:

- 1) välttämättömän maksuvalmiutensa hoitamiseksi;
- 2) *työntekijän* eläkelaisissa (395/2006) tarkoitettujen perusteiden mukaisena takaisinlainauksena;
- 3) 2 momentissa tarkoitettuna pääomalinana; *tai*
- 4) *liiketoimintaansa liittyvinä tavanomaisina tililuottoina ja muina niihin rinnastettavina luottoina.*

Vakuutusyhdistys voi ottaa lainan (*pääomalinana*), jonka:

- 1) pääoma, korko ja muu hyvitys saadaan maksaa yhdistyksen purkautuessa ja konkurssissa vain kaikkia muita velkoja huonommalla etuoikeudella;
- 2) pääoma saadaan muutoin palauttaa *ja korkoa maksaa vain siltä osin kuin yhdistyksen ja, jos yhdistys on emoyhdistys, sen konsernin vapaan oman pääoman ja kaikkien pääomallainojen määrä maksuhetkellä ylittää yhdistyksen viimeksi päättyneeltä tilikaudelta vahvistettavan tai sitä uudempaan tilinpäätökseen sisältyvän taseen mukaisen tappion määrän; sekä*
- 3) *pääoman tai koron maksamisesta yhdistys tai sen tytäryhteisö ei saa antaa vakuutta.*

Vakuutusyhdistyksen on ilmoitettava 1 momentin 1, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun lainan ottamisesta *Finanssivalvonnalle* siten kuin Finanssivalvonta tarkemmin määrää.

Mitä 1—3 momentissa säädetään *vakuutusyhdistyksen oikeudesta ottaa luottoa, sovelletaan myös vakuutusyhdistyksen tytäryhteisönä olevaan palveluyritykseen. Tytär-*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Vakuutusvalvontavirasto voi 12 luvun 6 c §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa kieltää vakuutusyhdistykseltä luotonoton.

Ministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tämän pykälän soveltamisesta.

5 d §

Vakuutusyhdistys tai sen kanssa samaan konserniin kuuluva yhteisö ei saa antaa vakuutta pääomallainan pääoman, koron tai muun hyvityksen maksamisesta. Pääomallainalle maksettava korko tai muu hyvitys vähentää viimeksi päättyneeltä tilikaudelta määrää, joka voidaan käyttää voitonjakoon.

Sopimus pääomallainasta on tehtävä kirjallisesti. Edellä 5 c §:n 2 momentin 1, 2 tai 3 kohdan vastainen lainaehtojen muutos ja 1 momentissa tarkoitettu vakuus on pätemätön. Pääomallainan 5 c §:n 2 momentin vastaista pääoman palauttamista, koron ja muun hyvityksen maksua sekä 1 momentissa tarkoitettua vakuuden antamista koskee soveltuvin osin, mitä 11 luvun 5 §:ssä säädetään.

Pääomallainoilla on keskenään yhtäläinen oikeus yhdistyksen varoihin, jollei muuta ole yhdistyksen ja pääomallainojen velkojien kesken sovittu.

Yhdistyksen takuupääoman alentamisen ja takaisinmaksun sekä yhdistyksen sulautumisen yhteydessä pääomallainan velkojalle tulevan määrän saa maksaa vasta, kun sanottu toimenpide on rekisteröity.

6 a §

Tässä laissa tarkoitetaan *palveluyrityksellä* yhteisöä, joka tuottaa vakuutusyhdistykselle sen pääasialliseen toimintaan liittyviä palveluita. Lisäksi palveluyrityksellä tarkoitetaan yhteisöä, joka pääasiallisena toimintanaan tuottaa palveluja yhdelle tai useammalle vakuutusyhdistykselle omistamalla, hallitsemalla tai hoitamalla kiinteistöjä.

yhteisö saa kuitenkin ottaa luottoa emoyrityksenä olevalta vakuutusyhdistykseltä.

Finanssivalvonta voi 12 luvun 6 c §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa kieltää vakuutusyhdistykseltä luotonoton.

Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa vakuutusyhdistyksen hakemuksesta antaa luvan poiketa 1 momentin säännöksistä.

5 d §

Pääomallainalle maksettava korko tai muu hyvitys vähentää viimeksi päättyneeltä tilikaudelta määrää, joka voidaan käyttää voitonjakoon.

Sopimus pääomallainasta on tehtävä kirjallisesti. Edellä 5 c §:n 2 momentin 1, 2 tai 3 kohdan vastainen lainaehtojen muutos ja 1 momentissa tarkoitettu vakuus on pätemätön. Pääomallainan 5 c §:n 2 momentin vastaiseen pääoman palauttamiseen, koron ja muun hyvityksen maksuun sekä 1 momentissa tarkoitettua vakuuden antamiseen sovelletaan, mitä laittomasta varojen jaosta säädetään 11 luvun 5 §:ssä ja 16 luvun 8 §:n 5 kohdassa.

Pääomallainoilla on keskenään yhtäläinen oikeus yhdistyksen varoihin, jollei muuta ole yhdistyksen ja pääomallainojen velkojien kesken sovittu.

Yhdistyksen takuupääoman alentamisen ja takaisinmaksun sekä yhdistyksen sulautumisen yhteydessä pääomallainan velkojalle tulevan määrän saa maksaa vasta, kun sanottu toimenpide on rekisteröity.

6 a §

Tässä laissa tarkoitetaan *palveluyrityksellä* yhteisöä, joka tuottaa vakuutusyhdistykselle sen pääasialliseen toimintaan liittyviä palveluita. Lisäksi palveluyrityksellä tarkoitetaan yhteisöä, joka pääasiallisena toimintanaan tuottaa palveluja yhdelle tai useammalle vakuutusyhdistykselle omistamalla, hallitsemalla tai hoitamalla kiinteistöjä. *Palveluyritykseen rinnastetaan vakuutusyhdistyksen tytäryhteisöinä olevat asunto- ja kiinteistöyhteisöt.*

6 b §

Tässä laissa tarkoitetaan *vakuutusomistusyhteisöllä* emoyritystä, jonka pääasiallisena toimintana on hankkia ja omistaa osuuksia tytäryrityksistä, jotka ovat vakuutusyrityksiä, *ulkomaisia jälleenvakuutusyrityksiä* tai kolmannen maan vakuutusyrityksiä ja joista vähintään yksi on tässä laissa tarkoitettu vakuutusyhdistys. Vakuutusomistusyhteisönä ei kuitenkaan pidetä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain (699/2004) soveltamisalan piiriin kuuluvaa ryhmittymän omistusyhteisöä. Edellä tässä pykälässä mainituilla yrityksillä tarkoitetaan tämän lain 12 a luvun 1 §:ssä määriteltyä emoyritystä, tytäryritystä, vakuutusyritystä, ulkomaista jälleenvakuutusyritystä ja kolmannen maan vakuutusyritystä.

8 §

Vakuutusyhdistyksen tulee varmistaa tehtäviensä mahdollisimman häiriötön hoitaminen myös poikkeusoloissa osallistumalla vakuutusalan valmiussuunnitteluun ja valmistelemalla etukäteen poikkeusoloissa tapahtuvaa toimintaa sekä muin toimenpitein. Vakuutusvalvontavirasto voi myöntää poikkeuksia edellä tässä pykälässä säädetystä velvollisuudesta, jos se on perusteltua vakuutusyhdistyksen koon, toiminnan laadun tai laajuuden taikka muun erityisen syyn vuoksi.

Jos 1 momentista aiheutuvat tehtävät edellyttävät sellaisia toimenpiteitä, jotka selvästi poikkeavat tavanomaisena pidettävästä vakuutusyhdistyksen toiminnasta ja

6 b §

Tässä laissa tarkoitetaan *vakuutusomistusyhteisöllä* emoyritystä, jonka pääasiallisena toimintana on hankkia ja omistaa osuuksia tytäryrityksistä, jotka ovat vakuutusyrityksiä tai kolmannen maan vakuutusyrityksiä ja joista vähintään yksi on tässä laissa tarkoitettu vakuutusyhdistys. Vakuutusomistusyhteisönä ei kuitenkaan pidetä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain (699/2004) soveltamisalan piiriin kuuluvaa ryhmittymän omistusyhteisöä. Edellä tässä pykälässä mainituilla yrityksillä tarkoitetaan tämän lain 12 a luvun 1 §:ssä määriteltyä emoyritystä, tytäryritystä, vakuutusyritystä, ulkomaista jälleenvakuutusyritystä ja kolmannen maan vakuutusyritystä.

6 c §

ETA-valtiolla tarkoitetaan tässä laissa Euroopan talousalueeseen kuuluvaa valtiota.

6 d §

Vakuutusyhdistyksen johdon on huolellisesti toimien edistettävä vakuutusyhdistyksen etua.

8 §

Vakuutusyhdistyksen tulee varmistaa tehtäviensä mahdollisimman häiriötön hoitaminen myös poikkeusoloissa osallistumalla vakuutusalan valmiussuunnitteluun ja valmistelemalla etukäteen poikkeusoloissa tapahtuvaa toimintaa sekä muin toimenpitein. *Finanssivalvonta* voi myöntää poikkeuksia edellä tässä pykälässä säädetystä velvollisuudesta, jos se on perusteltua vakuutusyhdistyksen koon, toiminnan laadun tai laajuuden taikka muun erityisen syyn vuoksi.

Jos 1 momentista aiheutuvat tehtävät edellyttävät sellaisia toimenpiteitä, jotka selvästi poikkeavat tavanomaisena pidettävästä vakuutusyhdistyksen toiminnasta ja

joista aiheutuu olennaisia lisäkustannuksia, tällaiset kustannukset voidaan korvata huoltovarmuuden turvaamisesta annetussa laissa (1390/1992) tarkoitetusta huoltovarmuusrahastosta.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa ohjeita 1 momentin soveltamisesta.

2 luku

Vakuutusyhdistyksen perustaminen

3 §

Vakuutusyhdistyksen yhdistysjärjestyksessä on mainittava:

- 1) yhdistyksen toiminimi, johon tulee sisältyä sana "vakuutusyhdistys";
- 2) yhdistyksen kotipaikkana oleva Suomen kunta;
- 3) yhdistyksen toiminta-alue ja ne vakuutusluokat ja luokkaryhmät, jotka toiminta on tarkoitettu käsittämään sekä yhdistyksen harjoittama 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettu liitännäistoiminta;
- 4) yhdistyksen takuupääoman ja pohjarahaston määrä taikka, jos takuupääomaa voidaan yhdistysjärjestystä muuttamatta alentaa tai korottaa, vähimmäispääoma ja enimmäispääoma, jolloin vähimmäispääoman on oltava vähintään yksi neljäsosa enimmäispääomasta, taikka, jos pohjarahastoa voidaan yhdistysjärjestystä muuttamatta korottaa, rahaston määrä ja enimmäismäärä;
- 5) takuuosuuksien nimellisarvo tai, jollei takuuosuuksilla ole nimellisarvoa, takuuosuuksien lukumäärä tai vähimmäis- ja enimmäismäärä;
- 6) mitä on määrätty takuupääoman korosta ja sen takaisinmaksamisesta;
- 7) vakuutuksenottajaosakkaan vastuu yhdistyksen sitoumuksista ja sen määrä (*lisämaksuvelvollisuus*);
- 8) hallituksen jäsenten ja mahdollisten varajäsenten sekä tilintarkastajien ja varatilintarkastajien lukumäärä tai vähimmäis- ja enimmäismäärä sekä toimikausi;
- 9) kenellä on äänioikeus yhdistyskokouksessa;
- 10) millä tavalla kutsu yhdistyskokouseen ja muut tiedonannot toimitetaan;
- 11) *varsinaisessa yhdistyskokouksessa*

joista aiheutuu olennaisia lisäkustannuksia, tällaiset kustannukset voidaan korvata huoltovarmuuden turvaamisesta annetussa laissa (1390/1992) tarkoitetusta huoltovarmuusrahastosta.

2 luku

Vakuutusyhdistyksen perustaminen

3 §

Vakuutusyhdistyksen yhdistysjärjestyksessä on mainittava:

- 1) yhdistyksen toiminimi, johon tulee sisältyä sana "vakuutusyhdistys";
- 2) yhdistyksen kotipaikkana oleva Suomen kunta;
- 3) yhdistyksen toiminta-alue ja ne vakuutusluokat ja luokkaryhmät, jotka toiminta on tarkoitettu käsittämään sekä yhdistyksen harjoittama 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettu liitännäistoiminta;
- 4) yhdistyksen takuupääoman ja pohjarahaston määrä taikka, jos takuupääomaa voidaan yhdistysjärjestystä muuttamatta alentaa tai korottaa, vähimmäispääoma ja enimmäispääoma, jolloin vähimmäispääoman on oltava vähintään yksi neljäsosa enimmäispääomasta, taikka, jos pohjarahastoa voidaan yhdistysjärjestystä muuttamatta korottaa, rahaston määrä ja enimmäismäärä;
- 5) takuuosuuksien nimellisarvo tai, jollei takuuosuuksilla ole nimellisarvoa, takuuosuuksien lukumäärä tai vähimmäis- ja enimmäismäärä;
- 6) mitä on määrätty takuupääoman korosta ja sen takaisinmaksamisesta;
- 7) vakuutuksenottajaosakkaan *lisämaksuvelvollisuus vakuutusyhdistystä kohtaan*;
- 8) hallituksen jäsenten ja mahdollisten varajäsenten toimikausi;
- 9) *tilintarkastajan ja varatilintarkastajan toimikausi; sekä*
- 10) miten jäljelle jäävä omaisuus on yhdistyksen purkautuessa jaettava.

käsiteltävät asiat; sekä

12) miten jäljelle jäävä omaisuus on yhdistyksen purkautuessa jaettava.

Jos vakuutusyhdistys aikoo käyttää toiminimeään myös toisella kotimaisella kielellä, on kumpikin toiminimen ilmaisu mainittava yhdistysjärjestyksessä.

Jos takuupääoma on jaettu takuuosuuksiin, tulee takuuosuuksien olla samanmääräisiä.

Jos 1 momentin säännöksistä ei muuta johdu, yhdistysjärjestykseen ei saa ottaa vakuutussuhdetta koskevia määräyksiä.

10 §

Vakuutusyhdistys on kolmen kuukauden kuluessa perustamispäätöksen tekemisestä ilmoitettava rekisteröitäväksi niin kuin siitä erikseen säädetään. Takuupääomana rekisteröidään merkittyjen ja merkitsijöille annettujen takuuosuuksien yhteenlaskettu nimellisarvo vähennettynä 9 a §:n mukaan mitätöityjen takuuosuuksien yhteenlasketulla nimellisarvolla. Jos takuuosuuksilla ei ole nimellisarvoa, rekisteröitävää takuupääomaa laskettaessa käytetään nimellisarvon sijasta 2 §:n 2 momentin 3 kohdan mukaan takuupääomaan merkittävää määrää. Lisäksi rekisteröidään pohjarahaston määrä.

Rekisteri-ilmoitukseen on liitettävä:

1) vakuutusyhdistyksen hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan vakuutus siitä, että yhdistyksen perustamisessa on noudatettu tämän lain säännöksiä sekä että takuuosuuksista maksettu määrä ja pohjarahasto on yhdistyksen omistuksessa ja hallinnassa;

2) tilintarkastajien todistus siitä, että tämän lain säännöksiä takuupääoman ja pohjarahaston maksamisesta on noudatettu.

3 luku

Takuupääoma

3 §

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että takuuosuudenomistajalla, yhdistyksellä

Jos vakuutusyhdistys aikoo käyttää toiminimeään myös toisella kotimaisella kielellä, on kumpikin toiminimen ilmaisu mainittava yhdistysjärjestyksessä.

Jos takuupääoma on jaettu takuuosuuksiin, tulee takuuosuuksien olla samanmääräisiä.

Jos 1 momentin säännöksistä ei muuta johdu, yhdistysjärjestykseen ei saa ottaa vakuutussuhdetta koskevia määräyksiä.

10 §

Vakuutusyhdistys on kolmen kuukauden kuluessa perustamispäätöksen tekemisestä ilmoitettava rekisteröitäväksi. *Rekisteröinnistä säädetään tarkemmin kaupparekisterilaissa (129/1979)*. Takuupääomana rekisteröidään merkittyjen ja merkitsijöille annettujen takuuosuuksien yhteenlaskettu nimellisarvo vähennettynä 9 a §:n mukaan mitätöityjen takuuosuuksien yhteenlasketulla nimellisarvolla. Jos takuuosuuksilla ei ole nimellisarvoa, rekisteröitävää takuupääomaa laskettaessa käytetään nimellisarvon sijasta 2 §:n 2 momentin 3 kohdan mukaan takuupääomaan merkittävää määrää. Lisäksi rekisteröidään pohjarahaston määrä.

Rekisteri-ilmoitukseen on liitettävä:

1) *selvitys siitä, että yhdistysjärjestys on vahvistettu;*

2) vakuutusyhdistyksen hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan vakuutus siitä, että yhdistyksen perustamisessa on noudatettu tämän lain säännöksiä sekä että takuuosuuksista maksettu määrä ja pohjarahasto on yhdistyksen omistuksessa ja hallinnassa;

3) tilintarkastajien todistus siitä, että tämän lain säännöksiä takuupääoman ja pohjarahaston maksamisesta on noudatettu.

3 luku

Takuupääoma

3 §

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että takuuosuudenomistajalla, yhdistyksellä

tai jollakulla muulla on oikeus lunastaa uudelle omistajalle siirtyvä takuuosuus. Jos yhdistysjärjestykseen otetaan lunastuslauseke, on samalla määrättävä:

1) keillä on lunastusoikeus sekä, jos lunastusoikeus ei koske määrätynlaisia saantoja, nämä saannot;

2) miten lunastamiseen oikeutettujen keskinäinen etuoikeus määräytyy;

3) lunastushinnan suuruus tai sen laskeamisen perusteet;

4) yhdistykselle esitettävän lunastusvaatimuksen aika, enintään kaksi kuukautta siitä, kun takuuosuuden siirtymisestä on ilmoitettu hallitukselle;

5) lunastushinnan suorittamisen aika, enintään kuukausi kohdassa 4 mainitun määräajan päättymisestä tai, jos lunastushintaa ei ole kiinteästi määrätty, enintään kuukausi lunastushinnan vahvistamisesta; sekä

6) milloin ja miten hallituksen tulee antaa lunastamiseen oikeutetuille tieto takuuosuuden siirtymisestä uudelle omistajalle ja tieto siitä, käyttääkö yhdistys lunastusoikeuttaan.

Jos samalla saannolla on hankittu useita takuuosuuksia, on ne kaikki lunastettava, jollei yhdistysjärjestyksessä toisin määrätä. Jos lunastushinnan suuruutta koskevan yhdistysjärjestyksen määräyksen soveltaminen tuottaisi jollekulle kohtuutonta etua, voidaan määräystä sovitella.

Lunastusoikeutta sekä lunastushinnan määrä koskevat erimielisyydet on käsiteltävä tuomioistuimessa, jollei yhdistysjärjestyksessä ole määräystä, jonka mukaan tällaiset riidat on siirrettävä välimiesten ratkaistaviksi välimiesmenettelystä annetun lain (46/28) mukaisessa järjestyksessä.

Ennen kuin on käynyt selville, käytetäänkö lunastusoikeutta, ei sillä, jolle takuuosuus on siirtynyt, ole yhdistyksessä muuta takuuosuuteen perustuvaa oikeutta kuin oikeus korkoon ja mahdollinen etuoikeus uuden takuuosuuden merkitsemiseen takuupääomaa korotettaessa. Sellaisesta merkinnästä johtuvat oikeudet ja velvollisuudet siirtyvät sille, joka käyttää lunastusoikeuttaan.

Yhdistys voi lunastaa takuuosuuden vain varoilla, jotka voidaan käyttää voitonja-

tai *muulla henkilöllä on oikeus lunastaa muulta omistajalta kuin yhdistykseltä toiselle siirtyvä takuuosuus. Lunastuslausekkeessa on määrättävä, keillä on lunastusoikeus ja miten useiden lunastukseen oikeutettujen keskinäinen etuoikeus määräytyy.*

Jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisin:

1) *lunastusoikeus koskee kaikenlaisia saantoja;*

2) *saman saannon kohteena olevat takuuosuudet on kaikki lunastettava;*

3) *lunastushinta on takuuosuuden käypä hinta, jona vastikkeellisessa saannossa muun selvityksen puuttuessa pidetään sovitua hintaa;*

4) *hallituksen on ilmoitettava takuuosuuden siirtymisestä sille, jolla on oikeus lunastaa takuuosuus, kirjallisesti tai siten kuin kutsu yhdistyskokoukseen toimitetaan kuukauden kuluessa siitä, kun takuuosuuden siirtymisestä on ilmoitettu hallitukselle;*

5) *lunastusvaatimus on esitettävä yhdistykselle tai yhdistyksen käyttäessä lunastusoikeuttaan takuuosuuden saajalle kahden kuukauden kuluessa siitä, kun takuuosuuden siirtymisestä on ilmoitettu hallitukselle; sekä*

6) *lunastushinta on suoritettava kuukauden kuluessa 5 kohdassa mainitun määräajan päättymisestä tai, jos lunastushintaa ei ole kiinteästi määrätty, lunastushinnan vahvistamisesta.*

Edellä 2 momentin 4–6 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja ei voida yhdistysjärjestyksessä pidentää.

Ennen kuin on käynyt selville, käytetäänkö lunastusoikeutta, ei sillä, jolle takuuosuus on siirtynyt, ole yhdistyksessä muuta takuuosuuteen perustuvaa oikeutta kuin oikeus varoja jaettaessa ja etuoikeus takuuosuusannissa. Takuuosuusannista johtuvat oikeudet ja velvollisuudet siirtyvät sille, joka käyttää lunastusoikeuttaan.

Yhdistys voi lunastaa takuuosuuden vain varoilla, jotka voidaan käyttää voitonja-

koon. Lunastuspäätös tehdään yhdistyskokouksessa yksinkertaisella äänen enemmistöllä. Päätösehdotuksessa ja päätöksessä on mainittava lunastettavien takuuosuuksien lunastushinta ja maksuaika. Lunastuspäätöstä koskee muutoin soveltuvin osin, mitä 5 luvun 1 §:n 3—5 momentissa säädetään. Lunastettu takuuosuus on mitätöitävä noudattaen soveltuvin osin 5 luvun säännöksiä tai luovutettava edelleen noudattaen soveltuvin osin 5 a luvun 4 §:n säännöksiä.

4 §

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että takuuosuuden hankkimiseen luovutusvoimin vaaditaan yhdistyksen suostumus. Sellainen määräys ei kuitenkaan koske takuuosuutta, joka on hankittu pakkohuuto-kaupassa tai konkurssipesästä.

Suostumuksen antamisesta päättää hallitus, jollei yhdistysjärjestyksestä muuta johdu. Yhdistysjärjestykseen voidaan ottaa määräyksiä suostumuksen antamisen edellytyksistä. Suostumusta koskevasta ratkaisusta on ilmoitettava hakijalle kirjallisesti kahden kuukauden kuluessa hakemuksen saapumisesta yhdistykselle, uhalla että suostumus muuten katsotaan annetuksi.

4 luku

Takuupääoman korottaminen

2 §

Takuupääomaa korotettaessa vakuutusyhdistyksen *osakkaalla* tai takuuosuuden-

koon. Lunastuspäätös tehdään yhdistyskokouksessa yksinkertaisella äänen enemmistöllä. Päätösehdotuksessa ja päätöksessä on mainittava lunastettavien takuuosuuksien lunastushinta ja maksuaika. Lunastuspäätöstä koskee muutoin soveltuvin osin, mitä 5 luvun 1 §:n 3—5 momentissa säädetään. Lunastettu takuuosuus on mitätöitävä noudattaen soveltuvin osin 5 luvun 3 ja 6 § säännöksiä tai luovutettava edelleen noudattaen soveltuvin osin 5 a luvun 4 §:n säännöksiä.

4 §

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että takuuosuuden hankkimiseen luovutusvoimin vaaditaan yhdistyksen suostumus. Sellainen määräys ei kuitenkaan koske takuuosuutta, joka on hankittu pakkohuuto-kaupassa tai konkurssipesästä.

Suostumuksen antamisesta päättää hallitus, jollei yhdistysjärjestyksestä muuta johdu. Yhdistysjärjestykseen voidaan ottaa määräyksiä suostumuksen antamisen edellytyksistä. *Jos samalla saannolla on hankittu useita takuuosuuksia, kysymys suostumuksen antamisesta on ratkaistava niiden kaikkien osalta samalla tavoin, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisin.*

Jos suostumusta koskevasta ratkaisusta ei ole kirjallisesti ilmoitettu hakijalle kahden kuukauden kuluessa hakemuksen saapumisesta yhdistykselle tai yhdistysjärjestyksessä määrättyssä lyhyemmässä ajassa, suostumus katsotaan annetuksi.

Ennen suostumuksen antamista luovutuksensaajalla ei ole yhdistyksessä muuta takuuosuuteen perustuvaa oikeutta kuin oikeus varoja jaettaessa ja etuoikeus takuuosuusannissa. Etuoikeuden nojalla saatu takuuosuus ei ilman yhdistyksen suostumusta tuota tätä parempaa oikeutta.

4 luku

Takuupääoman korottaminen

2 §

Takuupääomaa korotettaessa *vain* vakuutusyhdistyksen takuuosuudenomistajalla on

omistajalla on etuoikeus uusiin takuuosuuksiin, jos yhdistysjärjestyksessä näin määrätään (*merkintäetuoikeus*).

Uusmerkinnässä yhdistyskokous voi päättää poiketa merkintäetuoikeudesta, jos poikkeamiseen on yhdistyksen kannalta painava taloudellinen syy. Päätös on pätevä vain, jos sitä ovat kannattaneet osakkaat, joilla on vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä.

Merkintäetuoikeuden käyttämiselle varatun määräajan on oltava vähintään kaksi viikkoa merkintäajan alkamisesta.

3 §

Hallituksen ehdotuksessa uusmerkintää koskevaksi päätökseksi on oltava päätöksessä 4 §:n 1 momentin mukaan mainittavien tietojen lisäksi ne perusteet, joiden mukaan merkintähinta määritetään. Jos ehdotetaan poikkeamista merkintäetuoikeudesta, on lisäksi esitettävä selvitys sen syistä. Jos poikkeamista ehdotetaan yhdistyksen lähipiiriin kuuluvan hyväksi, ehdotuksessa on myös selostettava, kuinka suuren osan hän omistaa yhdistyksen takuupääomasta ja kuinka suuri osa hänellä on yhdistyksen kaikkien takuuosuuksien tuottamasta äänimäärästä ennen uusmerkintää ja sen jälkeen, jos hän merkitsee kaikki hänelle tarjotut takuuosuudet ja uusmerkintä muutoinkin merkitään kokonaan.

3 b §

Kokouskutsussa on esitettävä 3 §:ssä tarkoitetun ehdotuksen pääasiallinen sisältö ja mainittava, miten osakkaan ja takuuosuudenomistajan on meneteltävä käyttääkseen oikeuttaan.

Ehdotus liitteineen on pidettävä osakkaiden ja takuuosuudenomistajien nähtävänä yhdistyksen päätoimipaikassa vähintään viikon ajan ennen yhdistyskokousta ja viivytyksettä lähetettävä osakkaalle ja takuuosuudenomistajalle, joka sitä pyytää, sekä asetettava nähtäväksi yhdistyskokouksessa.

etuoikeus uusiin takuuosuuksiin (*merkintäetuoikeus*), jollei yhdistysjärjestyksessä toisin määrätä.

Uusmerkinnässä yhdistyskokous voi päättää poiketa merkintäetuoikeudesta, jos poikkeamiseen on yhdistyksen kannalta painava taloudellinen syy. Päätös on pätevä vain, jos sitä ovat kannattaneet osakkaat, joilla on vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä.

Merkintäetuoikeuden käyttämiselle varatun määräajan on oltava vähintään kaksi viikkoa merkintäajan alkamisesta.

3 §

Hallituksen ehdotuksessa uusmerkintää koskevaksi päätökseksi on oltava 4 §:n 1 momentissa mainittujen tietojen lisäksi ne perusteet, joiden mukaan merkintähinta määritetään. Jos ehdotetaan poikkeamista merkintäetuoikeudesta, on lisäksi esitettävä selvitys sen syistä. Jos poikkeamista ehdotetaan vakuutusyhtiölain 8 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitetun yhdistyksen lähipiiriin kuuluvan hyväksi, ehdotuksessa on myös selostettava, kuinka suuren osan hän omistaa yhdistyksen takuupääomasta ja kuinka suuri osa hänellä on yhdistyksen kaikkien takuuosuuksien tuottamasta äänimäärästä ennen uusmerkintää ja sen jälkeen, jos hän merkitsee kaikki hänelle tarjotut takuuosuudet ja uusmerkintä muutoinkin merkitään kokonaan.

3 b §

Kokouskutsussa on esitettävä 3 §:ssä tarkoitetun ehdotuksen pääasiallinen sisältö ja mainittava, miten *merkintäetuoikeuden haltijan* on meneteltävä käyttääkseen oikeuttaan.

Ehdotus liitteineen on pidettävä osakkaiden ja takuuosuudenomistajien nähtävänä yhdistyksen päätoimipaikassa vähintään viikon ajan ennen yhdistyskokousta ja viivytyksettä lähetettävä osakkaalle tai takuuosuudenomistajalle, joka sitä pyytää, sekä asetettava nähtäväksi yhdistyskokouksessa.

4 §

Takuupääoman korottamista koskevassa päätöksessä on mainittava:

1) määrä, jolla takuupääomaa korotetaan (*korottamismäärä*);

2) minkä lajisia uudet takuusuudet ovat, jos vakuutusyhdistyksessä on tai voi olla erilaisia takuusuuksia;

3) osakkaille ja takuusuudenomistajille tuleva etuoikeus takuusuuksien merkitsemiseen taikka kenellä muutoin on oikeus merkitä takuusuuksia;

4) takuusuusmerkinnän aika sekä se lyhyempi aika, vähintään kuukausi merkintäajan alkamisesta, jonka kuluessa osakas ja takuusuudenomistaja voivat käyttää etuoikeuttaan;

5) takuusuuden nimellisarvo ja takuusuudesta maksettava määrä;

6) aika, jonka kuluessa takuusuudet on maksettava; sekä

7) peruste, jonka mukaan tarjotaan merkittäviksi ne takuusuudet, joiden osalta etuoikeutta ei ole määräajassa käytetty sekä peruste, jonka mukaan ylimerkinnän tapahtuessa annetaan ne takuusuudet, joita ei ole merkitty etuoikeuksin, jollei hallitukselle anneta oikeutta päättää näistä seikoista.

Jos 3 luvun 1 §:n 2 momentin, 3 tai 4 §:n taikka 5 luvun 5 §:n 2 momentin mukainen määräys koskee uusia takuusuuksia taikka uusille takuusuudenomistajille voidaan yhdistysjärjestyksen mukaan asettaa velvollisuus suorittaa erityisiä maksuja yhdistykselle, korottamispäätöksessä on mainittava siitä.

Jos korottamispäätös sisällöltään poikkeaa siitä, mitä kokouskutsussa on mainittu, on osakkaalle ja takuusuudenomistajalle, jolla päätöksen mukaan on etuoikeus takuusuuksien merkitsemiseen, viivytyksettä ilmoitettava päätöksestä sillä tavalla kuin kutsu yhdistyskokoukseen toimitetaan. Samalla on ilmoitettava, kuinka osakkaan ja takuusuudenomistajan on meneteltävä, jos hän haluaa käyttää etuoikeuttaan. Merkintäaika ei ala kulua ennen kuin ilmoittaminen on tapahtunut.

4 §

Takuupääoman korottamista koskevassa päätöksessä on mainittava:

1) määrä, jolla takuupääomaa korotetaan (*korottamismäärä*);

2) minkä lajisia uudet takuusuudet ovat, jos vakuutusyhdistyksessä on tai voi olla erilaisia takuusuuksia;

3) *merkintäetuoikeuden haltijalle* tuleva etuoikeus takuusuuksien merkitsemiseen taikka kenellä muutoin on oikeus merkitä takuusuuksia;

4) takuusuusmerkinnän aika sekä se lyhyempi aika, vähintään kuukausi merkintäajan alkamisesta, jonka kuluessa *merkintäetuoikeuden haltija* voi käyttää etuoikeuttaan;

5) takuusuuden nimellisarvo ja takuusuudesta maksettava määrä;

6) aika, jonka kuluessa takuusuudet on maksettava; sekä

7) peruste, jonka mukaan tarjotaan merkittäviksi ne takuusuudet, joiden osalta etuoikeutta ei ole määräajassa käytetty sekä peruste, jonka mukaan ylimerkinnän tapahtuessa annetaan ne takuusuudet, joita ei ole merkitty etuoikeuksin, jollei hallitukselle anneta oikeutta päättää näistä seikoista.

Jos 3 luvun 1 §:n 2 momentin, 3 tai 4 §:n taikka 5 luvun 5 §:n 2 momentin mukainen määräys koskee uusia takuusuuksia taikka uusille takuusuudenomistajille voidaan yhdistysjärjestyksen mukaan asettaa velvollisuus suorittaa erityisiä maksuja yhdistykselle, korottamispäätöksessä on mainittava siitä.

Jos korottamispäätös sisällöltään poikkeaa siitä, mitä kokouskutsussa on mainittu, *merkintäetuoikeuden haltijalle* on viivytyksettä ilmoitettava päätöksestä sillä tavalla kuin kutsu yhdistyskokoukseen toimitetaan. Samalla on ilmoitettava, kuinka *merkintäetuoikeuden haltijan* on meneteltävä, jos hän haluaa käyttää etuoikeuttaan. Merkintäaika ei ala kulua ennen *ilmoitusta*.

5 luku

Takuupääoman alentaminen ja takaisinmaksu

1 §

Vakuutusyhdistyksen takuupääomaa saadaan alentaa ainoastaan:

1) sellaisen vahvistetun taseen mukaisen tappion välittömäksi peittämiseksi, johon vapaa oma pääoma ja vararahasto eivät riitä;

2) vakuutusyhdistyksellä tai sen tytäryhteisöllä olevien yhdistyksen takuuosuuksien mitätöimiseksi.

Takuupääoman alentamisesta päättää yhdistyskokous. Päätöstä ei saa tehdä ennen vakuutusyhdistyksen rekisteröimistä. Päätös on pätevä vain, jos sitä ovat kannattaneet osakkaat, joilla on vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä. Jos takuupääomaa ehdotetaan alennettavaksi muulla tavoin kuin takuuosuuksien omistajien omistusten suhteessa, vaaditaan lisäksi niiden takuusuudenomistajien suostumus, joita päätös koskee.

Takuupääoman alentamista koskevassa päätöksessä on mainittava:

- 1) takuupääoman alentamisen tarkoitus;
- 2) takuuosuuslajeittain takuupääoman alentamismäärä;
- 3) alentamisen vaikutus yhdistyksen omaan pääomaan;
- 4) missä järjestyksessä takuuosuuksia mitätöidään.

Päätösehdotuksessa on oltava 3 momentin mukaan mainittavat tiedot. Jos takuupääomaa ehdotetaan alennettavaksi muulla tavoin kuin takuuosuuksien omistajien omistusten suhteessa, päätösehdotuksessa on esitettävä syyt siihen, annettava selvitys alentamisen vaikutuksesta takuuosuuksien omistuksen ja äänivallan jakautumiseen yhdistyksessä sekä selostettava, kuinka suuren osan lähipiiriin kuuluva omistaa yhdistyksen takuupääomasta ja kuinka suuri osa hänellä on takuuosuuksien tuottamasta äänimäärästä ennen takuupääoman alentamista ja sen jälkeen. Jos takuupääomaa alennetaan muutoin kuin takuusuudenomistajien omistusten suhteessa, päätösehdotukseen on liitettävä tilintarkastajien lausunto ehdotuk-

5 luku

Takuupääoman alentaminen ja takaisinmaksu

1 §

Vakuutusyhdistyksen takuupääomaa saadaan alentaa ainoastaan:

1) sellaisen vahvistetun taseen mukaisen tappion välittömäksi peittämiseksi, johon vapaa oma pääoma ja vararahasto eivät riitä;

2) vakuutusyhdistyksellä tai sen tytäryhteisöllä olevien yhdistyksen takuuosuuksien mitätöimiseksi.

Takuupääoman alentamisesta päättää yhdistyskokous. Päätöstä ei saa tehdä ennen vakuutusyhdistyksen rekisteröimistä. Päätös on pätevä vain, jos sitä ovat kannattaneet osakkaat, joilla on vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä. Jos takuupääomaa ehdotetaan alennettavaksi muulla tavoin kuin takuuosuuksien omistajien omistusten suhteessa, vaaditaan lisäksi niiden takuusuudenomistajien suostumus, joita päätös koskee.

Takuupääoman alentamista koskevassa päätöksessä on mainittava:

- 1) takuupääoman alentamisen tarkoitus;
- 2) takuuosuuslajeittain takuupääoman alentamismäärä;
- 3) alentamisen vaikutus yhdistyksen omaan pääomaan;
- 4) missä järjestyksessä takuuosuuksia mitätöidään.

Päätösehdotuksessa on oltava 3 momentin mukaan mainittavat tiedot. Jos takuupääomaa ehdotetaan alennettavaksi muulla tavoin kuin takuuosuuksien omistajien omistusten suhteessa, päätösehdotuksessa on esitettävä syyt siihen, annettava selvitys alentamisen vaikutuksesta takuuosuuksien omistuksen ja äänivallan jakautumiseen yhdistyksessä sekä selostettava, kuinka suuren osan *vakuutusyhtiölain 8 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuun* lähipiiriin kuuluva omistaa yhdistyksen takuupääomasta ja kuinka suuri osa hänellä on takuuosuuksien tuottamasta äänimäärästä ennen takuupääoman alentamista ja sen jälkeen. Jos takuupääomaa alennetaan muutoin kuin takuusuudenomistajien omistusten suhtees-

sessä mainituista alentamisen syistä. Päätösehdotuksen liitteisiin sovelletaan muutoin *soveltuvin osin*, mitä 4 luvun 3 a §:n 1 ja 2 momentissa säädetään.

Kokouskutsuun, päätösehdotuksen nähtävänäpitoon ja takuuosuudenomistajalle tehtävään ilmoitukseen sovelletaan *soveltuvin osin*, mitä 4 luvun 3 b §:ssä ja 4 §:n 3 momentissa säädetään.

Alennetulle takuupääomalle, muulle sidotulle omalle pääomalle ja 11 luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoitetuille muille jakokelvottomille erille on takuupääoman alentamisen jälkeen jäätävä täysi kate. Jos yhdistys on konsernin emoyhdistys, konsernin sidotulle omalle pääomalle ja muille jakokelvottomille erille on vastaavasti jäätävä täysi kate. Kate lasketaan tilinpäätöksen tai, jos tilinpäätöstä ei vahvisteta samassa kokouksessa, 4 luvun 3 a §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen asiakirjojen nojalla.

2 §

Jos vakuutusyhdistys alentaa takuupääomaansa 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa mainitussa tarkoituksessa, sen on haettava Vakuutusvalvontaviraston suostumus voitonjaosta päättämiseen alentamisen rekisteröimistä seuraavan kolmen vuoden aikana. Suostumuksen antamisessa noudatetaan *soveltuvin osin*, mitä 14 luvun 11 §:ssä säädetään.

4 §

Vakuutusyhdistyksen takuupääoman alentamista koskevan päätöksen täytäntöönpanoon tarvitaan rekisteriviranomaisen lu-

sa, päätösehdotukseen on liitettävä tilintarkastajien lausunto ehdotuksessa mainituista alentamisen syistä. Päätösehdotuksen liitteisiin sovelletaan muutoin 4 luvun 3 a §:n 1 ja 2 momenttia.

Kokouskutsuun, päätösehdotuksen nähtävänäpitoon ja takuuosuudenomistajalle tehtävään ilmoitukseen sovelletaan 4 luvun 3 b §:ää ja 4 §:n 3 momenttia.

Sen lisäksi, mitä tässä luvussa säädetään, vakuutusyhdistyksen takuupääoman alentamiseen ja takuupääoman takaisinmaksuun sovelletaan, mitä osakeyhtiölain (624/2006) 14 luvun 2 §:n 2 momentissa ja 3—7 §:ssä säädetään osakeyhtiön osakepääoman käyttämisestä sellaisen tappion välittömään kattamiseen, johon oma pääoma ei riitä. Mitä mainituissa osakeyhtiölain säännöksissä säädetään velkojista, sovelletaan vakuutusyhdistyksessä muihin velkoihin kuin vakuutusvelkoihin.

2 §

Jos muilla velkojilla kuin vakuutusvelkojilla on osakeyhtiölain 14 luvun 2 §:n 2 momentin tarkoittamassa tilanteessa oikeus vastustaa vakuutusyhdistyksen vapaan oman pääoman jakamista takuuosuuden omistajille, yhdistyksen on haettava ennen jakopäätöksen tekemistä Finanssivalvonnan suostumus vapaan oman pääoman jakamiseen.

Finanssivalvonnan on annettava suostumuksensa 1 momentissa tarkoitettuun hakemukseen, jollei vapaan pääoman jakaminen takuuosuuden omistajille vaaranna vakuutettuja etuja. Finanssivalvonnan suostumuksen antamiseen sovelletaan lisäksi 14 luvun 11 §:n 2 momenttia ja 15 §:n 1 momenttia. Finanssivalvonnalla on oikeus liittää suostumuksen antamiseen vakuutettujen etujen turvaamiseksi tarvittavat ehdot.

4 §

Osakeyhtiölain 14 luvun 3 §:ssä tarkoitettu kuukauden määräaika lasketaan siitä, kun Finanssivalvonta on antanut 2 §:n

pa, jos alentamismäärää käytetään muuhun kuin 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa mainittuun tarkoitukseen ja täytäntöönpano johtaa siihen, että yhdistyksen sidottu oma pääoma vähenee. Lupaa ei kuitenkaan tarvita, jos takuupääomaa samanaikaisesti korotetaan uusmerkinnällä alentamismäärää vastaavalla määrällä.

Jos takuupääoman alentamista koskevan päätöksen täytäntöönpanoon tarvitaan 1 momentissa tarkoitettu lupa, vakuutusyhdistyksen on kahden kuukauden kuluessa alentamispäätöksen tekemisestä haettava Vakuutusvalvontaviraston suostumus takuupääoman alentamiselle. Suostumuksen antamisessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä 14 luvun 11 §:ssä säädetään.

Rekisteriviranomaisen lupa on haettava kahden kuukauden kuluessa siitä, kun Vakuutusvalvontavirasto on antanut suostumuksensa takuupääoman alentamiselle. Hakemukseen on liitettävä selvitys viraston antamasta suostumuksesta ja vakuutusyhdistyksen tekemä päätös liitteineen.

Rekisteriviranomaisen luvan osalta noudatetaan soveltuvin osin, mitä 14 luvun 12 §:n 3 momentissa ja 13 §:ssä säädetään rekisteriviranomaisen luvasta sulautumisen täytäntöönpanossa.

6 luku

Vakuutusyhdistyksen johto

1 §

Vakuutusyhdistyksellä tulee olla hallitus, johon kuuluu vähintään kolme jäsentä. Hallituksessa voi lisäksi olla enintään yhtä monta varajäsentä kuin on jäseniä.

Hallituksen valitsee yhdistyskokous, jollei yhdistyksellä ole hallintoneuvostoa. Hallintoneuvoston suorittamasta hallituksen valinnasta säädetään 10 §:n 4 momentissa. *Hallituksen jäseneltä on ennen valintaa saatava päivätty ja allekirjoitettu suostumus tehtävään.*

Hallituksen jäsenen toimikausi on määrät-

2 momentissa tarkoitettun suostumuksensa vakuutusyhdistyksen vapaan oman pääoman jakamiseen ja kun Finanssivalvonta on vahvistanut 3 §:ssä tarkoitettun yhtiöjärjestyksen muuttamisen. Osakeyhtiölain 14 luvun 3 §:ssä tarkoitettuun rekisteriviranomaiselle tehtävään hakemukseen on liitettävä selvitys Finanssivalvonnan antamasta suostumuksesta ja yhtiöjärjestyksen vahvistamisesta.

Vakuutusyhdistyksen on viimeistään osakeyhtiölain 14 luvun 4 §:ssä tarkoitettuna määräpäivänä esitettävä rekisteriviranomaiselle selvitys siitä, että Finanssivalvonnan antama suostumus on saanut lainvoiman. Jos Finanssivalvonnan suostumus ei ole saanut lainvoimaa viimeistään edellä tarkoitettuna määräpäivänä, rekisteriviranomaisen on lykättävä käsittelyä, kunnes suostumus on lainvoimainen.

Vakuutusyhdistyksen vapaan oman pääoman jako voidaan toteuttaa, kun alentaminen tai vapaan oman pääoman jakaminen on rekisteröity osakeyhtiölain 14 luvun 5 §:n edellyttämällä tavalla.

6 luku

Vakuutusyhdistyksen johto

1 §

Vakuutusyhdistyksellä tulee olla hallitus, johon kuuluu vähintään kolme ja enintään viisi jäsentä. *Yhdistysjärjestyksessä voidaan kuitenkin määrätä, että jäseniä on enemmän kuin viisi.* Hallituksessa voi lisäksi olla enintään yhtä monta varajäsentä kuin on jäseniä.

Hallituksen valitsee yhdistyskokous. *Hallintoneuvoston oikeudesta valita hallitus säädetään 10 §:n 4 momentissa.*

Hallituksen jäsenen toimikausi on määrät-

tävä yhdistysjärjestyksessä. Toimikauden tulee päättyä viimeistään neljäntenä valinnan jälkeisenä tilikautena, joko uuden valinnan toimittavan yhdistyskokouksen tai tilikauden päättyessä.

Mitä tässä laissa on säädetty hallituksen jäsenestä, *on vastaavasti* sovellettava varajäseneen.

2 §

Vakuutusyhdistyksellä on oltava toimitusjohtaja. Toimitusjohtajan nimittää hallitus *tai, jos yhdistysjärjestyksessä niin määrätään, hallintoneuvosto. Toimitusjohtajalta on ennen nimitystä saatava päivätty ja allekirjoitettu suostumus tehtävään.*

Mitä tässä laissa säädetään toimitusjohtajasta, sovelletaan vastaavasti hänen sijaisensa.

3 §

Vähintään yhdellä hallituksen jäsenistä ja toimitusjohtajalla on oltava asuinpaikka Euroopan talousalueella, jollei Vakuutusvalvontavirasto myönnä tästä poikkeusta. Poikkeus voidaan myöntää, jos se ei vaaranna vakuutusyhdistyksen tehokasta valvontaa eikä vakuutusyhdistyksen hoitamista terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti.

Vakuutusyhdistyksen hallituksen ja toimitusjohtajan tulee johtaa vakuutusyhdistystä ammattitaitoisesti sekä terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti. Hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan on oltava hyvämaineisia ja heillä tulee olla sellainen yleinen vakuutustoiminnan tuntemus

tävä yhdistysjärjestyksessä. Toimikauden tulee päättyä viimeistään neljäntenä valinnan jälkeisenä tilikautena, joko uuden valinnan toimittavan yhdistyskokouksen tai tilikauden päättyessä.

Mitä tässä laissa *säädetään* hallituksen jäsenestä, *sovelletaan* myös varajäseneen.

2 §

Vakuutusyhdistyksellä on oltava toimitusjohtaja. Toimitusjohtajan *valitsee* hallitus.

Toimitusjohtajalla on oikeus erota tehtävästään. Eroaminen tulee voimaan aikaisintaan, kun siitä on ilmoitettu hallitukselle.

Hallitus voi erottaa toimitusjohtajan tehtävästään. Erottaminen tulee voimaan välittömästi, jollei hallitus päätä myöhemmästä ajankohdasta.

Mitä tässä laissa säädetään toimitusjohtajasta, sovelletaan *myös* hänen sijaisensa.

3 §

Hallituksen jäsenenä tai toimitusjohtajana ei voi olla oikeushenkilö eikä alaikäinen tai se, jolle on määrätty edunvalvoja, jonka toimintakelpoisuutta on rajoitettu tai joka on konkurssissa. Liiketoimintakiellon vaikutuksesta kelpoisuuteen säädetään liiketoimintakiellosta annetussa laissa (1059/1985).

Vähintään yhdellä hallituksen jäsenistä ja toimitusjohtajalla on oltava asuinpaikka Euroopan talousalueella, jollei *Finanssivalvonta* myönnä tästä poikkeusta. Poikkeus voidaan myöntää, jos se ei vaaranna vakuutusyhdistyksen tehokasta valvontaa eikä vakuutusyhdistyksen hoitamista terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti.

Vakuutusyhdistyksen hallituksen ja toimitusjohtajan tulee johtaa vakuutusyhdistystä ammattitaitoisesti, terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden *sekä luotettavaa hallintoa koskevien periaatteiden* mukaisesti. Hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan on oltava hyvämaineisia ja heillä on oltava tehtä-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

kuin vakuutusyhdistyksen toiminnan laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen.

Vajaavaltainen, konkurssissa oleva tai liiketoimintakieltoon määrätty henkilö ei voi olla hallituksen tai hallintoneuvoston jäsenenä eikä toimitusjohtajana.

Vakuutusyhdistyksen on ilmoitettava edellä 2 momentissa tarkoitettujen hallintohenkilöidensä muutoksista viipymättä Vakuutusvalvontavirastolle.

Mitä edellä 2—4 momentissa säädetään vakuutusyhdistyksen hallintohenkilöistä, sovelletaan vastaavasti vakuutusomistusyhteisöön.

3 a §

Vakuutusyhdistyksen toimitusjohtaja ja hänen sijaisensa eivät saa olla vakuutusyhdistyksen kanssa samaan konserniin tai rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettuun ryhmittymään kuuluvan luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen toimitusjohtajana tai tämän sijaisena.

4 §

Hallituksen jäsen voi erota tehtävästään ennen toimikauden päättymistä. Eroamisesta on ilmoitettava hallitukselle ja, jos eroavan jäsenen on valinnut hallintoneuvosto, myös tälle. Eroilmoitus on päivättävä ja alikirjoitettava. Hallituksen jäsenen voi erottaa tehtävästään se, joka on hänet valinnut.

Jos hallituksen jäsenen tehtävä tulee kesken toimikautta avoimeksi tai jos hallituksen jäsen menettää 3 §:ssä tarkoitetun kelpoisuutensa tehtävään eikä varajäsentä ole, hallituksen muiden jäsenten on huolehdittava siitä, että uusi jäsen valitaan jäljellä olevaksi toimikaudeksi. Jos valinta kuuluu yhdistyskokoukselle ja hallitus jäljellä olevine jäsenineen ja varajäsenineen on päätösvaltainen, valinta voidaan siirtää siihen seuraa-

vän hoitamisen vaatima ammatillinen pätevyys ja kokemus. Lisäksi toimitusjohtajalla ja hallituksella on oltava sellainen yleinen vakuutustoiminnan tuntemus, joka vakuutusyhdistyksen toiminnan laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen.

Vakuutusyhdistyksen on ilmoitettava yhdistyksen johdossa tapahtuneista muutoksista viipymättä Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on esitettävä selvitys siitä, että hallituksen jäsenet ja toimitusjohtaja täyttävät 1—3 momentin mukaiset vaatimukset.

Mitä 1, 3 ja 4 momentissa säädetään vakuutusyhdistyksen hallituksen jäsenestä, sovelletaan vastaavasti vakuutusomistusyhteisöön.

Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset 4 momentissa tarkoitetuista selvityksistä.

3 a §

(kumotaan)

4 §

Hallituksen jäsen voi erota tehtävästään ennen toimikauden päättymistä. Eroamisesta on ilmoitettava hallitukselle ja, jos eroavan jäsenen on valinnut hallintoneuvosto, myös tälle. Eroilmoitus on päivättävä ja alikirjoitettava. Hallituksen jäsenen voi ennen toimikauden päättymistä erottaa tehtävästään se, joka on hänet valinnut. Jos hallituksen jäsenen on valinnut hallintoneuvosto ja yhdistysjärjestystä muutetaan siten, että vakuutusyhdistyksellä ei ole enää hallintoneuvostoa, jäsenen erottaa yhdistyskokous.

Eroavan jäsenen eroaminen tulee voimaan aikaisintaan, kun siitä on ilmoitettu hallitukselle. Erotetun jäsenen toimikausi päättyy erottamisesta päättävän yhdistysko-

vaan yhdistyskokoukseen, jossa hallituksen jäsenet muutenkin on valittava.

Jos hallituksen jäsenellä on erotessaan syytä olettaa, että yhdistyksellä ei enää ole muita hallituksen jäseniä, hän on velvollinen tekemään Vakuutusvalvontavirastolle hakemuksen yhdistyskokouksen kutsumiseksi koolle valitsemaan uutta hallitusta.

Jollei vakuutusyhdistyksellä ole kaupparekisteriin merkittyä toimikelpoista hallitusta, Vakuutusvalvontaviraston tulee kutsua yhdistyskokous tai, jos hallitus on hallintoneuvoston valittava, tämä valitsemaan hallitusta. Jollei yhdistyksellä ole kaupparekisteriin merkittyä toimitusjohtajaa, viraston tulee kutsua hallitus tai, jos toimitusjohtaja on hallintoneuvoston valittava, tämä valitsemaan toimitusjohtaja. Jollei hallitusta tai toimitusjohtajaa valita taikka tätä ei viipymättä ilmoiteta kaupparekisteriin, viraston tulee määrätä yksi tai useampi toimitsija hoitamaan yhdistyksen asioita, kunnes hallitus tai toimitusjohtaja on valittu ja merkitty rekisteriin.

Hakemuksen 3 tai 4 momentissa tarkoitetussa tapauksessa saa, jollei Vakuutusvalvontavirasto jo ole ryhtynyt tarvittaviin toimiin, tehdä hallituksen jäsen, toimitusjohtaja, osakas, velkoja tai muu, jonka oikeus saattaa riippua siitä, että yhdistyksellä on toimikelpoinen hallitus ja toimitusjohtaja.

kokouksen päättyessä, jollei yhdistyskokous päättä muusta ajankohdasta. Hallintoneuvoston erottaman jäsenen toimikausi päättyy välittömästi, jollei erottamisen yhteydestä käy muuta ilmi.

Jos hallituksen jäsenen tehtävä tulee kesken toimikautta avoimeksi tai jos hallituksen jäsen menettää 3 §:ssä tarkoitetun kelpoisuutensa tehtävään, *jäsenen tilalle tulee varajäsen sen mukaan kuin yhdistysjärjestyksessä määrätään tai varajäsentä valittaessa on päätetty. Jos varajäsentä ei ole, hallituksen muiden jäsenten on huolehdittava siitä, että uusi jäsen valitaan jäljellä olevaksi toimikaudeksi. Jos valinta kuuluu yhdistyskokoukselle ja hallitus jäljellä olevine jäsenineen ja varajäsenineen on päätösvaltainen, valinta voi tapahtua seuraavassa yhdistyskokouksessa.*

Jos hallituksen jäsenellä on erotessaan syytä olettaa, että yhdistyksellä ei enää ole muita hallituksen jäseniä, hän on velvollinen tekemään *Finanssivalvonnalle* hakemuksen yhdistyskokouksen kutsumiseksi koolle valitsemaan uutta hallitusta.

Jollei vakuutusyhdistyksellä ole kaupparekisteriin merkittyä toimikelpoista hallitusta, *Finanssivalvonnan* tulee kutsua yhdistyskokous tai, jos hallitus on hallintoneuvoston valittava, tämä valitsemaan hallitusta. Jollei yhdistyksellä ole kaupparekisteriin merkittyä toimitusjohtajaa, *Finanssivalvonnan* tulee kutsua hallitus valitsemaan toimitusjohtaja. Jollei hallitusta tai toimitusjohtajaa valita taikka tätä ei viipymättä ilmoiteta kaupparekisteriin, *Finanssivalvonnan* tulee määrätä yksi tai useampi toimitsija hoitamaan yhdistyksen asioita, kunnes hallitus tai toimitusjohtaja on valittu ja merkitty rekisteriin.

Hakemuksen 4 tai 5 momentissa tarkoitetussa tapauksessa saa, jollei *Finanssivalvonta* jo ole ryhtynyt tarvittaviin toimiin, tehdä hallituksen jäsen, toimitusjohtaja, osakas, velkoja tai muu, jonka oikeus saattaa riippua siitä, että yhdistyksellä on toimikelpoinen hallitus ja toimitusjohtaja.

5 §

Hallitus huolehtii vakuutusyhdistyksen hallinnosta ja toiminnan asianmukaisesta järjestämisestä. Yhdistyksen toimitusjohtaja hoitaa yhdistyksen juoksevaa hallintoa hallituksen antamien ohjeiden ja määräysten mukaisesti. Toimiin, jotka yhdistyksen toiminnan laajuuden ja laadun huomioon ottaen ovat epätavallisia tai laajakantoisia, toimitusjohtaja saa ryhtyä vain, jos hallitus on hänet siihen valtuuttanut tai hallituksen päätöstä ei voida odottaa aiheuttamatta yhdistyksen toiminnalle olennaista haittaa. Viimeksi mainitussa tapauksessa hallitukselle on niin pian kuin mahdollista annettava toimenpiteestä tieto.

Hallituksen on huolehdittava siitä, että kirjanpidon ja varainhoidon valvonta on asianmukaisesti järjestetty. Toimitusjohtajan on huolehdittava siitä, että yhdistyksen kirjanpito on lain mukainen ja varainhoito luotettavalla tavalla järjestetty.

6 §

Hallituksessa tulee olla puheenjohtaja. Puheenjohtajan valitsee hallitus, jollei yhdistysjärjestyksessä ole toisin määrätty tai hallitusta valittaessa ole toisin päätetty. Äänen mennessä hallituksessa tasan ratkaisee arpa puheenjohtajan vaalin. Toimitusjohtaja ei saa olla hallituksen puheenjohtajana.

Puheenjohtajan tulee huolehtia siitä, että hallitus kokoontuu tarvittaessa. Puheenjohtajan on kutsuttava hallitus koolle, jos hallituksen jäsen tai toimitusjohtaja sitä vaatii. Toimitusjohtajalla on, vaikka hän ei olisi-kaan hallituksen jäsen, oikeus olla läsnä hallituksen kokouksissa ja käyttää niissä puhevaltaa, jollei hallitus määrättyssä tapauksessa toisin päättä.

Hallituksen kokouksesta on laadittava pöytäkirja, jonka allekirjoittavat kokouksen puheenjohtaja ja vähintään yksi hallituksen siihen valitsema jäsen. Hallituksen jäsenellä ja toimitusjohtajalla on oikeus saada eriävä

5 §

Hallitus huolehtii vakuutusyhdistyksen hallinnosta ja toiminnan asianmukaisesta järjestämisestä (*yleistoimivalta*). Yhdistyksen toimitusjohtaja hoitaa yhdistyksen juoksevaa hallintoa hallituksen antamien ohjeiden ja määräysten mukaisesti (*toimitusjohtajan yleistoimivalta*). Toimiin, jotka yhdistyksen toiminnan *laajuus ja laatu* huomioon ottaen ovat epätavallisia tai laajakantoisia, toimitusjohtaja saa ryhtyä vain, jos hallitus on hänet siihen valtuuttanut tai hallituksen päätöstä ei voida odottaa aiheuttamatta yhdistyksen toiminnalle olennaista haittaa. Viimeksi mainitussa tapauksessa hallitukselle on niin pian kuin mahdollista annettava toimenpiteestä tieto. *Toimitusjohtajan on annettava hallitukselle ja sen jäsenelle tiedot, jotka ovat tarpeen hallituksen tehtävien hoitamiseksi.*

Hallitus vastaa siitä, että kirjanpidon ja varainhoidon valvonta on asianmukaisesti järjestetty. Toimitusjohtaja vastaa siitä, että yhdistyksen kirjanpito on lain mukainen ja varainhoito luotettavalla tavalla järjestetty.

6 §

Hallituksessa tulee olla puheenjohtaja. Puheenjohtajan valitsee hallitus, jollei yhdistysjärjestyksessä ole toisin määrätty tai hallitusta valittaessa ole toisin päätetty. Äänen mennessä hallituksessa tasan puheenjohtajan vaalin ratkaisee arpa. Toimitusjohtaja ei saa olla hallituksen puheenjohtajana.

Puheenjohtajan tulee huolehtia siitä, että hallitus kokoontuu tarvittaessa. Puheenjohtajan on kutsuttava hallitus koolle, jos hallituksen jäsen tai toimitusjohtaja sitä vaatii. Toimitusjohtajalla on, vaikka hän ei olisi-kaan hallituksen jäsen, oikeus olla läsnä hallituksen kokouksissa ja käyttää niissä puhevaltaa, jollei hallitus määrättyssä tapauksessa toisin päättä. *Jollei hallituksen puheenjohtaja vaatimuksesta huolimatta kutsu kokousta koolle, kutsun voi toimittaa toimitusjohtaja taikka hallituksen jäsen, jos vähintään puolet hallituksen jäsenistä hyväksyy koolle kutsumisen.*

mielipiteensä merkityksi pöytäkirjaan. Pöytäkirjat on numeroitava juoksevasti ja säilytettävä luotettavalla tavalla.

7 §

Hallitus on päätösvaltainen, kun saapuvilla on enemmän kuin puolet sen jäsenistä, mikäli yhdistysjärjestyksessä ei vaadita suurempaa määrää. Päätöstä ei *kuitenkaan* saa tehdä, ellei kaikille hallituksen jäsenille ole mahdollisuuksien mukaan varattu tilaisuutta osallistua asian käsittelyyn. Jos hallituksen jäsen on estynyt, on hänen tilalleen tulevalle varajäsenelle varattava tilaisuus osallistua asian käsittelyyn.

Hallituksen päätökseksi tulee, jollei yhdistysjärjestyksen mukaan vaadita määränemmistöä, mielipide, jota enemmän kuin puolet läsnäolevista on kannattanut, tai äänen mennessä tasan, johon puheenjohtaja yhtyy.

Hallitus voi päättää, että muukin kuin hallituksen jäsen saa olla läsnä kokouksessa. Läsnäolosta voidaan määrätä myös yhdistysjärjestyksessä.

Hallituksen kokouksesta on laadittava pöytäkirja, jonka allekirjoittavat kokouksen puheenjohtaja ja vähintään yksi hallituksen siihen valitsema jäsen. Hallituksen jäsenellä ja toimitusjohtajalla on oikeus saada eriävä mielipiteensä merkityksi pöytäkirjaan. Pöytäkirjat on numeroitava juoksevasti ja säilytettävä luotettavalla tavalla.

7 §

Hallitus on päätösvaltainen, kun saapuvilla on enemmän kuin puolet sen jäsenistä, jos yhdistysjärjestyksessä ei vaadita suurempaa määrää. *Määrä lasketaan valituista hallituksen jäsenistä. Määrää laskettaessa esteellisten jäsenten ei katsota olevan paikalla.* Päätöstä ei saa tehdä, ellei kaikille hallituksen jäsenille ole mahdollisuuksien mukaan varattu tilaisuutta osallistua asian käsittelyyn. Jos hallituksen jäsen on estynyt, on hänen tilalleen tulevalle varajäsenelle varattava tilaisuus osallistua asian käsittelyyn. *Jos päätös tehdään pitämättä kokousta, päätös on allekirjoitettava numeroitava ja säilytettävä kuten hallituksen kokouksen pöytäkirjasta 6 §:n 4 momentissa säädetään.*

Hallituksen päätökseksi tulee, jollei yhdistysjärjestyksen mukaan vaadita määränemmistöä, *enemmistön* mielipide. *Jos äänet menevät tasan, päätökseksi tulee puheenjohtajan kannattama mielipide. Jos äänet menevät puheenjohtajan vaalissa tasan, eikä hallitusta valittaessa tai yhdistysjärjestyksessä ole määrätty muuta, vaali ratkaistaan arvalla.*

8 a §

Hallitus voi yksittäistapauksessa tai yhdistysjärjestyksessä olevan määräyksen nojalla tehdä päätöksen toimitusjohtajan yleistoimivaltaan kuuluvassa asiassa.

Hallitus voi saattaa hallituksen tai toimitusjohtajan yleistoimivaltaan kuuluvan asian yhdistyskokouksen päätettäväksi.

8 b §

Jos vakuutusyhdistyksestä on tullut emoyhdistys tai se on lakannut olemasta emoyhdistys, hallituksen on viivytyksettä ilmoitettava siitä tytäryhteisön hallitukselle tai vastaavalle toimielimelle. Tytäryhteisön hallituksen tai vastaavan toimielimen on annettava emoyhdistyksen hallitukselle konsernin aseman arvioimiseksi ja sen toiminnan tuloksen laskemiseksi tarvittavat tiedot.

9 §

Hallituksen jäsenelle tai toimitusjohtajalle ei saa maksaa palkkiota eikä antaa muuta etua vakuutusyhdistyksen antamien tai ottamien jälleenvakuutusten hankkimisesta tai välittämisestä.

10 §

Jos vakuutusyhdistyksen peruspääoma on vähintään 84 000 euroa, yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että yhdistyksellä on oltava hallintoneuvosto.

Hallintoneuvostossa on oltava vähintään viisi jäsentä. Toimitusjohtaja tai hallituksen jäsen ei saa olla hallintoneuvoston jäsen. Hallintoneuvoston jäsenten ja mahdollisten varajäsenten lukumäärä tai vähimmäis- ja enimmäismäärä sekä toimikausi on mainittava yhdistysjärjestyksessä.

Yhdistyskokous valitsee hallintoneuvoston. *Hallintoneuvoston jäseneltä on ennen valintaa saatava päivätty ja allekirjoitettu suostumus tehtävään.* Mitä 1 §:n 3 ja 4 momentissa, 3 §:n 1 momentissa, 4 §:ssä ja 6 §:n 1 momentissa sekä 16 luvun 4 §:ssä säädetään hallituksen jäsenistä, varajäsenistä ja puheenjohtajasta, sovelletaan vastaavasti hallintoneuvoston jäseniin, varajäseniin ja puheenjohtajaan.

Hallintoneuvoston on valittava hallitus ja määrättävä hallituksen jäsenten palkkio, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisin. Yhdistysjärjestyksessä voidaan myös määrätä, että hallintoneuvosto ottaa toimitusjohtajan ja muut ylimpään johtoon kuuluvat henkilöt sekä päättää heidän palkkaeduis-

9 §

(kumotaan)

10 §

Jos vakuutusyhdistyksen peruspääoma on vähintään 84 000 euroa, yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että yhdistyksellä on oltava hallintoneuvosto.

Hallintoneuvostossa on oltava vähintään viisi jäsentä. Toimitusjohtaja tai hallituksen jäsen ei saa olla hallintoneuvoston jäsen. Hallintoneuvoston jäsenten ja mahdollisten varajäsenten lukumäärä tai vähimmäis- ja enimmäismäärä sekä toimikausi on mainittava yhdistysjärjestyksessä.

Yhdistyskokous valitsee hallintoneuvoston. Mitä 1 §:n 3 ja 4 momentissa, 3 §:n 1 momentissa, 4 §:ssä ja 6—8 §:ssä sekä 16 luvun 4 §:ssä säädetään hallituksen jäsenistä, varajäsenistä ja puheenjohtajasta, sovelletaan vastaavasti hallintoneuvoston jäseniin, varajäseniin ja puheenjohtajaan.

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että hallintoneuvosto valitsee hallituksen ja määrää sen jäsenten palkkion. Hallintoneuvoston oikeudesta vaatia ylimääräisen yhdistyskokouksen koollekutsumista säädetään 7 luvun 9 §:ssä. Hallintoneuvostolle ei saa antaa muita kuin tässä laissa mainittuja tehtäviä.

taan. Hallintoneuvoston oikeudesta vaatia ylimääräisen yhdistyskokouksen koollekutsumista säädetään 7 luvun 9 §:ssä. Hallintoneuvostolle ei saa antaa muita kuin tässä laissa mainittuja tehtäviä.

11 §

Hallintoneuvoston tulee valvoa hallituksen ja toimitusjohtajan hoitamaa yhdistyksen hallintoa ja antaa varsinaiselle yhdistyskokoukselle lausuntonsa tilinpäätöksen ja tilintarkastuskertomuksen johdosta. Hallituksen ja toimitusjohtajan on annettava hallintoneuvostolle ja sen jäsenille tiedot, joita nämä pitävät tarpeellisina tehtävänsä hoitamiseksi. *Hallintoneuvoston jäsenen on pyydettävä tiedot hallintoneuvoston kokouksessa. Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että hallintoneuvosto päättää asioista, jotka koskevat toiminnan huomattavaa supistamista tai laajentamista taikka muuta olennaista muuttamista. Hallintoneuvosto voi aina antaa hallitukselle ohjeita asioissa, jotka ovat laajakantoisia tai periaatteellisesti tärkeitä.*

12 §

Hallitus edustaa vakuutusyhdistystä ja kirjoittaa sen toiminimen.

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että hallituksen jäsenellä tai toimitusjohtajalla on oikeus toiminimen kirjoittamiseen tai että hallitus voi antaa tällaisen oikeuden jäsenelleen, toimitusjohtajalle tai muulle henkilölle. Mitä 3 ja 8 §:ssä on säädetty toimitusjohtajasta, on voimassa sellaisen toiminimenkirjoittajan osalta, joka ei ole hallituksen jäsen tai toimitusjohtaja.

Toiminimen kirjoittamisoikeutta voidaan rajoittaa niin, että kahdella tai useammalla henkilöllä on vain yhdessä oikeus kirjoittaa toiminimi. Muuta rajoitusta ei saa merkitä kaupparekisteriin.

Hallitus voi milloin tahansa peruuttaa antamansa toiminimen kirjoittamisoikeuden.

11 §

Hallintoneuvoston tulee valvoa hallituksen ja toimitusjohtajan vastuulla olevaa yhdistyksen hallintoa. *Muuten hallintoneuvostolle voidaan yhdistysjärjestyksessä määrätä vain hallituksen yleistoimivaltaan kuuluvia tehtäviä ja tehtäviä, joita ei ole säädetty muulle toimielimelle. Hallintoneuvostolle ei voida antaa oikeutta edustaa yhdistystä.* Hallituksen ja toimitusjohtajan on annettava hallintoneuvostolle ja sen jäsenille tiedot, joita nämä pitävät tarpeellisina tehtävänsä hoitamiseksi.

12 §

Hallitus edustaa vakuutusyhdistystä.

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että hallituksen jäsenellä tai toimitusjohtajalla on oikeus edustaa yhdistystä tai että hallitus voi antaa tällaisen oikeuden jäsenelleen, toimitusjohtajalle tai muulle henkilölle. Mitä 3 ja 8 §:ssä säädetään toimitusjohtajasta, sovelletaan toiminimenkirjoittajaan, joka ei ole hallituksen jäsen tai toimitusjohtaja.

Oikeutta edustaa yhdistystä voidaan rajoittaa niin, että kahdella tai useammalla henkilöllä on vain yhdessä tämä oikeus. Muuta rajoitusta ei saa merkitä kaupparekisteriin. Yhdistysjärjestyksen toimialamääräys rajoittaa edustajan toimivaltaa.

Hallitus voi milloin tahansa peruuttaa antamansa oikeuden edustaa yhdistystä.

14 §

Hallitus tai muu 12 ja 13 §:ssä tarkoitettu vakuutusyhdistyksen edustaja ei saa ryhtyä sellaiseen oikeustoimeen tai muuhun toimenpiteeseen, joka on omansa tuottamaan osakkaalle tai muulle henkilölle epäoikeutettua etua yhdistyksen tai toisen osakkaan kustannuksella.

Yhdistyksen edustaja ei saa noudattaa yhdistyskokouksen tai yhdistyksen muun elimen päätöstä, joka on tämän lain tai yhdistysjärjestyksen vastaisena pätemätön.

15 §

Vakuutusyhdistyksen 12 tai 13 §:ssä tarkoitetun edustajan yhdistyksen puolesta tekemä oikeustoimi ei sido yhdistystä, jos edustaja:

1) on toiminut vastoin tässä laissa säädettyä kelpoisuuden rajoitusta;

2) on toiminut vastoin 12 §:n 3 momenttiin perustuvaa rajoitusta; taikka

3) on ylittänyt toimivaltansa ja se johon oikeustoimi kohdistui, tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää toimivallan ylityksestä.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa riittävänä osoituksena siitä, että oikeustoimen kohteena ollut henkilö tiesi tai että hänen olisi pitänyt tietää toimivallan ylityksestä, ei voida pitää pelkästään sitä, että toimivaltaa koskevat rajoitukset on rekisteröity ja kuulutettu.

7 luku

Yhdistyskokous

1 §

Osakkaat käyttävät vakuutusyhdistyksen yhdistyskokouksessa päättämivaltaansa yhdistyksen asioissa.

Jokaisella osakkaalla on oikeus osallistua yhdistyskokoukseen ja siellä käyttää puhevaltaa. Osakkaana olevalla takuuosuudenomistajalla on tällainen oikeus kuitenkin vain, jos hänet on merkitty takuuosuuslueteloon tai hän on yhdistykselle ilmoittanut

14 §

Yhdistyskokous, hallitus, toimitusjohtaja tai hallintoneuvosto ei saa tehdä päätöstä tai ryhtyä muuhun toimenpiteeseen, joka on omiaan tuottamaan osakkaalle tai muulle epäoikeutettua etua vakuutusyhdistyksen tai toisen osakkaan kustannuksella.

Hallitus, hallintoneuvosto, hallituksen tai hallintoneuvoston jäsen taikka toimitusjohtaja ei saa noudattaa yhdistyskokouksen, hallintoneuvoston tai hallituksen tekemää päätöstä, joka on tämän lain tai yhdistysjärjestyksen vastaisena pätemätön.

15 §

Vakuutusyhdistyksen tässä laissa tarkoitetun edustajan yhdistyksen puolesta tekemä oikeustoimi ei sido yhdistystä, jos edustaja:

1) on toiminut vastoin tässä laissa säädettyä kelpoisuuden rajoitusta;

2) on toiminut vastoin 12 §:n 3 momenttiin perustuvaa rajoitusta; taikka

3) on ylittänyt toimivaltansa ja se johon oikeustoimi kohdistui, tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää toimivallan ylityksestä.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa riittävänä osoituksena siitä, että oikeustoimen kohteena ollut henkilö tiesi tai että hänen olisi pitänyt tietää toimivallan ylityksestä, ei voida pitää pelkästään sitä, että toimivaltaa koskevat rajoitukset on rekisteröity.

7 luku

Yhdistyskokous

1 §

Osakkaat käyttävät vakuutusyhdistyksen yhdistyskokouksessa päätösvaltaansa.

Jokaisella osakkaalla on oikeus osallistua yhdistyskokoukseen ja siellä käyttää puhevaltaa. Osakkaana olevalla takuuosuudenomistajalla on tällainen oikeus kuitenkin vain, jos hänet on merkitty takuuosuuslueteloon tai hän on yhdistykselle ilmoittanut

saantonsa ja esittänyt siitä selvityksen.

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että osakkaan on saadakseen osallistua yhdistyskokoukseen ilmoitauduttava yhdistykselle viimeistään kokouskutsussa mainittuna päivänä, joka voi olla aikaisintaan viisi päivää ennen kokousta.

saantonsa ja esittänyt siitä selvityksen.

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että osakkaan on saadakseen osallistua yhdistyskokoukseen ilmoitauduttava yhdistykselle viimeistään kokouskutsussa mainittuna päivänä, joka voi olla aikaisintaan kymmenen päivää ennen kokousta.

1 a §

Yhdistyskokous päättää sille tämän lain nojalla kuuluvista asioista. Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että yhdistyskokous päättää toimitusjohtajan ja hallituksen yleistoimivaltaan kuuluvasta asiasta.

Edellä 6 luvun 8 a §:n 2 momentissa säädetään yhdistyksen hallituksen ja toimitusjohtajan yleistoimivaltaan kuuluvan asian saattamisesta yhdistyskokouksen päätettäväksi. Osakkaat voivat yksimielisinä muutenkin tehdä yksittäistapauksessa päätöksen hallituksen tai toimitusjohtajan yleistoimivaltaan kuuluvassa asiassa.

3 a §

Hallituksen ja hallintoneuvoston jäsenellä sekä toimitusjohtajalla on oikeus olla läsnä yhdistyskokouksessa, jollei yhdistyskokous yksittäistapauksessa pääte toisin. Hallituksen, hallintoneuvoston ja toimitusjohtajan on huolehdittava siitä, että osakkaan 15 §:ssä tarkoitettu kyselyoikeus voi toteutua. Tilintarkastajan läsnäolosta yhdistyskokouksessa säädetään tilintarkastuslaissa (459/2007). Yhdistyskokous voi sallia myös muiden henkilöiden läsnäolon yhdistyskokouksessa.

6 §

Yhdistyskokous on pidettävä vakuutusyhdistyksen kotipaikassa, jollei yhdistysjärjestyksessä ole määrätty, että kokous on pidettävä tai voidaan pitää jollakin toisella nimetyllä yhdistyksen toiminta-alueeseen kuuluvalla paikkakunnalla. Erittäin painavista syistä saadaan yhdistyskokous pitää muuallakin.

6 §

Yhdistyskokous on pidettävä vakuutusyhdistyksen kotipaikassa, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisesta paikkakunnasta yhdistyksen toiminta-alueella. Erittäin painavista syistä yhdistyskokous voidaan pitää muullakin paikkakunnalla, ei kuitenkaan Euroopan talousalueen ulkopuolella.

7 §

Osakas ei saa itse tai asiamiehen välityksellä äänestää yhdistyskokouksessa asiasta, joka koskee *vastuuvapauden myöntämistä hänelle*, kannetta häntä vastaan tai hänen vapauttamistaan vahingonkorvausvelvollisuudesta tai muusta velvoitteesta yhdistystä kohtaan. Hän ei myöskään saa äänestää asiasta, joka koskee kannetta muuta henkilöä vastaan tai tämän vapauttamista velvoitteesta, jos hänellä on asiassa odotettavana olennaista etua, joka saattaa olla ristiriidassa yhdistyksen edun kanssa. *Mitä tässä on sanottu osakkaasta, on voimassa myös osakkaan asiamiehestä.*

Hallituksen jäsen ei saa ottaa osaa tilinpäätöksen vahvistamista tai vastuuvapauden myöntämistä koskevan päätöksen tekemiseen eikä sellaisten tilintarkastajien valitsemiseen, joiden tehtävänä on hallinnon ja tilien tarkastaminen hänen toimikaudestaan.

8 §

Varsinainen yhdistyskokous on pidettävä neljän kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä. *Kokouksessa on esitettävä tilinpäätös, toimintakertomus ja tilintarkastuskertomus sekä, jos vakuutusyhdistyksellä on hallintoneuvosto, sen lausunto niistä.*

Kokouksessa on päätettävä:

1) tuloslaskelman ja taseen sekä emoyhdistyksessä myös konsernituloslaskelman ja konsernitaseen vahvistamisesta;

2) toimenpiteistä, joihin vahvistetun taseen tai emoyhdistyksessä konsernitaseen mukainen voitto tai tappio antaa aihetta;

3) vastuuvapaudesta hallituksen jäsenille, hallintoneuvoston jäsenille ja toimitusjohtajalle; *sekä*

4) muista asioista, *jotka tämän lain tai yhdistysjärjestyksen mukaan kuuluvat varsinaiselle yhdistyskokoukselle.*

Päätöksen tekeminen 2 momentin 1–3 kohdassa mainitussa asiassa on kuitenkin siirrettävä tiettyinä päivinä vähintään kuukautta ja enintään kahta kuukautta myöhemmin pidettävään jatkokokoukseen, jos vakuutusyhdistyksen osakkaat, joilla on vähintään yksi kolmasosa tai yhdistysjärjes-

7 §

Osakas ei saa itse tai asiamiehen välityksellä äänestää yhdistyskokouksessa asiasta, joka koskee kannetta *osakasta itseään* vastaan tai hänen vapauttamistaan vahingonkorvausvelvollisuudesta tai muusta velvoitteesta yhdistystä kohtaan. *Osakas tai hänen asiamiehensä* ei myöskään saa äänestää asiasta, joka koskee kannetta muuta henkilöä vastaan tai tämän vapauttamista velvoitteesta, jos *osakkaalla* on asiassa odotettavana olennaista etua, joka saattaa olla ristiriidassa yhdistyksen edun kanssa.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos yhdistyksen kaikki osakkaat ovat esteellisiä.

8 §

Varsinainen yhdistyskokous on pidettävä *kuuden* kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä.

Varsinaisessa yhdistyskokouksessa on päätettävä:

1) *tilinpäätöksen vahvistamisesta, mikä emoyhdistyksessä käsittää myös konsernitilinpäätöksen vahvistamisen;*

2) *taseen osoittaman voiton käyttämisestä;*

3) vastuuvapaudesta hallituksen jäsenille, hallintoneuvoston jäsenille ja toimitusjohtajalle;

4) *hallituksen ja hallintoneuvoston jäsenten ja tilintarkastajan valinnasta, jollei tässä laissa säädetä tai yhdistysjärjestyksessä määrätä toisin näiden toimikaudesta tai valinnasta; sekä*

5) muista *yhdistysjärjestyksen* mukaan varsinaisessa yhdistyskokouksessa käsiteltävistä asioista.

tyksessä määrätty pienempi osa kokouksessa edustettuina olevien osakkaiden yhteenlasketusta äänimäärästä, sitä vaativat. Päätöksen tekemistä ei saa toistamiseen siirtää.

9 §

Ylimääräinen yhdistyskokous on pidettävä, kun hallitus tai hallintoneuvosto katsoo siihen olevan aihetta.

Ylimääräinen yhdistyskokous on pidettävä, jos vakuutusyhdistyksen osakkaat, joilla on vähintään yksi kymmenesosa tai yhdistysjärjestyksessä määrätty pienempi osa osakkaiden yhteenlasketusta äänimäärästä, kirjallisesti sitä vaativat ilmoittamansa asian käsittelyä varten.

Ylimääräinen yhdistyskokous on niin ikään pidettävä, jos Vakuutusvalvontavirasto tai yhdistyksen tilintarkastaja sitä kirjallisesti vaatii ilmoittamansa asian käsittelyä varten.

Kokouskutsu on toimitettava neljäntoista päivän kuluessa 2 tai 3 momentissa tarkoitettun vaatimuksen esittämisestä.

10 §

Osakkaalla on oikeus saada *haluamansa asia* yhdistyskokouksen käsiteltäväksi, jos hän kirjallisesti sitä vaatii hallitukselta niin hyvissä ajoin, että asia voidaan sisällyttää kokouskutsuun.

11 §

Hallitus kutsuu yhdistyskokouksen koolle. Jos vakuutusyhdistyksellä on hallintoneuvosto, voidaan yhdistysjärjestyksessä kuitenkin määrätä, että hallintoneuvoston on kutsuttava yhdistyskokous koolle.

9 §

Ylimääräinen yhdistyskokous on pidettävä, jos:

- 1) yhdistysjärjestyksessä niin määrätään;
- 2) hallitus katsoo siihen olevan aihetta;
- 3) osakas tai tilintarkastaja vaatii sitä 2 momentin mukaisesti;

4) hallintoneuvosto katsoo siihen olevan aihetta ja sillä on yhdistysjärjestyksen mukaan oikeus päättää ylimääräisen yhdistyskokouksen pitämisestä; taikka

5) Finanssivalvonta sitä kirjallisesti vaatii ilmoittamansa tietyn asian käsittelyä varten.

Ylimääräinen yhdistyskokous on pidettävä, jos *tilintarkastaja* tai vakuutusyhdistyksen osakkaat, joilla on vähintään yksi kymmenesosa tai yhdistysjärjestyksessä määrätty pienempi osa osakkaiden yhteenlasketusta äänimäärästä, kirjallisesti sitä vaativat ilmoittamansa asian käsittelyä varten.

Kokouskutsu on toimitettava kahden viikon kuluessa vaatimuksen saapumisesta.

10 §

Osakkaalla on oikeus saada *yhdistyskokoukselle tämän lain nojalla* kuuluva asia yhdistyskokouksen käsiteltäväksi, jos hän kirjallisesti sitä vaatii hallitukselta niin hyvissä ajoin, että asia voidaan sisällyttää kokouskutsuun.

11 §

Hallitus kutsuu yhdistyskokouksen koolle. Jos vakuutusyhdistyksellä on hallintoneuvosto, voidaan yhdistysjärjestyksessä kuitenkin määrätä, että *hallintoneuvosto kutsuu yhdistyskokouksen koolle.*

Jollei yhdistyskokousta, joka tämän lain, yhdistysjärjestyksen tai yhdistyskokouksen päätöksen mukaan on pidettävä, ole kutsuttu säädettyssä järjestyksessä koolle, Vakuutusvalvontaviraston tulee hallituksen jäsenen, hallintoneuvoston jäsenen, toimitusjohtajan, tilintarkastajan tai osakkaan hakemuksesta kutsua kokous koolle yhdistyksen kustannuksella. Virasto voi kutsua yhdistyskokouksen koolle, vaikkei tässä sanottua hakemusta tehdäkään.

12 §

Kutsu yhdistyskokoukseen on toimitettava aikaisintaan neljä viikkoa ja, jollei yhdistysjärjestyksessä ole määrätty pitempää aikaa, viimeistään viikkoa ennen kokousta tai 1 §:n 3 momentin mukaista viimeistä ilmoittautumispäivää. *Jos päätöksen tekeminen yhdistyskokouksessa käsiteltävässä asiassa siirretään jatkokokoukseen, joka pidetään myöhemmin kuin neljän viikon kuluttua, siihen on toimitettava eri kutsu. Sen estämättä, mitä yhdistysjärjestyksessä määrätään kutsuajasta, kutsu jatkokokoukseen voidaan aina toimittaa viimeistään neljä viikkoa ennen kokousta.* Jos yhdistysjärjestyksen mukaan päätöksen pätevyuden edellytyksenä on, että päätös tehdään kahdessa yhdistyskokouksessa, kutsua jälkimmäiseen kokoukseen ei saa toimittaa, ennen kuin edellinen kokous on pidetty. Kutsussa on mainittava edellisessä kokouksessa tehty päätös.

Kutsu on toimitettava yhdistysjärjestyksen mukaisesti. Jos kokouksessa käsitellään yhdistysjärjestyksen muuttamista jo annettujen takuuosuuksien osalta 18 §:ssä mainituin tavoin, yhdistyksen asettamista selvitystilaa tai selvitystilaa lopettamista, sulautumista tai yhdistyksen koko vakuutus-kannan luovuttamista, on lisäksi lähetettävä kirjallinen kutsu jokaiselle osakkaalle, jonka osoite on yhdistyksen tiedossa.

Kutsussa on mainittava kokouksessa käsiteltävät asiat. Jos asia koskee yhdistysjärjestyksen muuttamista, on muutoksen pääasi-

Jollei yhdistyskokousta *kutsuta koolle, vaikka kutsu tulisi lain, yhdistysjärjestyksen tai yhdistyskokouksen päätöksen mukaan toimittaa, tai jos kokouskutsusta voimassa olevia säännöksiä tai määräyksiä on olen- naisesti rikottu, Finanssivalvonnan* tulee hallituksen jäsenen, hallintoneuvoston jäsenen, toimitusjohtajan, tilintarkastajan tai osakkaan hakemuksesta kutsua kokous koolle yhdistyksen kustannuksella. *Finanssivalvonta* voi kutsua yhdistyskokouksen koolle, vaikkei tässä sanottua hakemusta tehdäkään. *Finanssivalvonnan päätös voidaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana.*

12 §

Kutsu yhdistyskokoukseen on toimitettava aikaisintaan *kahta kuukautta* ja viimeistään viikkoa ennen kokousta tai 1 §:n 3 momentin mukaista viimeistä ilmoittautumispäivää. Jos yhdistysjärjestyksen mukaan päätöksen pätevyuden edellytyksenä on, että päätös tehdään kahdessa yhdistyskokouksessa, kutsua jälkimmäiseen kokoukseen ei saa toimittaa, ennen kuin edellinen kokous on pidetty. Kutsussa on mainittava edellisessä kokouksessa tehty päätös.

Jokaiselle osakkaalle, jonka osoite on vakuutusyhdistyksen tiedossa, on lähetettävä kirjallinen kokouskutsu, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisin.

Sen lisäksi, mitä yhdistysjärjestyksessä määrätään, jokaiselle osakkaalle, jonka osoite on yhdistyksen tiedossa, on lähetettävä kirjallinen kutsu, jos kokouksessa käsitellään yhdistysjärjestyksen muuttamista 18 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Kokouskutsussa on mainittava yhdistyksen nimi, kokousaika ja -paikka sekä kokouksessa käsiteltävät asiat. Jos kokoukses-

allinen sisältö mainittava kutsussa.

Jos yhdistyskokouksessa käsitellään tilinpäätöstä, on tilinpäätöstä koskevat asiakirjat tai niiden jäljennökset pidettävä vähintään viikon ajan ennen kokousta yhdistyksen päätoimipaikassa osakkaiden nähtävänä ja viivytyksettä lähetettävä osakkaalle, joka sitä pyytää.

sa käsitellään yhdistysjärjestyksen muuttamista, kutsussa on mainittava muutoksen pääasiallinen sisältö.

Yhdistyskokouksessa saadaan päättää vain asiasta, joka on mainittu kokouksutuksessa tai joka yhdistysjärjestyksen mukaan on käsiteltävä kokouksessa.

12 a §

Hallituksen päätösehdotukset sekä, jos kokouksessa käsitellään tilinpäätöstä, tilinpäätös, toimintakertomus ja tilintarkastuskertomus on vähintään viikon ajan ennen kokousta pidettävä osakkaiden nähtävänä yhdistyksen pääkonttorissa tai internetisivuilla, viivytyksettä lähetettävä osakkaalle, joka pyytää sitä, sekä asetettava nähtäväksi yhdistyskokouksessa.

Jos päätös koskee takuuosuusantia, optio-oikeuksien tai muiden takuuosuuksiin oikeuttavien erityisten oikeuksien antamista, voitonjakoa tai muun taloudellisen edun antamista, vapaan oman pääoman rahaston jakamista, takuupääoman alentamista, omien takuuosuuksien hankkimista tai lunastamista taikka yhdistyksen asettamista selvitystilaan, eikä kokouksessa käsitellä tilinpäätöstä, 1 momentissa säädetty koskee myös:

- 1) viimeistä tilinpäätöstä, toimintakertomusta ja tilintarkastuskertomusta;*
- 2) viimeisen tilikauden päättymisen jälkeen mahdollisesti tehtyä varojen jakoa koskevaa päätöstä;*
- 3) viimeisen tilikauden päättymisen jälkeen laadittuja osavuosikatsauksia; sekä*
- 4) hallituksen selostusta tilinpäätöksen tai osavuosikatsauksen laatimisen jälkeisistä yhdistyksen asemaan olennaisesti vaikuttavista tapahtumista.*

12 b §

Yhdistyskokous voi päättää, että asian käsittely siirretään jatkokokoukseen.

Varsinaisen yhdistyskokouksen tilinpäätöksen hyväksymistä ja voiton käyttämistä koskeva asia on siirrettävä jatkokokoukseen, jos sitä vaativat osakkaat, joilla on

vähintään yksi kolmasosa tai yhdistysjärjestyksessä määrätty pienempi osa kokouksessa edustettuina olevien osakkaiden yhteenlasketusta äänimäärästä. Tässä tarkoitettu jatkokokous on pidettävä aikaisintaan kuukauden ja viimeistään kolmen kuukauden kuluttua varsinaisesta yhdistyskokouksesta. Päätöstä ei tarvitse vähemmistön vaatimuksesta siirtää toistamiseen.

Jatkokokoukseen on toimitettava eri kutsu, jos se pidetään yli neljän viikon kuluttua yhdistyskokouksesta. Kutsu jatkokokoukseen voidaan aina toimittaa viimeistään neljä viikkoa ennen kokousta.

13 §

Asiasta, jossa ei ole noudatettu tämän lain tai yhdistysjärjestyksen kokouskutsua tai asiakirjan nähtäväksi asettamista koskevia säännöksiä, ei saa tehdä päätöstä ilman niiden osakkaiden suostumusta, joita laiminlyönti koskee. Jos asia yhdistysjärjestyksen mukaan on käsiteltävä kokouksessa, saa yhdistyskokous päättää siitä, vaikkei asiaa ole mainittu kokouskutsussa. Yhdistyskokous voi niin ikään aina päättää ylimääräisen yhdistyskokouksen koolle kutumisesta määrättyä asiaa käsittelemään.

14 §

Yhdistyskokouksen puheenjohtajan valitsee yhdistyskokous.

Kokouksen puheenjohtajan on huolehdittava siitä, että läsnä olevista osakkaista, osakkaiden valtuuttamista asiamiehistä sekä heidän käyttämistään avustajista laaditaan luettelo, johon merkitään kunkin vakuutusosittajaosakkaan äänimäärä sekä takuusuudenomistajan takuusuuksien lukumäärä ja äänimäärä (ääniluettelo).

Puheenjohtajan on niin ikään huolehdittava siitä, että kokouksessa pidetään pöytäkirjaa. Ääniluettelo on otettava pöytäkirjaan

13 §

Asiasta, jossa ei ole noudatettu menettelyä koskevia tämän lain säännöksiä tai yhdistysjärjestyksen määräyksiä, saa tehdä päätöksen vain, jos ne osakkaat, joita laiminlyönti koskee, antavat siihen suostumuksensa.

14 §

Yhdistyskokouksen avaa kokouksen koolle kutsujan nimeämä henkilö. Yhdistyskokouksen puheenjohtajan valitsee yhdistyskokous, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisin. Jos yhdistysjärjestyksessä määrätään yhdistyskokouksen puheenjohtajasta, tämä myös avaa kokouksen.

Kokouksen puheenjohtajan on huolehdittava siitä, että läsnä olevista osakkaista, osakkaiden valtuuttamista asiamiehistä sekä heidän käyttämistään avustajista laaditaan luettelo, johon merkitään kunkin vakuutusosittajaosakkaan äänimäärä sekä takuusuudenomistajan takuusuuksien lukumäärä ja äänimäärä (ääniluettelo). Takuusuuden omistajia koskevan osakasluettelon on oltava nähtävänä kokouksessa.

Puheenjohtajan on myös huolehdittava siitä, että kokouksessa pidetään pöytäkirjaa. Ääniluettelo on otettava pöytäkirjaan tai lii-

tai liitettävä siihen. Pöytäkirjaan on merkittävä kokouksessa tehdyt päätökset sekä, jos päätöksestä on äänestetty, äänestyksen tulos. Pöytäkirja on puheenjohtajan ja vähintään yhden kokouksessa valitun pöytäkirjantarkastajan allekirjoitettava. Pöytäkirja on viimeistään kahden viikon kuluttua kokouksesta pidettävä yhdistyksen päätoimipaikassa osakkaiden nähtävänä. Pöytäkirjat on säilytettävä luotettavalla tavalla. Osakkaalla on korvattuaan vakuutusyhdistyksen kulut oikeus saada jäljennös yhdistyskokouksen pöytäkirjasta tai sen osasta.

15 §

Hallituksen ja toimitusjohtajan tulee yhdistyskokouksessa osakkaan pyynnöstä, jos hallitus katsoo sen käyvän päinsä vakuutusyhdistykselle olennaista haittaa tuottamatta, antaa tarkempia tietoja sellaisista seikoista, jotka saattavat vaikuttaa yhdistyksen tilinpäätöksen ja taloudellisen aseman tai muun kokouksessa käsiteltävän asian arviointiin.

Jos osakkaan kysymykseen voidaan vastata vain sellaisten tietojen perusteella, jotka eivät ole kokouksessa käytettävissä, on siihen annettava kirjallinen vastaus kahden viikon kuluessa. Vastaus on pidettävä yhdistyksen päätoimipaikassa osakkaiden nähtävänä ja lähetettävä kysymyksen esittäneelle osakkaalle.

17 §

Yhdistysjärjestyksen muuttamisesta päättää yhdistyskokous. Päätös on pätevä vain, jos sitä ovat kannattaneet osakkaat, joilla on vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä.

Yhdistysjärjestyksen muuttamista koskeva päätös on Vakuutusvalvontaviraston vahvistettua muutoksen viivytyksettä ilmoitettava rekisteröitäväksi, eikä päätöstä saa panna täytäntöön ennen kuin päätös on rekisteröity. Jos takuupääomaa tai takuu-

rettävä siihen. Pöytäkirjaan on merkittävä kokouksessa tehdyt päätökset sekä, jos päätöksestä on äänestetty, äänestyksen tulos. Pöytäkirja on puheenjohtajan ja vähintään yhden kokouksessa valitun pöytäkirjantarkastajan allekirjoitettava. Pöytäkirja on viimeistään kahden viikon kuluttua kokouksesta pidettävä yhdistyksen päätoimipaikassa tai internetsivuilla osakkaiden nähtävänä ja siitä on toimitettava jäljennös sitä pyytävälle osakkaalle. Pöytäkirjat on säilytettävä luotettavalla tavalla. Osakkaalla on korvattuaan vakuutusyhdistyksen kulut oikeus saada jäljennös yhdistyskokouksen pöytäkirjan liitteistä.

15 §

Hallituksen ja toimitusjohtajan on yhdistyskokouksessa osakkaan pyynnöstä *annettava* tarkempia tietoja seikoista, jotka voivat vaikuttaa kokouksessa käsiteltävän asian arviointiin. Jos kokouksessa käsitellään tilinpäätöstä, *velvollisuus koskee myös yhdistyksen taloudellista asemaa yleisemmin, mukaan lukien yhdistyksen suhde samaan konserniin kuuluvaan toiseen yhteisöön tai säätiöön. Tietoja ei kuitenkaan saa antaa, jos niiden antaminen tuottaisi yhdistykselle olennaista haittaa.*

Jos osakkaan kysymykseen voidaan vastata vain sellaisten tietojen perusteella, jotka eivät ole kokouksessa käytettävissä, on siihen annettava kirjallinen vastaus kahden viikon kuluessa. Vastaus on *toimitettava kysymyksen esittäneelle osakkaalle ja muulle osakkaalle, joka sitä pyytää.*

17 §

Yhdistysjärjestyksen muuttamisesta päättää yhdistyskokous. Päätös on pätevä vain, jos sitä ovat kannattaneet osakkaat, joilla on vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä.

Yhdistysjärjestyksen muuttamista koskeva päätös on *Finanssivalvonnan* vahvistettua muutoksen viivytyksettä ilmoitettava rekisteröitäväksi, eikä päätöstä saa panna täytäntöön ennen kuin päätös on rekisteröity. *Jos yhdistysjärjestyksen muutoksen edel-*

osuuksien nimellisarvoa koskeva yhdistysjärjestyksen muutos edellyttää rekisteröidyn takuupääoman korottamista tai alentamista, yhdistysjärjestyksen muutosta koskeva päätös tulee viraston vahvistettua muutoksen kuitenkin ilmoittaa rekisteröitäväksi ja rekisteröidä vasta samanaikaisesti korottamisen tai alentamisen yhteydessä.

Mitä 2 momentissa säädetään, noudatetaan soveltuvin osin takuupääomaa, sen vähimmäis- tai enimmäismäärää tai takuuosuuksien nimellisarvoa koskevaa yhdistysjärjestyksen muutosta tarkoittavaa päätöstä rekisteröitäessä.

18 §

Päätös yhdistysjärjestyksen muuttamisesta siten, että jo annettujen takuuosuuksien osalta takuuosuudenomistajien maksuvelvoitteita yhdistystä kohtaan lisätään, oikeutta yhdistyksen takuuosuuksien hankkimiseen rajoitetaan 3 luvun 3 tai 4 §:ssä säädettyllä tavalla taikka samanlajisten takuuosuuksien tuottamien oikeuksien keskinäistä suhdetta muutetaan, vaatii kaikkien osakkaiden suostumuksen taikka 17 §:n 1 momentin mukaisen päätöksen lisäksi niiden takuuosuudenomistajien suostumuksen, joita tai joiden takuuosuuksia muutos koskee.

Päätös yhdistysjärjestyksen muuttamisesta siten, että enemmän kuin yksi kymmenesosa tilikauden voitosta, sitten kun siitä on vähennetty edellisiltä tilikausilta olevan tappion peittämiseen tarvittava määrä, on siirrettävä vararahastoon tai pohjarahastoon taikka muutoin jätettävä jakamatta, on pätevä vain, jos osakkaat, joilla on enemmän kuin yhdeksän kymmenesosaa kokouksessa edustetuista takuuosuuksista, ovat sitä kannattaneet.

Jos vakuutusyhdistyksessä on erilaisia takuuosuuksia ja yhdistysjärjestyksen muutoksen vuoksi koko takuuosuuslajin oikeudet vähenevät, vaaditaan 17 §:n 1 momentin mukaisen päätöksen lisäksi niiden takuuosuudenomistajien suostumus, joilla on vä-

lytyksenä on sellaisia täytäntöönpanotoimia, joista tehdään merkintä rekisteriin, muutos tulee ilmoittaa rekisteröitäväksi ja rekisteröidä täytäntöönpanotoimien kanssa. Jos takuupääomaa tai takuuosuuksien nimellisarvoa koskevan yhdistysjärjestyksen muutoksen edellytyksenä on rekisteröidyn takuupääoman korottamista tai alentamista, yhdistysjärjestyksen muutosta koskeva päätös tulee *Finanssivalvonnan* vahvistettua muutoksen kuitenkin ilmoittaa rekisteröitäväksi ja rekisteröidä vasta samanaikaisesti korottamisen tai alentamisen yhteydessä.

Mitä 2 momentissa säädetään, *sovelletaan myös* takuupääomaa, sen vähimmäis- tai enimmäismäärää tai takuuosuuksien nimellisarvoa koskevaa yhdistysjärjestyksen muutosta tarkoittavaa päätöstä rekisteröitäessä.

18 §

Päätös yhdistysjärjestyksen muuttamisesta siten, että jo annettujen takuuosuuksien osalta takuuosuudenomistajien maksuvelvoitteita yhdistystä kohtaan lisätään, oikeutta yhdistyksen takuuosuuksien hankkimiseen rajoitetaan 3 luvun 3 tai 4 §:ssä säädettyllä tavalla taikka samanlajisten takuuosuuksien tuottamien oikeuksien keskinäistä suhdetta muutetaan, vaatii kaikkien osakkaiden suostumuksen taikka 17 §:n 1 momentin mukaisen päätöksen lisäksi niiden takuuosuudenomistajien suostumuksen, joita tai joiden takuuosuuksia muutos koskee.

Päätös yhdistysjärjestyksen muuttamisesta siten, että enemmän kuin yksi kymmenesosa tilikauden voitosta, sitten kun siitä on vähennetty edellisiltä tilikausilta olevan tappion peittämiseen tarvittava määrä, on siirrettävä vararahastoon tai pohjarahastoon taikka muutoin jätettävä jakamatta, on pätevä vain, jos osakkaat, joilla on enemmän kuin yhdeksän kymmenesosaa kokouksessa edustetuista takuuosuuksista, ovat sitä kannattaneet.

Jos vakuutusyhdistyksessä on *useita* takuuosuuslajeja, on *sulautuvan yhdistyksen sulautumista, vakuutuskannan luovuttamista, selvitystilaan asettamista ja selvitystilan lopettamista koskevien päätösten pätevyys-* edellytyksenä 17 §:n 1 momentin mu-

hintään puolet kaikista ja enemmän kuin kaksi kolmasosaa kokouksessa edustetuista tämänlajisista takuuosuuksista.

20 §

Jos yhdistyskokouksen päätös ei ole syntynyt asianmukaisessa järjestyksessä tai jos se muutoin on tämän lain tai yhdistysjärjestyksen vastainen, voi osakas, vakuutusyhdistyksen hallitus, hallituksen jäsen tai toimitusjohtaja nostaa kanteen yhdistystä vastaan päätöksen julistamiseksi pätemättömäksi tai sen muuttamiseksi.

Kanne on pantava vireille kolmen kuukauden kuluessa päätöksen tekemisestä. Jos osakkaalla on ollut hyväksyttävä syy viivästyminen ja päätöksen päteväksi jääminen olisi hänelle ilmeisen kohtuutonta, kanne saadaan panna vireille viimeistään vuoden kuluessa päätöksen tekemisestä. Jollei kanteen nosteta määräajassa, on päätöstä pidettävä pätevänä.

Mitä 2 momentissa on säädetty, ei kuitenkaan ole voimassa:

1) jos päätös on sellainen, ettei sitä lain mukaan voida tehdä edes kaikkien osakkaiden suostumuksella;

2) jos päätökseen vaaditaan tämän lain tai yhdistysjärjestyksen mukaan kaikkien tai tiettyjen takuuosuudenomistajien suostumus eikä sellaista suostumusta ole annettu; tai

3) ellei kokoukseen ole toimitettu kutsua tai jos kokouskutsusta voimassa olevia säännöksiä tai määräyksiä on olennaisesti rikottu.

Tuomioistuimen ratkaisu, jolla yhdistyskokouksen päätös on julistettu pätemättömäksi tai muutettu, on voimassa myös niihin osakkaisiin nähden, jotka eivät ole yhtyneet kanteeseen. *Tuomioistuin voi muuttaa yhdistyskokouksen päätöstä vain, jos voidaan todeta, minkä sisältöinen päätöksen olisi pitänyt olla.*

kaisen päätöksen lisäksi *se, että päätöstä kannattaa vähintään kaksi kolmasosaa kunkin takuuosuuslajin kokouksessa edustetuista takuuosuuksista.*

Osakkaalta on saatava suostumus yhdistysjärjestyksen muuttamiseen, jos osakkaan maksuvelvollisuutta yhdistystä kohtaan lisätään tai yhdistyksen oikeutta vahingonkorvaukseen rajoitetaan 15 luvun 8 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

20 §

Jos yhdistyskokouksen päätös ei ole syntynyt asianmukaisessa järjestyksessä tai jos se muutoin on tämän lain tai yhdistysjärjestyksen vastainen, voi osakas, vakuutusyhdistyksen hallitus, hallituksen jäsen tai toimitusjohtaja nostaa kanteen yhdistystä vastaan päätöksen julistamiseksi pätemättömäksi tai sen muuttamiseksi.

Kanne on pantava vireille kolmen kuukauden kuluessa päätöksen tekemisestä. Jos osakkaalla on ollut hyväksyttävä syy viivästyminen ja päätöksen päteväksi jääminen olisi hänelle ilmeisen kohtuutonta, kanne saadaan panna vireille viimeistään vuoden kuluessa päätöksen tekemisestä. Jollei kanteen nosteta määräajassa, on päätöstä pidettävä pätevänä.

Mitä 2 momentissa *säädetään*, ei kuitenkaan *sovelleta*:

1) jos päätös on sellainen, ettei sitä lain mukaan voida tehdä edes kaikkien osakkaiden suostumuksella;

2) jos päätökseen vaaditaan tämän lain tai yhdistysjärjestyksen mukaan kaikkien tai tiettyjen takuuosuudenomistajien suostumus eikä sellaista suostumusta ole annettu; tai

3) *jos* kokoukseen ole toimitettu kutsua tai jos kokouskutsusta voimassa olevia säännöksiä tai määräyksiä on olennaisesti rikottu.

Tuomioistuimen ratkaisu, jolla yhdistyskokouksen päätös on julistettu pätemättömäksi tai muutettu, on voimassa myös niihin osakkaisiin nähden, jotka eivät ole yhtyneet kanteeseen. *Moitekanteen johdosta annettavassa tuomiossa päätös voidaan kantajan vaatimuksesta julistaa pätemättömäksi tai sitä voidaan muuttaa. Kantajan vaatimuksesta voidaan samalla kieltää yh-*

tiötä panemasta pätemätöntä päätöstä täytäntöön.

21 §

Jos hallituksen yhdistyskokoukselle kuuluvassa asiassa valtuutuksen nojalla tekemä päätös on selvästi sellainen kuin 19 §:ssä säädetään tai 20 §:n 3 momentin 1 tai 2 kohdan vastainen, siihen sovelletaan, mitä yhdistyskokouksen vastaavasta päätöksestä säädetään.

8 luku

Yhteisömuodon muuttaminen

1 §

Vakuutusyhdistyksen yhdistyskokous voi tehdä päätöksen yhdistyksen muuttamisesta keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi. Päätös yhteisömuodon muuttamisesta on pätevä, jos se on tehty 7 luvun 17 §:n 1 momentin mukaisesti.

Yhdistyksen on kolmen kuukauden kuluessa yhdistyskokouksen päätöksestä haettava *aiotulle* vakuutusyhtiölle ministeriöltä toimilupa noudattaen *soveltuvin osin*, mitä vakuutusyhtiölain 2 luvussa säädetään, sekä samalla haettava yhteisömuodon muuttamisesta johtuvalle yhtiöjärjestykselle Vakuutusvalvontaviraston vahvistus.

2 §

Yhtiöjärjestyksen vahvistamista koskevasta 1 §:ssä tarkoitetusta hakemuksesta Vakuutusvalvontaviraston on, jollei se katso, että hakemus on enemmittä selvityksittä hylättävä, kuulutettava yhdistyksen kustannuksella virallisessa lehdessä. Kuulutuksessa on kehotettava niitä yhdistyksen osakkaita ja vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään muistutuksensa virastolle sen asettamassa määräajassa, joka saa olla enintään kaksi kuukautta. Viraston on velvoitettava yhdistys viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä yhdistyksen kotipaikan sanomalehdessä sekä tarvittaessa lisäksi siten kuin virasto määrää.

8 luku

Yhteisömuodon muuttaminen

1 §

Vakuutusyhdistyksen yhdistyskokous voi tehdä päätöksen yhdistyksen muuttamisesta keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi. Päätös yhteisömuodon muuttamisesta on pätevä, jos se on tehty 7 luvun 17 §:n 1 momentin mukaisesti.

Yhdistyksen on kolmen kuukauden kuluessa yhdistyskokouksen päätöksestä haettava vakuutusyhtiölle *Finanssivalvonnalta* toimilupa noudattaen, mitä vakuutusyhtiölain 2 luvussa säädetään, sekä samalla haettava yhteisömuodon muuttamisesta johtuvalle yhtiöjärjestykselle *Finanssivalvonnan* vahvistus.

2 §

Yhtiöjärjestyksen vahvistamista koskevasta 1 §:ssä tarkoitetusta hakemuksesta *Finanssivalvonnan* on kuulutettava yhdistyksen kustannuksella virallisessa lehdessä, jollei se katso, että hakemus on enemmittä selvityksittä hylättävä. Kuulutuksessa on kehotettava niitä yhdistyksen osakkaita ja vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään muistutuksensa *Finanssivalvonnalle* sen asettamassa määräajassa, joka saa olla enintään kaksi kuukautta. *Finanssivalvonnan* on velvoitettava yhdistys viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä yhdistyksen kotipaikan sanomalehdessä sekä tarvittaessa lisäksi siten kuin *Finanssivalvonta*

Vakuutusvalvontaviraston on vahvistettava yhtiöjärjestys, jos se täyttää vakuutusyhtiölain 2 luvun 5 §:ssä säädetyt edellytykset ja jollei yhdistyksen muuttaminen keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi loukkaa vakuutusten käsittämiä etuja tai jonkin osakasryhmän etua.

Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus liittää yhtiöjärjestyksen vahvistamiseen ehdot, joita se pitää tarpeellisina vakuutusten käsittämien etujen tai osakasryhmien etujen turvaamiseksi.

Yhdistys sekä muistutuksentekijä saavat valittaa päätöksestä noudattaen, mitä Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään. Valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

4 §

Jollei 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua toimilupaa tai yhtiöjärjestyksen vahvistamista ole haettu määräajassa tai jos ministeriö on hylännyt toimilupahakemuksen tai Vakuutusvalvontavirasto yhtiöjärjestyksen vahvistamista koskevan hakemuksen ja päätös on saanut lainvoiman taikka jollei yhteisömuodon muutosta ole 3 §:ssä mainitussa määräajassa ilmoitettu rekisteröitäväksi tai jos rekisteröiminen on evätty, yhteisömuodon muuttaminen on rauennut.

Hallituksen jäsenet vastaavat yhteisvastuullisesti merkityistä takuusuuksista maksetun määrän palauttamisesta.

9 luku

Tilintarkastus ja erityinen tarkastus

1 §

Vakuutusyhdistyksen tilintarkastuksesta on voimassa, mitä tässä luvussa ja tilintarkastuslaissa (459/2007) säädetään.

Vakuutusyhdistyksessä tulee olla vähintään kaksi tilintarkastajaa sen mukaan kuin yhdistysjärjestyksessä määrätään. Tilintarkastajat valitsee yhdistyskokous. Jos tilintarkastajia on valittava useampi kuin kaksi, yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että joku tai jotkut heistä, ei kuitenkaan kaikkia, asetetaan muussa järjestyksessä.

Yhdistyskokouksen on lisäksi valittava

määrää.

Finanssivalvonnan on vahvistettava yhtiöjärjestys, jos se täyttää vakuutusyhtiölain 2 luvun 5 §:ssä säädetyt edellytykset ja jollei yhdistyksen muuttaminen keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi loukkaa vakuutettuja etuja.

Finanssivalvonnalla on oikeus liittää yhtiöjärjestyksen vahvistamiseen *vakuutettujen* etujen turvaamiseksi tarpeelliset ehdot.

Yhdistys sekä muistutuksentekijä saavat valittaa päätöksestä noudattaen, mitä Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään. Valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

4 §

Jollei 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua toimilupaa tai yhtiöjärjestyksen vahvistamista haeta määräajassa tai jos *Finanssivalvonta hylkää* toimilupahakemuksen tai yhtiöjärjestyksen vahvistamista koskevan hakemuksen ja päätös saa lainvoiman taikka jollei yhteisömuodon muutosta 3 §:ssä mainitussa määräajassa *ilmoiteta* rekisteröitäväksi tai jos rekisteröiminen *evätään*, yhteisömuodon muuttaminen *raukeaa*.

Hallituksen jäsenet vastaavat yhteisvastuullisesti merkityistä takuusuuksista maksetun määrän palauttamisesta.

9 luku

Tilintarkastus ja erityinen tarkastus

1 §

Vakuutusyhdistyksen tilintarkastuksesta säädetään tässä luvussa ja tilintarkastuslaissa.

Vakuutusyhdistyksessä on oltava yksi tilintarkastaja, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä *useammasta tilintarkastajasta*. Tilintarkastajat valitsee yhdistyskokous. Jos tilintarkastajia on valittava useampi kuin kaksi, yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että joku tai jotkut heistä, ei kuitenkaan kaikkia, asetetaan muussa järjestyksessä.

vähintään kaksi varatilintarkastajaa. Mitä tässä laissa ja tilintarkastuslaissa säädetään tilintarkastajasta, sovelletaan vastaavasti varatilintarkastajaan.

Osakas voi vaatia yhden tilintarkastajan asettamista osallistumaan tilintarkastukseen muiden tilintarkastajien ohella. Tätä koskeva ehdotus on tehtävä siinä yhdistyskokouksessa, jossa tilintarkastajat on valittava tai jossa asia kokouskutsun mukaisesti on käsiteltävä. Jos ehdotusta ovat yhdistyskokouksessa kannattaneet äänioikeutetut, joilla on vähintään yksi kolmasosa kokouksessa annetuista äänistä, osakas voi kuukauden kuluessa kokouksesta hakea Vakuutusvalvontavirastolta hyväksytyin tilintarkastajan määräämistä. Viraston tulee yhdistyksen hallitusta kuultuaan määrätä tilintarkastaja ajaksi, joka kestää seuraavana tilikautena pidettävän varsinaisen yhdistyskokouksen loppuun.

2 §

Tilintarkastajan toimikaudesta on määrätävä yhdistysjärjestyksessä. Tilintarkastajan tehtävä päättyy sen varsinaisen yhdistyskokouksen lopussa, joka pidetään hänen toimikauteensa sisältyvän viimeisen tilikauden päätyttyä, tai jos hänet on valittu tehtäväänsä toistaiseksi, silloin kun uusi tilintarkastaja on valittu hänen tilalleen.

Jos vakuutusyhdistykselle on valittu vain yksi tilintarkastaja, eikä tämä ole tilintarkastuslain 2 §:ssä tarkoitettu KHT- tai HTM-yhteisö, on valittava ainakin yksi varatilintarkastaja. Mitä tässä laissa ja tilintarkastuslaissa säädetään tilintarkastajasta, sovelletaan vastaavasti varatilintarkastajaan.

Osakas voi vaatia yhden tilintarkastajan asettamista osallistumaan tilintarkastukseen muiden tilintarkastajien ohella. Tätä koskeva ehdotus on tehtävä siinä yhdistyskokouksessa, jossa tilintarkastajat on valittava tai jossa asia kokouskutsun mukaisesti on käsiteltävä. Jos ehdotusta ovat yhdistyskokouksessa kannattaneet äänioikeutetut, joilla on vähintään yksi kolmasosa kokouksessa annetuista äänistä, osakas voi kuukauden kuluessa kokouksesta hakea *Finanssivalvonnalta* hyväksytyin tilintarkastajan määräämistä. *Finanssivalvonnan* tulee yhdistyksen hallitusta kuultuaan määrätä tilintarkastaja ajaksi, joka kestää seuraavana tilikautena pidettävän varsinaisen yhdistyskokouksen loppuun.

2 §

Tilintarkastajan toimikaudesta on määrätävä yhdistysjärjestyksessä. Tilintarkastajan tehtävä päättyy sen varsinaisen yhdistyskokouksen lopussa, joka pidetään hänen toimikauteensa sisältyvän viimeisen tilikauden päätyttyä, *jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä tai uutta tilintarkastajaa valittaessa päätetä toisin. Yhdistysjärjestyksessä ei kuitenkaan voida määrätä, että tilintarkastajan toimikausi jatkuu toistaiseksi.*

2 a §

Vakuutusyhdistyksen tilintarkastajan suorittaman tilikauden aikaisen jatkuvan tarkastuksen on riittävänä pidettävässä laajuudessa ulotuttava vastuuvetkaan, toimintapäätöksiin, sijoitustoimintaan, vakuuttamis- ja korvaustoimintaan sekä vakuutusyhdistyksen ja sen kanssa samaan konserniin tai vakuutusyritysryhmittymään kuuluvien yhteisöjen välisiin keskinäisiin liiketoimiin.

Vakuutusyhdistyksen tilintarkastajan on

4 §

Vakuutusvalvontaviraston on ilmoituksesta määrättävä vakuutusyhdistykselle kelpoisuusvaatimukset täyttävä tilintarkastaja, jos:

1) tilintarkastajaa ei ole valittu tämän lain tai tilintarkastuslain mukaisesti;

2) tilintarkastajalla ei ole tässä laissa tai tilintarkastuslain 3 §:ssä tarkoitettua kelpoisuutta taikka hän ei ole tilintarkastuslain 24 tai 25 §:ssä tarkoitettulla tavalla riippumaton; taikka

3) yhdistysjärjestykseen otettua tilintarkastajien lukumäärää tai kelpoisuutta koskevaa määräystä on rikottu.

Ilmoituksen saa edellä tarkoitetuissa tapauksissa tehdä kuka tahansa. Hallitus on velvollinen tekemään ilmoituksen, jollei se, jolle tilintarkastajan valitseminen kuuluu, viivytyksettä valitse kelpoisuusvaatimukset täyttävää tilintarkastajaa.

Vakuutusvalvontaviraston on pyydettävä Keskuskauppakamarin tilintarkastuslautakunnalta lausunto 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua riippumattomuutta koskevassa asiassa ennen sen ratkaisemista.

Ennen kuin tässä pykälässä mainittu määräys annetaan, yhdistyksen hallitusta on kuultava. Määräys on voimassa, kunnes yhdistykselle on *säädetyssä järjestyksessä* valittu tilintarkastaja Vakuutusvalvontaviraston määräämän tilintarkastajan tilalle.

vähintään kerran vuodessa ja Finanssivalvonnan pyynnöstä myös muuna ajankohtana tarkastettava, täyttävätkö vakuutusyhtiölain 10 luvun 6 §:ssä tarkoitettu kateluettelo ja siihen merkityt omaisuuserät laissa asetetut vaatimukset.

Tilintarkastajan 1 ja 2 momentissa tarkoitusta tarkastuksesta on annettava kertomus yhdistyksen hallitukselle.

Yhdistyksen hallituksen ja hallintoneuvoston on vähintään kerran vuodessa kuultava kokouksessaan tilintarkastajaa yhdistyksen taloudellisesta asemasta ja sisäisestä valvonnasta sekä muista tilintarkastuksessa esiin tulleista seikoista.

4 §

Finanssivalvonnan on ilmoituksesta määrättävä vakuutusyhdistykselle kelpoisuusvaatimukset täyttävä tilintarkastaja, jos:

1) tilintarkastajaa ei ole valittu tämän lain tai tilintarkastuslain mukaisesti;

2) tilintarkastajalla ei ole tässä laissa tai tilintarkastuslain 3 §:ssä tarkoitettua kelpoisuutta taikka hän ei ole tilintarkastuslain 24 §:ssä tarkoitettulla tavalla riippumaton tai *hän on saman lain 25 §:ssä tarkoitettulla tavalla esteellinen*; taikka

3) yhdistysjärjestykseen otettua tilintarkastajien lukumäärää tai kelpoisuutta koskevaa määräystä on rikottu.

Ilmoituksen saa edellä tarkoitetuissa tapauksissa tehdä kuka tahansa. Hallitus on velvollinen tekemään ilmoituksen, jollei se, jolle tilintarkastajan valitseminen kuuluu, viivytyksettä valitse kelpoisuusvaatimukset täyttävää tilintarkastajaa.

Finanssivalvonnan on pyydettävä Keskuskauppakamarin tilintarkastuslautakunnalta lausunto 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua riippumattomuutta koskevassa asiassa ennen sen ratkaisemista.

Ennen kuin tässä pykälässä mainittu määräys annetaan, yhdistyksen hallitusta on kuultava. Määräys on voimassa, kunnes yhdistykselle on valittu tilintarkastaja *Finanssivalvonnan* määräämän tilintarkastajan tilalle.

6 §

Osakas voi vaatia erityisen tarkastuksen toimittamista vakuutusyhdistyksen hallinnosta ja kirjanpidosta tietyltä päättyneeltä ajanjaksolta taikka tietyistä toimenpiteistä tai seikoista. Tätä koskeva ehdotus on tehtävä varsinaisessa yhdistyskokouksessa tai siinä yhdistyskokouksessa, jossa asia kokouksen mukaisesti on käsiteltävä. Jos äänioikeutetut, joilla on vähintään yksi kolmasosa kokouksessa annetuista äänistä, ovat kannattaneet ehdotusta, osakas voi kuukauden kuluessa yhdistyskokouksesta hakea Vakuutusvalvontavirastolta tarkastajan määräämistä.

Vakuutusvalvontaviraston on kuultava yhdistyksen hallitusta ja, jos tarkastus hakemuksen mukaan koskee tietyn henkilön toimenpiteitä, tätä henkilöä. Hakemukseen on suostuttava, jos tarkastuksen toimittamiseen katsotaan olevan painavia syitä. Virasto voi määrätä yhden tai useamman tarkastajan. Tarkastajalla on oikeus saada yhdistykseltä palkkio.

Mitä tilintarkastajasta säädetään 15 luvun 5—7 §:ssä, 16 luvun 4 §:ssä ja tilintarkastuslain 3, 8, 18, 19, 24—26 ja 51 §:ssä, sovelletaan vastaavasti tässä pykälässä tarkoitettuun tarkastajaan.

Tarkastuksesta on annettava lausunto yhdistyskokoukselle. Lausunto on vähintään viikon ajan ennen yhdistyskokousta pidettävä yhdistyksen päätoimipaikassa osakkaiden nähtävänä ja viivytyksettä lähetettävä osakkaalle, joka sitä pyytää, sekä asetettava nähtäväksi yhdistyskokouksessa.

7 §

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa tarkempia määräyksiä vakuutusyhdistyksen tilintarkastuksesta.

6 §

Osakas voi vaatia erityisen tarkastuksen toimittamista vakuutusyhdistyksen hallinnosta ja kirjanpidosta tietyltä päättyneeltä ajanjaksolta taikka tietyistä toimenpiteistä tai seikoista. Tätä koskeva ehdotus on tehtävä varsinaisessa yhdistyskokouksessa tai siinä yhdistyskokouksessa, jossa asia kokouksen mukaisesti on käsiteltävä. Jos äänioikeutetut, joilla on vähintään yksi kolmasosa kokouksessa annetuista äänistä, ovat kannattaneet ehdotusta, osakas voi kuukauden kuluessa yhdistyskokouksesta hakea *Finanssivalvonnalta* tarkastajan määräämistä.

Erityisen tarkastajan on oltava luonnollinen henkilö tai tilintarkastusyhteisö. Erityisellä tarkastajalla on oltava sellainen taloudellisten ja oikeudellisten asioiden tuntemus ja kokemus kuin tarkastustehtävän laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen tehtävän hoitamiseksi.

Finanssivalvonnan on kuultava yhdistyksen hallitusta ja, jos tarkastus hakemuksen mukaan koskee tietyn henkilön toimenpiteitä, tätä henkilöä. Hakemukseen on suostuttava, jos tarkastuksen toimittamiseen katsotaan olevan painavia syitä. Finanssivalvonta voi määrätä yhden tai useamman tarkastajan. Määräys voidaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana. Tarkastajalla on oikeus saada yhdistykseltä palkkio.

Mitä tilintarkastajasta säädetään 15 luvun 5—7 §:ssä, 16 luvun 4 §:ssä ja tilintarkastuslain 3, 8, 18, 19, 24—26 ja 51 §:ssä, sovelletaan vastaavasti tässä pykälässä tarkoitettuun tarkastajaan.

Tarkastuksesta on annettava lausunto yhdistyskokoukselle. Lausunto on vähintään viikon ajan ennen yhdistyskokousta pidettävä yhdistyksen päätoimipaikassa osakkaiden nähtävänä ja viivytyksettä lähetettävä osakkaalle, joka sitä pyytää, sekä asetettava nähtäväksi yhdistyskokouksessa.

7 §

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 2 a §:n 3 momentissa tarkoitusta kertomuksesta.

10 luku

Tilinpäätös, konsernitilinpäätös, toimintakertomus ja vastuuvelan kattaminen

1 §

Vakuutusyhdistyksen kirjanpidossa ja tilinpäätöksen, toimintakertomuksen sekä konsernitilinpäätöksen laadinnassa on noudatettava kirjanpitolakia, jollei tämän luvun säännöksistä muuta johdu, sekä kirjanpitoasetusta (1339/1997), jollei tämän luvun säännöksistä tai sosiaali- ja terveystieteiden tai Vakuutusvalvontaviraston vakuutus toiminnan erityisluonteeseen perustuvista määräyksistä muuta johdu.

Kirjanpitolain 1 luvun 4 §:n 1 momenttia, 2 luvun 4 §:n 2 momenttia, 3 luvun 1 §:ää, 2 §:n 2 momenttia ja 6 §:ää, 4 luvun 1, 3 ja 4 §:ää, 5 §:n 5 momenttia ja 7 §:ää, 5 luvun 2 ja 2 a §:ää, 12 §:n 2 momenttia sekä 13, 16 ja 17 §:ää, 7 a luvun 2–5 §:ää sekä 8 luvun 6 §:ää ei sovelleta vakuutusyhdistyksen tilinpäätöksen ja sen toimintakertomuksen laatimiseen.

Kirjanpitolain 6 luvun 1 ja 2 §:ää, 5 §:n 1 momenttia ja 7 §:n 6 momenttia, 7 a luvun 2–5 §:ää ja 8 luvun 6 §:ää ei sovelleta emoyhteisönä olevan vakuutusyhdistyksen (*emoyhdistys*) konsernitilinpäätöksen ja sen toimintakertomuksen laatimiseen. Kirjanpitolain 6 luvun 4 §:n 3 momentin säännöksiä, lukuun ottamatta edellä 2 momentissa mainittuja säännöksiä, sovelletaan vakuutusyhdistyksen konsernitilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimiseen.

Kirjanpitolain 3 luvun 3 §:n 1 momentin 2 a kohtaa ei sovelleta vakuutusyhdistyksen tilinpäätöksessä tai konsernitilinpäätöksessä Suomen lainsäädännön mukaisesti määräytyvään vakuutussopimusten käsittelyyn.

Kirjanpitolain pysyvillä vastaavilla tarkoitetaan vakuutusyhdistyksen taseen eriä aineettomat ja aineelliset hyödykkeet tavaravarastoja lukuun ottamatta ja vaihtomaisuudella tarkoitetaan tavaravarastoja. Aineellisiin ja aineettomiin hyödykkeisiin sovelletaan kirjanpitolain pysyviä vastaavia koskevia säännöksiä, lukuun ottamatta edellä 2 momentissa mainittuja säännöksiä, sekä 5 luvun 13 ja 16 §:ää. Tavaravarastoihin

10 luku

Tilinpäätös, konsernitilinpäätös, toimintakertomus ja vastuuvelan kattaminen

1 §

Vakuutusyhdistyksen *toimintakertomukseen, tilinpäätökseen, konsernitilinpäätökseen poikkeuslupa*an ja kirjanpitolautakunnan lausuntoon sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain 8 luvun 1 ja 3–26, 30 ja 31 §:ssä taikka mainitun luvun 28 tai 29 §:n nojalla säädetään vahinkovakuustointia harjoittavan vakuutusyhtiön toimintakertomuksesta, tilinpäätöksestä, konsernitilinpäätöksestä, poikkeusluvasta ja kirjanpitolautakunnan lausunnosta, jollei tämän luvun säännöksistä muuta johdu.

Voimassa oleva laki

sovelletaan kirjanpitolain vaihto-omaisuutta koskevia säännöksiä, lukuun ottamatta edellä 2 momentissa mainittuja säännöksiä, sekä 5 luvun 16 §:ää.

Emoyhdistys saa laatia konsernitilinpäätöksen kirjanpitolain 7 a luvun 1 §:ssä tarkoitettuja kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja noudattaen.

Edellä 6 momentissa tarkoitettuun konsernitilinpäätökseen sovelletaan, mitä kirjanpitolain 1 luvun 1 §:ssä säädetään kirjanpitovelvollisuudesta, 2 §:ssä kahdenkertaisesta kirjanpidosta, 3 §:ssä hyvästä kirjanpitoavasta, 5 §:ssä määräysvallasta, 6 §:ssä konserniyrityksestä, emoyrityksestä ja tytäryrityksestä, 2 luvussa liiketapahtumien kirjaamisesta ja kirjanpitoaineistosta, 3 luvun 5 §:ssä kielestä ja valuutasta, 7 §:ssä tilinpäätöksen päiväyksestä ja allekirjoituksesta, 8 §:ssä tasekirjasta, 9 §:ssä tilinpäätöksen rekisteröinnistä, 10 §:ssä tilinpäätöksen julkistamisesta, 11 §:ssä jäljennösten antamisvelvollisuudesta, 12 §:ssä tilintarkastusta koskevista tiedoista ja 13 §:ssä tase-erittelyistä ja liitetietojen erittelyistä ja 6 luvun 19 §:ssä yhdistelylaskelmien säilyttämisestä.

Edellä 6 momentissa tarkoitettuun konsernitilinpäätökseen sekä siihen liitettävään toimintakertomukseen sovelletaan, mitä tämän lain 10 luvun 1 b §:ssä säädetään liiketapahtumien kirjaamisesta, 1 c §:ssä toimintakertomuksesta ja tilinpäätöksen laatimisajasta, 3 §:n 6 momentissa vakuutusteknisestä vastuuvastausta ja vakavaraisuudesta, 9 c §:n 1 momentissa konsernitilinpäätöksestä ja liitetiedoista sekä 9 e §:ssä toimintakertomuksesta.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan säätää, että edellä 6 momentissa tarkoitettussa konsernitilinpäätöksessä on annettava sellaisia lisätietoja, joiden antamiseen kansainväliset tilinpäätösstandardit eivät velvoita.

1 a §

Vakuutusyhdistyksen tilikautena on kalenterivuosi. Yhdistyksen toiminnan alkaessa tai päättyessä tilikausi saa olla tätä lyhyempi tai pidempi, kuitenkin enintään 18 kuukautta.

(kumotaan)

1 a §

1 b §

Käteisellä rahalla suoritettut maksut on kirjattava aikajärjestykseen viivytyksettä päiväkohtaisesti. Muut kirjaukset saadaan tehdä kuukausikohtaisesti tai muulla jaksotuksella kolmen kuukauden kuluessa kalenterikuukauden tai jakson päättymisestä.

(kumotaan)

1 b §

1 c §

Tilikaudelta on laadittava tilinpäätös, joka sisältää:

(kumotaan)

1 c §

- 1) tilinpäätöspäivän taloudellista asemaa kuvaavan taseen;*
- 2) tuloksen muodostumista kuvaavan tuloslaskelman;*
- 3) rahoituslaskelman, jossa on annettava selvitys varojen hankinnasta ja niiden käytöstä tilikauden aikana; sekä*
- 4) taseen, tuloslaskelman ja rahoituslaskelman liitteenä ilmoitettavat tiedot (liitetiedot).*

Kustakin taseen, tuloslaskelman ja rahoituslaskelman erästä on esitettävä vastaava tieto viimeistä edelliseltä tilikaudelta (vertailutieto). Jos taseen, tuloslaskelman tai rahoituslaskelman erittelyä on muutettu, on vertailutietoa mahdollisuuksien mukaan oikaistava. Samoin on meneteltävä, jos vertailutieto ei muun syyn takia ole käyttökelpoinen.

Tilinpäätökseen on liitettävä toimintakertomus, jossa annetaan tiedot kirjanpitovelvollisen toiminnan kehittymistä koskevista tärkeistä seikoista.

Tilinpäätökseen kuuluvien ja siihen liitettyjen asiakirjojen on oltava selkeitä, ja niiden on muodostettava yhtenäinen kokonaisuus.

Tilinpäätös ja toimintakertomus on laadittava kolmen kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä.

2 §

Tilinpäätös, toimintakertomus ja konsernitilinpäätös on annettava tilintarkastajille viimeistään kuukautta ennen varsinaista yhdistyskokousta.

(kumotaan)

2 §

3 §

Vakuutusyhdistyksen vakuutus sopimuksesta aiheutuva vastuu kirjataan vastuuväläksi. Sen muodostavat vakuutusmaksuvastuu ja korvausvastuu.

Vakuutusmaksuvastuu vastaa voimassa olevissa vakuutus sopimuksissa tarkoitettuihin tulevista vakuutus tapahtumista johtuvien suoritusten ja näistä vakuutuksista aiheutuvien muiden menojen pääoma-arvoa vähennettynä tulevien vakuutusmaksujen pääoma-arvolla ja lisättyinä kesken sovitun vakuutusajan rauenneista vakuutuksista ehkä aiheutuvan vastuun pääoma-arvolla. Vakuutus sopimuksen luonteen niin edellyttäessä vakuutusmaksuvastuu voidaan määrätä maksettujen vakuutusmaksujen ja vakuutukselle hyvitettyjen muiden tuottojen yhteismääränä vähennettynä vakuutus turvan ylläpitämisestä ja vakuutuksen hoitamisesta vakuutus sopimuksen mukaan perityillä kuuluilla.

Korvausvastuu vastaa sattuneiden vakuutus tapahtumien johdosta suoritettavia, maksamatta olevia korvaus- ja muita määriä sekä runsas vahinkoisten vuosien varalta vastuopöllisesti laskettavaa tasoitus määrää.

Jos vakuutuksen on antanut yhtä useampi vakuutuslaitos ehdoin, että ne ovat vastuussa omasta ja toistensa puolesta, ehdosta huolimatta saadaan vastuuvälkään jättää ottamatta se osa vastuun pääoma-arvosta, joka sopimuksen mukaan kuuluu toiselle suomalaiselle vakuutuslaitokselle tai ulkomaiselle ETA-vakuutusyhtiölle, jollei se ole selvitystilassa tai 12 luvun 6 c §:ssä tarkoitettussa asemassa. Viimeksi mainituissa tapauksissa tai, jos kysymyksessä on muu ulkomainen vakuutusyhtiö, Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus päättää, saadaanko ja missä määrin toiselle vakuutuslaitokselle kuuluvan vastuun pääoma-arvo jättää ottamatta vastuuvälkään.

Yhdistyksellä on oltava turvaavat laskuperusteet vastuuvälän määrittämiseksi. Vakuutusvalvontavirasto voi vaatia ennakkovahvistuksen vastuuvälän määrittämisessä noudatettaville tilastollisille ja korkoutusta koskeville menetelmille. Vastuuvälän sisällöstä ja turvaavuuden vastuuvälälle asetta-

3 §

Vakuutusyhdistyksen vastuuvälkään sovelletaan mitä vakuutusyhtiölain 9 luvun 1—3 §:ssä, 6 §:ssä, 9—11 §:ssä sekä 13 §:n 1 kohdassa säädetään.

Vakuutusyhdistyksen tasoitus määrällä tarkoitetaan runsas vahinkoisten vuosien varalta riskiteoreettisesti laskettavaa määrää. Tasoitus määrällä on ala- ja yläraja.

Tasoitus määrän alarajalla tarkoitetaan 10 a luvun 12 §:n mukaisen, oikaistulle vakavaraisuuspääomalle lasketun vähimmäismäärän ja 10 a luvun 7 §:ssä luetelluilla erillä oikaistun toimintapääoman erotusta. Tasoitus määrän alaraja ei voi kuitenkaan olla negatiivinen. Tasoitus määrän ylärajalla tarkoitetaan määrää, jonka katsotaan riskiteoreettisten laskelmien perusteella jälleenvakuutus ja muut vastaavat riskinsiirtomenetelmät huomioon ottaen olevan kohtuullista vakuutus toiminnan jatkumisen kannalta.

Vakuutusyhdistyksellä tulee olla laskuperusteet tasoitus määrälle ja tasoitus määrän ala- ja ylärajalle. Yhdistyksen on haettava tasoitus määrän laskuperusteille Finanssi valvonnan vahvistus.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään miten vakuutusyhdistyksen tasoitus määrä, tasoitus määrän yläraja ja tasoitus määrän muutos lasketaan sekä miten tasoitus määrän laskuperusteet laaditaan.

mista vaatimuksista säädetään tarkemmin asetuksella.

Vakuutusyhdistyksen, joka on laatinut konsernitilinpäätöksen tämän luvun 1 §:n 6 momentissa tarkoitettujen kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti, on liitettävä konsernitilinpäätökseensä selvitys vakuutusteknisestä vastuuvälästä tämän luvun 5 b §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti laskettuna. Vakuutusvalvontavirasto voi antaa tarkempia määräyksiä vakuutusteknisen vastuuvälän ja vakavaraisuuden ilmoittamisesta tilinpäätöksessä.

3 a §

Vakuutusyhdistyksen on katettava 3 §:ssä tarkoitettu vastuuvälä.

Vastuuvälää katettaessa on otettava huomioon, millaista vakuutusliikettä yhdistys harjoittaa, ja tämän mukaisesti huolehdittava katteeseen kuuluvien varojen varmuudesta, tuotosta ja rahaksi muutettavuudesta sekä niiden asianmukaisesta monipuolisuudesta ja hajauttamisesta.

Ensivakuutusliikettä harjoittavan vakuutusyhdistyksen on katettava vastuuvälä jäljempänä tässä pykälässä säädettyihin omaisuuslajeihin kuuluvien sellaisiin varoihin, jotka käypään arvoon Vakuutusvalvontaviraston määrittämien perusteiden mukaan arvostettuina riittävät kattamaan vastuuvälän, josta ensin on vähennetty seuraavat erät:

1) annettua jälleenvakuutusliikettä vastaava osuus enintään viraston hyväksymään määrään;

2) saatua jälleenvakuutusliikettä vastaava osuus sitä vastaavien jälleenvakuutustalletsaamisten määrään saakka;

3) takautumisoikeuteen perustuvat saamiset;

4) niiden vakuutuksen kohteena olevien vahingoittuneiden esineiden arvo, joiden omistusoikeus siirtyy tai on siirtynyt vakuutusyhdistykselle;

5) vakuutusten hankinnasta aiheutuneet menot, jotka on aktivoitu taseen vastaaviin; ja

6) asianomaisen ministeriön määräämissä tapauksissa erityisistä syistä vähennettävät muut erät.

3 a §

Vakuutusyhdistyksen on katettava 3 §:ssä tarkoitettu vastuuvälä, josta on vähennetty seuraavat erät:

1) *annetun jälleenvakuutustoiminnan osalta jälleenvakuutuksenantajien vastuulla oleva osuus, joka saa olla yhteensä enintään 70 prosenttia vastuuvälän kokonaismäärästä; jälleenvakuuttajan vastuulla olevaa osuutta ei kuitenkaan voida vähentää, jos jälleenvakuuttaja on selvitystilassa, konkurssissa taikka muutoin on ilmeistä, että jälleenvakuuttaja ei pysty vastaamaan sitoumuksistaan;*

2) saatua jälleenvakuutusliikettä vastaava osuus sitä vastaavien jälleenvakuutustalletsaamisten määrään saakka;

3) takautumisoikeuteen perustuvat saamiset;

4) niiden vakuutuksen kohteena olevien vahingoittuneiden esineiden arvo, joiden omistusoikeus siirtyy tai on siirtynyt vakuu-

Ministeriö voi erityisestä syystä määrätä, että tietyt katteeseen kuuluvat varat arvostetaan niiden käyvästä arvosta poikkeavasti.

Vastuuvelan katteen on, sen mukaan kuin asetuksella säädetään ja sen nojalla tarkemmin määrätään, oltava:

1) joukkovelkakirjalainoja ja muita rahaja pääomamarkkinavälineitä;

2) velkasitoumuksiin perustuvia laina- ja muita saamisia;

3) osakkeita ja muita tuotoltaan vaihtelevia omistusosuuksia;

4) osuuksia sijoitusrahastoissa ja muissa niihin rinnastettavissa yhteissijoitusyrityksissä;

5) kiinteistöjä, rakennuksia ja kiinteään omaisuuteen kohdistuvia oikeuksia, kuten nautinta- ja käyttöoikeuksia ja tontinvuokraoikeuksia; osakkeita ja osuuksia kiinteistöyhteisöissä; oikeuksia vesivoimalaitoksen käytössä olevaan vesivoimaan edellyttäen, että vesivoiman käyttöoikeuden vakuudeksi on vahvistettu kiinnitys; rakennusaikaisia saamisia sellaiselta kiinteistöyhteisöltä, joka omistaa tässä kohdassa tarkoitettuja varoja ja jossa vakuutusyhdistyksellä katteen haltijana on määräämisvalta;

6) ensi- ja jälleenvakuutusliikkeestä johtuvia saamisia vakuutuksenottajilta, vakuutuksenantajilta ja vakuutusedustajilta;

7) verosaamisia ja muita saamisia valtioilta ja muilta julkisyhteisöiltä;

8) saamisia takuurahastoilta;

9) muita kuin 5 kohdassa tarkoitettuja aieneillisiin hyödykkeisiin luettavia varoja;

10) rahaa ja pankkisaamisia, talletuksia luottolaitoksissa ja muissa laitoksissa, joilla on oikeus vastaanottaa talletuksia;

11) siirtosaamisia, kuten kertyneitä korkoja, kertyneitä vuokria ja muita tulojäämiä sekä menoennakoita.

Vakuutusvalvontavirasto voi vakuutusyhdistyksen pyynnöstä määrääjäksi hyväksyä vastuuvelan katteeksi muitakin kuin 5 momentissa tarkoitettuja varoja.

Mitä 1 ja 2 sekä 8 momentissa säädetään, koskee myös sellaista vakuutusyhdistystä, joka harjoittaa yksinomaan jälleenvakuutusliikettä.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa ohjeita tämän pykälän ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten soveltamisesta.

tusyhdistykselle;

5) vakuutusten hankinnasta aiheutuneet menot, jotka on aktivoitu taseen vastaaviin.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset vastuuvelan katteeseen kuuluvien varojen sijainnista, valuuttariskin rajoittamisesta ja valuuttaliikkeen järjestämisestä, johdannaissovimusten käytöstä vastuuvelan katteen yhteydessä, vakuuksien arvostuksesta ja vakuuksien merkityksestä luettaessa katteeseen sitoumuksia, joihin vakuudet liittyvät. Virasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset myös Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa (ETA-valtio) toimivan vaihdantajärjestelmän rinnastamisesta arvopaperipörssiin, yhteisön rinnastamisesta kiinteistöyhteisöön, talletuspankkiin tai vakuutusyhtiöön, ensivakuutusliikettä harjoittavan vakuutusyhdistyksen vastuuvelan katteesta annetun asetuksen (1125/1995), jäljempänä kateasetus, 6 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen varojen lukemisesta katteeseen ja asetuksen 9 §:n 3 momentissa tarkoitettujen enimmäisrajojen soveltamisesta.

Vakuutusvalvontavirasto voi yksittäistapauksissa määrätä, jos siihen 2 momentin soveltamisen kannalta on erityistä syytä, ettei tiettyjä varoja saa lukea yhdistyksen vastuuvelan katteeseen.

3 b §

Kun vakuutusyhdistys kattaa ETA-valtiossa sijaitseviin vakuutusriskeihin liittyvää vastuuvelkaa, Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön, jäljempänä OECD, muut jäsenvaltiot rinnastetaan ETA-valtioon:

1) kateasetuksen 3 §:n 1 kohtaa sovellettaessa;

2) kateasetuksen 3 §:n 2 ja 3 kohtaa sekä 4 §:n 1 momentin 1—3, 5 ja 6 kohtaa sovellettaessa.

Edellä 1 momentin 2 kohdan rinnastuksen tuloksena voidaan katteeseen lukea rinnastuksen mukaisia varoja yhteensä enintään kymmenen prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä.

Kun vakuutusyhdistys kattaa muissa OECD:n jäsenvaltioissa kuin ETA-valtioissa sijaitseviin vakuutusriskeihin liittyvää vastuuvelkaa, kateasetuksen 3—6 §:ää sovellettaessa ETA-valtioon rinnastetaan OECD:n muut jäsenvaltiot.

Kun vakuutusyhdistys kattaa muualla

3 b §

Vakuutusyhdistyksen vastuuvelan kattamiseen sovelletaan mitä vahinkovakuutusyhtiön vastuuvelan kattamisesta säädetään vakuutusyhtiölain 10 luvun 1, 2, 4—18 §:ssä, 19 §:n 1, 2, 5 ja 6 momentissa, 20 ja 21 §:ssä, jollei tässä laissa erikseen muuta säädetä.

Sovellettaessa vakuutusyhtiölain 10 luvun säännöksiä vakuutusyhdistykseen, viittauksia mainitun luvun 3 §:ään on pidettävä viittauksina tämän luvun 3 a §:ään.

Tämän lain 1 luvun 1 §:n 3 momentissa tarkoitettu pieni vakuutusyhdistys saa vakuutusyhtiölain 10 luvun 17 §:n 1—3 momentissa mainittujen enimmäisrajojen estämättä sijoittaa enintään 30 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä vastaavan määrän ETA-alueella toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai vakuutusyhtiön velkasitoumuksiin.

kuin ETA-valtioissa ja OECD:n jäsenvaltioissa sijaitseviin vakuutusriskeihin liittyvää vastuovelkaa, kateasetuksen 3—6 §:ää sovellettaessa ETA-valtioon rinnastetaan OECD:n muut jäsenvaltiot ja se valtio, jossa vakuutusriski sijaitsee.

3 c §

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan säätää:

1) että tietyt katteeseen hyväksyttävät varat arvostetaan niiden käyvistä arvosta poikkeavasti, jos se on omaisuuslajin luonteeseen liittyvän käyvän arvon suuren vaihtelun vuoksi tai muusta syystä välttämätöntä; sekä

2) vakuutusyhtiölain 10 luvun 11 §:n 2 momentin 9 kohdassa tarkoitettujen varojen osalta vastuvelan katteeksi hyväksyttävistä varoista, jos se on näiden varojen erityisen riskillisyyden vuoksi välttämätöntä.

3 d §

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä:

1) kateluettelon muodosta ja sen säilyttämisestä, omaisuuserien merkitsemisestä kateluetteloon, kateluettelon laatimisaikajankohdista ja ajankohdista jolloin omaisuuserät merkitään kateluetteloon;

2) toisen yhteisön rinnastamisesta luottolaitokseen tai vakuutusyhtiöön, jos rinnastettavan yhteisön vastuunkantokykyä voidaan pitää vastaavana; sekä

3) johdannaissovimusten käyttämisestä vastuvelan katteena.

Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa vakuutusyhdistyksen hakemuksesta erityisistä syistä enintään kahden vuoden määräajaksi:

1) antaa luvan siihen, että 3 a §:n 1 kohdassa tarkoitettu jälleenvakuutuksenantajien vastuulla oleva osuus annetun jälleenvakuutustoiminnan osalta saa olla yhteensä enintään 100 prosenttia vastuvelan kokonaismäärästä;

2) antaa luvan vähentää 3 a §:n 1 kohdan kiellosta huolimatta selvitystilassa tai konkurssissa olevan taikka muutoin todennä-

köisesti sitoumuksistaan vastaamaan kykenemättömän jälleenvakuutuksenantajan osuus vastuvelan kokonaismäärästä Finanssivalvonnan vahvistamaan määrään saakka, joka ei voi olla enempää kuin 20 prosenttia vastuvelan kokonaismäärästä;

3) antaa luvan vähentää muita kuin 3 a §:ssä tarkoitettuja omaisuuseriä vastuvelan kokonaismäärästä, jos vähennettävät omaisuuserät ovat tosiasiassa jonkun muun kuin vakuutusyhdistyksen vastuulla, vastaavalla tavalla kuin 3 a §:ssä luetellut omaisuuserät;

4) hyväksyä vastuvelan katteeksi yksittäisiä omaisuuseriä, jotka eivät kuulu vakuutusyhtiölain 10 luvun 4 §:ssä lueteltuihin omaisuuslajeihin, mutta ovat riskiltään samankaltaisia; sekä

5) korottaa vakuutusyhtiölain 10 luvun 14 §:n mukaisia enimmäismääriä vakuudettomien velkasitoumusten osalta enintään 8 prosenttiin ja yhden vakuudettoman velkasitoumuksen tai useiden saman velallisen antamien vakuudettomien velkasitoumusten osalta enintään 2 prosenttiin vastuvelan kokonaismäärästä.

4 §

Vakuutusyhdistyksen hallituksen on laadittava yhdistyksen varojen sijoittamista koskeva suunnitelma (*sijoitussuunnitelma*). Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset sijoitussuunnitelmasta.

Vakuutusyhdistyksen vastuvelan kate on luetteloitava siten kuin Vakuutusvalvontavirasto tarkemmin määrää.

5 §

Käyttöomaisuutta ovat esineet, erikseen luovutettavissa olevat oikeudet ja muut hyödykkeet, jotka on tarkoitettu liiketoiminnassa tuottamaan tuloa jatkuvasti useana tilikautena.

Sijoitusomaisuutta ovat varojen sijoittamiseksi tai sijoitusten turvaamiseksi hankitut hyödykkeet.

Käytöltään jaetut hyödykkeet kuuluvat eri omaisuusryhmiin käyttötarkoituksesta saadun jakosuhteen perusteella jaettuina.

4 §

Vakuutusyhdistyksen hallituksen on laadittava yhdistyksen varojen sijoittamista koskeva suunnitelma (*sijoitussuunnitelma*). *Finanssivalvonta* antaa tarkemmat määräykset sijoitussuunnitelmasta.

5 §

(kumotaan)

Voimassa oleva laki

5 a §

Jos hyödyke on tarkoitettu tuottamaan tuloa jatkuvasti useana tilikautena ja jos sen valmistamiseen kohdistettavissa olevan lainan korkomenot valmistusajalta ja kirjanpitolain 4 luvun 5 §:n 2 momentin mukainen osuus yhteensä ovat olennaiset mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettuun hankintamenoon verrattuna, hankintamenoon saadaan lukea mainitun 2 momentin mukaisen osuuden ohella myös lainan korkomenot.

Jollei vakuutusyhdistys muuta näytä, samanlajisten arvopapereiden hankintameno määritetään olettaen, että arvopaperit on luovutettu siinä järjestyksessä kuin ne on hankittu tai että luovutusjärjestys on ollut hankintajärjestykselle päinvastainen. Samanlajisten arvopapereiden hankintamenoiksi saadaan merkitä myös toteutuneiden hankintamenojen keskiarvo, joka on painotettu vastaavilla hankintamäärillä.

(kumotaan)

5 a §

5 b §

Taseeseen merkitään:

1) rahat ja muut kuin taseessa sijoituksiksi merkittävät saamiset nimellisarvoon, kuitenkin enintään todennäköiseen arvoon;

2) vakuutustekninen vastuuvélka 3 §:n ja vakuutusyhdistyksen vastuuvélan laskenta-periaatteista annetun asetuksen (453/1995) säännöksiä sekä ministeriön määräyksiä ja päätöksiä noudattaen laskettuun arvoon;

3) muut velat nimellisarvoon taikka, jos velka on indeksiin tai muuhun vertailuperusteeseen sidottu, muuttuneen vertailuperusteen mukaiseen nimellisarvoa korkeampaan arvoon.

Jos kulukirjaus, joka on tehty 1 momentin 1 kohdan perusteella, osoittautuu viimeistään tilikauden päättymispäivänä aiheettomaksi, se on kirjattava kulukirjauksen oikaisuksi.

(kumotaan)

5 b §

5 c §

Tilikauden päättyessä jäljellä olevien taseen pääryhmään "sijoitukset" sisältyvien sijoitusten hankintameno aktivoidaan. Rakenrusten hankintameno kirjataan vaikutusaikanaan suunnitelman mukaan poistoi-

(kumotaan)

5 c §

na kuluksi. Jos sijoituksen käypä arvo on tilikauden päättyessä vielä poistamatonta hankintamenoa tai tämän momentin perusteella aikaisemmin tehdyillä arvonalennuksilla vähennettyä hankintamenoa pienempi, on erotus kirjattava arvonalennuksena kuluksi. Jollei sosiaali- ja terveysministeriö erityisestä syystä toisin määrää, käyttöomaisuudeksi ja saamiseksi katsottavien sijoitusten osalta arvonalennus voidaan jättää tekemättä, jos arvon alentumista on pidettävä tilapäisenä. Jos arvonalennus osoittautuu viimeistään tilikauden päättymispäivänä aiheettomaksi, se on kirjattava kulkirjauksen oikaisuksi.

Joukkovelkakirjalainat ja muut raha- ja pääomamarkkinavälineet voidaan merkitä taseeseen 1 momentista poikkeavalla tavalla sen mukaan kuin sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella tarkemmin säädetään.

Jos maa- tai vesialueen, rakennuksen, arvopaperin tai muun niihin verrattavan hyödykkeen käypä arvo on tilinpäätöspäivänä pysyvästi alkuperäistä hankintamenoa olennaisesti suurempi, taseeseen saadaan merkitä vielä poistamatta olevan hankintamenon lisäksi enintään käyvän arvon ja poistamatta olevan hankintamenon erotuksen suuruinen arvonkorotus. Arvonkorotusta vastaava määrä merkitään sijoitusomaisuudeksi katsottavan hyödykkeen osalta tuloslaskelmaan ja käyttöomaisuudeksi katsottavan hyödykkeen osalta omaan pääomaan sisältyvään arvonkorotusrahastoon. Jos arvonkorotus osoittautuu aiheettomaksi, tuloslaskelmaan merkitty arvonkorotus on oikaistava tulosvaikutteisesti ja arvonkorotusrahastoon merkitty arvonkorotus on peruutettava.

Jos rakennuksen arvoa on korotettu, tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettu poisto lasketaan hankintamenon ja arvonkorotuksen yhteismäärästä.

Arvonkorotusrahastosta voidaan siirtää aikaisempien tilikausien voitot ja tappiot sisältävään tase-erään rinnastettavaksi erilliseksi eräksi sellainen määrä, joka vastaa arvonkorotuksesta tilikaudella tai aikaisemmilta tilikausilta tehtyjä poistoja, jotka on merkitty tuloslaskelmaan kuluksi.

Edellä 1–3 momentissa ja 5 b §:ssä säädetystä poiketen rahoitusvälineet voidaan

Voimassa oleva laki

arvostaa käypään arvoon. Käyvän arvon muutos merkitään joko tuotoksi tai kuluksi tuloslaskelmaan tai taseen omaan pääomaan sisältyvään käyvän arvon rahastoon. Tarkemmat säännökset käyvän arvon mukaisen arvostuksen edellytysten ja käyvän arvon määrittämisen pääperiaatteista, käyvän arvon muutosten merkitsemisestä tuloslaskelmaan ja taseeseen sekä rahoitusvälineistä annettavista liitetiedoista ja toimintakertomuksessa annettavista tiedoista annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella. Sellaiset sijoitukset, joilla vakuutusyhdistys käy kauppaa, voidaan luokitella vakuutusyhdistyksen kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviin rahoitusvälineisiin. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkempia määräyksiä rahoitusvälineiden luokittelusta ja suojauslaskennasta.

Edellä 1, 3 ja 4 momentista poiketen sijoituskiinteistöt ja sosiaali- ja terveysministeriön asetuksessa mainitut muut sijoitukset voidaan arvostaa käypään arvoon. Käyvän arvon muutos merkitään tuotoksi tai kuluksi tuloslaskelmaan. Tarkemmat säännökset käyvän arvon mukaisen arvostuksen edellytysten ja käyvän arvon määrittämisen pääperiaatteista, käyvän arvon muutosten merkitsemisestä tuloslaskelmaan sekä näistä eristä annettavista liitetiedoista ja toimintakertomuksessa annettavista tiedoista annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

Vakuutusyhdistyksen tulee valita arvostustapa siten, että tiettyyn käyttötarkoitukseen luettaviin varoihin sovelletaan yhdenmukaisia arvostusperiaatteita. Jos vakuutusyhdistys valitsee arvostusperiaatteen 6 tai 7 momentin mukaisen käypään arvoon arvostamisen, vakuutusyhdistys ei voi soveltaa vastaavaan käyttötarkoitukseen luettaviin muihin vastaaviin varoihin samanaikaisesti 1—4 momentissa määritellyjä arvostusperiaatteita. Valittua arvostustapaa noudatetaan johdonmukaisesti.

Hyödyke siirretään sijoitusomaisuudeksi tai käyttöomaisuudeksi katsottavien sijoitusten ryhmästä toiseen 1—4 sekä 6 ja 7 momentissa tarkoitetun tasearvon määräisenä.

Taseen liitteenä on ilmoitettava taseeräkohtaisesti sijoitusten hankintameno ja

käypä arvo siten kuin Vakuutusvalvontavirasto tarkemmin määrää.

Jos 3 momentissa tarkoitetun korotuksen kohteena on emoyrityksen omistamia tytäryrityksen osakkeita tai osuuksia, tytäryrityksen omistamia emoyrityksen osakkeita tai osuuksia on korotusta tehtäessä pidettävä arvottomina.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset sijoitusten käyvän arvon mukaisen arvostuksen edellytyksistä, sijoitusten käyvän arvon ja hankintamenon määrittämisestä, sijoitus- ja käyttöomaisuuden välisistä siirroista sekä rakennusten suunnitelman mukaisten poistojen esittämisestä.

6 §

Sidottua omaa pääomaa ovat vakuutusyhdistyksessä takuupääoma, pohjarahasto, ylikurssirahasto, vararahasto ja arvonkorotusrahasto. Muut rahastot ovat vapaata omaa pääomaa. Tilikauden voitto ja voitto edellisiltä tilikausilta ilmoitetaan erikseen vapaan oman pääoman lisäyksenä, tilikauden tappio ja tappio edellisiltä tilikausilta sen vähennyksenä.

Pääomalaina merkitään taseeseen omia eränään siten kuin sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella tarkemmin säädetään.

6 a §

Taseessa tai sen liitteenä on ilmoitettava yhdistyksen hallussa olevista omista takuuosuuksista takuuosuuslajeittain lukumäärä, yhteenlaskettu nimellisarvo ja hankintameno.

7 §

Taseessa tai sen liitteenä on erikseen ilmoitettava 11 luvun 7 §:n 1 momentissa tarkoitettujen rahalainojen yhteismäärä siten kuin Vakuutusvalvontavirasto tarkemmin määrää.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee myös rahalainoja sille, jolla takuuosuuden omistuksen nojalla on tai voi olla vähintään 10 prosenttia takuuosuuksista tai takuuosuuksien tuottamasta äänimäärästä taikka osakkeen tai takuuosuuden omistuksen, op-

6 §

Vakuutusyhdistyksen oma pääoma jakautuu sidottuun omaan pääomaan ja vapaaan omaan pääomaan. Sidottua omaa pääomaa ovat vakuutusyhdistyksessä takuupääoma, pohjarahasto, vararahasto, kirjanpitolain mukainen arvonkorotusrahasto, käyvän arvon rahasto ja uudelleenarvostusrahasto. Muut rahastot sekä tilikauden ja edellisten tilikausien voitto ja tappio ovat vapaata omaa pääomaa.

6 a §

(kumotaan)

7 §

(kumotaan)

Voimassa oleva laki

tio-oikeuden tai vaihtovelkakirjalainan nojalla vastaava omistus tai äänivalta vakuutusyhdistyksen kanssa samaan konserniin kuuluvassa yhteisössä, jos näiden rahallisten yhteismäärä ylittää Vakuutusvalvontaviraston määräämän rajan.

8 §

Tuloslaskelmassa tai taseessa taikka jommankumman liitteenä on annettava seuraavat tiedot:

1) vakuutusyhdistyksen takuupääoma jaoteltuna takuuosuuslajeittain ja takuuosuuslajeja koskevat yhdistysjärjestyksen pääasialliset määräykset;

2) pääomalainasta pääasialliset lainaehdot ja sille maksettavaksi sovittu kuluksi kirjaamaton korko tai muu hyvitys sekä muut pääomalainaa koskevat olennaiset tiedot sen mukaan kuin Vakuutusvalvontavirasto määrää.

(kumotaan)

8 §

9 §

Emoyhdistys on velvollinen laatimaan ja sisällyttämään tilinpäätökseensä konsernitilinpäätöksen. Konsernitilinpäätös laaditaan konserniyritysten taseiden ja tuloslaskelmien sekä niiden liitetietojen yhdistelmänä. Konsernitilinpäätös tulee laatia samalta päivältä kuin emoyhdistyksen tilinpäätös. Konsernitilinpäätökseen on sisällytettävä konsernin rahoituslaskelma, jossa on annettava selvitys konsernin varojen hankinnasta ja niiden käytöstä tilikauden aikana.

Konsernitilinpäätöksen laatimisessa on soveltuvin osin noudatettava tämän luvun 1 c §:n 1, 2 ja 4 momentin, 2, 5, 5 a–5 c, 6, 6 a, 7, 8 ja 9 §:n säännöksiä.

Emoyhdistyksen toimintakertomuksessa esitetään tämän luvun 1 c §:n 3 momentissa tarkoitetut tiedot myös konsernista.

Konsernitilinpäätökseen kuuluvien ja siihen liitettyjen asiakirjojen on oltava selkeitä ja niiden on muodostettava yhtenäinen kokonaisuus.

Konsernitilinpäätös saadaan jättää laatimatta, jos:

1) Euroopan talousalueeseen kuuluvan

(kumotaan)

9 §

valtion lainsäädännön alaisella yhteisöllä on emoyhdistyksessä vähintään yhdeksän kymmenesosan omistusosuus;

2) emoyhdistyksen muut omistajat ovat antaneet suostumuksensa laatimatta jättämiseen; sekä

3) emoyhdistyksen ja sen tytäryhteisöjen tilinpäätökset yhdistellään Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion lainsäädännön alaisen yhteisön konsernitilinpäätökseen, joka ilmoitetaan rekisteröitäväksi kirjanpitolain 3 luvun 9 §:ssä mainitulla tavalla.

Konsernitilinpäätös on kuitenkin aina laadittava, jos emoyhdistys on sellainen vakuutusyhdistys, joka jakaa varoja osakkaille, antaa 11 luvun 7 §:n 1 momentissa tarkoitetun rahalainan tai myöntää kyseisessä momentissa mainituille tahoille vakuuden, palauttaa pääomallainan pääomaa tai maksaa sen korkoa tai muuta hyvitystä.

Sen estämättä, mitä tässä laissa säädetään konsernitilinpäätöksestä ja emoyhdistyksen toimintakertomuksessa konsernista esitettävistä tiedoista, voidaan vakuutusyhtiölain 10 luvun tämän lain vastaavia säännöksiä soveltaa konsernitilinpäätökseen ja emoyhdistyksen toimintakertomukseen sellaisessa konsernissa, jonka emoyrityksenä on suomalainen vakuutusomistusyhteisö.

Jos vakuutusyhdistyksen tai vakuutusomistusyhteisön konserniin kuuluu luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, konsernitilinpäätös voidaan laatia tämän luvun säännösten estämättä siten kuin rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 4 luvussa säädetään, jos se on tarpeen oikean ja riittävän kuvan saamiseksi konsernin toiminnan tuloksesta ja taloudellisesta asemasta.

9 a §

Jos yhdistys on tilikauden aikana korottanut takuupääomaa merkintäetuoikeudesta poiketen, toimintakertomuksessa on selostettava, miten ja millä ehdoilla takuupääomaa korotettiin sekä miten merkintäetuoikeudesta poikkeaminen vaikutti omistuksen ja äänivallan jakautumiseen yhdistyksessä.

(kumotaan)

9 a §

<p style="text-align: center;">9 c §</p> <p><i>Tytäryhteisön tilinpäätös saadaan jättää yhdistelemättä konsernitilinpäätökseen, jos siihen on kirjanpitolain 6 luvun 3 §:n mukainen peruste.</i></p> <p><i>Konsernitilinpäätökseen yhdisteltävällä kotimaisella tytäryhteisöllä tulee olla sama tilikausi kuin emoyhdistyksellä, jollei Vakuutusvalvontavirasto myönnä tästä tämän luvun 12 §:n 7 momentissa tarkoitettua poikkeusta.</i></p>	(kumotaan)	<p style="text-align: center;">9 c §</p>
<p style="text-align: center;">9 d §</p> <p><i>Kirjanpitolain 6 luvun 4 §:n 2 momenttia ei sovelleta tytär- tai osakkuusyhteisön vakuutustekniseen vastuuelkaan. Tämän poikkeusmenettelyn käytöstä on ilmoitettava konsernitilinpäätöksen liitetiedoissa.</i></p>	(kumotaan)	<p style="text-align: center;">9 d §</p>
<p style="text-align: center;">9 e §</p> <p><i>Emoyhdistyksen toimintakertomuksessa on konsernista annettava osakeyhtiölain 11 luvun 9 §:n 2 momentin mukaiset tiedot sekä soveltuvin osin osakeyhtiölain 11 luvun 9 a §:n 1—3 momentissa tarkoitettut selvitykset takuuosuuksista. Lisäksi on ilmoitettava se määrä, joka konsernin vapaasta omasta pääomasta konserniin kuuluvien yhteisöjen on yhtiö- tai yhdistysjärjestyksen mukaan siirrettävä sidottuun omaan pääomaan.</i></p>	(kumotaan)	<p style="text-align: center;">9 e §</p>
<p style="text-align: center;">11 §</p> <p><i>Vakuutusyhdistyksen tilinpäätöksen, toimintakertomuksen ja konsernitilinpäätöksen rekisteröitäväksi ilmoittamisesta ja ilmoitukseen liitettävistä asiakirjoista sovelletaan osakeyhtiölain 11 luvun 14 §:n säännöksiä.</i></p>	(kumotaan)	<p style="text-align: center;">11 §</p>
<p style="text-align: center;">12 §</p> <p><i>Vakuutustoiminnan erityisluonteesta johdettavat tarkemmat säännökset tase- ja tuloslaskelmakaavoista, rahoituslaskelmasta, taseen, tuloslaskelman ja rahoituslaskelman liitetiedoista ja toimintakertomuksessa annettavista tiedoista, konsernitaseesta, kon-</i></p>	(kumotaan)	<p style="text-align: center;">12 §</p>

sernituloslaskelmasta ja konsernin rahoituslaskelmasta, konsernitaseen, konsernituloslaskelman ja konsernin rahoituslaskelman liitetiedoissa annettavista tiedoista sekä tase-erittelyistä ja liitetietojen erittelyistä annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan säätää siitä, milloin ja miten saadaan poiketa tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimista koskevista säännöksistä oikean ja riittävän kuvan antamiseksi.

Vakuutusvalvontavirasto antaa vakuutus toiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat määräykset vakuutusyhdistyksen tilinpäätöksen, konsernitilinpäätöksen sekä toimintakertomuksen laatimisesta.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa ohjeita ja lausuntoja tämän luvun, sosiaali- ja terveysministeriön 1 momentissa tarkoitettun asetuksen, osakeyhtiölain tilinpäätöstä, konsernitilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevien säännösten sekä kirjanpitolain ja kirjanpitoasetuksen soveltamisesta vakuutusyhdistyksiin. Kirjanpitolain 7 a luvussa tarkoitettujen kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta ohjeita ja lausuntoja voidaan antaa siltä osin kuin ne koskevat yksinomaan vakuutustoimintaa.

Vakuutusvalvontavirasto voi vakuutusyhdistyksen hakemuksesta erityisestä syystä määrääjäksi myöntää luvan poiketa 4 momentissa tarkoitetuista säännöksistä ja määräyksistä, jos poikkeus on tarpeen oikean ja riittävän kuvan saamiseksi yhdistyksen toiminnan tuloksesta ja taloudellisesta asemasta.

Jos tässä pykälässä tarkoitettu määräys, ohje, lausunto tai lupa on kirjanpitolain tai -asetuksen taikka osakeyhtiölain tilinpäätöstä, konsernitilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevien säännösten yleisen soveltamisen kannalta merkittävä, sosiaali- ja terveysministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston on ennen määräyksen, ohjeen, lausunnon tai luvan antamista pyydettävä siitä kirjanpitolautakunnan lausunto.

Vakuutusvalvontavirasto voi erityisistä syistä määrääjäksi myöntää yksittäistapauksissa poikkeuksia tämän luvun 1 c §:n 5 momentin, 9 c §:n 2 momentin ja 12 §:n 1 momentin sekä kirjanpitolain 2 luvun

Voimassa oleva laki

9 §:n 1 momentin säännöksistä. Poikkeuksen myöntämisen edellytyksenä on, ettei se ole tilinpäätöstä ja konsernitilinpäätöstä koskevien Euroopan yhteisöjen säädösten vastainen.

10 a luku

Toimintapääoma

1 §

Vakuutusyhdistyksen toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla yhdistyksen varojen on katsottava ylittävän yhdistyksen velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset, noudattaen *soveltuvin osin*, mitä vakuutusyhtiölain 11 luvun 2—5 §:ssä säädetään vahinkovakuutusyhtiön toimintapääomasta.

Suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääomasta on 3 §:n mukaista takuumäärää vastaavan määrän muodostuttava vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 1 ja 3—7 kohdassa tarkoitetuista eristä, joista on vähennetty vakuutusyhtiölain 11 luvun 5 §:ssä tarkoitetut erät.

2 §

Suureen vakuutusyhdistykseen sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain 11 luvun 7 §:n 1—9 momentissa ja 14 §:ssä säädetään vahinkovakuutusyhtiöstä.

Suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääoman on aina oltava vähintään 3 §:n 2 momentin mukaisen takuumäärän vähimmäismäärän suuruinen.

2 a §

Pienen vakuutusyhdistyksen toimintapääoman on oltava vähintään 84 000 euroa lisättynä 24 prosentilla yhdistyksen tilinpäätöksen mukaisesta kolmen viimeksi kulu-

10 a luku

Toimintapääoma

1 §

Vakuutusyhdistyksen toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla yhdistyksen varojen on katsottava ylittävän yhdistyksen velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset, noudattaen, mitä vakuutusyhtiölain 11 luvun 2—5 §:ssä säädetään vahinkovakuutusyhtiön toimintapääomasta.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä vakuutusyhdistyksen toimintapääomaan vakuutusyhtiölain 11 luvun 2—5 §:n mukaan luettavista ja siitä vähennettävistä eristä.

Vakuutusyhdistyksen on täytettävä jatkuvasti tämän luvun mukaiset toimintapääomavaatimukset.

Suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääomasta on 3 §:n mukaista takuumäärää vastaavan määrän muodostuttava vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 1 ja 3—7 kohdassa tarkoitetuista eristä, joista on vähennetty vakuutusyhtiölain 11 luvun 5 §:ssä tarkoitetut erät.

2 §

Suureen vakuutusyhdistykseen sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain 11 luvun 7—11 §:ssä ja 27 §:ssä säädetään vahinkovakuutusyhtiöstä.

Suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääoman on aina oltava vähintään 3 §:n 2 momentin mukaisen takuumäärän vähimmäismäärän suuruinen.

2 a §

Pienen vakuutusyhdistyksen toimintapääoman on oltava vähintään 97 000 euroa lisättynä 27 prosentilla yhdistyksen tilinpäätöksen mukaisesta kolmen viimeksi kulu-

neen tilikauden vakuutusmaksutulojen keskiarvosta.

Pienen vakuutusyhdistyksen oman pääoman on oltava vähintään puolet toimintapääoman vähimmäismäärästä.

3 §

Suuren vakuutusyhdistyksen takuumäärän muodostaa yksi kolmasosa 2 §:n mukaisesta toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Takuumäärän vähimmäismäärä on:

1) 2 250 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkiin 10—15 tai tulevan jälleenvakuutuksen osuus on yli kymmenen prosenttia yhdistyksen kokonaisvakuutusmaksutulosta tai vastuuvelan kokonaisuudesta;

2) 1 500 000 euroa muissa tapauksissa.

5 §

Vakuutusyhdistyksen toimintapääoma, jälleenvakuutus ja muut yhdistyksen vakavaraisuuteen vaikuttavat seikat on järjestettävä vakuutetut edut turvaavalla tavalla, ottaen huomioon tuottojen ja kulujen todennäköinen vaihtelu sekä arvioitavissa olevat muut epävarmuustekijät.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarkemmat määräykset 1 momentin soveltamisesta.

neen tilikauden vakuutusmaksutulojen keskiarvosta.

Pienen vakuutusyhdistyksen oman pääoman on oltava vähintään puolet toimintapääoman vähimmäismäärästä.

3 §

Suuren vakuutusyhdistyksen takuumäärä on yksi kolmasosa 2 §:n mukaisesta toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Takuumäärän vähimmäismäärä on:

1) 2 625 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkiin 10—15 tai tulevan jälleenvakuutuksen osuus on yli kymmenen prosenttia yhdistyksen kokonaisvakuutusmaksutulosta tai vastuuvelan kokonaisuudesta;

2) 1 725 000 euroa muissa tapauksissa.

5 §

Vakuutusyhdistyksen toimintapääoma, jälleenvakuutus ja muut yhdistyksen vakavaraisuuteen vaikuttavat seikat on järjestettävä vakuutetut edut turvaavalla tavalla, ottaen huomioon tuottojen ja kulujen todennäköinen vaihtelu sekä arvioitavissa olevat muut epävarmuustekijät.

7 §

Vakuutusyhdistyksen vakavaraisuuspääoma on tasoitusmäärän ja toimintapääoman yhteismäärä.

Vakuutusyhdistyksen oikaistu vakavaraisuuspääoma saadaan oikaisemalla vakavaraisuuspääoma:

1) lisäämällä siihen vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 7 kohdassa tarkoitettu pääomalaina siltä osin kuin sitä ei vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:n rajoitusten takia voida lukea toimintapääomaan;

2) vähentämällä siitä tämän lain 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettu lisämaksuvelvollisuuden perusteella veloittettava määrä siltä osin, kun se on vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 8 kohdan ja vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:n 3 momentin mukaisesti luettu osaksi

toimintapääomaa; sekä

3) vähentämällä siitä yhdistyksen omistaman luotto- tai rahoituslaitoksen ja toisen vakuutusyhtiön tai yhdistyksen osakkeet ja osuudet sekä vastuudebentuurien, pääomalainojen ja muiden omaan pääomaan rinnastettavien erien käypä arvo, jos yhdistyksen omistukset täyttävät 12 a luvussa tarkoitetun omistusyhteyden määritelmän eikä näitä omistuksia ole vähennetty yhdistyksen toimintapääomasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 5 §:n 10 kohdan perusteella.

8 §

Vakuutusyhdistyksen riskiasemaa testataan vertaamalla oikaistua vakavaraisuuspääomaa oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärään. Oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärää laskettaessa otetaan huomioon vakuutusyhdistyksen vakuutustekniset riskit ja suurin mahdollinen yhdistyksen omalle vastuulle jäävä korvausmäärä yksittäisestä vahinkotapahtumasta.

9 §

Vakuutusyhdistyksellä on oltava laskuperusteet oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärän laskemista varten. Laskuperusteille yhdistyksen on haettava Finanssivalvonnan vahvistus.

Finanssivalvonta voi vaatia, että laskuperusteita on muutettava, jos niitä ei olosuhteissa tapahtuneiden muutosten takia voida enää soveltaa.

10 §

Vakuutusyhdistyksen oikaistun vakavaraisuuspääoman on jatkuvasti oltava vähintään sen vähimmäismäärän suuruinen.

Vakuutusyhdistyksen on toimitettava vuosittain Finanssivalvonnalle valvontarajalaskelmat, joista ilmenee yhdistyksen oikaistun vakavaraisuuspääoman määrä suhteessa oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärään.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 2 momentissa tarkoitetuista tiedoista, niiden esittämistavasta ja toimitta-

misesta Finanssivalvonnalle.

11 §

Jos vakuutusyhdistyksen oikaistu vakavaraisuuspääoma on pienempi kuin oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärä, yhdistyksen on viipymättä lisättävä toimintapääomaansa tai jälleenvakuutustaan taikka muutoin saatettava oikaistu vakavaraisuuspääoma sen vähimmäismäärän yläpuolelle.

12 §

Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetuksella säädetään:

- 1) 8 §:ssä tarkoitetun oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärän laskennasta sekä laskennassa käytettävistä kaavoista ja parametreista;*
- 2) oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärän laskuperusteiden laadinnasta; sekä*
- 3) ennakoivan valvonnan takia tilinpäätökseen liitettävistä asiakirjoista.*

13 §

Finanssivalvonta voi yksittäisessä tapauksessa vakuutusyhdistyksen hakemuksesta suostua siihen, että yhdistys poikkeaa oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärän laskennassa käytettävistä parametreista tai kaavoista, jos ne eivät anna oikeaa ja riittävää kuvaa yhdistyksen riskiasemasta.

11 luku

Voitonjako ja yhdistyksen varojen muu käyttö

1 §

Vakuutusyhdistyksen varoja saadaan jakaa osakkaille vain sen mukaisesti kuin tässä laissa säädetään:

- 1) voitonjaosta;
- 2) varojen jaosta *ylipurssirahaston tai vararahaston* alentamisen tai takuupääoman takaisinmaksun yhteydessä;

11 luku

Voitonjako ja yhdistyksen varojen muu käyttö

1 §

Vakuutusyhdistyksen varoja saadaan jakaa osakkaille vain sen mukaisesti kuin tässä laissa säädetään:

- 1) voitonjaosta *ja varojen jakamisesta vapaan oman pääoman rahastosta;*
- 2) varojen jaosta vararahaston alentamisen tai takuupääoman *alentamisen* tai ta-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3) omien takuuosuuksien hankkimisesta ja pantiksi ottamisesta;

4) varojen jaosta yhdistyksen purkautuessa tai sulautuessa.

Varoja ei saa jakaa eikä 7 §:ssä tarkoitettua lainaa tai varoja antaa ennen yhdistyksen rekisteröintiä.

Tämän luvun säännöksiä voitonjaosta noudatetaan soveltuvin osin maksettaessa korkoa sellaisille takuuosuuksille, jotka tuottavat osakkuuden vakuutusyhdistyksensä.

2 §

Voitonjako ei saa ylittää viimeksi päättyneeltä tilikaudelta vahvistetun taseen mukaisen voiton ja yhdistyksen muun vapaan oman pääoman yhteismäärää vähennettynä taseen osoittamalla tappiolla sekä muilla jakokelvottomilla erillä, jotka ovat:

1) määrä, joka yhdistysjärjestyksen mukaan on siirrettävä vararahastoon tai muutoin jätettävä jakamatta; sekä

2) määrä, joka vakuutusyhdistyksen taseen pääryhmään "sijoitukset" sisältyvien sijoitusten realisoitumattomista arvonnousuista on 10 luvun 5 c §:n 6 ja 7 momentin perusteella merkitty vapaaseen omaan pääomaan.

Takuupääoman alentamisesta aiheutuvaan voitonjaon rajoitukseen sovelletaan, mitä 5 luvun 2 §:ssä säädetään. Pääomalainalle maksettavasta korosta tai muusta hyvityksestä johtuvasta voitonjaon rajoituksesta säädetään 1 luvun 5 c §:n 2 momentissa ja 5 d §:n 1 momentissa.

Emoyhdistyksen voittona ei saa jakaa määrää, joka ylittää viimeksi kuluneelta tilikaudelta vahvistetun konsernitaseen mukaisen voiton ja konsernin muun vapaan oman pääoman yhteismäärän vähennettynä konsernitaseen osoittamalla tappiolla, 1 momentissa tarkoitetuilla muilla jakokelvottomilla erillä, 2 momentissa tarkoitetuilla erillä sekä erillä, jotka ovat:

1) määrä, jolla konserniin kuuluvien yhteisöjen tilinpäätöksissä tehdyt, kirjanpito-

kaisinmaksun yhteydessä;

3) omien takuuosuuksien hankkimisesta, lunastamisesta ja pantiksi ottamisesta;

4) varojen jaosta yhdistyksen purkautuessa tai sulautuessa.

Varoja ei saa jakaa ennen yhdistyksen rekisteröintiä.

Mitä tässä luvussa säädetään voitonjaosta sovelletaan myös maksettaessa korkoa takuuosuuksille.

Muu liiketapahtuma, joka vähentää yhdistyksen varoja tai lisää sen velkoja ilman liikeloudellista perustetta, on laitonta varojenjako.

2 §

Voitonjako ei saa ylittää viimeksi päättyneeltä tilikaudelta vahvistetun taseen mukaisen voiton ja yhdistyksen muun vapaan oman pääoman yhteismäärää vähennettynä taseen osoittamalla tappiolla sekä muilla jakokelvottomilla erillä, jotka ovat:

1) määrä, joka yhdistysjärjestyksen mukaan on siirrettävä vararahastoon tai muutoin jätettävä jakamatta; sekä

2) määrä, joka vakuutusyhdistyksen taseen pääryhmään "sijoitukset" sisältyvien sijoitusten realisoitumattomista arvonnousuista on vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 §:n 1 ja 2 momentin perusteella merkitty vapaaseen omaan pääomaan ja määrä, jolla käyvän arvon rahasto on yhteismäärältään negatiivinen.

Takuupääoman alentamisesta aiheutuvaan voitonjaon rajoitukseen sovelletaan, mitä 5 luvun 2 §:ssä säädetään. Pääomalainalle maksettavasta korosta tai muusta hyvityksestä johtuvasta voitonjaon rajoituksesta säädetään 1 luvun 5 c §:n 2 momentissa ja 5 d §:n 1 momentissa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu voitonjako on kielletty, jos suuren vakuutusyhdistyksen oma pääoma on pienempi kuin 10 a luvun 4 §:ssä säädetty tai pienen vakuutusyhdistyksen pienempi kuin 2 luvun 5 §:n 3 momentissa säädetty vähimmäismäärä. Omaan pääomaan ei kuitenkaan tällöin rinnasteta vakuutusyhdistyksen ottamaa pääomalainaa. Voitonjako on myös kielletty, jos yhdistys ei täytä vastuuvelan kattamista koskevia vaatimuksia taikka jos tiedetään

laissa tarkoitetut vapaaehtoiset varaukset sekä tehtyjen ja suunnitelman mukaisten poistojen erotus on konsernitilinpäätöksessä merkitty vapaaseen omaan pääomaan;

2) määrä, joka konserniin kuuluvan vakuutusyhdistyksen tasoitusmäärästä on 10 luvun 1 §:n 6 momentin perusteella laaditussa konsernitilinpäätöksessä merkitty vapaaseen omaan pääomaan; sekä

3) määrä, joka konserniin kuuluvan vakuutusyhdistyksen taseen pääryhmään "sijoitukset" sisältyvien sijoitusten realisoitumattomista arvonnousuista on 10 luvun 1 §:n 6 momentin perusteella merkitty vapaaseen omaan pääomaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu voitonjako on kielletty, jos suuren vakuutusyhdistyksen oma pääoma on pienempi kuin 10 a luvun 4 §:ssä säädetty tai pienen vakuutusyhdistyksen pienempi kuin 2 luvun 5 §:n 3 momentissa säädetty vähimmäismäärä. Omaan pääomaan ei kuitenkaan tällöin rinnasteta vakuutusyhdistyksen ottamaa pääomalainaa.

3 a §

Arvonkorotusrahastoa saadaan käyttää ainoastaan vakuutusyhdistyksen pohjarahaston kartuttamiseen ja tällöinkin vain, jos rahasto on muodostunut käyttöomaisuudeksi katsottavien sijoitusten arvonnouksista. Arvonkorotusta peruutettaessa rahastoon merkittyä pääomaa on vähennettävä peruutettavalla määrällä. Jos pohjarahastoa on kartutettu käyttämällä hyväksi arvonnouksia rahastoa eikä rahastoon merkittyä pääomaa voida pienentää peruutettavalla määrällä, vastaava määrä on merkittävä vapaan oman pääoman vähennykseksi.

7 §

Vakuutusyhdistys saa antaa rahalainan 1 luvun 5 b §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetulle henkilölle vain tämän luvun 2 §:n mukaan voitonjakokelpoisten varojen rajoissa ja vain, jos lainalla on Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimiluvan saaneen talletuspankin antama takaus tai muu turvaava vakuus. Sama koskee ra-

ta pitäisi tietää, että yhdistys on maksukyvyttö. Voitonjako on myös kielletty, jos tiedetään tai pitäisi tietää, että voitonjako aiheuttaa oman pääoman vähenemisen sen vähimmäismäärää pienemmäksi, yhdistyksen maksukyvyttömyyden tai sen, että vastuvelan kate ei täytä laissa säädettyjä vaatimuksia.

3 a §

(kumotaan)

7 §

Vakuutusyhdistys ei saa antaa rahalainaa tai muita yhdistyksen varoja käytettäväksi siihen, että varojen saaja hankkisi varoilla yhdistyksen takuusuuksia tai samaan konserniin kuuluvan toisen yhteisön osakkeita, jäsenosuuksia, takuusuuksia tai muita yhtiöosuuksia.

Voimassa oleva laki

halainan antamista edellä tarkoitetun henkilön aviopuolisolle tai häneen avioliitonomaisessa suhteessa olevalle henkilölle, henkilön ja hänen aviopuolionsa tai häneen avioliitonomaisessa suhteessa olevan henkilön etenevässä tai takenevassa polvessa olevalle sukulaiselle sekä mainittujen henkilöiden aviopuolisolle tai heihin avioliitonomaisessa suhteessa oleville henkilöille.

Vakuutusyhdistys ei saa antaa rahalainaa tai muita yhdistyksen varoja käytettäväksi siihen, että varojen saaja tai tämän 1 luvun 5 b §:n mukaiseen lähipiiriin kuuluva hankisi varoilla yhdistyksen takuuosuuksia tai samaan konserniin kuuluvan toisen yhteisön osakkeita, jäsenosuuksia, takuuosuuksia tai muita yhtiöosuuksia.

Hallituksen pöytäkirjaan tai tase-erittelyihin sisällytettävään luetteloon on erikseen merkittävä jokainen 1 momentissa tarkoitettu laina. Merkinnästä on käytävä ilmi velallisen nimi, lainan ehdot ja annetut vakuudet.

12 luku

Vakuutusyhdistysten valvonta

3 §

Terveen ja toimivan taloudellisen kilpailun turvaamiseksi vahingollisilta kilpailunrajoituksilta vakuutusyhdistysten toiminnassa on soveltuvasti noudatettava, mitä vakuutusyhtiölain 14 a luvussa säädetään.

5 §

Vakuutusyhdistyksen on vuosittain kuukauden kuluessa siitä yhdistyskokouksesta, jossa tilinpäätös ja toimintakertomus on vahvistettu, kuitenkin viimeistään heinäkuussa tai Vakuutusvalvontaviraston hyväksymänä myöhempänä ajankohtana, toimittava virastolle sen laatiman kaavan mukainen kertomus toiminnastaan ja tilastaan. Kertomukseen on liitettävä jäljennökset 10 luvun 11 §:ssä tarkoitetuista asiakirjoista.

Vakuutusyhdistyksen ja suomalaisen vakuutusomistusyhteisön on annettava sosiaali- ja terveysministeriölle ja Vakuutusval-

12 luku

Vakuutusyhdistysten valvonta

3 §

(kumotaan)

5 §

Vakuutusyhdistyksen ja suomalaisen vakuutusomistusyhteisön on salassapitosäännösten estämättä annettava sosiaali- ja terveysministeriölle sen määräämässä ajassa toiminnastaan tietoja, jotka ovat tarpeen ministeriölle säädettyjen tehtävien suorittamiseksi.

vontavirastolle niiden määrämässä koh-
tuullisessa ajassa toiminnastaan muitakin
kuin 1 momentissa tarkoitettuja tietoja, jot-
ka ovat tarpeen tässä laissa säädettyjen teh-
tävien suorittamiseksi. *Mitä edellä tässä*
momentissa säädetään vakuutusyhdistykses-
tä ja suomalaisesta vakuutusomistusyhteis-
östä, sovelletaan vastaavasti rahoitus- ja
vakuutusryhmittymien valvonnasta annetus-
sa laissa tarkoitettuun rahoitus- ja vakuu-
tusryhmittymään kuuluvaan kotimaiseen tai
ulkomaiseen yritykseen silloin, kun virasto
on mainitussa laissa tarkoitettu koordinoiva
valvontaviranomainen tai virasto muuten
suorittaa sille mainitun lain perusteella
kuuluvia tehtäviä.

6 c §

Vakuutusvalvontavirasto voi vakuutettu-
jen etujen turvaamiseksi kieltää vakuutus-
yhdistystä luovuttamasta tai panttaamasta
omaisuuttaan, jos:

1) yhdistys ei täytä 10 luvun 3 a §:ssä
säädettyjä vastuuvelan katetta koskevia vaa-
timuksia;

2) yhdistys ei täytä 6 b §:n 2 momentissa
mainittuja yhdistyksen toimintapääomalle
ja omalle pääomalle säädettyjä vaatimuksia;

3) yhdistys ei enää täytä 6 b §:n 1 mo-
mentissa mainittuja yhdistyksen toiminta-
pääomalle asetettuja vaatimuksia ja viras-
tolla on aihetta olettaa yhdistyksen tilan
edelleen heikkenevän; taikka

4) virasto katsoo yhdistyksen olevan jou-
tumassa 3 kohdassa tarkoitettuun tilaan.

Vakuutusyhdistyksen omaisuuden mää-
räminen luovutus- ja panttauskieltoon saa
kestää enintään kolme kuukautta. Vakuu-
tusvalvontavirasto voi erityisestä syystä
tehdä päätöksen kiellon jatkamisesta enin-
tään kolmeksi kuukaudeksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua Vakuu-
tusvalvontaviraston päätöksestä on käytävä
ilmi päätöksen antamisen aika, mihin omai-
suuteen luovutus- ja panttauskielto kohdis-
tuu ja kiellon voimassaoloaika, kiellon nou-
dattamisen valvontaa varten 4 momentin
nojalla määrätty asiamies sekä muutoksen-
haun vaikutus päätöksen täytäntöön-
panokelpoisuuteen.

Finanssivalvonnan on asetettava vakuu-

6 c §

Finanssivalvonta voi vakuutettujen etujen
turvaamiseksi kieltää vakuutusyhdistystä
luovuttamasta tai panttaamasta omaisuut-
taan, jos:

1) yhdistys ei täytä 10 luvun 3 a §:ssä sää-
dettyjä vastuuvelan katetta koskevia vaa-
timuksia;

2) yhdistys ei täytä 6 b §:n 2 momentissa
säädettyjä yhdistyksen toimintapääomalle
ja omalle pääomalle säädettyjä vaatimuksia;

3) yhdistys ei enää täytä 6 b §:n 1 mo-
mentissa *säädettyjä* yhdistyksen toiminta-
pääomalle asetettuja vaatimuksia ja Finans-
sivalvonnalla on aihetta olettaa yhdistyksen
tilan edelleen heikkenevän; taikka

4) *Finanssivalvonta* katsoo yhdistyksen
olevan *vaarassa joutua* 3 kohdassa tarkoi-
tettuun tilaan.

Finanssivalvonnan on asetettava vakuu-
tusyhdistykseen Finanssivalvonnasta an-
netun lain 29 §:ssä tarkoitettu asiamies.
Asiamiehen tehtävänä on valvoa, että yhdis-
tys noudattaa omaisuuden luovutus- ja pant-
tauskieltoa. Asiamiehellä on mainitussa py-
kälässä säädettyjen valtuuksien lisäksi oi-
keus päättää suostumuksen antamisesta va-
kuutusyhtiölain 25 luvun 13 §:ssä tarkoitet-
tuihin oikeustoimiin.

Vakuutusyhdistyksen omaisuuden luovu-
tus- ja panttauskieltoa *koskeva määräys* saa
kestää enintään kolme kuukautta. *Finanssi-*
valvonta voi erityisestä syystä tehdä pää-
töksen kiellon jatkamisesta enintään kol-
meksi kuukaudeksi.

tusyhdistykseen Finanssivalvonnasta annetun lain 29 §:ssä tarkoitettu asiamies. Asiamiehen tehtävänä on valvoa, että yhdistys noudattaa omaisuuden luovutus- ja panttauskieltoa. Asiamiehellä on mainitussa pykälässä säädettyjen valtuuksien lisäksi oikeus päättää suostumuksen antamisesta vakuutusyhtiölain 25 luvun 13 §:ssä tarkoitettuihin oikeustoimiin.

Vakuutusyhdistyksen omaisuuden luovutus- ja panttauskieltoon sovelletaan lisäksi, mitä vakuutusyhtiölain 14 luvun 9—20 §:ssä ja 15 a luvussa säädetään vakuutusyhtiöön kohdistuvasta omaisuuden luovutus- ja panttauskiellosta.

12 a luku

Vakuutusyrittäjäryhmän lisävalvonta

1 §

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *emoyrityksellä* kirjanpitolaissa tarkoitettua emoyritystä sekä sellaista muuta oikeushenkilöä, jonka Vakuutusvalvontavirasto katsoo tosiasiallisesti käyttävän määräysvaltaa toisessa yrityksessä;

2) *tytäryrityksellä* kirjanpitolaissa tarkoitettua tytäryritystä sekä sellaista muuta oikeushenkilöä, jossa Vakuutusvalvontavirasto katsoo emoyrityksen tosiasiallisesti käyttävän määräysvaltaa sekä tällaisen oikeushenkilön tytäryritystä;

3) *omistusyhteydellä* sitä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välille syntyy 1 luvun 6 §:ssä tarkoitettu merkittävä sidonnaisuus; myös sellainen muu omistusosuus, joka luo luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välille pysyvän yhteyden ja on tarkoitettu edistämään luonnollisen henkilön taikka oikeushenkilön tai sen kanssa samaan konserniin kuuluvan yrityksen toimintaa, muodostaa omistusyhteyden;

4) *osakasyrityksellä* emoyritystä tai sellaista oikeushenkilöä, jolla on omistusyhtey-

Edellä 1 momentissa tarkoitettua *Finanssivalvonnan* päätöksestä on käytävä ilmi päätöksen antamisen aika, mihin omaisuuden luovutus- ja panttauskielto kohdistuu ja kiellon voimassaoloaika, asiamies sekä muutoksenhaun vaikutus päätöksen täytäntöönpanokelpoisuuteen.

Vakuutusyhdistyksen omaisuuden luovutus- ja panttauskieltoon sovelletaan lisäksi, mitä vakuutusyhtiölain 24 luvussa ja 25 luvun 12—21 §:ssä säädetään vakuutusyhtiöön kohdistuvasta omaisuuden luovutus- ja panttauskiellosta.

Finanssivalvonnan omaisuuden luovutus- ja panttauskieltoa koskevasta päätöksestä voidaan valittaa noudattaen, mitä Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään. Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa siitä, kun Finanssivalvonnan päätös on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

12 a luku

Vakuutusyrittäjäryhmittymän lisävalvonta

1 §

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *emoyrityksellä* kirjanpitolaissa tarkoitettua emoyritystä sekä sellaista muuta oikeushenkilöä, jonka *Finanssivalvonta* katsoo tosiasiallisesti käyttävän määräysvaltaa toisessa yrityksessä;

2) *tytäryrityksellä* kirjanpitolaissa tarkoitettua tytäryritystä sekä sellaista muuta oikeushenkilöä, jossa *Finanssivalvonta* katsoo emoyrityksen tosiasiallisesti käyttävän määräysvaltaa sekä tällaisen oikeushenkilön tytäryritystä;

3) *omistusyhteydellä* sitä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välille syntyy 1 luvun 6 §:ssä tarkoitettu merkittävä sidonnaisuus; myös sellainen muu omistusosuus, joka luo luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välille pysyvän yhteyden ja on tarkoitettu edistämään luonnollisen henkilön taikka oikeushenkilön tai sen kanssa samaan konserniin kuuluvan yrityksen toimintaa, muodostaa omistusyhteyden;

4) *omistajayrityksellä* emoyritystä tai sellaista oikeushenkilöä, jolla on omistusyhtey-

teys toisessa yrityksessä;

5) *sidosyrityksellä* tytäryritystä tai sellaista yritystä, jossa oikeushenkilöllä on omistusyhteys;

6) *vakuutusyrityksellä* vakuutusyhdistystä ja vakuutusyhtiölaissa tarkoitettua vakuutusyhtiötä sekä niihin rinnastettavaa sellaista ulkomaista vakuutuksenantajaa, joka harjoittaa ensivakuutusta ja jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen;

7) *kolmannen maan vakuutusyrityksellä* ulkomaista vakuutusyritystä, joka harjoittaa ensivakuutusta ja jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen;

8) **ulkomaisella jälleenvakuutusyrityksellä** ulkomaista yritystä, joka harjoittaa pääasiassa jälleenvakuutusta eikä ole 6 ja 7 kohdassa tarkoitettu vakuutusyritys;

10) *monialaomistusyhteisöllä* emoyritystä, joka ei ole vakuutusyritys, kolmannen maan vakuutusyritys, *ulkomainen jälleenvakuutusyritys*, vakuutusomistusyhteisö eikä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettu ryhmittymän omistusyhteisö ja jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on tässä laissa tarkoitettu vakuutusyhdistys.

2 §

Vakuutusyhdistykseen, joka on osakasyrityksenä vähintään yhdessä vakuutusyrityksessä, *ulkomaisessa jälleenvakuutusyrityksessä* tai kolmannen maan vakuutusyrityksessä, sovelletaan tämän luvun 4 ja 5 §:n, 7 §:n 1, 3 ja 4 momentin ja 8—12 §:n sään-

teys toisessa yrityksessä;

5) *sidosyrityksellä* tytäryritystä tai sellaista yritystä, jossa oikeushenkilöllä on omistusyhteys;

6) **vakuutussidosyrityksellä** *sidosyrityksenä olevaa vakuutusyritystä, vakuutusomistusyhteisöä, kolmannen maan vakuutusyritystä, luotto- ja rahoituslaitosta sekä sijoituspalveluyritystä;*

7) *vakuutusyrityksellä* vakuutusyhdistystä ja vakuutusyhtiölaissa tarkoitettua vakuutusyhtiötä sekä niihin rinnastettavaa sellaista ulkomaista vakuutuksenantajaa, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen;

8) *kolmannen maan vakuutusyrityksellä* ulkomaista vakuutusyritystä, joka harjoittaa ensi- tai jälleenvakuutusta ja jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen;

9) *monialaomistusyhteisöllä* emoyritystä, joka ei ole vakuutusyritys, kolmannen maan vakuutusyritys, vakuutusomistusyhteisö eikä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettu ryhmittymän omistusyhteisö ja jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on tässä laissa tarkoitettu vakuutusyhdistys;

10) *vakuutusyritysryhmittymällä jäljempänä 2 §:n 2—4 momentissa tarkoitettuja vakuutusyrityksiä, niiden sidos- ja omistajayrityksiä sekä omistajayrityksen sidosyrityksiä.*

Määriteltäessä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua omistusyhteyttä, välillisenä omistuksena pidetään tätä lukua sovellettaessa myös omistusta, joka saadaan laskukaavasta, jonka mukaan yritysten, jotka eivät kuulu samaan konserniin, peräkkäiset omistukset kerrotaan keskenään. Samaa konserniin kuuluvien yritysten osalta niiden omistuksia konsernin ulkopuolisessa yhtiössä pidetään tätä lukua sovellettaessa välittömänä omistuksena.

2 §

Vakuutusyhdistykseen, joka on *omistajayrityksenä* vähintään yhdessä vakuutusyrityksessä tai kolmannen maan vakuutusyrityksessä, sovelletaan tämän luvun 4 ja 5 §:n, 7 §:n 1, 3 ja 4 momentin ja 8, 11 ja 12 §:n sekä *Finanssivalvonnasta annetun*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

nöksiä.

Tämän luvun 6 §:n, 7 §:n 2—4 momentin ja 8—12 §:n säännöksiä sovelletaan vakuutusyhdistykseen, jonka emoyritys on vakuutusomistusyhteisö, *ulkomainen jälleenvakuutusyritys* tai kolmannen maan vakuutusyritys.

Vakuutusyhdistykseen, jonka emoyritys on monialaomistusyhteisö, sovelletaan tämän luvun 8—12 §:n säännöksiä.

Edellä 1—3 momentissa tarkoitettu vakuutusyhdistys, sen sidos- ja osakasyritykset sekä osakasyrityksen sidosyritykset muodostavat lisävalvonnan piiriin kuuluvan vakuutusyritysryhmän.

3 §

Vakuutusvalvontavirasto voi päättää, että tämän luvun säännöksiä ei sovelleta lisävalvonnan piiriin kuuluvaan yritykseen, jos yrityksellä on vain vähäinen merkitys vakuutusyhdistyksen tämän luvun mukaisen lisävalvonnan tavoitteiden kannalta tai kun yrityksen taloudellisen tilanteen sisällyttäminen lisävalvonnan piiriin ei ole vakuutusyhdistyksen lisävalvonnan tavoitteiden kannalta tarkoituksenmukaista tai se on harhaanjohtavaa.

Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetuksella säädetään tarvittaessa niistä yleisistä periaatteista, joiden mukaisesti 1 momenttia sovelletaan.

Jos emoyrityksenä olevalla vakuutusomistusyhteisöllä, ulkomaisella jälleenvakuutusyrityksellä, kolmannen maan vakuutusyrityksellä tai monialaomistusyhteisöllä on tytäryrityksinä Suomessa ja vähintään yhdessä muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimiluvan saaneita vakuutusyrityksiä, Vakuutusvalvontavirasto voi päättää, että tämän luvun säännöksiä ei sovelleta lisävalvonnan piiriin kuuluvaan

lain 24 §:n ja 26 §:n 1 momentin 2 kohdan säännöksiä.

Tämän luvun 6 §:n, 7 §:n 2—4 momentin ja 8, 11 ja 12 §:n sekä *Finanssivalvonnasta annetun lain 24 §:n ja 26 §:n 1 momentin 2 kohdan* säännöksiä sovelletaan vakuutusyhdistykseen, jonka emoyritys on vakuutusomistusyhteisö tai kolmannen maan vakuutusyritys.

Vakuutusyhdistykseen, jonka emoyritys on monialaomistusyhteisö, sovelletaan tämän luvun 8, 11 ja 12 §:n sekä *Finanssivalvonnasta annetun lain 24 §:n* säännöksiä.

Lisäksi 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun vakuutusyhdistykseen sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain 26 luvun 6—10 §:ssä säädetään mukautetussa vakavaraisuuslaskelmassa käytettävästä toimintapääomasta ja sen laskemisesta, mukautetun toimintapääoman laskemisesta, vakuutussidosyrityksen toimintapääoman rajoittamisesta, mukautetun toimintapääoman vähimmäismäärästä ja poikkeuksista sidosyrityksen toimintapääoman huomioon ottamisessa.

3 §

Finanssivalvonta voi päättää, että tämän luvun säännöksiä ei sovelleta lisävalvonnan piiriin kuuluvaan yritykseen, jos yrityksellä on vain vähäinen merkitys vakuutusyhdistyksen tämän luvun mukaisen lisävalvonnan tavoitteiden kannalta tai jos yrityksen taloudellisen tilanteen sisällyttäminen lisävalvonnan piiriin ei ole vakuutusyhdistyksen lisävalvonnan tavoitteiden kannalta tarkoituksenmukaista tai se on harhaanjohtavaa.

Jos emoyrityksenä olevalla vakuutusomistusyhteisöllä, ulkomaisella jälleenvakuutusyrityksellä, kolmannen maan vakuutusyrityksellä tai monialaomistusyhteisöllä on tytäryrityksinä Suomessa ja vähintään yhdessä muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimiluvan saaneita vakuutusyrityksiä, *Finanssivalvonta* voi päättää, että tämän luvun säännöksiä ei sovelleta lisävalvonnan piiriin kuuluvaan

suomalaiseen vakuutusyhdistykseen edellyttäen, että kyseisen vakuutusyhtyritysröhmän lisävalvonta on toisen Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion vakuutustoimintaa valvovan viranomaisen toimesta järjestetty vakuutusyhtyritysröhmään kuuluvien vakuutusyhtyritysten lisävalvonnasta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/78/EY ilmenevien periaatteiden mukaisesti ja että virasto saa kyseisen valtion vakuutustoimintaa valvovalta viranomaiselta kaikki vakuutusyhtyritysröhmän lisävalvontaa varten tarpeelliset tiedot.

5 §

Tämän luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoitettun vakuutusyhdistyksen lisävalvontaa varten yhdistyksen on laadittava mukautettu vakavaraisuuslaskelma, johon on otettava mukaan *sellaiset vakuutusyhdistyksen sidosyhtyritykset, jotka ovat vakuutusyhtyrityksiä, vakuutusomistusyhteisöjä, kolmannen maan vakuutusyhtyrityksiä, ulkomaisia jälleenvakuutusyhtyrityksiä tai luottolaitostoiminnasta annetun lain mukaisia luotto- tai rahoituslaitoksia tai sijoituspalveluyhtyrityksistä annetussa laissa (579/1996) tarkoitettuja sijoituspalveluyhtyrityksiä.* Lisäksi laskelmassa on otettava huomioon muutkin 2 §:n 4 momentissa tarkoitettuun vakuutusyhtyritysröhmään kuuluvat yhtyritykset siten kuin ministeriön asetuksella tarkemmin säädetään. Laskelma on toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle tilinpäätöstiötojen yhteydessä siten kuin virasto tarkemmin määrää.

Ministeriön asetuksella säädetään mukautettun vakavaraisuuslaskelman laatimisesta.

Vakuutusvalvontavirasto voi myöntää vakuutusyhdistykselle poikkeuksen mukautettun vakavaraisuuslaskelman laatimisvelvollisuudesta, jos se on toisen suomalaisen vakuutusyhtyrityksen tai suomalaisen vakuutusomistusyhteisön sidosyhtyritys, joka on otettu huomioon osakkaana olevan vakuutusyhtyrityksen tai vakuutusomistusyhteisön mukautettussa vakavaraisuuslaskelmassa. Poikkeus voidaan myöntää vain, jos mukautettussa vakavaraisuuslaskelmassa mukana olevien vakuutusyhtyritysten toimintapääomaan luettavat erät on asianmukaisesti ja Vakuutusval-

suomalaiseen vakuutusyhdistykseen edellyttäen, että kyseisen vakuutusyhtyritysröhmän lisävalvonta on toisen Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion vakuutustoimintaa valvovan viranomaisen toimesta järjestetty vakuutusyhtyritysröhmään kuuluvien vakuutusyhtyritysten lisävalvonnasta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/78/EY ilmenevien periaatteiden mukaisesti ja että *Finanssivalvonta* saa kyseisen valtion vakuutustoimintaa valvovalta viranomaiselta kaikki vakuutusyhtyritysröhmän lisävalvontaa varten tarpeelliset tiedot.

5 §

Tämän luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoitettun vakuutusyhdistyksen lisävalvontaa varten yhdistyksen on laadittava mukautettu vakavaraisuuslaskelma, johon on otettava mukaan *vakuutussidosyhtyritykset.* Laskelma on toimitettava *Finanssivalvonnalle* tilinpäätöstiötojen yhteydessä.

Finanssivalvonta voi myöntää vakuutusyhdistykselle poikkeuksen mukautettun vakavaraisuuslaskelman laatimisvelvollisuudesta, jos se on toisen suomalaisen vakuutusyhtyrityksen tai suomalaisen vakuutusomistusyhteisön sidosyhtyritys, joka on otettu huomioon osakkaana olevan vakuutusyhtyrityksen tai vakuutusomistusyhteisön mukautettussa vakavaraisuuslaskelmassa. Poikkeus voidaan myöntää vain, jos mukautettussa vakavaraisuuslaskelmassa mukana olevien vakuutusyhtyritysten toimintapääomaan luettavat erät on asianmukaisesti ja *Finanssivalvonnan* hyväksymällä tavalla jaettu edellä mainittujen yhtyritysten kesken.

vontaviraston hyväksymällä tavalla jaettu edellä mainittujen yritysten kesken.

6 §

Tämän luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua vakuutusyhdistyksen emoyrityksenä olevan suomalaisen vakuutusomistusyhteisön on laadittava lisävalvontaa varten mukautettu vakavaraisuuslaskelma, johon on otettava mukaan *sellaiset* emoyrityksen *sidosyritykset, jotka ovat vakuutusyrityksiä, vakuutusomistusyhteisöjä, kolmannen maan vakuutusyrityksiä, ulkomaisia jälleenvakuutusyrityksiä tai luottolaitostoiminnasta annetun lain mukaisia luotto- tai rahoituslaitoksia tai sijoituspalveluyrityksistä annettua laissa tarkoitettuja sijoituspalveluyrityksiä.* Lisäksi laskelmassa on otettava huomioon muutkin 2 §:n 4 momentissa tarkoitettuun vakuutusyritysryhmään kuuluvat yritykset siten kuin ministeriön asetuksella tarkemmin säädetään. Jos vakuutusyhdistyksen emoyrityksenä on muu 2 §:n 2 momentissa tarkoitettu yritys kuin suomalainen vakuutusomistusyhteisö, ryhmään kuuluvan vakuutusyhdistyksen on laadittava kyseinen laskelma. Laskelma on toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle tilinpäätöstietojen yhteydessä siten kuin virasto tarkemmin määrää.

Ministeriön asetuksella säädetään mukautetun vakavaraisuuslaskelman laatimisesta.

Vakuutusvalvontavirasto voi päättää, että tässä pykälässä tarkoitettu mukautettu vakavaraisuuslaskelma on laadittava ainoastaan silloin, kun emoyritys on lisävalvonnan piiriin kuuluvan vakuutusyritysryhmän ylin emoyritys.

6 §

Tämän luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua vakuutusyhdistyksen emoyrityksenä olevan suomalaisen vakuutusomistusyhteisön on laadittava lisävalvontaa varten mukautettu vakavaraisuuslaskelma, johon on otettava mukaan emoyrityksen *vakuutussidosyritykset.* Jos vakuutusyhdistyksen emoyrityksenä on *ulkomainen vakuutusomistusyhteisö tai kolmannen maan vakuutusyritys,* ryhmään kuuluvan vakuutusyhdistyksen on laadittava laskelma. Laskelma on toimitettava *Finanssivalvonnalle* tilinpäätöstietojen yhteydessä.

Finanssivalvonta voi päättää, että tässä pykälässä tarkoitettu mukautettu vakavaraisuuslaskelma on laadittava ainoastaan, jos emoyritys on lisävalvonnan piiriin kuuluvan *vakuutusyritysryhmittymän* ylin emoyritys.

6 a §

Vakuutusyhdistyksen hakemuksesta ja Finanssivalvonnan suostumuksella mukautettu vakavaraisuus voidaan määrätä konsernitilinpäätöksen perusteella. Mukautetun vakavaraisuuden määrittämiseen konsernitilinpäätöksen perusteella sovelletaan tässä luvussa ja vakuutusyhtiölain 26 luvun 6—10 §:n säännöksiä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa mukautettu toimintapääoma on konsernitilinpäätöksen perusteella määrätty tämän lain 10 a luvun mukainen toimintapääoma. Mukautettuun toimintapääomaan luettavien erien osalta on otettava huomioon vakuutusyhtiölain 26 luvun 7, 8 ja 10 §:n säännökset sekä 9 §:n säännökset toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Konsernitilinpäätöksen perusteella määrättävä mukautetun toimintapääoman vähimmäismäärä on:

1) vakuutusyhtiölain 26 luvun 9 §:n mukainen mukautetun toimintapääoman vähimmäismäärä, jolloin mainitun säännöksen 2 kohdan suhteelliset osuudet ovat konsernitilinpäätöksen laatimisessa käytettyjä osuuksia; tai

2) konsernitilinpäätöksen tietojen perusteella laskettu toimintapääoman vähimmäismäärä, joka määräytyy tämän lain ja sen nojalla sovellettavien vakuutusyhtiölain toimintapääoman vähimmäismäärää koskevien säännösten mukaisesti.

8 §

Vakuutusvalvontaviraston on valvottava liiketoimia vakuutusyhdistyksen ja sen sidosyrityksen, osakasyrityksen ja osakasyrityksen sidosyrityksen välillä.

Lisäksi Vakuutusvalvontaviraston on valvottava liiketoimia vakuutusyhdistyksen ja sellaisen luonnollisen henkilön välillä, jolla on omistusyhteys yhdistyksessä tai sen sidosyrityksessä, yhdistyksen osakasyrityksessä taikka yhdistyksen osakasyrityksen sidosyrityksessä.

Valvonnassa on erityisesti kiinnitettävä huomiota liiketoimiin, jotka koskevat lainoja, takauksia ja taseen ulkopuolisia sitoumuksia, toimintapääomaan hyväksyttäviä eriä, sijoituksia, jälleenvakuutusliikettä ja kustannusten jakamissopimuksia.

Vakuutusyhdistyksen on ilmoitettava Vakuutusvalvontavirastolle vähintään kerran vuodessa 1—3 momentissa tarkoitetuista merkittävistä liiketoimista siten kuin virasto tarkemmin määrää. Jos näiden tietojen perusteella ilmenee, että yhdistyksen vakavaraisuus on tai saattaa olla vaarassa, yhdistyksen on toimitettava Vakuutusvalvontavi-

8 §

Finanssivalvonnan on valvottava liiketoimia vakuutusyhdistyksen ja sen sidosyrityksen, omistajayrityksen ja omistajayrityksen sidosyrityksen välillä.

Lisäksi *Finanssivalvonnan* on valvottava liiketoimia vakuutusyhdistyksen ja sellaisen luonnollisen henkilön välillä, jolla on omistusyhteys yhdistyksessä tai sen sidosyrityksessä, yhdistyksen *omistajayrityksessä* taikka yhdistyksen *omistajayrityksen* sidosyrityksessä.

Valvonnassa on erityisesti kiinnitettävä huomiota liiketoimiin, jotka koskevat lainoja, takauksia ja taseen ulkopuolisia sitoumuksia, toimintapääomaan hyväksyttäviä eriä, sijoituksia, jälleenvakuutusliikettä ja kustannusten jakamissopimuksia.

Vakuutusyhdistyksen on ilmoitettava *Finanssivalvonnalle* vähintään kerran vuodessa 1—3 momentissa tarkoitetuista merkittävistä liiketoimista siten kuin *Finanssivalvonta* tarkemmin määrää. Jos näiden tietojen perusteella ilmenee, että yhdistyksen vakavaraisuus on tai saattaa olla vaarassa, yhdistyksen on toimitettava *Finanssival-*

raston hyväksyttäväksi viraston määräämässä ajassa yhdistyksen taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma.

Tässä pykälässä tarkoitettuja liiketoimia ei saa tehdä ehdoin, jotka poikkeavat toisistaan riippumattomien osapuolten välillä samanlaisissa liiketoimissa yleisesti noudatetuista ehdoista. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta konserniyritysten tarvitsemien hallinnollisten palvelujen hankkimiseen konserniin kuuluvalta yritykseltä eikä emoyrityksen tytäryritykselle myöntämiin pääoma- ja debentuurilainoihin, jotka ovat tarpeen tytäryrityksen pääomarakenteen vahvistamiseksi.

13 luku

Selvitystila ja konkurssi

6 §

Jos vakuutusyhdistys ei 3 §:n 1 momentin mukaisen määräajan päättyessä täytä 5 §:n 1 momentin mukaisia toimintapääomalle tai omalle pääomalle säädettyjä vaatimuksia, yhdistyskokouksen on päätettävä yhdistyksen asettamisesta selvitystilaan ja sen purkamisesta. Jos yhdistyskokous ei tee päätöstä, Vakuutusvalvontaviraston on määrättävä yhdistys selvitystilaan ja purettavaksi.

Hallituksen päätösehdotukseen on liitettävä 5 §:ssä tarkoitettu tilinpäätös ja toimintakertomus ja niitä koskeva tilintarkastajien lausunto.

Tuomioistuin voi määrätä yhdistyksen selvitystilaan jäljempänä 7 ja 8 §:ssä tarkoitetuissa tilanteissa. Tuomioistuimen on viipymättä ilmoitettava päätöksestään Vakuutusvalvontavirastolle ennen selvitysmenettelyn aloittamista, jos mahdollista, tai muussa tapauksessa välittömästi sen jälkeen.

7 §

Jos vakuutusyhdistyksen osakas osallistumalla sellaiseen yhdistyskokouksen päätökseen, joka on omiaan tuottamaan osakkaalle tai muulle henkilölle epäoikeutettua etua yhdistyksen tai toisen osakkaan kus-

vonnan hyväksyttäväksi *Finanssivalvonnan* määräämässä ajassa yhdistyksen taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma.

Tässä pykälässä tarkoitettuja liiketoimia ei saa tehdä ehdoin, jotka poikkeavat toisistaan riippumattomien osapuolten välillä samanlaisissa liiketoimissa yleisesti noudatetuista ehdoista. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta konserniyritysten tarvitsemien hallinnollisten palvelujen hankkimiseen konserniin kuuluvalta yritykseltä eikä emoyrityksen tytäryritykselle myöntämiin pääoma- ja debentuurilainoihin, jotka ovat tarpeen tytäryrityksen pääomarakenteen vahvistamiseksi.

13 luku

Selvitystila ja konkurssi

6 §

Jos vakuutusyhdistys ei 3 §:n 1 momentin mukaisen määräajan päättyessä täytä 5 §:n 1 momentin mukaisia toimintapääomalle tai omalle pääomalle säädettyjä vaatimuksia, yhdistyskokouksen on päätettävä yhdistyksen asettamisesta selvitystilaan ja sen purkamisesta. Jos yhdistyskokous ei tee päätöstä, *Finanssivalvonnan* on määrättävä yhdistys selvitystilaan ja purettavaksi.

Hallituksen päätösehdotukseen on liitettävä 5 §:ssä tarkoitettu tilinpäätös ja toimintakertomus ja niitä koskeva tilintarkastajien lausunto.

7 §

(kumotaan)

tannuksella tai muulla tavoin tahallisesti on väärinkäyttänyt vaikutusvaltaansa yhdistyksessä, tuomioistuin voi, jos siihen on erittäin painavia syitä, toisen osakkaan kanteesta ja Vakuutusvalvontavirastoa kuultuaan määrätä yhdistyksen selvitystilaan.

8 §

Tuomioistuin määrää vakuutusyhdistyksen yhdistystä vastaan ajettavasta kanteesta selvitystilaan, jos:

- 1) on kysymys 7 §:ssä tarkoitettusta osakkaan vaikutusvallan väärinkäytöstä; tai*
- 2) yhdistys on yhdistysjärjestyksen määräyksen nojalla asetettava selvitystilaan, mutta yhdistyskokous ei ole tehnyt tällaista päätöstä.*

Ennen selvitystilaan määräämistä tuomioistuimen on kuultava asiasta Vakuutusvalvontavirastoa.

Yhdistyksen on korvattava vastapuolen oikeudenkäyntikulut, jos yhdistys määrää tään selvitystilaan taikka jos tuomioistuin muutoin katsoo sen kohtuulliseksi.

Tuomioistuimen on viran puolesta ilmoitettava selvitystilaan määräämisestä ja selvitysmiesten valinnasta Vakuutusvalvontavirastolle sekä rekisteriviranomaiselle rekisteröimistä varten.

(kumotaan)

8 §

9 §

Kannetta selvitystilaan määräämisestä tuomioistuimessa voi ajaa Vakuutusvalvontavirasto, hallitus, hallituksen jäsen, toimitusjohtaja, tilintarkastaja, osakas, velkoja tai muu, jonka oikeus saattaa riippua selvitystilaan määräämisestä. Rekisteriviranomainen voi erityisestä syystä panna asian vireille tuomioistuimessa.

(kumotaan)

9 §

10 §

Jos tuomioistuin katsoo tarpeelliseksi, sen on 8 §:ssä tarkoitetuissa tilanteissa kehotettava niitä osakkaita ja velkojia, jotka haluavat esittää selvitystilaan määräämistä koskevia huomautuksia, saapumaan oikeuteen määräpäivänä. Kehotus on julkaistava virallisessa lehdessä aikaisintaan neljä ja viimeistään kaksi kuukautta ennen määrää-

(kumotaan)

10 §

päivää. Tuomioistuimen on toimitettava kehotuksesta tieto rekisteriviranomaiselle rekisteröimistä varten.

11 §

Kun yhdistyskokous, Vakuutusvalvontavirasto tai *tuomioistuin* tekee päätöksen selvitystilasta, on samalla valittava yksi tai useampi selvitysmies hallituksen, toimitusjohtajan ja mahdollisen hallintoneuvoston tilalle. Lisäksi Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus määrätä yksi selvitysmies. Mitä tässä laissa säädetään hallituksesta ja hallituksen jäsenistä, on soveltuvin osin voimassa selvitysmiehistä, jos tämän luvun säännöksistä ei muuta johdu. *Tuomioistuimen tekemä selvitysmiesten valinta tapahtuu Vakuutusvalvontaviraston esityksestä.*

Jollei selvitystilassa olevalla vakuutusyhdistyksellä ole rekisteriin merkittyjä toimikelpoisia selvitysmiehiä, Vakuutusvalvontaviraston on määrättävä selvitysmiehet. Määräämistä voi hakea se, jonka oikeus voi riippua siitä, että yhdistyksellä on edustaja.

16 §

Vakuutusyhdistyksen velkojille annettun julkisen haasteen paikalletulopäivän jälkeen selvitysmiehen on maksettava kaikki tiedossa oleva velka. Jos velka on riittävä tai erääntymätön taikka sitä ei muusta syystä voida maksaa, on tarpeelliset varat pantava erilleen, jos yhdistyksen varat siihen riittävät. Tämän jälkeen on takuupääoma korkoineen maksettava takaisin. Jäljelle jäävä omaisuus jaetaan yhdistyksen osakkaille sen mukaan kuin yhdistysjärjestyksessä on määrätty. Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että jaettavan omaisuuden ollessa vähäinen sen käytöstä voidaan päättää toisinkin.

Jos osakas tahtoo moittia jakoa, on kanne yhdistystä vastaan pantava vireille kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun lopputilitys esitettiin yhdistyskokouksessa.

Jollei osakas ole viiden vuoden kuluessa siitä, kun lopputilitys esitettiin yhdistyskokouksessa, ilmoittautunut nostamaan hänelle tulevaa jako-osuutta, on hän menettänyt oikeutensa siihen. Jos jako-osuus on vähäi-

11 §

Kun yhdistyskokous tai *Finanssivalvonta* tekee päätöksen selvitystilasta, on samalla valittava yksi tai useampi selvitysmies hallituksen, toimitusjohtajan ja mahdollisen hallintoneuvoston tilalle. Lisäksi *Finanssivalvonnalla* on oikeus määrätä yksi selvitysmies. Mitä tässä laissa säädetään hallituksesta ja hallituksen jäsenistä, *sovelletaan myös* selvitysmiehiin, jos tämän luvun säännöksistä ei muuta johdu.

Jollei selvitystilassa olevalla vakuutusyhdistyksellä ole rekisteriin merkittyjä toimikelpoisia selvitysmiehiä, *Finanssivalvontan* on määrättävä selvitysmiehet. Määräämistä voi hakea se, jonka oikeus voi riippua siitä, että yhdistyksellä on edustaja.

16 §

Vakuutusyhdistyksen velkojille *annetussa julkisessa haasteessa mainitun määräpäivän* jälkeen selvitysmiehen on maksettava kaikki tiedossa oleva velka. Jos velka on riittävä tai erääntymätön taikka sitä ei muusta syystä voida maksaa, tarpeelliset varat on pantava erilleen, jos yhdistyksen varat siihen riittävät. Tämän jälkeen takuupääoma korkoineen on maksettava takaisin. Jäljelle jäävä omaisuus jaetaan yhdistyksen osakkaille sen mukaan kuin yhdistysjärjestyksessä on määrätty. Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että jaettavan omaisuuden ollessa vähäinen sen käytöstä voidaan päättää toisinkin.

Jos osakas tahtoo moittia jakoa, kanne yhdistystä vastaan on pantava vireille kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun lopputilitys esitettiin yhdistyskokouksessa.

Jollei osakas ole viiden vuoden kuluessa siitä, kun lopputilitys esitettiin yhdistyskokouksessa, ilmoittautunut nostamaan hänelle tulevaa jako-osuutta, hän on menettänyt oikeutensa siihen. Jos jako-osuus on vähäi-

nen jaettuun omaisuuteen verrattuna, Vakuutusvalvontavirasto voi selvitysmiesten ilmoituksesta määrätä sen tulevaksi valtiolle. Muussa tapauksessa noudatetaan, mitä 19 §:ssä säädetään.

23 §

Suomalaisen vakuutusyhdistyksen selvitystilasta ovat toimivaltaisia päättämään vakuutusyhdistyksen yhdistyskokous, Vakuutusvalvontavirasto tai *suomalainen tuomioistuin*. Konkursista on toimivaltainen päättämään suomalainen tuomioistuin. Päätös voidaan tehdä ilman sitä edeltäviä 12 luvun 6 c §:ssä tarkoitettuja toimenpiteitä tai sen jälkeen, kun näihin toimenpiteisiin on ryhdytty.

24 §

Vakuutussaatavilla on selvitystilassa tai konkurssissa yhtäläisesti samanlainen etuoikeus vakuutusyhdistyksen omaisuuteen kuin irtaimen pantin haltijalla pantattuun omaisuuteen (*vakuutussaatavien etuoikeus*).

29 §

Lisäksi vakuutusyhdistyksen selvitystilaan ja konkurssiin sovelletaan soveltuvin osin, mitä vakuutusyhtiölain 15 luvun 25 §:n 2 momentissa sekä 26—30 ja 34 §:ssä säädetään vakuutusyhtiön selvitystilasta ja konkurssista.

30 §

Vakuutusyhdistyksen 12 luvun 6 c §:ssä tarkoitetun omaisuuden luovutus- ja panttauskiellon sekä selvitystila- ja konkurssimenettelyn oikeusvaikutuksiin sovelletaan lisäksi, mitä vakuutusyhtiölain 15 a luvussa säädetään vakuutusyhtiön omaisuuden luovutus- ja panttauskiellon sekä selvitystila- ja konkurssimenettelyn oikeusvaikutuksiin sovellettavasta laista.

nen jaettuun omaisuuteen verrattuna, *Finanssivalvonta* voi selvitysmiesten ilmoituksesta määrätä sen tulevaksi valtiolle. Muussa tapauksessa sovelletaan 19 §:ää.

23 §

Suomalaisen vakuutusyhdistyksen selvitystilasta ovat toimivaltaisia päättämään vakuutusyhdistyksen yhdistyskokous tai *Finanssivalvonta*. Konkursista on toimivaltainen päättämään suomalainen tuomioistuin. Päätös voidaan tehdä ilman sitä edeltäviä 12 luvun 6 c §:ssä tarkoitettuja toimenpiteitä tai sen jälkeen, kun näihin toimenpiteisiin on ryhdytty.

24 §

Vakuutussaatavilla on selvitystilassa tai konkurssissa yhtäläisesti samanlainen etuoikeus vakuutusyhdistyksen omaisuuteen kuin *velkojien maksunsaantijärjestyksestä annetussa laissa (1578/1992) tarkoitetulla* irtaimen pantin haltijalla pantattuun omaisuuteen (*vakuutussaatavien etuoikeus*).

29 §

Lisäksi vakuutusyhdistyksen selvitystilaan ja konkurssiin sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain 23 luvun 2 §:n 2 momentissa, 7 §:n 2 momentissa, 8 §:n 3 momentissa, 9 §:n 2 momentissa, 11 §:n 2 ja 4 momentissa ja 12 §:n 1 ja 3 momentissa säädetään vakuutusyhtiön selvitystilasta ja selvitysmiesten tehtävistä.

30 §

Vakuutusyhdistyksen 12 luvun 6 c §:ssä tarkoitetun omaisuuden luovutus- ja panttauskiellon sekä selvitystila- ja konkurssimenettelyn oikeusvaikutuksiin sovelletaan lisäksi, mitä vakuutusyhtiölain 24 luvussa säädetään vakuutusyhtiön omaisuuden luovutus- ja panttauskiellon sekä selvitystila- ja konkurssimenettelyn oikeusvaikutuksiin sovellettavasta laista.

14 luku

Sulautuminen

3 §

Sulautumiseen osallistuvien yhdistysten hallitusten on laadittava kirjallinen sulautumissuunnitelma, joka on päivättävä ja allekirjoitettava.

Sulautumissuunnitelmassa on oltava:

1) sulautumiseen osallistuvien yhdistysten toiminimet, rekisterinumerot, osoitteet ja kotipaikat;

2) absorptiosulautumisessa ehdotus vastaanottavan yhdistyksen yhdistysjärjestyksen muutokseksi sekä kombinaatiosulautumisessa ehdotus perustettavan yhdistyksen yhdistysjärjestykseksi ja ehdotus siitä, miten perustettavan yhdistyksen hallituksen ja hallintoneuvoston jäsenet ja tilintarkastajat valitaan;

3) ehdotus sulautuvan yhdistyksen muiden kuin 1 §:n 3 momentissa tarkoitettujen osakkaiden mahdollisesta osakkuudesta vastaanottavassa yhdistyksessä, ehdotus osakkaille muusta mahdollisesta sulautumisen vuoksi maksettavasta vastikkeesta sekä ehdotus vastikkeesta sulautuvan yhdistyksen muille takuuosuudenomistajille ja heihin rinnastettaville;

4) selvitys pääomailainoista, joiden velkojat voivat vastustaa 12 §:ssä tarkoitettun täytäntöönpanoluvan myöntämistä;

5) selvitys sulautuvan yhdistyksen omistamista vastaanottavan yhdistyksen takuuosuuksista, takuuosuuksien lukumäärä, yhteenlaskettu nimellisarvo ja taseeseen merkitty hankintameno takuuosuuslajeittain;

6) absorptiosulautumisessa ehdotus vastikkeen suorittamiseksi tarvittavasta uusmerkinnästä ja omien takuuosuuksien luovuttamisesta sekä kombinaatiosulautumisessa ehdotus vastaanottavan yhdistyksen takuupääomasta;

7) ehdotus vastikkeen jaon ajankohdasta ja muista ehdoista;

8) selvitys sulautumiseen osallistuvan yhdistyksen hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenelle, toimitusjohtajalle, tilintarkastajalle ja riippumattomana asiantuntijana toimivalle tilintarkastajalle annettavista erityisistä eduista ja oikeuksista;

14 luku

Sulautuminen

3 §

Sulautumiseen osallistuvien yhdistysten hallitusten on laadittava kirjallinen sulautumissuunnitelma, joka on päivättävä ja allekirjoitettava.

Sulautumissuunnitelmassa on oltava:

1) sulautumiseen osallistuvien yhdistysten toiminimet, rekisterinumerot, osoitteet ja kotipaikat;

2) absorptiosulautumisessa ehdotus vastaanottavan yhdistyksen yhdistysjärjestyksen muutokseksi sekä kombinaatiosulautumisessa ehdotus perustettavan yhdistyksen yhdistysjärjestykseksi ja ehdotus siitä, miten perustettavan yhdistyksen hallituksen ja hallintoneuvoston jäsenet ja tilintarkastajat valitaan;

3) ehdotus sulautuvan yhdistyksen muiden kuin 1 §:n 3 momentissa tarkoitettujen osakkaiden mahdollisesta osakkuudesta vastaanottavassa yhdistyksessä, ehdotus osakkaille muusta mahdollisesta sulautumisen vuoksi maksettavasta vastikkeesta sekä ehdotus vastikkeesta sulautuvan yhdistyksen muille takuuosuudenomistajille ja heihin rinnastettaville;

4) selvitys pääomailainoista, joiden velkojat voivat vastustaa 12 §:ssä tarkoitettun täytäntöönpanoluvan myöntämistä;

5) selvitys sulautuvan yhdistyksen omistamista vastaanottavan yhdistyksen takuuosuuksista, takuuosuuksien lukumäärä, yhteenlaskettu nimellisarvo ja taseeseen merkitty hankintameno takuuosuuslajeittain;

6) absorptiosulautumisessa ehdotus vastikkeen suorittamiseksi tarvittavasta uusmerkinnästä ja omien takuuosuuksien luovuttamisesta sekä kombinaatiosulautumisessa ehdotus vastaanottavan yhdistyksen takuupääomasta;

7) ehdotus vastikkeen jaon ajankohdasta ja muista ehdoista;

8) selvitys sulautumiseen osallistuvan yhdistyksen hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenelle, toimitusjohtajalle, tilintarkastajalle ja riippumattomana asiantuntijana toimivalle tilintarkastajalle annettavista erityisistä eduista ja oikeuksista;

9) selvitys sulautumisen syystä sekä perusteista, joiden mukaan vastike määritetään, ja niihin liittyvistä olennaisista arvostusongelmista;

10) ehdotus sulautumisen täytäntöönpanon suunnitellusta rekisteröintiajankohdasta.

Jollei tässä luvussa muuta säädetä, 2 momentin 6 kohdassa tarkoitettuja ehdotuksia koskee soveltuvin osin, mitä 4 luvussa säädetään uusmerkinnästä sekä 5 a luvussa omien takuuosuuksien luovuttamisesta.

Sulautumissuunnitelmassa ei tarvita 2 momentin 9 kohdassa tarkoitettua selvitystä, jos kaikki sulautumiseen osallistuvien yhdistysten osakkaat ja Vakuutusvalvontavirasto suostuvat siihen, että selvitystä ei laadita.

4 §

Sulautumiseen osallistuvien yhdistysten on ilmoitettava sulautumissuunnitelma rekisteröitäväksi kuukauden kuluessa suunnitelman allekirjoittamisesta. Sulautuminen raukeaa, jos ilmoitusta ei tehdä määräajassa tai rekisteröiminen evätään.

9) selvitys sulautumisen syystä sekä perusteista, joiden mukaan vastike määritetään, ja niihin liittyvistä olennaisista arvostusongelmista;

10) ehdotus sulautumisen täytäntöönpanon suunnitellusta rekisteröintiajankohdasta;

11) selvitys siirtyvästä tasoitusmäärästä;

12) selvitys siitä, että vastaanottava vakuutusyhdistys täyttää sulautumisen jälkeen 10 luvun vastuuvelan katetta koskevat vaatimukset sekä 10 a luvussa säädetyt vakavaisuusvaatimukset;

13) selvitys sulautuvan yhdistyksen varoista, veloista ja omasta pääomasta ja niiden arvostamiseen vaikuttavista seikoista, sulautumisen suunnitellusta vaikutuksesta vastaanottavan yhdistyksen taseeseen sekä sulautumiseen sovellettavista kirjanpidollisista menetelmistä;

14) selvitys sulautumiseen osallistuvien yhdistysten omaisuuteen kohdistuvista yrityskiinnityksiläisissä (634/1984) tarkoitetuista yrityskiinnityksistä.

Jollei tässä luvussa muuta säädetä, 2 momentin 6 kohdassa tarkoitettuihin ehdotuksiin sovelletaan, mitä 4 luvussa säädetään uusmerkinnästä sekä 5 a luvussa omien takuuosuuksien luovuttamisesta.

Sulautumissuunnitelmassa ei tarvita 2 momentin 9 kohdassa tarkoitettua selvitystä, jos kaikki sulautumiseen osallistuvien yhdistysten osakkaat ja Finanssivalvonta suostuvat siihen, että selvitystä ei laadita.

4 §

Sulautumiseen osallistuvien yhdistysten on ilmoitettava sulautumissuunnitelma rekisteröitäväksi kuukauden kuluessa suunnitelman allekirjoittamisesta. Sulautuminen raukeaa, jos ilmoitusta ei tehdä määräajassa tai rekisteröiminen evätään. Ilmoitukseen on liitettävä 5 §:ssä tarkoitettu lausunto ja 6 §:ssä tarkoitettut liitteet.

Ilmoituksen tekevät sulautumiseen osallistuvat yhdistykset yhdessä.

4 a §

Niillä sulautuvan yhdistysten velkojilla, joiden saatava on syntynyt ennen sulautu-

missuunnitelman rekisteröimistä, on oikeus vastustaa sulautumista. Sama oikeus on myös velkojalla, jonka saatava voidaan periä ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissasäädetään ja jonka saatava on syntynyt viimeistään 2 momentissa tarkoitettuna määräpäivänä.

Rekisteriviranomaisen on annettava sulautuvan yhdistyksen hakemuksesta 1 momentissa tarkoitetuille velkojille kuulutus, jossa mainitaan velkojan oikeudesta vastustaa sulautumista ilmoittamalla siitä kirjallisesti rekisteriviranomaiselle viimeistään kuulutuksessa mainittuna määräpäivänä. Kuulutuksen antamista on haettava neljän kuukauden kuluessa sulautumissuunnitelman rekisteröimisestä tai sulautuminen raukeaa. Rekisteriviranomaisen on julkaisettava kuulutus virallisessa lehdessä viimeistään kolme kuukautta ennen määräpäivää ja rekisteröitävä kuulutus viran puolesta.

Kuulutus on annettava vastaanottavan yhdistyksen hakemuksesta myös vastaanottavan yhdistyksen velkojille, jos sulautuminen on 5 §:ssä tarkoitetun tilintarkastajan lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan vastaanottavan yhdistyksen velkojen maksun. Vastaanottavan yhdistyksen velkojiin sovelletaan tällöin, mitä tässä luvussa säädetään sulautuvan yhtiön velkojista.

4 b §

Vakuutusyhdistyksen on viimeistään kuukausi ennen määräpäivää lähetettävä kuuluksesta kirjallinen ilmoitus sellaisille 4 a §:n 1 momentissa tarkoitetuille tunnetuille velkojilleen, joiden saatava on syntynyt ennen sulautumissuunnitelman rekisteröintiä. Jos sulautuvan yhdistyksen takuusuuden omistaja on 12 §:n mukaisesti vaatinut lunastamista, velkojille on ilmoitettava lunastettaviksi vaadittujen osakkeiden ja oikeuksien määrät. Ilmoitus voidaan lähettää vasta sulautumisesta päättävän yhdistyskokouksen jälkeen. Jos kaikki yhdistyksen takuusuuden omistajat ovat ilmoittaneet luopuvansa lunastusoikeudesta tai heillä ei muuten ole lunastusoikeutta, ilmoitus voidaan kuitenkin lähettää aikaisemmin.

6 §

Sulautumissuunnitelmaan on kunkin sulautumiseen osallistuvan yhdistyksen osalta liitettävä:

1) jäljennökset kolmea viimeistä tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevista asiakirjoista tai, jos sulautumisesta päättävässä yhdistyskokouksessa käsitellään tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen vahvistamista, jäljennös tätä tilinpäätöstä ja toimintakertomusta sekä kahden tätä edeltäneen tilikauden tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevista asiakirjoista;

2) jos viimeisen tilinpäätöksen tarkoittaman tilikauden päättymisestä on kulunut sulautumisesta päättävään yhdistyskokoukseen mennessä yli kuusi kuukautta eikä kokouksessa käsitellä tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen vahvistamista, jäljennös välitilinpäätöksestä ja toimintakertomuksesta, joka ei saa olla neljää kuukautta vanhempi ja joka on laadittu ja tarkastettu noudattaen soveltuvin osin tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevia säännöksiä ja määräyksiä;

3) hallituksen selostus viimeisen tilinpäätöksen tai välitilinpäätöksen jälkeisistä yhdistyksen asemaan olennaisesti vaikuttavista tapahtumista;

4) tilintarkastajien ja hallintoneuvoston lausunto välitilinpäätöksestä, toimintakertomuksesta ja hallituksen selostuksesta;

5) 5 §:ssä tarkoitettu lausunto sulautumissuunnitelmasta;

6) 3 §:n 4 momentissa ja 5 §:n 4 momentissa tarkoitettut Vakuutusvalvontaviraston suostumukset.

Vakuutusvalvontaviraston suostumus

11 §

Kahden kuukauden kuluessa siitä, kun sulautumiseen osallistuvat yhdistykset ovat hyväksyneet sulautumissuunnitelman, niiden on haettava Vakuutusvalvontaviraston suostumus sulautumissuunnitelmaan sekä vahvistus sulautumisen vaatimalle yhdistys-

6 §

Sulautumissuunnitelmaan on kunkin sulautumiseen osallistuvan yhdistyksen osalta liitettävä:

1) jäljennökset kolmea viimeistä tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevista asiakirjoista tai, jos sulautumisesta päättävässä yhdistyskokouksessa käsitellään tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen vahvistamista, jäljennös tätä tilinpäätöstä ja toimintakertomusta sekä kahden tätä edeltäneen tilikauden tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevista asiakirjoista;

2) jos viimeisen tilinpäätöksen tarkoittaman tilikauden päättymisestä on kulunut sulautumisesta päättävään yhdistyskokoukseen mennessä yli kuusi kuukautta eikä kokouksessa käsitellä tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen vahvistamista, jäljennös välitilinpäätöksestä ja toimintakertomuksesta, joka ei saa olla neljää kuukautta vanhempi ja joka on laadittu ja tarkastettu noudattaen tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevia säännöksiä ja määräyksiä;

3) hallituksen selostus viimeisen tilinpäätöksen tai välitilinpäätöksen jälkeisistä yhdistyksen asemaan olennaisesti vaikuttavista tapahtumista;

4) tilintarkastajien ja hallintoneuvoston lausunto välitilinpäätöksestä, toimintakertomuksesta ja hallituksen selostuksesta;

5) 5 §:ssä tarkoitettu lausunto sulautumissuunnitelmasta;

6) 3 §:n 4 momentissa ja 5 §:n 4 momentissa tarkoitettut *Finanssivalvonnan* suostumukset;

7) *kunkin sulautumiseen osallistuvan yhdistyksen viimeisen tilikauden jälkeen mahdollisesti tekemät varojen jakamista koskevat päätökset.*

Finanssivalvonnan suostumus

11 §

Kuukauden kuluessa sulautumissuunnitelman allekirjoittamisesta sulautumiseen osallistuvien vakuutusyhdistysten on haettava *Finanssivalvonnan* suostumus sulautumissuunnitelmaan sekä vahvistus sulautumisen vaatimalle yhdistysjärjestyksen muu-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

järjestyksen muutokselle ja, jos kysymys on kombinaatiosulautumisesta, uuden yhdistyksen yhdistysjärjestykselle.

Sulautumista koskevasta hakemuksesta viraston on, jollei se katso, että hakemus on enemmittä selvityksittä hylättävä, kuulutettava vastaanottavan yhdistyksen kustannuksella virallisessa lehdessä. Kuulutuksessa on kehotettava niitä sulautuvan yhdistyksen vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne virastolle sen määräämässä ajassa, joka saa olla enintään kaksi kuukautta. Kuulutus on annettava myös vastaanottavan yhdistyksen vakuutusvelkojille, jos sulautuminen on 5 §:ssä tarkoitetun lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan yhdistyksen velkojen maksun. Viraston on veloitettava sulautuva yhdistys viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä sulautuvan yhdistyksen kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin virasto tarvittaessa määrää.

Viraston on annettava suostumuksensa, jollei suunniteltu sulautuminen loukkaa vakuutusten käsittämiä etuja ja jollei sen katsota vaarantavan vakuutustoiminnan tervettä kehitystä. Virastolla on oikeus liittää suostumukseen ehdot, joita se pitää tarpeellisina vakuutusten käsittämien etujen tai vakuutustoiminnan terveen kehityksen turvaamiseksi.

Sulautuva ja vastaanottava yhdistys sekä muistutuksentekijä saavat valittaa päätöksestä noudattaen, mitä Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään. Valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

Jollei suostumusta ole haettu määräajassa tai jos se on evätty ja epäämispäätös on

tokselle ja, jos kysymys on kombinaatiosulautumisesta, uuden yhdistyksen yhdistysjärjestykselle.

Vakuutusyhdistysten sulautuessa vastaanottavan yhdistyksen on haettava 1 momentissa tarkoitetun hakemuksen yhteydessä Finanssivalvonnan vahvistus sulautumisesta johtuvalle tasoitusmäärän siirtoa koskeville perusteille.

Sulautumista koskevasta hakemuksesta *Finanssivalvonnan* on, kuulutettava vastaanottavan yhdistyksen kustannuksella virallisessa lehdessä, jollei se katso, että hakemus on enemmittä selvityksittä hylättävä. Kuulutuksessa on kehotettava niitä sulautuvan yhdistyksen vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne *Finanssivalvonnalle* sen määräämässä ajassa, joka saa olla enintään kaksi kuukautta. Kuulutus on annettava myös vastaanottavan yhdistyksen vakuutusvelkojille, jos sulautuminen on 5 §:ssä tarkoitetun lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan yhdistyksen velkojen maksun. *Finanssivalvonnan* on veloitettava sulautuva yhdistys viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä sulautuvan yhdistyksen kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin *Finanssivalvonta* tarvittaessa määrää.

Finanssivalvonnan on annettava suostumuksensa, jos:

1) *sulautuminen ei vaaranna vakuutettuja etuja; sekä*

2) *sulautumisen ei katsota vaarantavan terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden noudattamista vakuutusyhdistyksen toiminnassa.*

Finanssivalvonnalla on oikeus liittää suostumukseensa *tarpeelliset* ehdot *vakuutettujen etujen ja terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden noudattamisen turvaamiseksi vakuutusyhdistyksen toiminnassa.*

Sulautuva ja vastaanottava yhdistys sekä muistutuksentekijä saavat valittaa päätöksestä noudattaen, mitä Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään. Valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

Jollei suostumusta *haeta* määräajassa tai jos se *evätään* ja epäämispäätös *saa* lain-

saanut lainvoiman, sulautuminen on rauennut.

voiman, sulautuminen raukeaa.

Lupa sulautumisen täytäntöönpanoon

12 §

Sulautumisen täytäntöönpanoon tarvitaan rekisteriviranomaisen lupa. Sulautumiseen osallistuvien yhdistysten on haettava lupaa neljän kuukauden kuluessa siitä, kun Vakuutusvalvontavirasto on antanut 11 §:ssä tarkoitetun suostumuksensa sulautumissuunnitelmaan. Jos lupaa ei ole haettu määräjassa tai lupaa ei myönnetä, sulautuminen raukeaa.

Lupahakemukseen on liitettävä sulautumissuunnitelman liitteet sekä päätökset sulautumisesta. Hakemukseen on liitettävä myös selvitys siitä, että Vakuutusvalvontavirasto on antanut 11 §:ssä tarkoitetun suostumuksensa sulautumissuunnitelmaan.

Rekisteriviranomaisen on myönnettävä lupa, jos yhdistyksen velkojat eivät vastusta hakemusta tai ovat peruneet vastustuksensa taikka ovat tuomioistuimen lainvoimaisen tuomion mukaan saaneet maksun tai turvaavan vakuuden saatavastaan.

Takuuosuuksien lunastaminen

12 §

Sulautuvan vakuutusyhdistyksen takuuosuuden omistaja voi sulautumisesta päättävässä yhdistyskokouksessa vaatia takuuosuuksiensa lunastamista ja hänelle on varattava siihen tilaisuus ennen kuin sulautumisesta päätetään. Vain ne takuuosuudet voidaan lunastaa, jotka on ilmoitettu merkittäviksi takuuosuusluetteloon yhdistyskokoukseen tai viimeiseen ilmoittautumispäivään mennessä. Lisäksi edellytyksenä on, että lunastusta vaativa äänestää sulautumispäätöstä vastaan.

Jos takuuosuuksien lunastusoikeudesta tai lunastamisen ehdoista ei sovita vastaanottavan yhdistyksen kanssa, asia on annettava välimiesten ratkaistavaksi noudattaen, mitä 16 luvun 4 §:ssä säädetään riidan käsittelystä välimiesmenettelyssä. Takuuosuuden omistajan on pantava asia vireille viimeistään kuukauden kuluttua yhdistyskokouksesta. Vireillepanon jälkeen takuuosuuden omistajalla on oikeus vain lunastushintaan. Jos lunastusmenettelyssä myöhemmin vahvistetaan, ettei heillä ole oikeutta lunastukseen, heillä on oikeus sulautumisvastikkeeseen sulautumissuunnitelman mukaisesti. Jos sulautuminen raukeaa, myös lunastusmenettely raukeaa.

Lunastushinta on takuuosuuden sulautumispäätöstä edeltävän ajankohdan käypä hinta. Lunastushintaa määritettäessä ei oteta huomioon sulautumisen mahdollista sulautuvan yhdistyksen takuuosuuden arvoa alentavaa vaikutusta. Lunastushinnalle on maksettava vuotuista korkoa sulautumispäätöksen ja lunastushinnan maksamisen väliseltä ajalta korkolain 12 §:ssä tarkoitettun kulloinkin voimassa olevan viitekoron mukaisesti.

Lunastushinta on maksettava kuukauden kuluttua tuomion lainvoimaiseksi tulemisesta, ei kuitenkaan ennen sulautumisen täytäntöönpanon rekisteröimistä.

Lunastushinnan maksamisesta vastaa vastaanottava yhdistys. Sulautuvan yhdis-

tyksen on viipymättä ilmoitettava tälle luanastusvaatimuksista.

13 §

Rekisteriviranomaisen on annettava kuulutus sulautuvan yhdistyksen velkojille. Kuulutus on annettava myös vastaanottavan yhdistyksen velkojille, jos sulautuminen on 5 §:ssä tarkoitetun lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan yhdistyksen velkojen maksun.

Kuulutuksessa on mainittava velkojan oikeudesta vastustaa hakemusta ilmoittamalla siitä rekisteriviranomaiselle kirjallisesti viimeistään kuukautta ennen kuulutuksessa mainittua määräpäivää. Rekisteriviranomaisen on rekisteröitävä kuulutus ja ilmoitettava siitä yhdistykselle viimeistään neljä kuukautta ennen määräpäivää sekä julkaisettava se virallisessa lehdessä kaksi kertaa, ensimmäisen kerran viimeistään kolme kuukautta ja toisen kerran viimeistään kaksi kuukautta ennen määräpäivää.

Yhdistyksen on viimeistään kolme kuukautta ennen määräpäivää lähetettävä kuulutuksesta kirjallinen ilmoitus tunnetuille velkojilleen. Yhdistyksen hallituksen jäsen tai toimitusjohtajan todistus ilmoitusten lähettämisestä on toimitettava rekisteriviranomaiselle viimeistään kuukautta ennen määräpäivää.

Jos velkoja vastustaa hakemusta, rekisteriviranomaisen on viipymättä vastustamiselle varatun ajan päätyttyä ilmoitettava siitä yhdistykselle.

Rekisteriviranomaisen on lykättävä hakemuksen käsittelyä, jos määräpäivään mennessä velkoja ja yhdistys sitä yhdessä pyytävät tai yhdistys osoittaa, että se on pannut vireille kanteen sen vahvistamiseksi, että velkoja on saanut maksun tai turvaavan vakuuden saatavastaan.

Tuomioistuimen on käsiteltävä 5 momentissa tarkoitettu asia viivytyksettä.

Yhdistyksen on viimeistään kuulutuksessa mainittuna määräpäivänä esitettävä rekisteriviranomaiselle selvitys siitä, että Vakuutusvalvontaviraston suostumus on saanut lainvoiman. Jos viraston suostumus ei ole saanut lainvoimaa määräpäivään mennessä, rekisteriviranomaisen on lykättävä ha-

13 §

(kumotaan)

kemuksen käsittelyä, kunnes suostumus on lainvoimainen.

14 §

Mitä 12 ja 13 §:ssä säädetään velkojasta, ei koske vakuutusvelkojaa.

14 §

(kumotaan)

Sulautumisen täytäntöönpano ja oikeusvaikutukset

15 §

Sulautumiseen osallistuvien yhdistysten on tehtävä rekisteriviranomaiselle ilmoitus sulautumisen täytäntöönpanosta neljän kuukauden kuluessa sitä koskevan luvan myöntämisestä. Jollei ilmoitusta tehdä määräajassa, sulautuminen raukeaa.

Ilmoitus sulautumisen täytäntöönpanosta korvaa absorptiosulautumisessa 4 luvun 7 §:ssä tarkoitetun rekisteri-ilmoituksen ja kombinaatiosulautumisessa 2 luvun 10 §:ssä tarkoitetun rekisteri-ilmoituksen. Muilta osin vastikkeen suorittamiseksi tarvittavan uusmerkinnän rekisteröinnissä noudatetaan soveltuvin osin 4 luvun säännöksiä ja vastaanottavan yhdistyksen rekisteröinnissä 2 luvun säännöksiä.

Ilmoitukseen on liitettävä kunkin sulautumiseen osallistuvan yhdistyksen hallituksen jäsenen ja toimitusjohtajan vakuutus sekä tilintarkastajien todistus siitä, että sulautumisen rekisteröinnillä vastaanottava yhdistys saa täyden maksun määrästä, joka merkitään yhdistyksen omaan pääomaan vastikkeeksi annettavista takuuosuuksista.

Jos sulautumiseen osallistuvista yhdistyksistä useamman kuin yhden omaisuuteen on voimassa yrityskiinnityslaisissa (634/1984) tarkoitettu yrityskiinnitys, sulautumista ei saa rekisteröidä, jollei samalla rekisteröidä hakemuksen perusteella yhdistysten ja kiinnityksenhaltijoiden sopimusta kiinnitysten etuoikeuden järjestämisestä.

Ilmoitus sulautumisen täytäntöönpanosta ja sulautumisen oikeusvaikutukset

15 §

Sulautumiseen osallistuvien yhdistysten on tehtävä rekisteriviranomaiselle ilmoitus sulautumisen täytäntöönpanosta kuuden kuukauden kuluessa sitä koskevan *Finanssivalvonnan suostumuksen* myöntämisestä. Jollei ilmoitusta tehdä määräajassa, sulautuminen raukeaa.

Ilmoitus sulautumisen täytäntöönpanosta korvaa absorptiosulautumisessa 4 luvun 7 §:ssä tarkoitetun rekisteri-ilmoituksen ja kombinaatiosulautumisessa 2 luvun 10 §:ssä tarkoitetun rekisteri-ilmoituksen. Muilta osin vastikkeen suorittamiseksi tarvittavan uusmerkinnän *rekisteröintiin sovelletaan* 4 luvun säännöksiä ja vastaanottavan yhdistyksen *rekisteröintiin* 2 luvun säännöksiä.

Ilmoitukseen on liitettävä kunkin sulautumiseen osallistuvan yhdistyksen hallituksen jäsenen ja toimitusjohtajan vakuutus sekä tilintarkastajien todistus siitä, että sulautumisen rekisteröinnillä vastaanottava yhdistys saa täyden maksun määrästä, joka merkitään yhdistyksen omaan pääomaan vastikkeeksi annettavista takuuosuuksista. *Lisäksi ilmoitukseen on liitettävä kunkin sulautumiseen osallistuvan yhdistyksen hallituksen jäsenen ja toimitusjohtajan vakuutus siitä, että sulautumisessa on noudatettu tämän lain säännöksiä, sulautumiseen osallistuvien yhdistysten sulautumista koskevat päätökset sekä osoitus Finanssivalvonnan suostumuksesta.*

Rekisteriviranomaisen on rekisteröitävä sulautuminen, jos velkoja ei ole vastustanut sulautumista taikka jos velkoja on tuomioistuimen tuomion mukaan saanut maksun tai turvaavan vakuuden saatavastaan.

Rekisteröinnissä on otettava huomioon sulautumisen täytäntöönpanon suunniteltu rekisteröintiajankohta, jollei siihen ole es-tettä eikä ajankohta ole myöhemmin kuin neljän kuukauden kuluttua ilmoituksesta.

14 a luku

Vakuutuskannan luovuttaminen

1 §

Vakuutusyhdistys (*luovuttava yhdistys*) voi luovuttaa vakuutuskantansa toiselle vakuutusyhdistykselle (*vastaanottava yhdistys*) tai vakuutusyhtiölle (*vastaanottava yhtiö*).

Luovutettaessa vakuutuskannan osa noudatetaan, mitä vakuutuskannan luovuttamisesta säädetään.

Jos vakuutuskanta luovutetaan vakuutusyhtiölle, noudatetaan lisäksi, mitä vakuutusyhtiölain 16 a luvussa säädetään vakuutuskannan ja sen osan luovuttamisesta.

Jos velkoja on vastustanut sulautumista, rekisteriviranomaisen on ilmoitettava tästä yhdistykselle viipymättä määräpäivän jälkeen. Velkojan vastustaessa sulautuminen raukeaa kuukauden kuluttua määräpäivästä. Rekisteriviranomaisen on kuitenkin lykättävä asian käsittelyä, jos yhdistys osoittaa kuukauden kuluessa määräpäivästä panneensa vireille kanteen sen vahvistamiseksi, että velkoja on saanut maksun tai turvaavan vakuuden saatavastaan, taikka jos yhdistys ja velkoja yhdessä pyytävät asian käsittelyn lykkäämistä.

Jos sulautumiseen osallistuvista yhdistyksistä useamman kuin yhden omaisuuteen on voimassa yritysikiinnityslaisissa tarkoitettu yritysikiinnitys, sulautumista ei saa rekisteröidä, jollei samalla rekisteröidä hakemuksen perusteella yhdistysten ja kiinnityksenhaltijoiden sopimusta kiinnitysten etuoi-keuden järjestämisestä.

Rekisteröinnissä on otettava huomioon sulautumisen täytäntöönpanon suunniteltu rekisteröintiajankohta, jollei siihen ole es-tettä eikä ajankohta ole myöhemmin kuin neljän kuukauden kuluttua ilmoituksesta.

Mitä tässä pykälässä säädetään velkojasta, ei koske vakuutusvelkojaa.

14 a luku

Vakuutuskannan luovuttaminen

1 §

Vakuutusyhdistys (*luovuttava yhdistys*) voi luovuttaa vakuutuskantansa toiselle vakuutusyhdistykselle (*vastaanottava yhdistys*) tai vakuutusyhtiölle (*vastaanottava yhtiö*). *Luovutettaessa vakuutuskantaa vakuutusyhtiölle vastaanottavaan yhtiöön sovelletaan, mitä tässä luvussa säädetään vastaanottavasta yhdistyksestä.*

Luovutettaessa vakuutuskannan osa sovelletaan, mitä vakuutuskannan luovuttamisesta säädetään.

Jos vakuutuskanta luovutetaan vakuutusyhtiölle, noudatetaan lisäksi, mitä vakuutusyhtiölain 21 luvussa säädetään vakuutuskannan ja sen osan luovuttamisesta.

Vastaanottavalle yhdistykselle tai yhtiölle on myös siirrettävä luovutettavaa vakuutus-

3 §

Luovuttavan ja vastaanottavan yhdistyksen hallitusten on laadittava kirjallinen vakuutuskannan luovutusta koskeva suunnitelma, joka on päivättävä ja allekirjoitettava.

Vakuutuskannan luovuttamista koskevasa suunnitelmassa on oltava:

1) luovuttavan ja vastaanottavan yhdistyksen toiminimi, rekisterinumero, osoite ja kotipaikka;

2) ehdotus vastaanottavan yhdistyksen yhdistysjärjestyksen muutokseksi;

3) ehdotus luovutettaviin ensivakuutuksiin perustuvasta osakkuudesta ja luovutettaviin jälleenvakuutuksiin perustuvasta mahdollisesta osakkuudesta vastaanottavassa yhdistyksessä tai keskinäisessä vakuutusyhtiössä;

4) ehdotus vakuutuskannan luovuttamisesta mahdollisesti suoritettavasta vastikkeesta ja sen ehdoista;

5) selvitys luovuttavan ja vastaanottavan yhdistyksen hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenelle, toimitusjohtajalle, tilintarkastajalle ja riippumattomana asiantuntijana toimivalle tilintarkastajalle annettavista erityisistä eduista ja oikeuksista;

6) selvitys vakuutuskannan luovuttamisen syystä;

7) selvitys luovutettavasta vakuutuskannasta ja sen katteena siirrettäväksi sovitusta varallisuudesta;

8) ehdotus vakuutuskannan luovuttamisen suunnitellusta voimaantuloajankohdasta.

9 §

Kahden kuukauden kuluessa siitä, kun luovuttava ja vastaanottava yhdistys ovat hyväksyneet vakuutuskannan luovuttamista

3 §

Luovuttavan ja vastaanottavan yhdistyksen hallitusten on laadittava kirjallinen vakuutuskannan luovutusta koskeva suunnitelma, joka on päivättävä ja allekirjoitettava.

Vakuutuskannan luovuttamista koskevasa suunnitelmassa on oltava:

1) luovuttavan ja vastaanottavan yhdistyksen toiminimi, rekisterinumero, osoite ja kotipaikka;

2) ehdotus vastaanottavan yhdistyksen yhdistysjärjestyksen muutokseksi;

3) ehdotus luovutettaviin ensivakuutuksiin perustuvasta osakkuudesta ja luovutettaviin jälleenvakuutuksiin perustuvasta mahdollisesta osakkuudesta vastaanottavassa yhdistyksessä tai keskinäisessä vakuutusyhtiössä;

4) ehdotus vakuutuskannan luovuttamisesta mahdollisesti suoritettavasta vastikkeesta ja sen ehdoista;

5) selvitys luovuttavan ja vastaanottavan yhdistyksen hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenelle, toimitusjohtajalle, tilintarkastajalle ja riippumattomana asiantuntijana toimivalle tilintarkastajalle annettavista erityisistä eduista ja oikeuksista;

6) selvitys vakuutuskannan luovuttamisen syystä;

7) selvitys luovutettavasta vakuutuskannasta ja sen katteena siirrettäväksi sovitusta varallisuudesta;

8) ehdotus vakuutuskannan luovuttamisen suunnitellusta voimaantuloajankohdasta;

9) selvitys siirtyvästä tasoitusmäärästä;

10) selvitys siitä, että luovuttava vakuutusyhdistys, joka ei ole selvitystilassa, ja vastaanottava vakuutusyhdistys, täyttävät luovutuksen jälkeen 10 luvun vastuuvelan katetta koskevat vaatimukset sekä 10 a luvussa säädetyt vakavaraisuusvaatimukset.

9 §

Kuukauden kuluessa vakuutuskannan luovuttamista koskevan suunnitelman allekirjoittamisesta vakuutusyhdistysten on haet-

koskevan suunnitelman, niiden on haettava Vakuutusvalvontaviraston suostumus suunnitelmaan ja vahvistus vakuutuskannan luovuttamisen vaatimalle yhdistysjärjestyksen muutokselle.

Vakuutuskannan luovuttamista koskevista hakemuksista viraston on, jollei se katso, että hakemus on enemmittä selvityksittä hylättävä, kuulutettava vastaanottavan yhdistyksen kustannuksella virallisessa lehdessä. Kuulutuksessa on kehoitettava niitä luovutettavaan vakuutuskantaan kuuluvien vakuutusten vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne virastolle sen määräämässä ajassa, joka saa olla enintään kaksi kuukautta. Kuulutus on annettava myös muille luovuttavan yhdistyksen vakuutusvelkojille, jos vakuutuskannan luovuttaminen on 4 §:ssä tarkoitetun lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan luovuttavan yhdistyksen velkojen maksun. Kuulutus on annettava myös vastaanottavan yhdistyksen vakuutusvelkojille, jos vakuutuskannan luovuttaminen on lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan vastaanottavan yhdistyksen velkojen maksun. Viraston on velvoitettava luovuttava yhdistys viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä luovuttavan yhdistyksen kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin virasto tarvittaessa määrää.

Viraston on annettava suostumuksensa, jollei aiottu vakuutuskannan luovutus loukkaa vakuutusten käsittämiä etuja ja jollei sen katsota vaarantavan vakuutustoiminnan tervettä kehitystä. Virastolla on oikeus liittää suostumukseensa ehdot, joita se pitää tarpeellisina vakuutusten käsittämien etujen tai vakuutustoiminnan terveen kehityksen turvaamiseksi.

Luovuttava ja vastaanottava yhdistys sekä muistutuksentekijä saavat valittaa päätök-

tava *Finanssivalvonnan* suostumus suunnitelmaan ja vahvistus vakuutuskannan luovuttamisen vaatimalle yhdistysjärjestyksen muutokselle.

Vastaanottavan yhdistyksen ja luovuttavan yhdistyksen on haettava I momentissa tarkoitetun hakemuksen yhteydessä Finanssivalvonnan vahvistus tasoitusmäärän siirtoa koskeville perusteille.

Vakuutuskannan luovuttamista koskevista hakemuksista *Finanssivalvonnan* on kuulutettava vastaanottavan yhdistyksen kustannuksella virallisessa lehdessä, jollei se katso, että hakemus on enemmittä selvityksittä hylättävä. Kuulutuksessa on kehoitettava niitä luovutettavaan vakuutuskantaan kuuluvien vakuutusten vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne *Finanssivalvonnan* sen määräämässä ajassa, joka saa olla enintään kaksi kuukautta. Kuulutus on annettava myös muille luovuttavan yhdistyksen vakuutusvelkojille, jos vakuutuskannan luovuttaminen on 4 §:ssä tarkoitetun lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan luovuttavan yhdistyksen velkojen maksun. Kuulutus on annettava myös vastaanottavan yhdistyksen vakuutusvelkojille, jos vakuutuskannan luovuttaminen on lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan vastaanottavan yhdistyksen velkojen maksun. *Finanssivalvonnan* on velvoitettava luovuttava yhdistys viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä luovuttavan yhdistyksen kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin Finanssivalvonta tarvittaessa määrää.

Finanssivalvonnan on annettava suostumuksensa, jos:

1) vakuutuskannan luovuttaminen ei vaaranna vakuutettuja etuja; sekä

2) vakuutuskannan luovuttamisen ei katsota vaarantavan terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden noudattamista vakuutusyhdistyksen toiminnassa.

Finanssivalvonnan on oikeus liittää suostumukseensa ehdot, joita se pitää tarpeellisina vakuutettujen etujen sekä terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden noudattamisen turvaamiseksi vakuutusyhdistyksen toiminnassa.

Luovuttava ja vastaanottava yhdistys sekä muistutuksentekijä saavat valittaa päätök-

sestä noudattaen, mitä Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään. Valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

15 luku

Vahingonkorvausvelvollisuus

1 §

Perustaja, hallituksen jäsen, hallintoneuvoston jäsen ja toimitusjohtaja on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka hän on tehtävässään tahallisesti tai tuottamuksesta aiheuttanut yhdistykselle. Sama koskee vahinkoa, joka tätä lakia tai yhdistysjärjestystä rikkomalla on aiheutettu osakkaalle tai muulle henkilölle.

3 §

Osakas on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka hän myötävaikuttamalla tämän lain tai yhdistysjärjestyksen rikkomiseen tahallisesti tai törkeästi tuottamuksesta on aiheuttanut yhdistykselle, osakkaalle tai muulle henkilölle.

sestä noudattaen, mitä Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään. Valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

15 luku

Vahingonkorvausvelvollisuus

1 §

Hallituksen jäsenen, hallintoneuvoston jäsenen ja toimitusjohtajan on korvattava vahinko, jonka hän on tehtävässään 1 luvun 6 d §:ssä säädetyn huolellisuusvelvoitteen vastaisesti tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttanut yhdistykselle.

Perustaja, hallituksen jäsen, hallintoneuvoston jäsen ja toimitusjohtaja on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka hän on tehtävässään muuten tätä lakia tai yhdistysjärjestyksen määräyksiä rikkomalla tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttanut yhdistykselle, osakkaalle tai muulle henkilölle.

Jos vahinko on aiheutettu rikkomalla tätä lakia muulla tavalla kuin pelkästään rikkomalla 1 luvun 6 d §:ssä tarkoitettua periaatetta tai jos vahinko on aiheutettu rikkomalla yhdistysjärjestyksen määräystä, vahinko katsotaan aiheutetuksi huolimattomuudesta, jollei menettelystä vastuussa oleva osoita menettelleensä huolellisesti. Sama koskee vahinkoa, joka on aiheutettu vakuutusyhtiölain 8 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuun yhtiön lähipiiriin kuuluvan eduksi tehdyllä toimella.

3 §

Osakkaan on korvattava vahinko, jonka hän on myötävaikuttamalla tämän lain tai yhdistysjärjestyksen määräysten rikkomiseen tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttanut yhdistykselle, toiselle osakkaalle tai muulle henkilölle.

Vahinko, joka on aiheutettu vakuutusyhtiölain 8 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuun yhdistyksen lähipiiriin kuuluvan eduksi tehdyllä toimella, katsotaan aiheutetuksi huolimattomuudesta, jollei osakas osoita menettelleensä huolellisesti.

5 §

Vahingonkorvauskanteen nostamisesta yhdistyksen lukuun 1 tai 3 §:n taikka tilintarkastuslain 51 §:n nojalla päättää yhdistyskokous. Hallituksella on kuitenkin oikeus päättää rangaistavaan tekoon perustuvan korvauskanteen nostamisesta.

Yhdistyskokouksen päätös vastuuvapauden myöntämisestä tai kanteen nostamatta jättämisestä ei estä yhdistystä nostamasta kannetta, jos yhdistyskokoukselle ei tilinpäätöksessä tai tilintarkastuskertomuksessa taikka muutoin ole annettu olennaisesti oikeita ja täydellisiä tietoja kanteen perusteena olevasta päätöksestä tai toimenpiteestä.

Jos yhdistys asetetaan konkurssiin hakemuksesta, joka on tehty kahden vuoden kuluessa siitä, kun yhdistyskokouksessa päätettiin myöntää vastuuvapaus tai olla nostamatta kannetta, saa konkurssipesä tämän päätöksen estämättä ajaa kannetta.

6 §

Osakkaiden vaatimuksesta kannetta voidaan ajaa yhdistyksen lukuun 5 §:n 1 ja 2 momentin estämättä, jos:

1) yhdistyskokouksessa on myönnetty vastuuvapaus tai muutoin päätetty olla nostamatta korvauskannetta, mutta osakkaat, joilla on vähintään yksi kolmasosa kokouksessa annetuista äänistä, ovat äänestäneet päätöstä vastaan;

2) päätöstä vastuuvapauden myöntämisestä koskevassa asiassa ei ole tehty kahdeksan kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä;

3) päätöstä korvauskanteen nostamista koskevassa asiassa ei muutoin ole tehty kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asiaa olisi pitänyt käsitellä yhdistyskokouksessa.

3 a §

Yhdistyskokouksen puheenjohtajan on korvattava vahinko, jonka hän on tehtävässään tätä lakia tai yhdistysjärjestyksen määräyksiä rikkomalla tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttanut yhdistykselle, osakkaalle tai muulle henkilölle.

5 §

Vahingonkorvauskanteen nostamisesta yhdistyksen lukuun 1, 3 tai 3 a §:n taikka tilintarkastuslain 51 §:n nojalla päättää yhdistyskokous. Hallituksella on kuitenkin oikeus päättää rangaistavaan tekoon perustuvan korvauskanteen nostamisesta.

Yhdistyskokouksen päätös vastuuvapauden myöntämisestä tai kanteen nostamatta jättämisestä ei estä yhdistystä nostamasta kannetta, jos yhdistyskokoukselle ei tilinpäätöksessä tai tilintarkastuskertomuksessa taikka muutoin ole annettu olennaisesti oikeita ja täydellisiä tietoja kanteen perusteena olevasta päätöksestä tai toimenpiteestä.

Jos yhdistys asetetaan konkurssiin hakemuksesta, joka on tehty kahden vuoden kuluessa siitä, kun yhdistyskokouksessa päätettiin myöntää vastuuvapaus tai olla nostamatta kannetta, konkurssipesä saa tämän päätöksen estämättä ajaa kannetta.

6 §

Yhdellä tai useammalla osakkaalla on oikeus ajaa omissa nimissään kannetta vahingonkorvauksen suorittamiseksi vakuutusyhdistykselle 5 §:n 1 ja 2 momentin estämättä, jos kannetta vireille pantaessa on todennäköistä, ettei yhdistys huolehdi vahingonkorvausvaatimuksen toteuttamisesta ja että kantajilla tuolloin on vähintään yksi kymmenesosa kaikista äänistä.

Yhdistykselle on varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta. Kannetta ajavat osakkaat vastaavat itse oikeudenkäyntikuluista, mutta heillä on oikeus saada niistä korvaus yhdistykseltä, jos yhdistykselle oikeudenkäynnillä saatavat varat siihen riittävät.

Jos korvausvelvollinen on saanut yhdis-

Kanteen voivat nostaa osakkaat, joilla on vähintään yksi kymmenesosa yhdistyksen kaikkien osakkaiden yhteenlasketusta äänimäärästä tai vastaava äänimäärä kuin 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuilla päätöstä vastustaneilla osakkailta. Jos osakas luopuu kanteesta sen nostamisen jälkeen, muut kanteen nostaneet osakkaat voivat kuitenkin jatkaa sitä.

Kanne on pantava vireille kolmen kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitettua yhdistyskokouksen päätöksestä tai 1 momentissa mainitun määräajan päättymisestä tai, jos on vaadittu 9 luvun 6 §:ssä tarkoitettua tarkastuksen toimittamista, kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun tarkastuksesta annettu lausunto on esitetty yhdistyskokouksessa tai kun hakemus tarkastajan määräämiseksi on hylätty.

Kanteen nostaneet osakkaat vastaavat oikeudenkäyntikuluista. He ovat kuitenkin oikeutettuja saamaan yhdistykseltä korvauksen niistä siinä määrin kuin yhdistykselle oikeudenkäynnillä voitettut varat siihen riittävät. Tuomioistuin voi määrätä, että kanteen nostaneille osakkaille on suoritettava heidän osuiksilleen tuleva osuus yhdistykselle voitetuista varoista.

7 §

Yhdistyksen lukuun 1 tai 3 §:n taikka tilintarkastuslain 51 §:n nojalla ajettavaa kannetta ei voida nostaa, ellei kanne perustu rangaistavaan tekoon:

- 1) perustajaa vastaan kolmen vuoden kuluttua siitä, kun perustamiskokouksessa tehtiin päätös yhdistyksen perustamisesta;
- 2) hallituksen jäsentä, hallintoneuvoston jäsentä tai toimitusjohtajaa vastaan kolmen vuoden kuluttua sen tilikauden päättymisestä, jona se päätös tehtiin tai siihen toimenpiteeseen ryhdyttiin, johon kanne perustuu;
- 3) tilintarkastajaa vastaan kolmen vuoden kuluttua siitä, kun se tilintarkastuskertomus, lausunto tai todistus, johon kanne perustuu, esitettiin; eikä
- 4) osakasta vastaan kahden vuoden kuluttua päätöksestä tai toimenpiteestä, johon kanne perustuu.

-Jos yhdistyksen lukuun ajettavan kanteen

tyskokouksen päätöksellä vastuuvapauden, kanne on nostettava kolmen kuukauden kuluessa yhdistyskokouksen päätöksestä. Jos samassa yhdistyskokouksessa on 9 luvun 6 §:ssä säädetyin tavoin vaadittu ja kannatettu erityisen tarkastuksen toimittamista, kanne voidaan kuitenkin aina nostaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun tarkastuksesta annettu lausunto on esitetty yhdistyskokouksessa tai hakemus tarkastajan määräämiseksi hylätty.

Osakkaalla ei ole oikeutta saada korvausta yhdistykselle aiheutetusta vahingosta.

Vakuutusyhdistyksen osakkaiden pyynnöstä yhdistys on velvollinen selvittämään ja antamaan todistuksen siitä, että kantajilla on 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa vähintään yksi kymmenesosa kaikista äänistä.

7 §

Yhdistyksen lukuun 1, 3 tai 3 a §:n taikka tilintarkastuslain 51 §:n nojalla ajettavaa kannetta ei voida nostaa, ellei kanne perustu rangaistavaan tekoon:

- 1) perustajaa vastaan viiden vuoden kuluttua siitä, kun perustamiskokouksessa tehtiin päätös yhdistyksen perustamisesta;
- 2) hallituksen jäsentä, hallintoneuvoston jäsentä tai toimitusjohtajaa vastaan viiden vuoden kuluttua sen tilikauden päättymisestä, jona se päätös tehtiin tai siihen toimenpiteeseen ryhdyttiin, johon kanne perustuu;
- 3) tilintarkastajaa vastaan viiden vuoden kuluttua siitä, kun se tilintarkastuskertomus, lausunto tai todistus, johon kanne perustuu, esitettiin; eikä
- 4) osakasta tai yhdistyskokouksen puheenjohtajaa vastaan viiden vuoden kuluttua päätöksestä tai toimenpiteestä, johon kanne perustuu.

Jos yhdistyksen lukuun ajettavan kanteen

nostamisen määräaika on kulunut loppuun, ei 5 §:n 3 momentissa tarkoitettua kannetta voida nostaa sen jälkeen, kun kuukausi on kulunut konkurssissa toimitetusta valvonnasta.

nostamisen määräaika on kulunut loppuun, ei 5 §:n 3 momentissa tarkoitettua kannetta voida nostaa sen jälkeen, kun kuukausi on kulunut konkurssissa *määrätyistä valvontapäivistä*.

8 §

Yhdistysjärjestyksessä ei voida rajoittaa yhdistyksen tämän luvun 1, 3 ja 3 a §:n tai tilintarkastuslain 51 §:n mukaista oikeutta vahingonkorvaukseen, jos vahinko on aiheutettu:

1) rikkomalla sellaisia tämän lain säännöksiä, joista ei voida poiketa yhdistysjärjestyksen määräyksellä; taikka

2) muuten tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta.

Yhdistyksen oikeutta vahingonkorvaukseen voidaan muuten yhdistysjärjestyksessä rajoittaa vain kaikkien osakkaiden suostuksella.

Yhdistysjärjestyksessä ei voida rajoittaa osakkaan tai muun henkilön tämän luvun tai tilintarkastuslain 51 §:n mukaista oikeutta vahingonkorvaukseen tai kanteen ajamiseen.

16 luku

Erinäisiä säännöksiä

3 §

Kun yhdistyskokouksen päätöksen moittimista koskeva kanne on pantu vireille, tuomioistuin voi kantajan vaatimuksesta ennen asian ratkaisemista määrätä, ettei päätöstä saa panna täytäntöön. Ratkaisusta ei saa erikseen valittaa.

Tuomioistuimen on viran puolesta viivytyksettä annettava ratkaisustaan tieto Vakuutusvalvontavirastolle sekä, jos yhdistyskokouksen päätös on sellainen, että siitä lain mukaan on tehtävä ilmoitus rekisteröimistä varten, myös rekisteriviranomaiselle.

16 luku

Erinäisiä säännöksiä

3 §

Kun yhdistyskokouksen päätöksen moittimista koskeva kanne on pantu vireille, tuomioistuin voi kantajan vaatimuksesta ennen asian ratkaisemista määrätä, ettei päätöstä saa panna täytäntöön. Ratkaisusta ei saa erikseen valittaa.

Tuomioistuimen on viran puolesta viivytyksettä annettava ratkaisustaan tieto *Finanssivalvonnalle* sekä, jos yhdistyskokouksen päätös on sellainen, että siitä lain mukaan on tehtävä ilmoitus rekisteröimistä varten, myös rekisteriviranomaiselle. *Tuomioistuimen on ilmoitettava rekisteriin merkittäväksi myös tieto ratkaisunsa lainvoimaisuudesta.*

4 §

Jos yhdistysjärjestyksen mukaan riita toisaalta yhdistyksen ja toisaalta hallituksen, hallituksen jäsenen, toimitusjohtajan, tilintarkastajan tai osakkaan välillä on välimiesten ratkaistava, sitä koskevalla määräyksellä on sama vaikutus kuin välityssopimuksella.

Kun yhdistyksen ja hallituksen välinen riita siirretään välimiesten ratkaistavaksi, on noudatettava, mitä 2 §:n 2 ja 3 momentissa on säädetty asiamiehen asettamisesta ja määräjän laskemisesta.

6 §

Jos 10 luvun 11 §:ssä säädetty velvollisuus toimittaa asiakirjoja rekisteriviranomaiselle laiminlyödään, voi rekisteriviranomainen velvoittaa toimitusjohtajan tai hallituksen jäsenen sakon uhalla toimittamaan ne sille määräämässään ajassa.

Päätökseen, jolla rekisteriviranomainen on asettanut uhkasakon, ei saa hakea muutosta valittamalla.

7 §

Joka tahallaan

1) harjoittaa vakuutusliikettä 1 luvun 4 §:n tai 5 §:n 1 momentin säännösten vastaisesti taikka

2) antaa 13 luvun 28 §:n säännösten tai Finanssivalvonnasta annetun lain 27 §:n nojalla määrätyn toiminnan rajoituksen vastaisesti uusia vakuutuksia,

on tuomittava, jollei teko ole vähäinen, vakuutusliikkeen luvattomasta harjoittami-

4 §

Yhdistysjärjestyksen määräys riidan käsittelemisestä välimiesmenettelyssä sitoo vakuutusyhdistystä, takuuosuuden omistajaa hallitusta, hallintoneuvostoa, hallituksen ja hallintoneuvoston jäsentä, toimitusjohtajaa sekä tilintarkastajaa välityssopimuksen tavoin niin kuin välimiesmenettelystä annetussa laissa säädetään. Yhdistysjärjestyksen määräys 3 luvun 3 §:ssä tarkoitetusta lunastuslausekkeesta johtuvan lunastusoikeutta tai lunastushintaa koskevan riidan käsittelemisestä välimiesmenettelyssä sitoo vastaavasti sellaisen riidan osapuolia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua yhdistysjärjestyksen määräystä sovelletaan kuitenkin ainoastaan kanteeseen, jonka peruste on syntynyt määräjän rekisteröimisen jälkeen.

Jos yhdistyksen ja hallituksen välinen riita siirretään välimiesten ratkaistavaksi, sovelletaan, mitä 2 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään asiamiehen asettamisesta ja määräjän laskemisesta.

6 §

Jos osakeyhtiölain 8 luvun 10 §:ssä säädetty velvollisuus toimittaa asiakirjoja rekisteriviranomaiselle laiminlyödään, rekisteriviranomainen voi velvoittaa toimitusjohtajan tai hallituksen jäsenen sakon uhalla toimittamaan ne sille määräämässään ajassa.

Päätökseen, jolla rekisteriviranomainen on asettanut uhkasakon, ei saa hakea muutosta valittamalla.

7 §

Joka tahallaan

1) harjoittaa vakuutusliikettä 1 luvun 4 §:n tai 5 §:n 1 momentin säännösten vastaisesti taikka

2) antaa 13 luvun 28 §:n säännösten tai Finanssivalvonnasta annetun lain 27 §:n nojalla määrätyn toiminnan rajoituksen vastaisesti uusia vakuutuksia,

on tuomittava, jollei teko ole vähäinen, vakuutusliikkeen luvattomasta harjoittami-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

sesta sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

sesta sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

Virallisen syyttäjän on ennen 1 momentissa tarkoitettua rikosta koskevan syyteen nostamista varattava Finanssivalvonnalle tilaisuus antaa lausuntonsa asiassa. Tuomioistuimen on tätä rikosasiaa käsitellessään varattava Finanssivalvonnalle tilaisuus tulla kuulluksi.

8 §

Joka tahallaan

1) toimii toisen välikätenä äänioikeuden rajoittamista koskevan tämän lain säännöksen tai yhdistysjärjestyksen määräyksen kiertämiseksi,

2) rikkoo tämän lain säännöksiä tilintarkastuskertomuksen laatimisesta,

3) Vakuutusvalvontaviraston 12 luvun 6 c §:n nojalla määräämän kiellon vastaisesti luovuttaa tai panttaa yhdistyksen hallinnassa olevaa omaisuutta,

4) rikkoo säännöksiä riippumattomana asiantuntijana toimivan tilintarkastajan lausunnon laatimisesta,

5) rikkoo säännöksiä pääomallainan palauttamisesta, koron tai muun hyvityksen maksamisesta tai vakuuden asettamisesta,

6) jakaa yhdistyksen varoja tämän lain säännösten vastaisesti,

7) antaa rahallainan tai vakuuden 11 luvun 7 tai 10 §:n säännösten vastaisesti, taikka

8) rikkoo 3 luvun 2 a §:n 1 momentin kieltoa vakuutusyhdistyksen arvopaperien ottamisesta arvopaperimarkkinalaissa tarkoitettun julkisen kaupankäynnin kohteeksi, on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *vakuutusyhdistysrikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

9 §

Joka tahallaan

1) takuuosuuskirjaa taikka väliaikaistodistusta annettaessa menettelee tämän lain säännösten vastaisesti,

2) rikkoo yhdistyskokouksen pöytäkirjan nähtävillä pitämistä koskevaa säännöstä,

8 §

Joka tahallaan

1) toimii toisen välikätenä äänioikeuden rajoittamista koskevan tämän lain säännöksen tai yhdistysjärjestyksen määräyksen kiertämiseksi,

2) rikkoo tämän lain säännöksiä tilintarkastuskertomuksen laatimisesta,

3) *Finanssivalvonnan* 12 luvun 6 c §:n nojalla määräämän kiellon vastaisesti luovuttaa tai panttaa yhdistyksen hallinnassa olevaa omaisuutta,

4) rikkoo säännöksiä riippumattomana asiantuntijana toimivan tilintarkastajan lausunnon laatimisesta,

5) jakaa yhdistyksen varoja tämän lain säännösten vastaisesti,

6) antaa vakuuden 11 luvun 10 §:n säännösten vastaisesti, taikka

7) rikkoo 3 luvun 2 a §:n 1 momentin kieltoa vakuutusyhdistyksen arvopaperien ottamisesta arvopaperimarkkinalaissa tarkoitettun julkisen kaupankäynnin kohteeksi,

on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *vakuutusyhdistysrikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

9 §

Joka tahallaan

1) takuuosuuskirjaa taikka väliaikaistodistusta annettaessa menettelee tämän lain säännösten vastaisesti,

2) rikkoo yhdistyskokouksen pöytäkirjan nähtävillä pitämistä koskevaa säännöstä

3) laiminlyö noudattaa 13 §:n säännöstä yhdistyksen kirjeissä ja lomakkeissa mainittavista tiedoista,

4) laiminlyö takuusuusluettelon taikka takuusuudenomistajia koskevan luettelon pitämisen tai niiden nähtävänä pitämisen,

5) Vakuutusvalvontaviraston 1 luvun 2 §:n 3 momentin ja vakuutusyhtiölain 3 luvun 4 §:n 1 momentin perusteella antaman kiellon vastaisesti hankkii takuusuuksia,

6) rikkoo 10 luvun 11 §:n säännöksiä tilinpäätöksen, konsernitilinpäätöksen tai toimintakertomuksen toimittamisesta rekisteriviranomaiselle taikka jättää toimittamatta tämän lain mukaan *sosiaali- ja terveysministeriölle tai Vakuutusvalvontavirastolle* annettavan ilmoituksen tai muun tiedon,

7) jättää noudattamatta, mitä 2 luvun 9 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa on säädetty päätöksenteon edellytyksistä perustamiskokouksessa,

8) rikkoo tämän lain säännöksiä vakuutusyhdistyksen takuusuuksien tarjoamiseen liittyvästä ilmoitusvelvollisuudesta taikka

9) rikkoo tämän lain säännöksiä tilinpäätöksen, toimintakertomuksen, konsernitilinpäätöksen, välitilinpäätöksen tai 13 luvun 5 §:n 1 momentissa tarkoitetun tilinpäätöksen laatimisesta taikka vakuutusyhdistyksen sulautumista tai selvitystilaa koskevan lopputilityksen antamisesta,

on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *vakuutusyhdistysrikkomuksesta* sakkoon.

Vakuutusyhdistysrikkomuksesta tuomitaan myös se, joka törkeästi huolimattomuudesta menettelee 1 momentin 9 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

10 §

Joka vakuutusyhdistyksen tai sen palvelu-ryityksen palveluksessa tai näiden toimielinten jäsenenä tai varajäsenenä tai vakuutusyhdistyksen toimeksiannosta tehtävää suorittaessaan taikka vakuutusalan lautakunnan tai vastaavan toimielimen palveluksessa tai jäsenenä tai asiantuntijana toimeksiannon perusteella taikka 2—5 momentin nojalla on saanut tietää vakuutusyhdistyksen, sen asiakkaan tai jonkun muun talou-

3) laiminlyö takuusuusluettelon taikka takuusuudenomistajia koskevan luettelon pitämisen tai niiden nähtävänä pitämisen,

4) hankkii takuusuuksia tekemättä *vakuutusyhtiölain 4 luvun 5 §:ssä tarkoitettua ilmoitusta taikka Finanssivalvonnan tämän lain taikka vakuutusyhtiölain 4 luvun 9 §:n perusteella* antaman kiellon vastaisesti hankkii takuusuuksia,

5) rikkoo *osakeyhtiölain 8 luvun 10 §:n* säännöksiä tilinpäätöksen, konsernitilinpäätöksen tai toimintakertomuksen toimittamisesta rekisteriviranomaiselle taikka jättää toimittamatta tämän lain mukaan *Finanssivalvonnalle* annettavan ilmoituksen tai muun tiedon,

6) jättää noudattamatta, mitä 2 luvun 9 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa *säädetään* päätöksenteon edellytyksistä perustamiskokouksessa, taikka

7) rikkoo tämän lain säännöksiä tilinpäätöksen, toimintakertomuksen, konsernitilinpäätöksen, välitilinpäätöksen tai 13 luvun 5 §:n 1 momentissa tarkoitetun tilinpäätöksen laatimisesta taikka vakuutusyhdistyksen sulautumista tai selvitystilaa koskevan lopputilityksen antamisesta,

on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *vakuutusyhdistysrikkomuksesta* sakkoon.

Vakuutusyhdistysrikkomuksesta tuomitaan myös se, joka törkeästi huolimattomuudesta menettelee 1 momentin 7 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

10 §

Joka vakuutusyhdistyksen tai sen palvelu-ryityksen palveluksessa tai näiden toimielinten jäsenenä tai varajäsenenä tai vakuutusyhdistyksen toimeksiannosta tehtävää suorittaessaan taikka vakuutusalan lautakunnan tai vastaavan toimielimen palveluksessa tai jäsenenä tai asiantuntijana toimeksiannon perusteella taikka 2—5 momentin nojalla on saanut tietää vakuutusyhdistyksen, sen asiakkaan tai jonkun muun talou-

dellista asemaa tai terveydentilaa tai muita henkilökohtaisia oloja koskevan seikan taikka liike- tai ammattisalaisuuden, ei saa ilmaista tätä sivulliselle, jollei se, jonka hyväksi vaitiolovelvollisuus on säädetty, anna suostumustaan tietojen ilmaisemiseen tai jollei laissa ole muuta säädetty. Asiakasta koskevia vaitiolovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja ei saa antaa myöskään yhdistyskokoukselle eikä kokoukseen osallistuvalla osakkaalle, lukuun ottamatta yhdistyskokouksen ääniluetteloa.

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään, sosiaali- ja terveysministeriöllä on oikeus luovuttaa vakuutuslainsäädännön piiriin kuuluvia tietoja:

1) syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle rikoksen estämiseksi ja selvittämiseksi;

2) Finanssivalvonnalle ja muulle rahoitusmarkkinoita valvovalle Suomen viranomaiselle;

3) muun ETA-valtion vakuutus- tai rahoitustoimintaa tai rahoitusmarkkinoita valvovalle viranomaiselle;

4) vakuutusyhdistyksen tilintarkastajalle;

5) Suomen tai muun ETA-valtion viranomaiselle, jonka tehtävänä on osallistua vakuutusyrityksen selvitystila- tai konkurssimenettelyyn taikka muuhun vastaavaan menettelyyn;

6) Suomen tai muun ETA-valtion viranomaiselle, joka on vastuussa vakuutusyrityksen selvitystila- tai konkurssimenettelyyn taikka muuhun vastaavaan menettelyyn osallisina olevien toimielinten valvonnasta;

7) Suomen tai muun ETA-valtion viranomaiselle, joka on vastuussa vakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten tai muiden rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien henkilöiden valvonnasta;

8) ETA-valtion riippumattomille vakuutusmatemaatikoille, jotka suorittavat vakuutusyritysten laillisuusvalvontaa, ja näiden vakuutusmatemaatikoiden valvonnasta vastuussa olevalle toimielimelle;

9) ETA-valtion viranomaiselle tai toimielimelle, joka on lain mukaan vastuussa yhtiöoikeuden noudattamisen seurannasta ja rikkomusten tutkimisesta;

dellista asemaa tai terveydentilaa tai muita henkilökohtaisia oloja koskevan seikan taikka liike- tai ammattisalaisuuden, ei saa ilmaista tätä sivulliselle, jollei se, jonka hyväksi *salassapitovelvollisuus* on säädetty, anna suostumustaan tietojen ilmaisemiseen tai jollei laissa ole muuta säädetty. Asiakasta koskevia *salassapitovelvollisuuden* piiriin kuuluvia tietoja ei saa antaa myöskään yhdistyskokoukselle eikä kokoukseen osallistuvalla osakkaalle, lukuun ottamatta yhdistyskokouksen ääniluetteloa.

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään, sosiaali- ja terveysministeriöllä on oikeus luovuttaa vakuutuslainsäädännön piiriin kuuluvia tietoja:

1) syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle rikoksen estämiseksi ja selvittämiseksi;

2) Finanssivalvonnalle ja muulle rahoitusmarkkinoita valvovalle Suomen viranomaiselle;

3) muun ETA-valtion vakuutus- tai rahoitustoimintaa tai rahoitusmarkkinoita valvovalle viranomaiselle;

4) vakuutusyhdistyksen tilintarkastajalle;

5) Suomen tai muun ETA-valtion viranomaiselle, jonka tehtävänä on osallistua vakuutusyrityksen selvitystila- tai konkurssimenettelyyn taikka muuhun vastaavaan menettelyyn;

6) Suomen tai muun ETA-valtion viranomaiselle, joka on vastuussa vakuutusyrityksen selvitystila- tai konkurssimenettelyyn taikka muuhun vastaavaan menettelyyn osallisina olevien toimielinten valvonnasta;

7) Suomen tai muun ETA-valtion viranomaiselle, joka on vastuussa vakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten tai muiden rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien henkilöiden valvonnasta;

8) ETA-valtion riippumattomille vakuutusmatemaatikoille, jotka suorittavat vakuutusyritysten laillisuusvalvontaa, ja näiden vakuutusmatemaatikoiden valvonnasta vastuussa olevalle toimielimelle;

9) ETA-valtion viranomaiselle tai toimielimelle, joka on lain mukaan vastuussa yhtiöoikeuden noudattamisen seurannasta ja rikkomusten tutkimisesta;

10) Suomen tai muun ETA-valtion keskuspankille ja rahapoliittisena viranomaisena samanlaisen tehtävän omaavalle muulle toimielimelle sekä muulle maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa olevalle viranomaiselle;

11) muun valtion kuin ETA-valtion 3—8 kohdassa tarkoitettulle viranomaiselle tai toimielimelle valvontatehtävän suorittamiseksi, jos annettavat tiedot asianomaisessa valtiossa kuuluvat 1 momentissa tarkoitettun vaitiolovelvollisuuden piiriin.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, vakuutusyhdistyksellä on oikeus luovuttaa vaitiolovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja:

1) toiselle vakuutuslaitokselle jälleenvakuutuksen järjestämistä varten;

2) vakuutusyhdistyksen palveluyritykselle tai sille, joka hoitaa vakuutusyhdistyksen antamaa tehtävää toimeksiannon perusteella;

3) vakuutusyhdistyksen kanssa samaan konserniin tai sen kanssa samaan taloudelliseen yhteenliittymään kuuluvalla vakuutuslaitokselle korvausasian hoitoa, vakuutus sopimuksen tekemistä ja vakuutusliikkeen harjoittamisen kannalta tarpeellisten muiden tehtävien hoitamista varten; mitä edellä tässä kohdassa säädetään tietojen luovuttamisesta, ei koske terveydentilaan liittyvien tietojen luovuttamista;

4) vakuutusalan lautakunnan tai vastaavan toimielimen palveluksessa tai jäsenenä olevalle sinne käsiteltäväksi saatetun asian hoitamista varten;

5) toiselle vakuutuslaitokselle tai vahingonaiheuttajalle vakuutusyhdistyksen takautumisoikeuden toteuttamiseksi sekä toiselle vakuutuslaitokselle sen selvittämiseksi, mikä on eri vakuutuslaitosten vastuu samasta vakuutustapahtumasta;

6) vakuutusyhdistykseen kohdistuneista rikoksista sekä sille ilmoitetuista vahingoista toisille vakuutuslaitoksille vakuutuslaitoksiin kohdistuvan rikollisuuden ehkäisemiseen liittyvän tärkeän edun vuoksi siten

10) Suomen tai muun ETA-valtion keskuspankille ja rahapoliittisena viranomaisena samanlaisen tehtävän omaavalle muulle toimielimelle sekä muulle maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa olevalle viranomaiselle;

11) muun valtion kuin ETA-valtion 3—8 kohdassa tarkoitettulle viranomaiselle tai toimielimelle valvontatehtävän suorittamiseksi, jos annettavat tiedot asianomaisessa valtiossa kuuluvat 1 momentissa tarkoitettun vaitiolovelvollisuuden piiriin.

Sosiaali- ja terveysministeriöllä on oikeus luovuttaa vain sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen kunkin 2 momentissa mainitun viranomaisen tehtävien suorittamiseksi.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, vakuutusyhdistyksellä on oikeus luovuttaa *salassapitovelvollisuuden* piiriin kuuluvia tietoja:

1) toiselle vakuutuslaitokselle jälleenvakuutuksen järjestämistä varten;

2) vakuutusyhdistyksen palveluyritykselle tai sille, joka hoitaa vakuutusyhdistyksen antamaa tehtävää toimeksiannon perusteella;

3) vakuutusyhdistyksen kanssa samaan konserniin tai sen kanssa samaan taloudelliseen yhteenliittymään kuuluvalla vakuutuslaitokselle korvausasian hoitoa, vakuutus sopimuksen tekemistä ja vakuutusliikkeen harjoittamisen kannalta tarpeellisten muiden tehtävien hoitamista varten; mitä edellä tässä kohdassa säädetään tietojen luovuttamisesta, ei *sovelleta henkilötietolain (523/1999) 11 §:ssä tarkoitettujen arkaluonteisten tietojen luovuttamiseen;*

4) vakuutusalan lautakunnan tai vastaavan toimielimen palveluksessa tai jäsenenä olevalle sinne käsiteltäväksi saatetun asian hoitamista varten;

5) toiselle vakuutuslaitokselle tai vahingonaiheuttajalle vakuutusyhdistyksen takautumisoikeuden toteuttamiseksi sekä toiselle vakuutuslaitokselle sen selvittämiseksi, mikä on eri vakuutuslaitosten vastuu samasta vakuutustapahtumasta;

6) vakuutusyhdistykseen kohdistuneista rikoksista sekä sille ilmoitetuista vahingoista toisille vakuutuslaitoksille vakuutuslaitoksiin kohdistuvan rikollisuuden ehkäisemiseen liittyvän tärkeän edun vuoksi, jos

kuin tietosuojalautakunta henkilötietolain (523/1999) 43 §:n 3 momentin nojalla tarkemmin määrää;

7) sosiaali- ja terveysministeriön luvalla historiallista tai tieteellistä tutkimusta tai tilastointia varten, jos on ilmeistä, ettei tietojen antaminen loukkaa niitä etuja, joiden suojaksi vaitiolovelvollisuus on säädetty; lupa voidaan antaa määräajaksi ja siihen on liitettävä yleisen ja yksityisen edun suojaamiseksi tarpeelliset määräykset; lupa voidaan peruuttaa, milloin siihen harkitaan olevan syytä;

8) Suomen syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle rikoksen estämiseksi ja selvittämiseksi sekä 1 momentissa tarkoitetuille viranomaisille tai toimielimille; terveydentilaan liittyviä tietoja saa kuitenkin luovuttaa vain syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle vakuutus- tai eläkelaitokseen kohdistuvan petosrikoksen estämiseksi, selvittämiseksi ja syytteeseen panoa varten; sekä

9) luottotietotoimintaa harjoittavalle rekisterinpitäjälle muun kuin kuluttajan viivästyneestä vakuutusmaksusaatavasta.

Sen lisäksi, mitä 4 momentissa säädetään, vakuutusyhdistys voi luovuttaa asiakasrekisterissään olevia markkinointia sekä asiakaspalvelua ja muuta asiakassuhteen hoitamista varten tarpeellisia tietoja sellaiselle yritykselle, joka kuuluu vakuutusyhdistyksen kanssa samaan taloudelliseen yhteenliittymään. Mitä edellä tässä momentissa säädetään tietojen luovuttamisesta, ei koske henkilötietolain (523/1999) 11 §:ssä tarkoitettujen arkaluonteisten tietojen luovuttamista.

Mitä 4 momentissa säädetään vakuutusyhdistyksestä ja vakuutuslaitoksesta, koskee soveltuvin osin liikennevakuutuskeskusta, potilasvakuutuskeskusta ja ympäristövakuutuskeskusta. Mitä 4 momentin 4 kohdassa säädetään vakuutusyhdistyksen oikeudesta tietojen luovuttamiseen, koskee soveltuvin osin myös 4 momentin 4 kohdassa tarkoitettua vakuutusalan lautakuntaa tai toimielintä.

Vakuutusyhdistys voi 4 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa luovuttaa vain sellaisia tietoja, joita tarvitaan kyseessä olevien

tietosuojalautakunta on antanut tähän henkilötietolain 43 §:n 3 momentissa tarkoitettun luvan;

7) sosiaali- ja terveysministeriön luvalla historiallista tai tieteellistä tutkimusta tai tilastointia varten, jos on ilmeistä, ettei tietojen antaminen loukkaa niitä etuja, joiden suojaksi vaitiolovelvollisuus on säädetty; lupa voidaan antaa määräajaksi ja siihen on liitettävä yleisen ja yksityisen edun suojaamiseksi tarpeelliset määräykset; lupa voidaan peruuttaa, milloin siihen harkitaan olevan syytä;

8) Suomen syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle rikoksen estämiseksi ja selvittämiseksi sekä 1 momentissa tarkoitetuille viranomaisille tai toimielimille; terveydentilaan liittyviä tietoja saa kuitenkin luovuttaa vain syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle vakuutus- tai eläkelaitokseen kohdistuvan petosrikoksen estämiseksi, selvittämiseksi ja syytteeseen panoa varten; sekä

9) luottotietotoimintaa harjoittavalle rekisterinpitäjälle; *luovuttaa voidaan kuitenkin vain tietoja, joita luottotietotoiminnan harjoittaja saa tallettaa luottotietorekisteriin tai muutoin käsitellä luottotietoina käytettäväksi.*

Sen lisäksi, mitä 4 momentissa säädetään, vakuutusyhdistys voi luovuttaa asiakasrekisterissään olevia markkinointia sekä asiakaspalvelua ja muuta asiakassuhteen hoitamista varten tarpeellisia tietoja sellaiselle yritykselle, joka kuuluu vakuutusyhdistyksen kanssa samaan taloudelliseen yhteenliittymään. Mitä edellä tässä momentissa säädetään tietojen luovuttamisesta, ei sovelleta henkilötietolain 11 §:ssä tarkoitettujen arkaluonteisten tietojen luovuttamiseen.

Mitä 4 momentin 4 kohdassa säädetään vakuutusyhdistyksen oikeudesta tietojen luovuttamiseen, *sovelletaan myös 4 momentin 4 kohdassa tarkoitettun vakuutusalan lautakunnan tai toimielimen oikeutta luovuttaa tietoja.*

Vakuutusyhdistys voi 4 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa luovuttaa vain sellaisia tietoja, joita tarvitaan kyseessä olevien

tehtävien suorittamiseksi.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan tarvittaessa antaa tarkempia säännöksiä tämän pykälän 4—6 momentin täytäntöönpanosta.

11 a §

Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus määrätä, että vakuutusyhdistyksen on pidettävä rekisteriä asiamiehistään ja näiden puolesta toimivista henkilöistä. Asiamiehiä ja näiden puolesta toimivia henkilöitä koskevien todistusten antaminen voidaan viraston päätöksellä kokonaan tai osaksi määrätä vakuutusyhdistysten keskusjärjestöjen tehtäväksi keskusjärjestöjen annettua siihen suostumuksensa.

12 §

Jälleenvakuutuksen ja matkailijoille annetun avun osalta sosiaali- ja terveysministeriö voi antaa Euroopan talousalueesta tehdystä sopimuksesta johtuvia tarkempia määräyksiä sekä myöntää sellaisen vakuutusliikkeen luonteesta tai edellä mainitusta sopimuksesta johtuvia poikkeuksia tämän lain säännöksiin.

13 §

Vakuutusyhdistyksen kirjeissä ja lomakkeissa on mainittava yhdistyksen rekisteriin merkitty toiminimi, kotipaikka, osoite ja rekisterinumero sekä mahdollinen selvitystila.

tehtävien suorittamiseksi.

11 a §

(kumotaan)

12 §

(2 mom. kumotaan)

13 §

(kumotaan)

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 20 _____.

Vakuutusyhdistyksen yhdistysjärjestykseen sisältyvän tämän lain vastaisen määräyksen sijasta noudatetaan tätä lakia. Jos yhdistysjärjestys ei vastaa lain vaatimuksia, vakuutusyhdistyksen hallituksen on tehtävä ehdotus yhdistysjärjestyksen muuttamiseksi lain mukaiseksi. Yhdistysjärjestyksen muutoksille on haettava Finanssivalvonnan vahvistus viimeistään kolmen vuoden kuluttua lain voimaantulosta. Finanssivalvonta

voi asettaa yhdistykselle uhkasakon tämän velvoitteen täyttämisen tehosteeksi. Yhdistysjärjestyksen muutokset on ilmoitettava rekisteröitäväksi kolmen kuukauden kuluessa Finanssivalvonnan antamasta päätöksestä.

Jos vakuutusyhdistyksen yhdistysjärjestykseen on ennen tämän lain voimaantuloa otettu takuusuuden omistajien osakkuutta koskevia määräyksiä, niihin sovelletaan, mitä 2 momentissa säädetään yhdistysjärjestyksestä.

Jos yhdistyskokouksen päätös on tehty ennen lain voimaantuloa, päätettyyn asiaan ja siihen liittyviin rekisteröinteihin sekä muihin menettelyihin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta lakia. Jos yhdistyskokouksen päätös tehdään lain tultua voimaan, kokouskutsuun, kokousasiakirjoihin sekä kokoukseen ilmoittautumiseen ja osallistumiseen sovelletaan lakia ja ennen sen voimaantuloa.

Jos yhdistysjärjestyksen määräys hallintoneuvostosta on ilmoitettu rekisteröitäväksi ennen lain voimaantuloa, hallintoneuvostolla on kolmen vuoden ajan lain voimaantulosta oikeus valita hallituksen jäsenet, jollei yhdistysjärjestyksessä määrätä toisin.

Ylikurssirahasto on 10 luvun 6 §:ssä tarkoitettua sidottua omaa pääomaa.

Edellä 10 luvun omaa pääomaa, kirjanpitoa, tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevia säännöksiä sovelletaan viimeistään siltä tilikaudelta, joka alkaa lain tultua voimaan.

Sulautumiseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta lakia, jos sulautumissuunnitelma ilmoitetaan rekisteröitäväksi ennen lain voimaantuloa. Vakuutuskannan luovuttamiseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta lakia, jos vakuutuskannan luovuttamista koskevaan suunnitelmaan on haettu Finanssivalvonnan suostumusta ennen lain voimaantuloa. Muussa tapauksessa sulautumiseen ja vakuutuskannan luovuttamiseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta lakia.

Ennen lain voimaantuloa tehdyn päätöksen pätemättömyyttä koskevan moitekanteen tai muun vaatimuksen käsittelemiseen ja ratkaisemiseen sovelletaan lain voimaan

tullessa voimassa ollutta lakia.

Vahingonkorvaukseen, joka perustuu ennen lain voimaantuloa tapahtuneeseen tekkoon tai laiminlyöntiin, sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta lakia.

2.

Laki

maatalousyrittäjän eläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 22 päivänä joulukuuta 2006 annetun maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 117, 118, 120, 126—129 ja 134 §, sellaisena kuin niistä on 128 laissa 1170/2007, sekä *lisätään* lakiin uusi 128 a ja 128 b § seuraavasti

Voimassa oleva laki

117 §

Valtuuskunnan tehtävät ja päätöksenteko

Valtuuskunnan tehtävänä on päättää eläkelaitoksen toiminnan yleisistä suuntaviivoista sekä valvoa eläkelaitoksen hallituksen toimintaa.

118 §

Hallitus

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen hallitukseen kuuluu Eläketurvakeskuksen valit-

Ehdotus

117 §

Valtuuskunnan tehtävät ja päätöksenteko

Valtuuskunnan tehtävänä on päättää eläkelaitoksen toiminnan yleisistä suuntaviivoista sekä valvoa eläkelaitoksen hallituksen toimintaa.

Valtuuskunnan on:

1) valittava muut kuin ministeriöitä edustavat hallituksen jäsenet ja heille henkilökohtaiset varajäsenet;

2) valittava tilintarkastaja ja mahdollinen varatilintarkastaja;

3) käsiteltävä tilinpäätös, toimintakertomus ja tilintarkastuskertomus sekä päätettävä toimenpiteistä, joihin ne antavat aiheita.

118 §

Hallitus

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen hallitukseen kuuluu Eläketurvakeskuksen valit-

sema puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja ja valtuuskunnan valitsemat jäsenet. Hallituksessa on puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan ohella yksi maa- ja metsätalousministeriön, yksi sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön, yksi valtiovaraministeriön nimeämä henkilö sekä tämän lain piiriin kuuluvien henkilöiden taloudellisia etuja valvovien edustavimpien järjestöjen edustus. Puheenjohtajaa ja varapuheenjohtajaa lukuun ottamatta on kullekin hallituksen jäsenelle nimettävä henkilökohtainen varajäsen.

Hallituksen puheenjohtajalla tai varapuheenjohtajalla tulee olla hyvä työeläkevaikutustoiminnan tuntemus. Hallituksen jäsenen on oltava hyvämaineinen.

Hallituksessa on oltava hyvä eläkelaitoksen 114 §:ssä tarkoitetun toiminnan tuntemus ja sijoitustoiminnan asiantuntemus.

Hallituksen jäseneltä on ennen nimeämistä tai valintaa saatava päivätty ja allekirjoitettu suostumus tehtävään.

120 §

Toimitusjohtaja

Hallitus valitsee Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen toimitusjohtajan.

Toimitusjohtajan on oltava hyvämaineinen ja hänellä on oltava hyvä työeläkevaikutustoiminnan, eläkelaitoksen 114 §:ssä tarkoitetun muun toiminnan, sijoitustoiminnan ja liikkeenjohdon tuntemus. *Toimitusjohtajalta on ennen nimitystä saatava päivätty ja allekirjoitettu suostumus tehtävään.*

Toimitusjohtajan tulee hoitaa eläkelaitoksen hallintoa hallituksen antamien ohjeiden ja määräysten mukaisesti. Toimitusjohtajan on huolehdittava siitä, että kirjanpito on lain mukainen ja varainhoito luotettavalla tavalla järjestetty.

126 §

Kirjanpito, tilinpäätös ja toimintakertomus

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen kirjanpidossa, tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen sekä konsernitilinpäätöksen laadin-

sema puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja ja valtuuskunnan valitsemat jäsenet. Hallituksessa on puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan ohella yksi maa- ja metsätalousministeriön, yksi sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön, yksi valtiovaraministeriön nimeämä *jäsen* sekä tämän lain piiriin kuuluvien henkilöiden taloudellisia etuja valvovien edustavimpien järjestöjen edustus. Puheenjohtajaa ja varapuheenjohtajaa lukuun ottamatta kullekin hallituksen jäsenelle on nimettävä henkilökohtainen varajäsen.

Hallituksen puheenjohtajalla tai varapuheenjohtajalla tulee olla hyvä työeläkevaikutustoiminnan tuntemus. Hallituksen jäsenen on oltava hyvämaineinen.

Hallituksessa on oltava hyvä eläkelaitoksen 114 §:ssä tarkoitetun toiminnan tuntemus ja sijoitustoiminnan asiantuntemus.

120 §

Toimitusjohtaja

Hallitus valitsee Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen toimitusjohtajan.

Toimitusjohtajan on oltava hyvämaineinen ja hänellä on oltava hyvä työeläkevaikutustoiminnan, eläkelaitoksen 114 §:ssä tarkoitetun muun toiminnan, sijoitustoiminnan ja liikkeenjohdon tuntemus.

Toimitusjohtajan tulee hoitaa eläkelaitoksen hallintoa hallituksen antamien ohjeiden ja määräysten mukaisesti. Toimitusjohtajan on huolehdittava siitä, että kirjanpito on lain mukainen ja varainhoito luotettavalla tavalla järjestetty.

126 §

Kirjanpito, tilinpäätös ja toimintakertomus

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen *kirjanpitoon sekä tilinpäätöksen, toimintakertomuksen sekä konsernitilinpäätöksen laadin-*

nassa on noudatettava kirjanpitolakia, jollei tämän lain kirjanpitoa, tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevista säännöksistä muuta johdu, sekä kirjanpitoasetusta (1339/1997), jollei tämän lain kirjanpitoa, tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevista säännöksistä tai 127 §:n 1 momentissa tarkoitettua sosiaali- ja terveysministeriön asetuksesta tai Vakuutusvalvontaviraston määräyksistä muuta johdu.

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, eläkelaitoksen tilinpäätökseen ja toimintakertomukseen sovelletaan myös soveltuvin osin vakuutusyhtiölain 10 luvun 1 §:n 5 ja 6 momenttia, 1 a—1 c, 4 ja 4 a §:ää, 4 b §:n 1 momentin 1 ja 3 kohtaa, 2 momenttia sekä 4 c §:ää.

Kirjanpitolain 1 luvun 4 §:n 1 momenttia, 2 luvun 4 §:n 2 momenttia, 3 luvun 1 §:ää, 2 §:n 2 momenttia sekä 6, 9 ja 11 §:ää, 4 luvun 1, 3 ja 4 §:ää, 5 §:n 5 momenttia ja 7 §:ää, 5 luvun 2, 2 a, 13, 16 ja 17 §:ää, 7 a luvun 2—5 §:ää sekä 8 luvun 6 §:ää ei sovelleta eläkelaitoksen tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimiseen.

Eläkelaitos on velvollinen laatimaan ja sisällyttämään tilinpäätökseensä konsernitilinpäätöksen noudattaen soveltuvin osin, mitä säädetään vakuutusyhtiölain 10 luvun 1 §:n 4 momentissa, 1 c §:n 1, 2, 4 ja 5 momentissa, 4 ja 4 a §:ssä, 4 b §:n 1 momentin 1 ja 3 kohdassa sekä 2 momentissa, 4 c §:ssä, 11 §:n 1 momentin 2—4 virkkeessä sekä 3—5 ja 8 momentissa sekä 11 a ja 11 b §:ssä.

Kirjanpitolain 6 luvun 1 ja 2 §:ää, 7 §:n 6 momenttia, 7 a luvun 2—5 §:ää ja 8 luvun 6 §:ää ei sovelleta eläkelaitoksen konsernitilinpäätöksen ja emoyrityksenä olevan eläkelaitoksen toimintakertomuksen laatimiseen.

Tilinpäätös ja toimintakertomus on viimeistään tilikautta seuraavan maaliskuun loppuun mennessä annettava tilintarkastajille, joiden tulee seuraavan huhtikuun 15 päivään mennessä antaa hallitukselle tilintarkastuskertomuksensa.

taa sovelletaan kirjanpitolakia, jollei tämän lain kirjanpitoa, tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevista säännöksistä muuta johdu, sekä kirjanpitoasetusta (1339/1997), jollei tämän lain kirjanpitoa, tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevista säännöksistä tai 127 §:n 1 momentissa tarkoitettua sosiaali- ja terveysministeriön asetuksesta tai Finanssivalvonnan määräyksistä muuta johdu.

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, eläkelaitoksen tilinpäätökseen ja toimintakertomukseen sovelletaan vakuutusyhtiölain 8 luvun säännöksiä, lukuun ottamatta 1—3 §:ää, 10 §:n 1 momenttia ja 2 momentin 1 kohtaa, 12 §:n 3—6 kohtaa, 13 §:ää, 14 §:n 1 momentin 2 kohtaa, 19, 23 ja 27—31 §:ää.

Kirjanpitolain 3 luvun 9 §:ää ei sovelleta eläkelaitoksen tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen rekisteröintiin eikä 11 §:ää jäljennösten antamisvelvollisuuteen.

Tilinpäätös ja toimintakertomus on viimeistään tilikautta seuraavan maaliskuun loppuun mennessä annettava tilintarkastajille, joiden tulee seuraavan huhtikuun 15 päivään mennessä antaa hallitukselle tilintarkastuskertomuksensa.

127 §

Kirjanpitoa ja tilinpäätöstä koskevat tarkemmat määräykset

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen harjoittaman vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat säännökset tase- ja tuloslaskelmakaavoista, rahoituslaskelmasta, taseen, tuloslaskelman ja rahoituslaskelman liitetiedoista ja toimintakertomuksessa annettavista tiedoista, konsernitaseesta, konsernituloslaskelmasta ja konsernin rahoituslaskelmasta, konsernitaseen, konsernituloslaskelman ja konsernin rahoituslaskelman liitetiedoissa annettavista tiedoista sekä tase-erittelyistä ja liitetietojen erittelyistä annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

Vakuutusvalvontavirasto antaa vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat määräykset eläkelaitoksen ja sen konsernin tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimisesta.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa ohjeita ja lausuntoja tämän lain kirjanpitoa ja tilinpäätöstä sekä toimintakertomusta koskevien säännösten, sosiaali- ja terveysministeriön 1 momentissa tarkoitetun asetuksen sekä kirjanpitolain ja kirjanpitoasetuksen soveltamisesta eläkelaitokseen.

Eläkelaitoksen tuloslaskelma ja tase on laadittava 1 momentissa tarkoitettuja kaavoja yksityiskohtaisempina, jos se on tarpeen tilikauden tuloksen muodostumiseen vaikuttaneiden tekijöiden tai tase-erien selvittämiseksi tai, jos se on tarpeen oikean ja riittävän kuvan saamiseksi eläkelaitoksen toiminnan tuloksesta ja taloudellisesta asemasta.

127 §

Kirjanpitoa ja tilinpäätöstä koskevat tarkemmat määräykset

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan antaa vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat säännökset:

1) vakuutusyhtiölain 8 luvun 8 §:ssä tarkoitettun tilinpäätöksen tase- ja tuloslaskelmakaavoista, toimintakertomuksesta, rahoituslaskelmasta, tilinpäätöksen liitetiedoista, vakuutusyhtiölain 8 luvun 21 §:ssä tarkoitettun konsernitilinpäätöksen laatimiseen liittyvistä vastaavista kaavoista, asiakirjoista ja liitetiedoista sekä tase-erittelyistä ja liitetietojen erittelyistä;

2) vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 §:ssä tarkoitettujen rahoitusvälineiden, sijoituskiinteistöjen ja muiden sijoitusten käyvän arvon mukaisen arvostuksen edellytysten ja käyvän arvon määrittämisen pääperiaatteista, käyvän arvon muutosten merkitsemisestä tilinpäätöksen tuloslaskelmaan ja taseeseen sekä konsernitilinpäätöksen konsernituloslaskelmaan ja konsernitaseeseen, näistä sijoituksista annettavista liitetiedoista ja näistä sijoituksista toimintakertomuksessa annettavista tiedoista;

3) vakuutusyhtiölain 8 luvun 24 §:n mukaan laadittavassa tilinpäätöksessä ja konsernitilinpäätöksessä tai toimintakertomuksessa annettavista lisätiedoista, joiden antamiseen kirjanpitolain 7 a luvun 1 §:ssä tarkoitettut kansainväliset tilinpäätösstandardit eivät velvoita; sekä

4) milloin ja miten saadaan poiketa vakuutusyhtiölain 8 luvun 8 §:ssä tarkoitettun tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen ja vakuutusyhtiölain 8 luvun 21 §:ssä tarkoitettun konsernitilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimista koskevista säännöksistä oikean ja riittävän kuvan antamiseksi.

Finanssivalvonta antaa vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat määräykset:

1) eläkelaitoksen ja sen konsernin tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimisesta;

2) vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 ja 18 §:ssä tarkoitettujen sijoitusten käyvän arvon mukaisen arvostuksen edellytyksistä,

Jos tässä pykälässä tarkoitettu asetus, määräys, *ohje*, lupa tai *lausunto* on kirjanpitolain tai kirjanpitoasetuksen yleisen soveltamisen kannalta merkittävä, ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston on ennen asetuksen, määräyksen, *ohjeen*, *lausunnon* tai luvan antamista pyydettävä siitä kirjanpitolautakunnan lausunto.

Vakuutusvalvontavirasto voi erityisestä syystä määrääjäksi myöntää yksittäistapauksissa poikkeuksia 126 §:n 4 momentista sekä vakuutusyhtiölain 10 luvun 1 c §:n 5 momentista ja 11 a §:n 2 momentista, tuloslaskelman ja taseen laatimisessa noudatettavista kaavoista, liitetiedoista, toimintakertomuksen tarkemmasta sisällöstä, taseerittelyistä ja liitetietojen erittelyistä sekä konsernituloslaskelman ja -taseen laatimisessa noudatettavista kaavoista ja liitetiedoista.

128 §

Tilintarkastus

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen tilintarkastuksesta on voimassa, mitä tässä laissa ja tilintarkastuslaissa (459/2007) säädetään.

Eläkelaitoksen tilintarkastukseen sovelletaan, mitä tilintarkastuslain 25 §:n 1 momentin 8 kohdassa, 5 luvussa ja 40 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädetään julkisen kaupankäynnin kohteena olevan yhteisön tilintarkastuksesta ja tilintarkastajasta.

Eläkelaitoksen kirjanpitoa, tilinpäätöstä ja toimintakertomusta sekä hallintoa tarkastamaan valtuuskunnan on tilikaudeksi kerral-

sijoitusten käyvän arvon ja hankintamenon määrittämisestä ja esittämisestä taseeräkohtaisesti liitetiedoissa sekä sijoitus- ja käyttöomaisuuden välisistä siirroista;

3) vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 §:ssä tarkoitettujen rahoitusvälineiden luokittelusta ja suojauslaskennasta;

4) vakuutusyhtiölain 8 luvun 18 §:ssä tarkoitettujen johdannaissopimusten käsittelyä kirjanpidossa ja tilinpäätöksessä; sekä

5) eläkelaitoksen vakuutusteknisen vastuuvelan ilmoittamisesta tilinpäätöksessä tai toimintakertomuksessa.

Jos tässä pykälässä tarkoitettu asetus, määräys tai lupa on kirjanpitolain tai kirjanpitoasetuksen yleisen soveltamisen kannalta merkittävä, ministeriön tai *Finanssivalvonn*an on ennen asetuksen, määräyksen tai luvan antamista pyydettävä siitä kirjanpitolautakunnan lausunto.

Finanssivalvonta voi erityisestä syystä määrääjäksi myöntää yksittäistapauksissa poikkeuksia 127 §:n 1 momentin 1–3 kohdasta ja 2 momentin 2 kohdasta, vakuutusyhtiölain 8 luvun 6 §:stä sekä kirjanpitolain 6 luvun 5 §:n 1 momentista. Lisäksi *Finanssivalvonta* voi myöntää poikkeuksia kirjanpitolain 2 luvun 9 §:n 1 momentista.

128 §

Tilintarkastus

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen tilintarkastuksesta säädetään tässä laissa ja tilintarkastuslaissa (459/2007).

Eläkelaitoksen tilintarkastukseen sovelletaan, mitä tilintarkastuslain 25 §:n 1 momentin 8 kohdassa, 5 luvussa ja 40 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädetään julkisen kaupankäynnin kohteena olevan yhteisön tilintarkastuksesta ja tilintarkastajasta.

Eläkelaitoksessa on oltava vähintään yksi tilintarkastaja. Vähintään yhden tilintarkastajan ja varatilintarkastajan on oltava tilintarkastuslain 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettu

laan valittava vähintään kaksi tilintarkastajaa ja heille varatilintarkastajat. Vähintään yhden tilintarkastajan ja varatilintarkastajan on oltava tilintarkastuslain 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettu KHT-tilintarkastaja tai KHT-yhteisö. *Tilintarkastajan tehtävä päättyy tilikauden päätyttyä pidettävässä eläkelaitoksen valtuuskunnan varsinaisessa kokouksessa tai milloin uusi tilintarkastaja on valittu tämän tilalle.*

Valtuuskunnan on nimettävä yksi tilintarkastaja valvontatilintarkastajana huolehtimaan eläkelaitoksen kirjanpidon ja hallinnon tehokkaasta valvonnasta tilikauden aikana. Lisäksi on nimettävä yksi tilintarkastaja tai varatilintarkastaja valvontatilintarkastajan sijaiseksi. Valvontatilintarkastajan ja tämän sijaisen on oltava KHT-tilintarkastaja tai KHT-yhteisö.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa ohjeita eläkelaitoksen tilintarkastuksen suorittamisesta.

KHT-tilintarkastaja tai KHT-yhteisö.

Eläkelaitoksen tilintarkastajan toimikausi päättyy ja uuden tilintarkastajan toimikausi alkaa uuden tilintarkastajan valinnasta päättävän valtuuskunnan kokouksen päättyessä, jollei tilintarkastajaa valittaessa päätetä toisin. Valtuuskunnan kokouksessa ei voida päättää, että tilintarkastajan toimikausi jatkuu toistaiseksi.

Jos eläkelaitokselle on valittu vain yksi tilintarkastaja, eikä tämä ole tilintarkastuslain 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettu KHT-yhteisö, on valittava ainakin yksi varatilintarkastaja. Mitä tässä laissa ja tilintarkastuslaissa säädetään tilintarkastajasta sovelletaan myös varatilintarkastajaan.

128 a §

Eläkelaitoksen tilintarkastusta koskevat erityiset säännökset

*Eläkelaitoksen tilintarkastajan suorittaman tilikauden aikaisen jatkuvan tarkastuksen on riittävänä pidettävässä laajuudessa ulotuttava 114 §:n mukaiseen toimintaan, vastuuelkaan, sijoitustoimintaan sekä eläkelaitoksen ja sen kanssa samaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välisiin liiketoi-
miin.*

Eläkelaitoksen tilintarkastajan on vähintään kerran vuodessa ja Finanssivalvonnan pyynnöstä myös muuna ajankohtana tarkistettava, täyttävätkö eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuelan kattamisesta annetun lain 19 §:ssä tarkoitettu kateluettelo ja siihen merkityt omaisuususerät mainitussa laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä ja määräyksissä asetetut vaatimukset tämän lain 200 §:n mukaisen vastuuelan kattamisesta.

Tilintarkastajan 1 ja 2 momentissa tarkoitettua tarkastuksesta on annettava kertomus eläkelaitoksen hallitukselle.

Eläkelaitoksen hallituksen on vähintään kerran vuodessa kuultava kokouksessaan ti-

tilintarkastajaa eläkelaitoksen taloudellisesta asemasta ja sisäisestä valvonnasta sekä muista tilintarkastuksessa esille tulleista seikoista.

128 b §

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 128 a §:n 3 momentissa tarkoitusta kertomuksesta.

129 §

Tilintarkastajan määrääminen

Vakuutusvalvontaviraston on ilmoituksesta määrättävä Maatalousyrittäjien eläkelaitokselle kelpoisuusehdot täyttävä tilintarkastaja, jos tilintarkastajaa ei ole valittu tämän lain tai tilintarkastuslain mukaisesti tai tilintarkastajalla ei ole tilintarkastuslaissa tarkoitettua kelpoisuutta tai milloin tilintarkastaja ei ole tilintarkastuslaissa tarkoitettulla tavalla riippumaton.

Ilmoituksen saa 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa tehdä kuka tahansa. Eläkelaitoksen hallitus on velvollinen tekemään ilmoituksen, jollei valtuuskunta viivytyksettä valitse kelpoisuusehdot täyttävää tilintarkastajaa.

Vakuutusvalvontaviraston on pyydettyä Keskuskauppakamarin tilintarkastuslautakunnalta lausunto 1 momentissa tarkoitettua riippumattomuutta koskevassa asiassa ennen sen ratkaisemista.

Ennen kuin 1 momentissa tarkoitettu määräys annetaan, on eläkelaitoksen hallitusta kuultava. Määräys on voimassa siihen asti, kun eläkelaitokselle on säädettyssä järjestyksessä valittu tilintarkastaja Vakuutusvalvontaviraston määräämän tilintarkastajan tilalle.

129 §

Tilintarkastajan määrääminen

Finanssivalvonnan on ilmoituksesta määrättävä Maatalousyrittäjien eläkelaitokselle kelpoisuusehdot täyttävä tilintarkastaja, jos tilintarkastajaa ei ole valittu tämän lain tai tilintarkastuslain mukaisesti tai tilintarkastajalla ei ole tilintarkastuslain 3 §:ssä tarkoitettua kelpoisuutta tai milloin tilintarkastaja ei ole tilintarkastuslain 24 §:ssä tarkoitettulla tavalla riippumaton tai hän on saman lain 25 §:ssä tarkoitettulla tavalla esteellinen.

Ilmoituksen saa 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa tehdä kuka tahansa. Eläkelaitoksen hallitus on velvollinen tekemään ilmoituksen, jollei valtuuskunta viivytyksettä valitse kelpoisuusehdot täyttävää tilintarkastajaa.

Finanssivalvonnan on pyydettyä Keskuskauppakamarin tilintarkastuslautakunnalta lausunto 1 momentissa tarkoitettua riippumattomuutta koskevassa asiassa ennen sen ratkaisemista.

Ennen kuin 1 momentissa tarkoitettu määräys annetaan, on eläkelaitoksen hallitusta kuultava. Määräys on voimassa siihen asti, kun eläkelaitokselle on säädettyssä järjestyksessä valittu tilintarkastaja *Finanssivalvonnan* määräämän tilintarkastajan tilalle.

134 §

Vakuutusmatemaatikko

Vakuutusteknisten laskelmien ja selvitysten laatimista varten Maatalousyrittäjien eläkelaitoksella on oltava vakuutusmatemaatikko.

Vakuutusmatemaatikon tehtävistä ja kelpoisuusehdoista on vastaavasti voimassa, mitä vakuutusyhtiölain 18 luvun 8 §:ssä säädetään.

Vakuutusmatemaatikon ottamisesta ja eroamisesta on Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen tehtävä ilmoitus Vakuutusvalvontavirastolle.

134 §

Vastuullinen vakuutusmatemaatikko

Vakuutusteknisten laskelmien ja selvitysten laatimista varten Maatalousyrittäjien eläkelaitoksella on oltava *vastuullinen* vakuutusmatemaatikko. *Vakuutusmatemaatikon kelpoisuuden vahvistamiseen sovelletaan vakuutusyhtiölain 31 luvun 6 §:n 3 momenttia.*

Vakuutusmatemaatikon tehtäviin ja kelpoisuusehtoihin sovelletaan vakuutusyhtiölain 31 luvun 5—9 §:ää.

Vakuutusmatemaatikon ottamisesta ja eroamisesta on Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen tehtävä ilmoitus *Finanssivalvonnalle.*

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2009.

Tällä lailla kumotaan Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännöstä 28 päivänä joulukuuta 2006 annetun valtioneuvoston asetuksen (1404/2006) 3 §.

3.

Laki**merimieseläkelain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 22 päivänä joulukuuta 2006 annetun merimieseläkelain (1290/2006) 174 §, 191—194, 196—198, 201, 208, 210 ja 227 §, sellaisina kuin niistä ovat 191 ja 194 § osaksi laissa 1168/2007 ja 192 § edellä mainitussa laissa, sekä
lisätään lakiin uusi 193 a ja 195 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

174 §

Valtuuskunnan varsinainen kokous

Valtuuskunnan varsinaisessa kokouksessa on:

- 1) esitettävä tilinpäätös, toimintakertomus ja tilintarkastuskertomus;
- 2) esiteltävä kysymys edellisen vuoden tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen vahvistamisesta;
- 3) päätettävä niistä toimenpiteistä, joihin edellisen vuoden hallinto ja tilinpäätös antavat aiheita;
- 4) määrättävä hallituksen jäsenten ja varajäsenten sekä tilintarkastajien palkkiot;
- 5) valittava tilintarkastajat ja varatilintarkastajat; sekä
- 6) käsiteltävä muut kokouskutsussa mainitut asiat.

14 luku

Eläkekassan tilintarkastus

191 §

Sovellettava laki

Eläkekassan tilintarkastuksesta on voi-

Ehdotus

174 §

Valtuuskunnan varsinainen kokous

Valtuuskunnan varsinaisessa kokouksessa on:

- 1) esitettävä tilinpäätös, toimintakertomus ja tilintarkastuskertomus;
- 2) *päätettävä* edellisen vuoden tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen vahvistamisesta;
- 3) päätettävä niistä toimenpiteistä, joihin edellisen vuoden hallinto ja tilinpäätös antavat aiheita;
- 4) *valittava tilintarkastaja ja mahdolliset varatilintarkastajat*;
- 5) määrättävä hallituksen jäsenten ja varajäsenten sekä tilintarkastajan *ja mahdollisten varatilintarkastajien* palkkiot; sekä
- 6) käsiteltävä muut kokouskutsussa mainitut asiat.

14 luku

Eläkekassan tilintarkastus

191 §

*Sovellettava laki*Eläkekassan tilintarkastuksesta *säädetään*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

massa, mitä tässä luvussa ja tilintarkastuslaissa (459/2007) säädetään.

Eläkekassan tilintarkastukseen sovelletaan, mitä tilintarkastuslain 25 §:n 1 momentin 8 kohdassa, 5 luvussa ja 40 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädetään julkisen kaupankäynnin kohteena olevan yhteisön tilintarkastuksesta ja tilintarkastajasta.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa ohjeita eläkekassan tilintarkastuksen suorittamisesta.

192 §

Tilintarkastajien valinta ja kelpoisuus

Eläkekassan kirjanpitoa, tilinpäätöstä ja toimintakertomusta sekä hallintoa tarkastamaan on valittava vähintään kaksi tilintarkastajaa ja heille vastaavat kelpoisuusehdot täyttävät varatilintarkastajat. Vähintään yhden tilintarkastajan ja varatilintarkastajan on oltava tilintarkastuslain 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettu KHT-tilintarkastaja tai KHT-yhteisö.

Yksi tilintarkastaja on nimettävä valvontatilintarkastajana huolehtimaan eläkekassan kirjanpidon ja hallinnon tehokkaasta valvonnasta tilikauden aikana. Lisäksi on nimettävä yksi tilintarkastaja tai varatilintarkastaja valvontatilintarkastajan sijaiseksi. Valvontatilintarkastajan ja tämän sijaisen on oltava KHT-tilintarkastaja tai KHT-yhteisö.

193 §

Tilintarkastajan toimikausi

Edellä 192 §:ssä tarkoitettut tilintarkastajat valitaan tilikaudeksi kerrallaan.

Tilintarkastajan tehtävä päättyy tilikauden päätyttyä pidettävässä eläkekassan valtuuskunnan varsinaisessa kokouksessa tai jos uusi tilintarkastaja valitaan hänen tilalleen.

tässä luvussa ja tilintarkastuslaissa (459/2007).

Eläkekassan tilintarkastukseen sovelletaan, mitä tilintarkastuslain 25 §:n 1 momentin 8 kohdassa, 5 luvussa ja 40 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädetään julkisen kaupankäynnin kohteena olevan yhteisön tilintarkastuksesta ja tilintarkastajasta.

192 §

Tilintarkastajan valinta ja kelpoisuus

Eläkekassassa on oltava vähintään yksi tilintarkastaja. Tilintarkastajan valitsee valtuuskunta. Vähintään yhden tilintarkastajan on oltava tilintarkastuslain 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettu KHT-tilintarkastaja tai KHT-yhteisö.

Jos eläkekassalle on valittu vain yksi tilintarkastaja, eikä tämä ole tilintarkastuslain 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettu KHT-yhteisö, on valittava ainakin yksi varatilintarkastaja. Mitä tässä laissa ja tilintarkastuslaissa säädetään tilintarkastajasta, sovelletaan myös varatilintarkastajaan.

193 §

Tilintarkastajan toimikausi

Eläkekassan tilintarkastajan toimikausi päättyy ja uuden tilintarkastajan toimikausi alkaa uuden tilintarkastajan valinnasta päättävän valtuuskunnan kokouksen päätyessä, jollei tilintarkastajaa valittaessa päätetä toisin. Valtuuskunnan kokouksessa ei voida päättää, että tilintarkastajan toimikausi jatkuu toistaiseksi.

193 a §

Eläkekassan tilintarkastusta koskevat erityiset säännökset

Eläkekassan tilintarkastajan suorittaman tilikauden aikaisen jatkuvan tarkastuksen on riittävänä pidettävässä laajuudessa ulottuttava vastuuelkaan, toimintapääomaan, sijoitustoimintaan, vakuuttamis- ja korvaustoimintaan sekä eläkekassan ja sen kanssa samaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välisiin liiketoimiin.

Eläkekassan tilintarkastajan on vähintään kerran vuodessa ja Finanssivalvonnan pyynnöstä myös muuna ajankohtana tarkastettava, täyttävätkö eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuelan kattamisesta annetun lain 19 §:ssä tarkoitettu kateluettelo ja siihen merkityt omaisuuserät mainitussa laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä ja määräyksissä asetetut vaatimukset tämän lain 201 §:n mukaisen vastuuelan kattamisesta.

Tilintarkastajan 1 ja 2 momentissa tarkoitettua tarkastuksesta on annettava kertomus eläkekassan hallitukselle.

Eläkekassan hallituksen on vähintään kerran vuodessa kuultava kokouksessaan tilintarkastajaa eläkekassan taloudellisesta asemasta ja sisäisestä valvonnasta sekä muista tilintarkastuksessa esille tulleista seikoista.

194 §

Oikeus vaatia tilintarkastajan määräämistä

Vakuutusvalvontaviraston on ilmoituksesta määrättävä eläkekassalle kelpoisuusehdot täyttävä tilintarkastaja, jos:

- 1) tilintarkastajaa ei ole valittu tämän luvun tai tilintarkastuslain mukaisesti; tai
- 2) tilintarkastajalla ei ole tässä laissa tai tilintarkastuslain 3 §:ssä tarkoitettua kelpoisuutta tai jos tilintarkastaja ei ole tilintarkastuslain 24 ja 25 §:ssä tarkoitettulla tavalla riippumaton.

Ilmoituksen 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa saa tehdä kuka tahansa. Eläke-

194 §

Oikeus vaatia tilintarkastajan määräämistä

Finanssivalvonnan on ilmoituksesta määrättävä eläkekassalle kelpoisuusehdot täyttävä tilintarkastaja, jos:

- 1) tilintarkastajaa ei ole valittu tämän luvun tai tilintarkastuslain mukaisesti; tai
- 2) tilintarkastajalla ei ole tässä laissa tai tilintarkastuslain 3 §:ssä tarkoitettua kelpoisuutta tai jos tilintarkastaja ei ole tilintarkastuslain 24 §:ssä tarkoitettulla tavalla riippumaton tai hän on saman lain 25 §:ssä tarkoitettulla tavalla esteellinen.

Ilmoituksen 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa saa tehdä kuka tahansa. Eläke-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

kassan hallitus on velvollinen tekemään ilmoituksen, jollei valtuuskunta viivytyksettä valitse kelpoisuusehdot täyttävää tilintarkastajaa.

Vakuutusvalvontaviraston on pyydettävä Keskuskauppakamarin tilintarkastuslautakunnalta lausunto 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua riippumattomuutta koskevassa asiassa ennen sen ratkaisemista.

Ennen kuin 1 momentissa tarkoitettu tilintarkastajan määräys annetaan, eläkekassan hallitusta on kuultava. Määräys on voimassa siihen asti, kunnes eläkekassalle on säädettyssä järjestyksessä valittu tilintarkastaja Vakuutusvalvontaviraston määräämän tilintarkastajan tilalle.

kassan hallitus on velvollinen tekemään ilmoituksen, jollei valtuuskunta viivytyksettä valitse kelpoisuusehdot täyttävää tilintarkastajaa.

Finanssivalvonnan on pyydettävä Keskuskauppakamarin tilintarkastuslautakunnalta lausunto 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua riippumattomuutta koskevassa asiassa ennen sen ratkaisemista.

Ennen kuin 1 momentissa tarkoitettu tilintarkastajan määräys annetaan, eläkekassan hallitusta on kuultava. Määräys on voimassa siihen asti, kunnes eläkekassalle on säädettyssä järjestyksessä valittu tilintarkastaja *Finanssivalvonnan* määräämän tilintarkastajan tilalle.

195 a §

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 193 a §:n 3 momentissa tarkoitettua kertomuksesta.

196 §

Sovellettavat lait

Eläkekassan kirjanpidossa sekä tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen sekä konsernitilinpäätöksen laadinnassa on noudatettava kirjanpitolakia, jollei tämän luvun säännöksistä muuta johdu, sekä kirjanpitoasetusta (1339/1997), jollei tämän luvun säännöksistä taikka 197 §:ssä tarkoitettua sosiaali- ja terveysministeriön asetuksesta tai Vakuutusvalvontaviraston määräyksistä muuta johdu.

Sen lisäksi, mitä tässä luvussa säädetään, eläkekassan tilinpäätökseen ja toimintakertomukseen sovelletaan myös soveltuvien osin vakuutusyhtiölain (1062/1979) 10 luvun 1 §:n 5 ja 6 momenttia, 1 a—1 c, 4 ja 4 a §:ää, 4 b §:n 1 momentin 1 ja 3 kohtaa ja 2 momenttia sekä 4 c §:ää.

Kirjanpitolain 1 luvun 4 §:n 1 momenttia,

196 §

Sovellettavat lait

Eläkekassan *kirjanpitoon* sekä tilinpäätöksen, toimintakertomuksen sekä konsernitilinpäätöksen *laadintaan sovelletaan* kirjanpitolakia (1336/1997), jollei tämän luvun säännöksistä muuta johdu, sekä kirjanpitoasetusta (1339/1997), jollei tämän luvun säännöksistä taikka 197 §:ssä tarkoitettua sosiaali- ja terveysministeriön asetuksesta tai *Finanssivalvonnan* määräyksistä muuta johdu.

Sen lisäksi, mitä tässä luvussa säädetään, eläkekassan tilinpäätökseen ja toimintakertomukseen sovelletaan vakuutusyhtiölain (521/2008) 8 luvun säännöksiä, lukuun ottamatta 1—3 §:ää, 10 §:n 1 momenttia ja 2 momentin 1 kohtaa, 12 §:n 3—6 kohtaa, 13 §:ää, 14 §:n 1 momentin 2 kohtaa, 19, 23 ja 27—31 §:ää.

Kirjanpitolain 3 luvun 9 §:ää ei sovelleta

2 luvun 4 §:n 2 momenttia, 3 luvun 1 §:ää, 2 §:n 2 momenttia sekä 6, 9 ja 11 §:ää, 4 luvun 1, 3 ja 4 §:ää, 5 §:n 5 momenttia ja 7 §:ää, 5 luvun 2, 2 a, 13, 16 ja 17 §:ää, 7 a luvun 2—5 §:ää sekä 8 luvun 6 §:ää ei sovelleta eläkekassan tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimiseen.

Eläkekassa on velvollinen laatimaan ja sisällyttämään tilinpäätökseensä konsernitilinpäätöksen noudattaen soveltuvin osin, mitä säädetään vakuutusyhtiölain 10 luvun 1 §:n 4 momentissa, 1 c §:n 1, 2, 4 ja 5 momentissa, 4 ja 4 a §:ssä, 4 b §:n 1 momentin 1 ja 3 kohdassa ja 2 momentissa, 4 c §:ssä, 11 §:n 1 momentin 2—4 virkkeessä, 3—5 ja 8 momentissa sekä 11 a ja 11 b §:ssä.

Kirjanpitolain 6 luvun 1 ja 2 §:ää, 7 §:n 6 momenttia, 7 a luvun 2—5 §:ää ja 8 luvun 6 §:ää ei sovelleta eläkekassan konsernitilinpäätöksen ja emoyrityksenä olevan eläkekassan toimintakertomuksen laatimiseen.

197 §

Sovellettavat asetukset, määräykset ja ohjeet

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan eläkekassan harjoittaman vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat säännökset:

1) tase- ja tuloslaskelmakaavoista sekä rahoituslaskelmasta;

2) taseen, tuloslaskelman ja rahoituslaskelman liitetiedoista sekä toimintakertomuksessa annettavista tiedoista;

3) konsernitaseesta, konsernituloslaskelmasta ja konsernin rahoituslaskelmasta; ja

4) konsernitaseen, konsernituloslaskelman ja konsernin rahoituslaskelman liitetiedoissa annettavista tiedoista sekä tase-erittelyistä ja liitetietojen erittelyistä.

Vakuutusvalvontavirasto antaa vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat määräykset eläkekassan ja sen konsernin tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimisesta.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa ohjeita ja lausuntoja tämän lain kirjanpitoa ja tilinpäätöstä sekä toimintakertomusta koskevien

eläkekassan tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen rekisteröintiin eikä 11 §:ää jäljennösten antamisvelvollisuuteen.

197 §

Sovellettavat asetukset ja määräykset

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan antaa eläkekassan harjoittaman vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat säännökset:

1) vakuutusyhtiölain 8 §:ssä tarkoitetun tilinpäätöksen tase- ja tuloslaskelmakaavoista, toimintakertomuksesta, rahoituslaskelmasta, tilinpäätöksen liitetiedoista, vakuutusyhtiölain 8 luvun 21 §:ssä tarkoitettua konsernitilinpäätöksen laatimiseen liittyvistä vastaavista kaavoista, asiakirjoista ja liitetiedoista sekä tase-erittelyistä ja liitetietojen erittelyistä;

2) vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 §:ssä tarkoitettujen rahoitusvälineiden, sijoituskiinteistöjen ja muiden sijoitusten käyvän arvon mukaisen arvostuksen edellytysten ja käyvän arvon määrittämisen pääperiaatteista, käyvän arvon muutosten merkitsemisestä tilinpäätöksen tuloslaskelmaan ja taseeseen, näistä sijoituksista annettavista liitetiedoista ja näistä sijoituksista toimintakertomuksessa annettavista tiedoista;

säännösten, sosiaali- ja terveysministeriön 1 momentissa tarkoitetun asetuksen sekä kirjanpitolain ja kirjanpitoasetuksen soveltamisesta eläkekassaan.

Eläkekassan tuloslaskelma ja tase on laadittava 1 momentissa tarkoitettuja kaavoja yksityiskohtaisempina, jos se on tarpeen tilikauden tuloksen muodostumiseen vaikuttaneiden tekijöiden tai tase-erien selventämiseksi tai jos poikkeus on tarpeen oikean ja riittävän kuvan saamiseksi eläkekassan toiminnan tuloksesta ja taloudellisesta asemasta.

Jos tässä pykälässä tarkoitettu asetus, määräys, *ohje*, lupa tai *lausunto* on kirjanpitolain tai kirjanpitoasetuksen yleisen soveltamisen kannalta merkittävä, ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston on ennen asetuksen, määräyksen, *ohjeen*, luvan tai *lausunnon* antamista pyydettyä siitä kirjanpitolautakunnan lausunto.

198 §

Vakuutusvalvontaviraston oikeus myöntää eläkekassalle poikkeuksia

Vakuutusvalvontavirasto voi erityisestä syystä yksittäistapauksissa myöntää eläkekassalle poikkeuksia:

- 1) 196 §:n 4 momentin säännöksistä;

3) vakuutusyhtiölain 8 luvun 24 §:n mukaan laadittavassa tilinpäätöksessä tai toimintakertomuksessa annettavista lisätiedoista, joiden antamiseen kirjanpitolain 7 a luvun 1 §:ssä tarkoitettut kansainväliset tilinpäätösstandardit eivät velvoita; sekä

4) milloin ja miten saadaan poiketa vakuutusyhtiölain 8 luvun 8 §:ssä tarkoitettujen tilinpäätösten ja toimintakertomuksen ja vakuutusyhtiölain 8 luvun 21 §:ssä tarkoitettujen konsernitilinpäätösten ja toimintakertomuksen laatimista koskevista säännöksistä oikean ja riittävän kuvan antamiseksi.

Finanssivalvonta antaa vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat määräykset:

1) eläkekassan ja sen konsernin tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimisesta;

2) vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 ja 18 §:ssä tarkoitettujen sijoitusten käyvän arvon mukaisen arvostuksen edellytyksistä, sijoitusten käyvän arvon ja hankintamenon määrittämisestä ja esittämisestä taseeräkohtaisesti liitetiedoissa sekä sijoitus- ja käyttöomaisuuden välisistä siirroista;

3) vakuutusyhtiölain 8 luvun 17 §:ssä tarkoitettujen rahoitusvälineiden luokittelusta ja suojauslaskennasta;

4) vakuutusyhtiölain 8 luvun 18 §:ssä tarkoitettujen johdannaissopimusten käsittelystä kirjanpidossa ja tilinpäätöksessä; sekä

5) eläkekassan vakuutusteknisen vastuvelan ilmoittamisesta tilinpäätöksessä tai toimintakertomuksessa.

Jos tässä pykälässä tarkoitettu asetus, määräys tai lupa on kirjanpitolain tai kirjanpitoasetuksen yleisen soveltamisen kannalta merkittävä, ministeriön tai *Finanssivalvonnan* on ennen asetuksen, määräyksen tai luvan antamista pyydettyä siitä kirjanpitolautakunnan lausunto.

198 §

Finanssivalvonnan oikeus myöntää eläkekassalle poikkeuksia

Finanssivalvonta voi erityisestä syystä määräajaksi myöntää yksittäistapauksissa poikkeuksia 197 §:n 1 momentin 1—3 kohdasta ja 2 momentin 2 kohdasta, vakuutus-

2) vakuutusyhtiölain 10 luvun 1 c §:n 5 momentin ja 11 a §:n 2 momentin säännöksistä;

3) tuloslaskelman ja taseen laatimisessa noudatettavia kaavoja ja liitetietoja koskevista säännöksistä;

4) toimintakertomuksen tarkempaa sisältöä koskevista säännöksistä;

5) tase-erittelyjä ja liitetietojen erittelyjä koskevista säännöksistä; ja

6) konsernituloslaskelman ja -taseen laatimisessa noudatettavia kaavoja ja liitetietoja koskevista säännöksistä.

yhtiölain 8 luvun 6 §:stä sekä kirjanpitolain 6 luvun 5 §:n 1 momentista. Lisäksi Finanssivalvonta voi myöntää poikkeuksia kirjanpitolain 2 luvun 9 §:n 1 momentista.

201 §

Vastuuvelan kattaminen

Eläkekassan on katettava 200 §:ssä tarkoitettu vastuovelka, velka työntekijän eläkelain 183 §:ssä tarkoitettuun vastuunjakoon, velka yrittäjän eläkelain 142 §:ssä tarkoitettuun vastuunjakoon, 152 §:stä johtuva velka valtiolle sekä vakuutusmaksuista johtuvat velat noudattaen eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuvelan kattamisesta annetun lain säännöksiä ja ottaen lisäksi huomioon vakuutusyhtiölain 10 luvun 3 §:n 3 momentin 3 ja 7 kohdan säännökset.

208 §

Vakavaraisuusrajan ja toimintapääoman laskeminen

Eläkekassan vakavaraisuusraja lasketaan eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuvelan kattamisesta annetun lain mukaisesti. Vastuuvelkana käytetään tällöin 202 §:n mukaisen vakuutusteknisen vastuuvelan ja vakuutusriskien heilahteluihin varattavan laskennallisen osan yhteismäärää. Vakuutusriskien heilahteluihin varattava laskennallinen osa määritellään 202 §:n mukaisessa sosiaali- ja terveysministeriön antamassa asetuksessa.

Eläkekassan toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla eläkekassan varojen on katsottava ylittävän eläkekassan velat ja

201 §

Vastuuvelan kattaminen

Eläkekassan on katettava 200 §:ssä tarkoitettu vastuovelka, velka työntekijän eläkelain 183 §:ssä tarkoitettuun vastuunjakoon, velka yrittäjän eläkelain 142 §:ssä tarkoitettuun vastuunjakoon, 152 §:stä johtuva velka valtiolle sekä vakuutusmaksuista johtuvat velat noudattaen eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuvelan kattamisesta annetun lain säännöksiä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettusta vastuuvelistä saadaan vähentää takautumisoikeuteen perustuvat saamiset.

208 §

Vakavaraisuusrajan ja toimintapääoman laskeminen

Eläkekassan vakavaraisuusraja lasketaan eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuvelan kattamisesta annetun lain mukaisesti. Vastuuvelkana käytetään tällöin 202 §:n mukaisen vakuutusteknisen vastuuvelan ja vakuutusriskien heilahteluihin varattavan laskennallisen osan yhteismäärää. Vakuutusriskien heilahteluihin varattava laskennallinen osa määritellään 202 §:n mukaisessa sosiaali- ja terveysministeriön antamassa asetuksessa.

Eläkekassan toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla eläkekassan varojen on katsottava ylittävän eläkekassan velat ja

Voimassa oleva laki

Ehdotus

muut niihin rinnastettavat sitoumukset noudattaen soveltuvin osin vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 ja 5 §:ää. Velkoihin kuuluvana vastuuelkana käytetään 1 momentin mukaista vakuutusteknistä vastuuelkaa.

muut niihin rinnastettavat sitoumukset noudattaen vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 5—7 ja 10 kohtaa, 3 §:ää, 4 §:n 1 momentin 1 kohtaa ja 4 momenttia, 5 §:n 2, 5, 7 ja 8 kohtaa sekä 6 §:ää. Velkoihin kuuluvana vastuuelkana käytetään 1 momentin mukaista vakuutusteknistä vastuuelkaa.

Eläkekassan on toimitettava Finanssivalvonnalle laskelma toimintapääomaa koskevien määräysten täyttymisestä.

210 §

210 §

Vakavaraisuutta ja toimintapääomaa koskevat ohjeet

*Vakavaraisuutta ja toimintapääomaa koskevat **määräykset***

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa tarkemmat ohjeet 206 §:ssä tarkoitettua esityksestä maksujen muuttamiseksi ja vakuutusteknisen tutkimuksen laatimisesta sekä 209 §:ssä tarkoitetuista suunnitelmista.

Finanssivalvonta antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä 206 §:ssä tarkoitettua esityksestä maksujen muuttamiseksi ja vakuutusteknisen tutkimuksen laatimisesta sekä 209 §:ssä tarkoitetuista suunnitelmista ja niissä annettavista tiedoista sekä 208 §:n 3 momentissa tarkoitettua laskelman laatimisesta ja sen toimittamisen ajankohdasta.

227 §

227 §

Vakuutusmatemaatikko

***Vastuullinen** vakuutusmatemaatikko*

Vakuutusteknisten laskelmien ja selvitysten laatimista varten eläkekassalla on oltava vakuutusmatemaatikko.

Vakuutusteknisten laskelmien ja selvitysten laatimista varten eläkekassalla on oltava *vastuullinen* vakuutusmatemaatikko. *Vakuutusmatemaatikon kelpoisuuden vahvistamiseen sovelletaan vakuutusyhtiölain 31 luvun 6 §:n 3 momenttia.*

Vakuutusmatemaatikon tehtävistä ja kelpoisuusehdoista on vastaavasti voimassa, mitä vakuutusyhtiölain 18 luvun 8 §:ssä säädetään.

Vakuutusmatemaatikon tehtäviin ja kelpoisuusehtoihin sovelletaan vakuutusyhtiölain 31 luvun 5—9 §:ssä säädetään.

Vakuutusmatemaatikon ottamisesta ja eroamisesta on eläkekassan tehtävä ilmoitus Vakuutusvalvontavirastolle.

Vakuutusmatemaatikon ottamisesta ja eroamisesta on eläkekassan tehtävä ilmoitus *Finanssivalvonnalle.*

—
Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200 .
—